

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-46-13

Druk nr 2734
Warszawa, 8 września 2014 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw z projektem aktu wykonawczego.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:

„4a) rozporządzeniu 236/2012 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1);

4b) rozporządzeniu 648/2012 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.);”

b) pkt 47 otrzymuje brzmienie:

„47) krótkiej sprzedaży – rozumie się przez to krótką sprzedaż w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012;”

c) w pkt 48 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 49 w brzmieniu:

„49) CCP – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 648/2012, mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

- 2) w art. 7:
- a) w ust. 5:
- pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) zostały one uprzednio nabyte w wyniku transakcji zawartej na zagranicznym rynku regulowanym, lub”;
 - dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:
„4) następuje w ramach transakcji krótkiej sprzedaży zgodnie z przepisami rozporządzenia 236/2012, lub
5) zostały one uprzednio przeniesione przez zbywcę na podstawie umowy pożyczki papierów wartościowych lub z zastrzeżeniem prawa odkupu, a rozrachunek ich zwrotu lub odkupu nastąpi nie później niż rozrachunek zbycia.”;
- b) uchyla się ust. 5a,
- c) ust. 5b otrzymuje brzmienie:
„5b. Przepisy ust. 1–5 nie wyłączają prawa do zobowiązania się do zbycia papierów wartościowych poza obrotem zorganizowanym przed dokonaniem ich zapisu na rachunku papierów wartościowych zbywcy.”;
- d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Przepisy ust. 1–5 i 5b stosuje się również do wyemitowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej lub dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym albo wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu, od chwili zarejestrowania na podstawie umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów w depozycie papierów wartościowych.”;
- 3) w art. 28 w ust. 2 uchyla się pkt 16 i 17;
- 4) po art. 47 dodaje się art. 47a–47e w brzmieniu:
„Art. 47a. 1. Do zawiadomienia o planowanym nabyciu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, dołącza się informacje dotyczące:
- 1) identyfikacji podmiotu składającego zawiadomienie, osób zarządzających jego działalnością oraz osób przewidzianych do objęcia funkcji członków zarządu CCP
– o ile podmiot składający zawiadomienie planuje zmiany w tym zakresie;
 - 2) identyfikacji CCP, którego dotyczy zawiadomienie;

- 3) działalności zawodowej, gospodarczej lub statutowej podmiotu składającego zawiadomienie i osób, o których mowa w pkt 1, w szczególności przedmiotu tej działalności, zakresu i miejsca jej prowadzenia oraz dotychczasowego jej przebiegu, a także wykształcenia posiadanego przez podmiot składający zawiadomienie, będący osobą fizyczną, i osób, o których mowa w pkt 1;
- 4) grupy, do której należy podmiot składający zawiadomienie, w szczególności jej struktury, należących do niej podmiotów oraz prawnych i faktycznych powiązań kapitałowych, finansowych i osobowych podmiotu składającego zawiadomienie z innymi podmiotami;
- 5) sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu składającego zawiadomienie;
- 6) skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, postępowań warunkowo umorzonych i zakończonych ukaraniem postępowań dyscyplinarnych, jak również innych zakończonych postępowań administracyjnych i cywilnych, dotyczących podmiotu składającego zawiadomienie lub osób, o których mowa w pkt 1, mogących mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie w świetle kryteriów określonych w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 648/2012;
- 7) toczących się postępowań karnych o przestępstwo umyślne – z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego – oraz postępowań w sprawie o przestępstwo skarbowe, jak również innych toczących się postępowań administracyjnych, dyscyplinarnych i cywilnych, mogących mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie w świetle kryteriów określonych w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 648/2012, a prowadzonych przeciwko podmiotowi składającemu zawiadomienie lub osobom, o których mowa w pkt 1, oraz postępowań związanych z działalnością tego podmiotu i tych osób;
- 8) działań zmierzających do nabycia lub objęcia akcji, lub praw z akcji w liczbie zapewniającej osiągnięcie lub przekroczenie poziomów określonych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012 albo stania się podmiotem dominującym CCP, a w szczególności docelowego udziału w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu CCP, związanych z tym udziałem uprawnień, sposobu i źródeł finansowania nabycia lub objęcia akcji, lub praw z akcji, zawartych w związku z tymi działaniami umów oraz działania w porozumieniu z innymi podmiotami;

9) zamiarów podmiotu składającego zawiadomienie w odniesieniu do przyszłej działalności CCP, w szczególności w zakresie planów marketingowych, operacyjnych, finansowych oraz dotyczących organizacji i zarządzania.

2. Informacje w zakresie kwalifikacji i doświadczenia zawodowego, a także informacje w zakresie określonym w ust. 1 pkt 6 i 7, nie są wymagane w odniesieniu do podmiotu składającego zawiadomienie i osób zarządzających jego działalnością, jeżeli podmiot składający zawiadomienie:

- 1) uzyskał zezwolenie Komisji lub właściwego organu nadzoru nad rynkiem finansowym w innym państwie członkowskim na wykonywanie działalności w państwie członkowskim lub
- 2) jest spółką prowadzącą giełdę, lub
- 3) jest spółką prowadzącą giełdę towarową lub giełdową izbę rozrachunkową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych

– o ile okoliczność ta zostanie wykazana w zawiadomieniu.

3. Dokonując oceny, o której mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 648/2012, Komisja uwzględnia w szczególności złożone w związku z postępowaniem zobowiązania dotyczące CCP lub ostrożnego i stabilnego nim zarządzania.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia w celu przedstawienia informacji określonych w ust. 1, mając na względzie zapewnienie proporcjonalności i dostosowania wymaganych informacji do okoliczności, o których mowa w art. 32 ust. 4 rozporządzenia 648/2012.

Art. 47b. 1. Zawiadomienie i załączane dokumenty powinny być sporządzone w języku polskim lub przetłumaczone na język polski. Tłumaczenie powinno być sporządzone przez tłumacza przysięgłego lub właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Dokumenty urzędowe przed tłumaczeniem powinny być zalegalizowane przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązku legalizacji nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, stanowi inaczej.

Art. 47c. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy prawo kraju właściwego nie przewiduje sporządzania wymaganych dokumentów, podmiot składający zawiadomienie lub osoba, której sprawa dotyczy, może, w miejsce tych dokumentów, złożyć stosowne oświadczenie, zawierające wymagane informacje.

Art. 47d. 1. W przypadku nabycia lub objęcia akcji, lub praw z akcji skutkującego osiągnięciem lub przekroczeniem określonego w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012 poziomu posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału:

- 1) z naruszeniem przepisu art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012 albo
- 2) pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, albo
- 3) przed upływem terminu uprawnającego Komisję do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, albo
- 4) po upływie terminu wyznaczonego przez Komisję na podstawie art. 31 ust. 7 rozporządzenia 648/2012

– z akcji tych nie można wykonywać prawa głosu.

2. W przypadku wykonywania uprawnień podmiotu dominującego CCP:

- 1) z naruszeniem przepisu art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012 albo
- 2) pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, albo
- 3) przed upływem terminu uprawnającego Komisję do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, albo
- 4) uzyskanych po upływie terminu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012

– członkowie zarządu CCP powołani przez podmiot dominujący lub będący członkami zarządu, prokurentami lub osobami pełniącymi kierownicze funkcje w podmiocie dominującym nie mogą uczestniczyć w czynnościach z zakresu reprezentacji CCP; w przypadku gdy nie można ustalić, którzy członkowie zarządu zostali powołani przez podmiot dominujący, powołanie zarządu jest bezskuteczne od dnia uzyskania przez ten podmiot uprawnień podmiotu dominującego CCP.

3. Uchwały walnego zgromadzenia CCP podjęte z naruszeniem ust. 1 są nieważne, chyba że spełniają wymogi kworum oraz większości głosów bez uwzględnienia głosów nieważnych.

4. Czynności z zakresu reprezentacji CCP podejmowane z udziałem członków zarządu z naruszeniem ust. 2 są nieważne. Przepis art. 58 § 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji w wyznaczonym terminie.

6. Jeżeli akcje nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 5, Komisja może nałożyć na akcjonariusza CCP karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

Art. 47e. W przypadku gdy wymagają tego interesy CCP oraz członków rozliczających CCP, a wnioskodawca wykaże, że spełnia wymagania, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 648/2012, oraz że nie występuje przesłanka określona w art. 32 ust. 1 lit. d tego rozporządzenia, Komisja może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w drodze decyzji wydanej na wniosek akcjonariusza, uchylić zakazy, o których mowa w art. 47d ust. 1 lub 2. Do wniosku wnioskodawca dołącza informacje oraz dokumenty, które dołącza się do zawiadomienia o planowanym nabyciu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012.”;

5) w art. 48 ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Krajowy Depozyt może również:

- 1) na zasadach określonych w odrębnym regulaminie, gromadzić i przechowywać informacje dotyczące transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, oraz informacje dotyczące tych instrumentów (repozytorium transakcji);
- 2) prowadzić działalność w zakresie nadawania identyfikatorów, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1247/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiającego wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu i częstotliwości dokonywania zgłoszeń dotyczących transakcji do repozytoriów transakcji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 352 z 21.12.2012, str. 20).”;

6) w art. 50 w ust. 4 pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) procedury stosowane na wypadek niedostarczenia w odpowiednim terminie papierów wartościowych niezbędnych do dokonania rozrachunku transakcji, spełniające wymogi określone w art. 15 rozporządzenia 236/2012;”;

7) w art. 64 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Przepisy ust. 1–8 stosuje się odpowiednio do nadzoru sprawowanego przez Komisję nad CCP oraz spółką, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2.”;

8) w art. 64a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisy, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio do CCP oraz spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2.”;

9) w art. 68b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Regulamin izby rozliczeniowej i izby rozrachunkowej oraz ich zmiany są zatwierdzane przez Komisję. Zatwierdzenie regulaminu i jego zmian, w zakresie wskazanym odpowiednio w ust. 2 pkt 1, 2, 4, 4a, 7 i 8 oraz ust. 3 pkt 1, 3, 4 i 7, a także art. 45h ust. 4, jest dokonywane po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Przepis art. 50 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

b) w ust. 2 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) procedury stosowane na wypadek niedostarczenia w odpowiednim terminie papierów wartościowych niezbędnych do dokonania rozrachunku transakcji, spełniające wymogi określone w art. 15 rozporządzenia 236/2012;”;

10) w art. 73 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Firma inwestycyjna przyjmuje do wykonania zlecenie złożone w celu dokonania krótkiej sprzedaży, pod warunkiem spełnienia przez składającego zlecenie wymogów określonych odpowiednio w art. 12 albo art. 13 rozporządzenia 236/2012, a w przypadku gdy w zakresie krótkiej sprzedaży zostały wprowadzone, na podstawie art. 20, art. 23 lub art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012, zakaz lub ograniczenia, zlecenie to nie narusza takiego zakazu lub takich ograniczeń.

8. W przypadku gdy w zakresie transakcji innych niż krótka sprzedaż zostały wprowadzone, na podstawie art. 20, art. 23 lub art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012, zakaz lub ograniczenia, firma inwestycyjna przed przyjęciem do wykonania zlecenia nabycia lub zbycia instrumentów finansowych bada, czy jego przyjęcie nie narusza takiego zakazu lub takich ograniczeń. Firma inwestycyjna nie przyjmuje do wykonania zlecenia, które taki zakaz lub takie ograniczenia narusza.”;

11) w art. 150 w ust. 1 w pkt 14 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) do publicznej wiadomości w trybie i na warunkach, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 1a ustawy o nadzorze;”;

12) po art. 150 dodaje się art. 150a w brzmieniu:

„Art. 150a. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie przez Komisję ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji w ramach współpracy przy wykonywaniu zadań właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012.”;

13) w art. 156 w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w trybie i na warunkach określonych w art. 25 ust. 1 i 1a ustawy o nadzorze;”;

14) w art. 170a uchyla się ust. 3;

15) w art. 170b uchyla się ust. 3;

16) w art. 171 ust. 1–2a otrzymują brzmienie:

„1. Na każdego, kto nie dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w art. 24 ust. 1, art. 47 ust. 1, art. 106 ust. 1, art. 107 ust. 1 lub w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, lub dopuszcza się tego czynu, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

2. Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, również na osobę, która:

- 1) nabywa lub obejmuje akcje pomimo zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 24 ust. 3 lub art. 47 ust. 3, lub
- 2) nabywa lub obejmuje akcje lub prawa z akcji pomimo zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h lub w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, lub
- 3) dopuszcza się czynu, o którym mowa w pkt 1 lub 2, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

2a. Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, również na osobę, która:

- 1) nabywa lub obejmuje akcje przed upływem terminu do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 24 ust. 3 lub art. 47 ust. 3, lub
- 2) nabywa lub obejmuje akcje lub prawa z akcji przed upływem terminu do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h lub w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, lub

- 3) nabywa lub obejmuje akcje z naruszeniem terminu wyznaczonego przez Komisję, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane, o którym mowa w art. 24 ust. 3a pkt 2 lub art. 47 ust. 3a pkt 2, lub
 - 4) nabywa lub obejmuje akcje lub prawa z akcji z naruszeniem terminu wyznaczonego przez Komisję, w którym nabycie lub objęcie akcji lub praw z akcji może zostać dokonane, o którym mowa w art. 106h ust. 5 lub w art. 31 ust. 7 rozporządzenia 648/2012, lub
 - 5) dopuszcza się czynu, o którym mowa w pkt 1, 2, 3 lub 4, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.”;
- 17) po art. 171 dodaje się art. 171a–171f w brzmieniu:
- „Art. 171a. Na każdego, kto nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązek:
- 1) powiadamiania Komisji o pozycjach krótkich netto dotyczących wyemitowanego kapitału podstawowego spółki, której akcje są dopuszczone do obrotu zorganizowanego, określony w art. 5, art. 9 lub art. 10 rozporządzenia 236/2012,
 - 2) podawania do wiadomości publicznej informacji o pozycjach krótkich netto dotyczących wyemitowanego kapitału podstawowego spółki, której akcje są dopuszczone do obrotu zorganizowanego, określony w art. 6, art. 9 lub art. 10 rozporządzenia 236/2012,
 - 3) powiadamiania Komisji o pozycjach krótkich netto dotyczących wyemitowanego długu państwowego danego emitenta długu państwowego, określony w art. 7, art. 9 lub art. 10 rozporządzenia 236/2012,
 - 4) powiadamiania Komisji o niepokrytych pozycjach dotyczących swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, określony w art. 8, art. 9 lub art. 10 rozporządzenia 236/2012,
 - 5) przechowywania dokumentów dotyczących pozycji, o których mowa w pkt 1–4, określony w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 236/2012,
 - 6) zgłaszania Komisji lub podawania do wiadomości publicznej informacji o pozycjach krótkich netto dotyczących określonego instrumentu finansowego lub kategorii instrumentów finansowych, w przypadku gdy obowiązek taki został wprowadzony na podstawie art. 18 lub art. 28 ust. 1 lit. a rozporządzenia 236/2012,

- 7) powiadamiania Komisji o znaczących zmianach wysokości opłat pobieranych w ramach kredytowania określonych instrumentów finansowych lub ich kategorii, wprowadzony na podstawie art. 19 rozporządzenia 236/2012,
- 8) przekazania informacji lub wyjaśnień na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 16, art. 18 ust. 3 lub art. 19 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 918/2012 z dnia 5 lipca 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego w odniesieniu do definicji, obliczania pozycji krótkich netto, pokrytych swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, progów powodujących obowiązek zgłoszenia, progów płynności w odniesieniu do zawieszenia ograniczeń, znacznych spadków wartości instrumentów finansowych i wystąpienia niekorzystnych zdarzeń (Dz. Urz. UE L 274 z 9.10.2012, str. 1)

– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

Art. 171b. Na każdego, kto:

- 1) narusza ograniczenia w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży, określone w art. 12 lub art. 13 rozporządzenia 236/2012,
- 2) narusza ograniczenia w zakresie zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, określone w art. 14 rozporządzenia 236/2012,
- 3) narusza ograniczenia w zakresie zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego lub w zakresie wartości otwieranych pozycji dotyczących swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, wprowadzone na podstawie art. 21 rozporządzenia 236/2012,
- 4) narusza zakaz lub ograniczenia w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży lub zawierania innych transakcji, w przypadku których spadek ceny lub wartości instrumentu finansowego wiąże się z uzyskaniem korzyści majątkowej, wprowadzone na podstawie art. 20 lub art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012,

5) narusza zakaz lub ograniczenia w zakresie dokonywania na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu krótkiej sprzedaży określonego instrumentu finansowego lub zawierania innych transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy, wprowadzone na podstawie art. 23 rozporządzenia 236/2012

– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł albo do wysokości dziesięciokrotności korzyści majątkowej uzyskanej w wyniku transakcji.

Art. 171c. W przypadku gdy podmiot stosujący wyłączenie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 236/2012, wbrew obowiązkowi określonemu w art. 17 ust. 9 tego rozporządzenia, nie powiadamia niezwłocznie Komisji o zmianach wpływających na prawo do korzystania z wyłączenia, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

Art. 171d. W przypadku gdy podmiot stosujący wyłączenie, o którym mowa w art. 17 ust. 3 rozporządzenia 236/2012, wbrew obowiązkowi określonemu w art. 17 ust. 10 tego rozporządzenia, nie powiadamia niezwłocznie Komisji o zmianach wpływających na prawo do korzystania z wyłączenia, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

Art. 171e. W przypadku gdy podmiot stosujący wyłączenie, o którym mowa w art. 17 ust. 1, 3 lub 4 rozporządzenia 236/2012, nie wykonuje lub nienależyście wykonuje obowiązek przekazania, na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 17 ust. 11 tego rozporządzenia, informacji o działalności prowadzonej w ramach wyłączenia lub o posiadanych pozycjach krótkich, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

Art. 171f. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 171a–171e, należy uwzględnić w szczególności stopień i zakres naruszenia, jego wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku kapitałowego oraz możliwości finansowe podmiotu, który dokonał naruszenia.”;

18) po art. 173 dodaje się art. 173a–173j w brzmieniu:

„Art. 173a. 1. Na kontrahentów finansowych w rozumieniu art. 2 pkt 8 rozporządzenia 648/2012, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki:

- 1) rozliczania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należących do tych klas instrumentów, które zostały uznane za podlegające obowiązkowi rozliczania, określone w art. 4 rozporządzenia 648/2012,
- 2) zgłaszania szczegółowych informacji na temat zawartego przez siebie kontraktu pochodnego oraz na temat wszelkich zmian lub rozwiązania tego kontraktu, określone w art. 9 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 648/2012,
- 3) prowadzenia ewidencji zawartych przez siebie kontraktów pochodnych oraz wszelkich ich zmian, określone w art. 9 ust. 2 rozporządzenia 648/2012,
- 4) w zakresie technik ograniczania ryzyka kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczanych przez CCP, określone w art. 11 rozporządzenia 648/2012 lub art. 14 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz. Urz. UE L 52 z 23.02.2013, str. 11), zwanego dalej „rozporządzeniem 149/2013”,
- 5) podawania do wiadomości publicznej informacji, o których mowa w art. 11 ust. 11 rozporządzenia 648/2012

– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.

2. Na kontrahentów finansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy wbrew obowiązkowi nie sporządzili lub

nie poddali badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.

3. Na kontrahentów finansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

Art. 173b. 1. Na kontrahentów niefinansowych w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia 648/2012, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki:

- 1) rozliczania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należących do tych klas instrumentów, które na podstawie art. 10 rozporządzenia 648/2012 zostały uznane za podlegające obowiązkowi rozliczania, określone w art. 4 rozporządzenia 648/2012,
- 2) zgłaszania szczegółowych informacji na temat zawartego przez siebie kontraktu pochodnego oraz na temat wszelkich zmian lub rozwiązania tego kontraktu, określone w art. 9 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 648/2012,
- 3) prowadzenia ewidencji zawartych przez siebie kontraktów pochodnych oraz wszelkich ich zmian, określone w art. 9 ust. 2 rozporządzenia 648/2012,
- 4) powiadamiania Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i Komisji o zajęciu w kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym pozycji przekraczających próg rozliczania, określone w art. 10 rozporządzenia 648/2012,
- 5) w zakresie technik ograniczania ryzyka kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczanych przez CCP, określone w art. 11 rozporządzenia 648/2012 lub art. 14 rozporządzenia 149/2013,
- 6) podawania do wiadomości publicznej informacji, o których mowa w art. 11 ust. 11 rozporządzenia 648/2012

– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.

2. Na kontrahentów niefinansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy wbrew obowiązkowi nie

sporządzili lub nie poddali badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

3. Na kontrahentów niefinansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

Art. 173c. 1. W przypadku gdy CCP nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki:

- 1) niedyskryminującego przyjmowania kontraktów do rozliczenia lub udzielania systemowi obrotu dostępu, określone w art. 7 rozporządzenia 648/2012,
- 2) zgłaszania szczegółowych informacji na temat zawartego przez siebie kontraktu pochodnego oraz na temat wszelkich zmian lub rozwiązania tego kontraktu, określone w art. 9 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 648/2012,
- 3) niezwłocznego informowania Komisji o wszelkich istotnych zmianach mających wpływ na warunki wymagane dla uzyskania zezwolenia, określone w art. 14 ust. 4 rozporządzenia 648/2012,
- 4) niezwłocznego informowania Komisji o podjętych przez zarząd decyzjach nieuwzględniających opinii komisji ds. ryzyka, określone w art. 28 ust. 5 rozporządzenia 648/2012,
- 5) niezwłocznego informowania Komisji o niemożności wywiązywania się przez członka rozliczającego CCP z jego przyszłych zobowiązań, określone w art. 48 ust. 3 rozporządzenia 648/2012,
- 6) określone w art. 3 rozporządzenia 149/2013

– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na CCP karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.

2. Na CCP, które nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, i które wbrew obowiązkowi nie sporządziło lub nie poddało badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.

3. W przypadku gdy CCP nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć na osoby odpowiedzialne za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.

4. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 173d. 1. W przypadku gdy CCP nie spełnia wymogów:

- 1) kapitałowych, określonych w art. 16 rozporządzenia 648/2012 lub art. 1 ust. 2–4 lub art. 3 ust. 3 lub 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 152/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów kapitałowych obowiązujących partnerów centralnych (Dz. Urz. UE L 52 z 23.02.2013, str. 37),
- 2) organizacyjnych, określonych w art. 26 rozporządzenia 648/2012 lub art. 5, art. 6, art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 2 lub 5 lub art. 11 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 153/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów obowiązujących kontrahentów centralnych (Dz. Urz. UE L 52 z 19.12.2012, str. 41), zwanego dalej „rozporządzeniem 153/2013”,
- 3) w zakresie zarządu lub komisji ds. ryzyka, określonych odpowiednio w art. 27 ust. 2 i 3 lub art. 28 rozporządzenia 648/2012, lub gdy kierownictwo wyższego szczebla CCP nie spełnia wymagań określonych w art. 27 ust. 1 tego rozporządzenia,
- 4) prowadzenia, przechowywania lub udostępniania dokumentacji, określonych w art. 27 ust. 3 lub art. 29 rozporządzenia 648/2012,
- 5) informowania Komisji, określonych w art. 31 ust. 1 rozporządzenia 648/2012,
- 6) wykrywania i zarządzania konfliktami interesów oraz ich rozstrzygania lub pozostałych wymogów określonych w art. 33 ust. 1–4 lub ust. 5 zdanie pierwsze rozporządzenia 648/2012,
- 7) ustanowienia, wprowadzenia i utrzymywania odpowiedniej strategii na rzecz ciągłości działania oraz planu przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej lub pozostałych wymogów określonych w art. 34

- rozporządzenia 648/2012 lub art. 17 ust. 1, art. 19 ust. 2 lub 3 lub art. 23 ust. 2 rozporządzenia 153/2013,
- 8) w zakresie outsourcingu, określonych w art. 35 ust. 1 i 2 rozporządzenia 648/2012, lub obowiązku udostępniania Komisji informacji, określonego w art. 35 ust. 3 tego rozporządzenia,
 - 9) określonych w art. 36 rozporządzenia 648/2012 lub wymogów w zakresie uczestnictwa, przejrzystości, wyodrębniania i przenoszenia aktywów, określonych w art. 37–39 tego rozporządzenia,
 - 10) w zakresie zarządzania ekspozycją, określonych w art. 40 rozporządzenia 648/2012,
 - 11) w zakresie depozytu zabezpieczającego lub pozostałych wymogów określonych w art. 41 rozporządzenia 648/2012 lub art. 24 ust. 3 lub art. 27 ust. 2 lub 3 rozporządzenia 153/2013,
 - 12) utrzymywania funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oraz utrzymywania innych zasobów finansowych lub pozostałych wymogów określonych w art. 42 lub art. 43 rozporządzenia 648/2012 lub art. 29–31 rozporządzenia 153/2013,
 - 13) posiadania stałego dostępu do odpowiedniej płynności lub zapewnienia środków kontroli ryzyka utraty płynności lub pozostałych wymogów określonych w art. 44 rozporządzenia 648/2012 lub art. 32 ust. 3 lub 6, art. 33 ust. 5 lub 6 lub art. 34 ust. 3 rozporządzenia 153/2013,
 - 14) pokrywania w sposób określony w art. 45 rozporządzenia 648/2012 strat w przypadku niewykonania przez członka rozliczającego zobowiązań lub obliczania i utrzymywania własnych zasobów celowych przeznaczonych na pokrycie takich strat lub pozostałych wymogów określonych w art. 36 rozporządzenia 153/2013,
 - 15) w zakresie zabezpieczeń lub pozostałych wymogów określonych w art. 46 rozporządzenia 648/2012 lub art. 40 lub art. 42 ust. 8 lub 9 rozporządzenia 153/2013,
 - 16) w zakresie polityki inwestycyjnej, określonych w art. 47 rozporządzenia 648/2012, lub pozostałych wymogów określonych w art. 45 ust. 7 rozporządzenia 153/2013,

- 17) posiadania oraz stosowania procedur na wypadek niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego lub pozostałych wymogów określonych w art. 48 rozporządzenia 648/2012,
- 18) dokonywania przeglądu modeli i parametrów przyjętych do obliczania wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, przeprowadzania testów warunków skrajnych i weryfikacji historycznej lub informowania o wynikach testów lub pozostałych wymogów określonych w art. 49 rozporządzenia 648/2012 lub art. 48, art. 49 ust. 4–6, art. 50, art. 51 ust. 6–8, art. 54 ust. 2, art. 56 ust. 1, art. 57 ust. 4 lub art. 59 rozporządzenia 153/2013,
- 19) podawania do publicznej wiadomości podstawowych informacji dotyczących modelu zarządzania ryzykiem lub założeń przyjętych w celu przeprowadzania testów warunków skrajnych, określonych w art. 49 ust. 3 rozporządzenia 648/2012,
- 20) w zakresie rozrachunku, określonych w art. 50 rozporządzenia 648/2012,
- 21) przekazywania informacji dla celów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), określonych w art. 50c rozporządzenia 648/2012,
- 22) w zakresie uzgodnień interoperacyjnych, określonych w art. 51–54 rozporządzenia 648/2012

– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na CCP karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.

2. Na CCP, które nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, i które wbrew obowiązkowi nie sporządziło lub nie poddało badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.

3. W przypadku gdy CCP nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć na osoby odpowiedzialne za ich niespełnienie karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.

4. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 173e. 1. W przypadku gdy CCP:

- 1) rozszerza zakres działalności o dodatkowe usługi lub na inne państwo członkowskie wbrew warunkom określonym w art. 15 rozporządzenia 648/2012,
- 2) wprowadza istotne zmiany do modeli lub parametrów przyjętych do obliczania wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, wymogów dotyczących zabezpieczenia i innych mechanizmów kontroli ryzyka, o których mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia 648/2012, bez wymaganej zgody Komisji i Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych lub bez uzyskania opinii kolegium, o którym mowa w art. 19 tego rozporządzenia

– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na CCP karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.

2. W przypadku naruszenia przepisów, o których mowa w ust. 1, przez CCP, które wbrew obowiązkowi nie sporządziło lub nie poddało badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na to CCP karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.

3. W przypadku naruszenia przez CCP przepisów, o których mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć na osoby odpowiedzialne za te naruszenia karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.

4. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 173f. 1. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość zagrożenia niewykonywania lub nienależytego wypełniania przez CCP zobowiązań wobec swoich członków lub naruszenia interesów uczestników obrotu, Komisja po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego może:

- 1) zakazać na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy, inwestowania całości lub części kapitału własnego we wszystkie lub niektóre rodzaje instrumentów

finansowych, o których mowa w art. 47 rozporządzenia 648/2012, lub nakazać wstrzymanie wypłat z zysku;

- 2) zakazać na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy, przyjmowania do rozliczania przez CCP wszystkich lub niektórych rodzajów transakcji.

2. W przypadku gdy niektóre inwestycje lub transakcje nie prowadzą do zwiększenia zagrożenia niewykonywania lub nienależytego wypełniania przez CCP zobowiązań wobec swoich członków lub zwiększenia zagrożenia naruszenia interesów uczestników obrotu, Komisja może w czasie trwania zakazu zezwolić na dokonanie niektórych inwestycji lub przyjęcie do rozliczenia niektórych transakcji.

Art. 173g. 1. W przypadku gdy członek rozliczający w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia 648/2012 nie wykonuje lub nienależyście wykonuje obowiązki:

- 1) ujawniania publicznego cen i opłat związanych ze świadczonymi usługami, określone w art. 38 ust. 1 rozporządzenia 648/2012,
- 2) udostępnienia CCP dodatkowych środków w przypadku niewykonania zobowiązania przez innego członka rozliczającego, lub posiadania ograniczonej ekspozycji wobec CCP, określone w art. 43 ust. 3 rozporządzenia 648/2012,
- 3) przejęcia aktywów i pozycji klienta lub klientów innego członka rozliczającego niewykonującego swojego zobowiązania, określone w art. 48 ust. 5 lub 6 rozporządzenia 648/2012

– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na członka rozliczającego karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.

2. Na członków rozliczających, którzy nie wykonują lub nienależyście wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy wbrew obowiązkowi nie sporządzili lub nie poddali badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.

3. Na członków rozliczających, którzy nie wykonują lub nienależyście wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

4. W przypadku gdy członek rozliczający nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć na osoby odpowiedzialne za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.

5. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 4, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 173h. 1. W przypadku gdy członek rozliczający nie spełnia wymogów:

- 1) dotyczących uczestnictwa, określonych w art. 37 ust. 3 rozporządzenia 648/2012,
- 2) w zakresie wyodrębniania i przenoszenia aktywów lub pozostałych wymogów określonych w art. 39 ust. 4–8 rozporządzenia 648/2012,
- 3) określonych w art. 4 rozporządzenia 149/2013

– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na członka rozliczającego karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.

2. Na członka rozliczającego, który nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, i który wbrew obowiązkowi nie sporządził lub nie poddał badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.

3. Na członków rozliczających, którzy nie spełniają wymogów, o których mowa w ust. 1, i którzy nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

4. W przypadku gdy członek rozliczający nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć na osoby odpowiedzialne za ich niespełnienie karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.

5. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 4, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 173i. 1. W przypadku gdy klient w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia 648/2012, świadczący pośrednie usługi rozliczeniowe, o których mowa w rozdziale II rozporządzenia 149/2013, nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki określone w art. 2, art. 4 ust. 4 lub art. 5 rozporządzenia 149/2013, lub nie spełnia określonych w tych przepisach wymogów, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na niego karę

pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.

2. Na klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe, który nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, lub nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, i który wbrew obowiązkowi nie sporządził lub nie poddał badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.

3. Na klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe, który nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, lub nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, i który nie ma obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

4. W przypadku gdy klient świadczący pośrednie usługi rozliczeniowe nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, lub nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć na osoby odpowiedzialne odpowiednio za:

- 1) niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków lub
- 2) niespełnienie wymogów

– o których mowa w ust. 1, karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.

5. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 4, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 173j. 1. Na podmiot prowadzący system obrotu w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia 648/2012, który nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki w zakresie niedyskryminacyjnego dostarczania na wniosek CCP informacji o transakcjach (udzielenie dostępu), określone w art. 8 rozporządzenia 648/2012, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.

2. Na podmiot prowadzący system obrotu, który nie wykonuje lub nienależyście wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, i który wbrew obowiązkowi nie sporządził lub nie poddał badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.”;

19) art. 179 otrzymuje brzmienie:

„Art. 179. Kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej albo tajemnicy służbowej w rozumieniu rozporządzenia 236/2012 lub rozporządzenia 648/2012, ujawnia lub wykorzystuje w obrocie instrumentami finansowymi informacje stanowiące taką tajemnicę, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.”;

20) po art. 179 dodaje się art. 179a w brzmieniu:

„Art. 179a. Kto wbrew obowiązkowi określonymu w art. 28 ust. 4, art. 33 ust. 5, art. 83 lub art. 84 rozporządzenia 648/2012 ujawnia informacje poufne w rozumieniu tego rozporządzenia lub wykorzystuje takie informacje do celów innych niż określone w tym rozporządzeniu, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5a w pkt 33 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 34 w brzmieniu:

„34) krótkiej sprzedaży – oznacza to krótką sprzedaż w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1).”;

2) w art. 9 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepis ust. 3 ma zastosowanie do strat z odpłatnego zbycia udziałów (akcji) w spółce, papierów wartościowych, w tym z odpłatnego zbycia papierów wartościowych na rynku regulowanym w ramach krótkiej sprzedaży i odpłatnego zbycia pochodnych instrumentów finansowych oraz z realizacji praw z nich wynikających, a także z tytułu objęcia udziałów (akcji) w spółce albo wkładów w spółdzielniach,

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540, z 2013 r. poz. 21, 888, 1027, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717 oraz z 2014 r. poz. 223, 312, 567, 598, 773, 915 i 1052.

w zamian za wkład niepieniężny w postaci innej niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część.”;

3) w art. 24 ust. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„13. Dochód z odpłatnego zbycia papierów wartościowych na rynku regulowanym w ramach krótkiej sprzedaży ustala się na dzień, w którym:

- 1) zbywca dokonał zwrotu pożyczonych papierów wartościowych lub miał go dokonać, zgodnie z zawartą umową pożyczki tych papierów – w przypadku gdy na potrzeby dokonania rozrachunku zbywca zawarł taką umowę;
- 2) na rachunku papierów wartościowych zbywcy dokonano, na potrzeby dokonania rozrachunku, zapisu papierów wartościowych będących przedmiotem krótkiej sprzedaży, nie później jednak niż na dzień rozrachunku – w pozostałych przypadkach.

14. Dochodem, o którym mowa w ust. 13, uzyskanym w roku podatkowym, jest różnica między sumą przychodów z odpłatnego zbycia papierów wartościowych a wydatkami poniesionymi na zapewnienie dostępności papierów wartościowych na potrzeby dokonania rozrachunku, w tym na nabycie zwróconych papierów wartościowych w przypadku, o którym mowa w ust. 13 pkt 1.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851 i 915) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a w pkt 21 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 22 w brzmieniu:

„22) krótkiej sprzedaży – oznacza to krótką sprzedaż w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1).”;

2) w art. 12 ust. 4c otrzymuje brzmienie:

„4c. Przychód z odpłatnego zbycia papierów wartościowych na rynku regulowanym w ramach krótkiej sprzedaży ustala się na dzień, w którym:

- 1) zbywca dokonał zwrotu pożyczonych papierów wartościowych lub miał go dokonać, zgodnie z zawartą umową pożyczki tych papierów – w przypadku gdy na potrzeby dokonania rozrachunku zbywca zawarł taką umowę;
- 2) na rachunku papierów wartościowych zbywcy dokonano, na potrzeby dokonania rozrachunku, zapisu papierów wartościowych będących przedmiotem krótkiej

sprzedaży, nie później jednak niż na dzień rozrachunku – w pozostałych przypadkach.”;

- 3) w art. 15 ust. 1n otrzymuje brzmienie:

„1n. W przypadku odpłatnego zbycia papierów wartościowych na rynku regulowanym w ramach krótkiej sprzedaży, o którym mowa w art. 12 ust. 4c, kosztem uzyskania przychodu są wydatki poniesione na zapewnienie dostępności papierów wartościowych na potrzeby dokonania rozrachunku, w tym na nabycie zwróconych papierów wartościowych w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4c pkt 1.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 po pkt 21 dodaje się pkt 21a w brzmieniu:

„21a) krótkiej sprzedaży – rozumie się przez to technikę inwestycyjną, która opiera się na założeniu osiągnięcia zysku w wyniku spadku cen określonych instrumentów finansowych od momentu realizacji zlecenia ich sprzedaży, jeżeli zostały one pożyczone w celu rozliczenia transakcji przez inwestora lub przez podmiot realizujący na rachunek inwestora zlecenie sprzedaży albo nabyte w tym celu przez jeden z tych podmiotów na podstawie umowy lub umów zobowiązujących zbywcę do dokonania w przyszłości odkupu od nabywcy takich samych instrumentów finansowych, do momentu wymagalności roszczenia o zwrot sprzedanych w ten sposób instrumentów finansowych, albo jeżeli zostały spełnione warunki, o których mowa odpowiednio w art. 12 lub art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1);”;

- 2) w art. 107 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) zobowiązywać się do przeniesienia praw, które w chwili zawarcia umowy jeszcze nie zostały przez fundusz nabyte;

2) dokonywać krótkiej sprzedaży;”;

- 3) w art. 151a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz inwestycyjny zamknięty może dokonywać krótkiej sprzedaży.”;

- 4) w art. 282 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie przez Komisję ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji w ramach

współpracy przy wykonywaniu zadań właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1537, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:

„5a) rozporządzeniu 236/2012 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1);

5b) rozporządzeniu 648/2012 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.);”

b) w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) rynek papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych – w zakresie, w jakim do tych papierów wartościowych i instrumentów finansowych stosuje się przepisy ustaw, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz rozporządzenia 236/2012 i rozporządzenia 648/2012, oraz”

c) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) krótkiej sprzedaży – rozumie się przez to krótką sprzedaż w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012;”

d) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) alternatywnym systemie obrotu – rozumie się przez to alternatywny system obrotu w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;”

e) w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12–14 w brzmieniu:

„12) kontrahencie finansowym – rozumie się przez to kontrahenta finansowego w rozumieniu art. 2 pkt 8 rozporządzenia 648/2012;

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 165, poz. 1316, z 2011 r. Nr 234, poz. 1391 oraz z 2012 r. poz. 1385.

- 13) członku rozliczającym – rozumie się przez to członka rozliczającego w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia 648/2012;
 - 14) kliencie świadczącym pośrednie usługi rozliczeniowe – rozumie się przez to klienta w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia 648/2012, świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe, o których mowa w rozdziale II rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz. Urz. UE L 52 z 23.02.2013, str. 11).”;
- 2) w art. 3:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia 236/2012 oraz rozporządzenia 648/2012.”,
 - b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Zadania właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012, w zakresie:

 - 1) określonym w art. 23b–23e – Komisja wykonuje we współpracy z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych;
 - 2) koordynowania współpracy i wymiany informacji z Komisją Europejską, Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz organami nadzoru w innych państwach członkowskich – wykonuje Komisja.

4. Szczegółowe zasady współpracy, o której mowa w ust. 3 pkt 1, w tym w zakresie wymiany informacji, określa porozumienie Komisji z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.”;
- 3) w art. 5 po pkt 15 dodaje się przecinek oraz pkt 16 i 17 w brzmieniu:
- „16) CCP w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia 648/2012,
 - 17) kontrahent finansowy”;

4) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. Komisja wykonuje zadania w zakresie nadzoru przekazane przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych na podstawie art. 74 rozporządzenia 648/2012.”;

5) w art. 19 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Zakres, treść, ograniczenia i skutki naruszenia:

- 1) tajemnicy służbowej w rozumieniu art. 34 rozporządzenia 236/2012 – określa rozporządzenie 236/2012 oraz ustawa o obrocie instrumentami finansowymi;
- 2) tajemnicy służbowej w rozumieniu art. 83 rozporządzenia 648/2012 – określa rozporządzenie 648/2012 oraz ustawa o obrocie instrumentami finansowymi.”;

6) w art. 21 dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. Zasady wymiany informacji dla celów:

- 1) rozporządzenia 236/2012 – określają art. 34, art. 35 i art. 38–40 tego rozporządzenia;
- 2) rozporządzenia 648/2012 – określają art. 17–19, art. 24, art. 32 ust. 6 i 7 oraz art. 84 tego rozporządzenia.”;

7) po art. 23 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Wykonywanie zadań właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012

Art. 23a. 1. W przypadkach i na zasadach określonych w rozporządzeniu 236/2012 Komisja wydaje decyzje w sprawach:

- 1) tymczasowego zawieszenia określonych w art. 13 rozporządzenia 236/2012 ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży;
- 2) tymczasowego zawieszenia określonych w art. 14 rozporządzenia 236/2012 ograniczeń w zakresie zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego;
- 3) wprowadzenia, na podstawie art. 18 rozporządzenia 236/2012, obowiązku zgłaszania Komisji lub podawania do wiadomości publicznej informacji o pozycjach krótkich netto dotyczących określonego instrumentu finansowego lub kategorii instrumentów finansowych;

- 4) wprowadzenia, na podstawie art. 19 rozporządzenia 236/2012, obowiązku powiadamiania Komisji o znaczących zmianach wysokości opłat pobieranych w ramach kredytowania określonych instrumentów finansowych lub ich kategorii;
- 5) wprowadzenia, na podstawie art. 21 rozporządzenia 236/2012, ograniczeń w zakresie zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego lub w zakresie wartości otwieranych pozycji dotyczących swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego;
- 6) wprowadzenia, na podstawie art. 20 rozporządzenia 236/2012, zakazu lub ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży lub zawierania innych transakcji, w przypadku których spadek ceny lub wartości instrumentu finansowego wiąże się z uzyskaniem korzyści majątkowej;
- 7) wprowadzenia, na podstawie art. 23 rozporządzenia 236/2012, zakazu lub ograniczeń w zakresie dokonywania na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu krótkiej sprzedaży określonego instrumentu finansowego lub zawierania innych transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy.

2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, stosuje się odpowiednio.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje o ich wydaniu Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej.

Art. 23b. 1. Decyzje w sprawach, o których mowa w art. 23a ust. 1 pkt 1, 2 lub 5, mogą być podejmowane wyłącznie po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo na wniosek tego ministra.

2. Decyzje w sprawach, o których mowa w art. 23a ust. 1 pkt 6 lub 7, w przypadku gdy mają dotyczyć papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa, mogą być podejmowane wyłącznie po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo na wniosek tego ministra.

Art. 23c. 1. O wystąpieniu o opinię ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o której mowa w art. 23b, Komisja informuje Prezesa Narodowego Banku Polskiego, przekazując mu treść tego wystąpienia.

2. O wystąpieniu z wnioskiem, o którym mowa w art. 23b, oraz o wyrażeniu opinii, o której mowa w tym przepisie, minister właściwy do spraw finansów publicznych informuje Prezesa Narodowego Banku Polskiego, przekazując mu treść tego wniosku albo tej opinii.

Art. 23d. Powiadomienia otrzymane na podstawie art. 7 i art. 8 rozporządzenia 236/2012 Komisja przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych na zasadach określonych w porozumieniu, o którym mowa w art. 3 ust. 4.

Art. 23e. 1. Powiadomienie, o którym mowa w art. 17 ust. 6 rozporządzenia 236/2012, podmiot zamierzający korzystać z wyłączenia, o którym mowa w art. 17 ust. 3 tego rozporządzenia, kieruje również do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w terminie 14 dni od otrzymania powiadomienia, przedstawia Komisji opinię w zakresie spełniania przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, warunków korzystania z wyłączenia. Po otrzymaniu opinii Komisja może, na podstawie art. 17 ust. 7 rozporządzenia 236/2012, zakazać podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, korzystania z wyłączenia, o którym mowa w art. 17 ust. 3 rozporządzenia 236/2012.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do powiadomień, o których mowa w art. 17 ust. 10 rozporządzenia 236/2012.

Art. 23f. W przypadku wprowadzenia przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, na podstawie art. 28 ust. 1 lit. a rozporządzenia 236/2012, obowiązku zgłaszania Komisji lub podawania do wiadomości publicznej informacji o pozycjach krótkich netto dotyczących określonego instrumentu finansowego lub kategorii instrumentów finansowych albo wprowadzenia przez ten Urząd, na podstawie art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012, zakazu lub ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży lub zawierania innych transakcji, w przypadku których spadek ceny lub wartości instrumentu finansowego wiąże się z uzyskaniem korzyści majątkowej, informacje o wprowadzeniu takiego obowiązku, ograniczenia lub zakazu są zamieszczane na stronach internetowych Komisji.”;

8) w art. 25 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Komisja, w drodze uchwały, decyduje o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o zastosowaniu sankcji za naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 i art. 7–11 rozporządzenia 648/2012, chyba że ujawnienie takich informacji zagroziłoby poważnie rynkom finansowym lub zaszkodziłoby w niewspółmierny sposób zainteresowanym stronom. Przekazane informacje nie mogą zawierać danych osobowych.”;

9) w art. 26 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podmiotu nadzorowanego, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–17, członka rozliczającego lub klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe,”;

10) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. Zasady współpracy Komisji z organami nadzoru w innych państwach członkowskich w zakresie kontroli sprawowanej dla celów rozporządzenia 236/2012 określa art. 37 tego rozporządzenia.”;

11) w art. 37:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio:

- 1) w toku postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego w stosunku do podmiotu określonego w art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–17, członka rozliczającego lub klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe – do czasu zaprzestania prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji;
- 2) w przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie przez podmiot, o którym mowa w pkt 1, działalności podlegającej nadzorowi Komisji – do czasu zaprzestania prowadzenia tej działalności.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio:

- 1) w toku postępowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1,
 - 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2
- do osoby trzeciej, której podmiot, o którym mowa w ust. 1, powierzył, w granicach upoważnienia wynikającego z właściwych przepisów, wykonywanie niektórych czynności z zakresu podlegającego nadzorowi Komisji – do czasu zaprzestania przez ten podmiot prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji.”;

12) w art. 38:

a) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Przepisy art. 32 i art. 33 stosuje się odpowiednio do czynności podejmowanych w toku postępowania wyjaśniającego wobec podmiotów, o których mowa w art. 5 pkt 1, 2 i 4–17 i art. 26 ust. 1 pkt 2, wystawców instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, członków rozliczających, klientów świadczących pośrednie usługi rozliczeniowe oraz do czynności podejmowanych w toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w art. 171a–171e i art. 173b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W granicach koniecznych do sprawdzenia, czy zachodzi:

- 1) uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, o którym mowa w ust. 1, lub potrzeba wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w art. 171a–171e lub w art. 172 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Przewodniczący Komisji może zażądać od podmiotu świadczącego usługi telekomunikacyjne udostępnienia informacji, stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243 i 827) w zakresie wykazu połączeń telefonicznych lub innych przekazów informacji, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami, z uwzględnieniem danych abonenta pozwalających na jego identyfikację, czasu ich dokonania i innych informacji związanych z połączeniem lub przekazem, niestanowiących treści przekazu;
- 2) uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, o którym mowa w ust. 1, lub potrzeba wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w art. 172 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Przewodniczący Komisji może zażądać od Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej udostępnienia określonych informacji stanowiących tajemnicę

skarbową w rozumieniu ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214, z późn. zm.⁵⁾.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Udostępnienie informacji zgodnie z:

- 1) ust. 5 pkt 1 – nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej;
- 2) ust. 5 pkt 2 – nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy skarbowej.”,

d) uchyla się ust. 10;

13) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. 1. Pisemne żądanie dokonania blokady rachunku może być przekazane firmie inwestycyjnej również w przypadku:

- 1) otrzymania od niej przez Komisję informacji, o których mowa w art. 40 i art. 161 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 2) powzięcia przez Komisję uzasadnionego podejrzenia:
 - a) naruszenia ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży, określonych w art. 12 lub art. 13 rozporządzenia 236/2012,
 - b) naruszenia zakazu lub ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży lub zawierania innych transakcji, w przypadku których spadek ceny lub wartości instrumentu finansowego wiąże się z uzyskaniem korzyści majątkowej, wprowadzonych na podstawie art. 20 lub art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012,
 - c) naruszenia zakazu lub ograniczeń w zakresie dokonywania na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu krótkiej sprzedaży określonego instrumentu finansowego lub zawierania innych transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy, wprowadzonych na podstawie art. 23 rozporządzenia 236/2012.

2. W przypadku, o którym mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1 – przepisy art. 39 i art. 40 stosuje się odpowiednio;
- 2) ust. 1 pkt 2 – przepis art. 39 stosuje się odpowiednio.”.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 53, poz. 273 i Nr 230, poz. 1371, z 2012 r. poz. 362 i 1544, z 2013 r. poz. 628 i 1145 oraz z 2014 r. poz. 915 i 1055.

Art. 6. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1149, z późn. zm.⁶⁾) w art. 12 w ust. 2 w pkt 4 w lit. y średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. z i za w brzmieniu:

- „z) wydawania decyzji, o których mowa w art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym,
- za) udzielenia zezwolenia na świadczenie usług rozliczeniowych jako CCP na podstawie art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.), a także cofnięcia zezwolenia na świadczenie usług rozliczeniowych jako CCP na podstawie art. 20 tego rozporządzenia;”.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 10, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1166 i 1385 oraz z 2013 r. poz. 70, 1012, 1036 i 1567.

UZASADNIENIE

1. Wprowadzenie

Projektowana ustawa reguluje materię związaną z dokonywaniem krótkiej sprzedaży, rozumianej jako strategia inwestycyjna polegająca na sprzedaży papierów wartościowych niebędących własnością sprzedającego. Transakcje takie zawierane są w celu zarabiania na spadkach kursów papierów wartościowych. Inwestor, przewidując, iż cena danego papieru wartościowego spadnie, zobowiązuje się do jego zbycia. Jeżeli jego oczekiwania się sprawdzą, osiągnie zysk stanowiący różnicę pomiędzy kwotą uzyskaną ze sprzedaży (po kursie wyższym) a kwotą, za jaką dokonał zakupu papieru wartościowego.

Projektowana ustawa zawiera także postanowienia dotyczące instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

Celem projektu jest dostosowanie przepisów krajowych dotyczących krótkiej sprzedaży do rozwiązań przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 236/2012”. Ponadto projekt ustawy zakłada zakończenie procesu wdrażania do prawa krajowego rozwiązań przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 648/2012”.

Ponieważ rozporządzenie 236/2012 dotyczy także kwestii związanych z transakcjami zawieranymi w celu przenoszenia ryzyka kredytowego związanego z długiem państwowym (transakcje swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego), konieczne jest dostosowanie krajowych przepisów również w tym zakresie. Podstawowe regulacje dotyczące dokonywania krótkiej sprzedaży zawarte są obecnie w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586). Do krótkiej sprzedaży nawiązują też przepisy ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157), zaś w ustawach z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.) oraz z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym

od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.) określone zostały zasady opodatkowania dochodów uzyskanych z transakcji krótkiej sprzedaży. W związku z odmiennym niż wynikające z ustawy o obrocie instrumentami finansowymi ujęciem krótkiej sprzedaży w rozporządzeniu 236/2012, ww. ustawy wymagają odpowiedniego dostosowania. Powierzenie w rozporządzeniu 236/2012 właściwym organom w państwach członkowskich szeregu nowych zadań związanych z krótką sprzedażą oraz transakcjami zawieranymi w celu przenoszenia ryzyka kredytowego związanego z długiem państwowym wywołuje natomiast potrzebę dokonania odpowiedniej nowelizacji przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1537, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1149, z późn. zm.), regulujących funkcjonowanie Komisji Nadzoru Finansowego (KNF). W kontekście pełnego wdrożenia rozporządzenia 648/2012 pokreślenia wymaga, że częściowo przepisy tego rozporządzenia zostały wdrożone przepisami ustawy z dnia 28 czerwca 2012 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. poz. 836) oraz ustawy z dnia 24 października 2012 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1385). Niemniej konieczne są dalsze zmiany ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Zmiany w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (art. 1 projektu)

1) Dot. art. 1 pkt 1 lit. a–c projektu

Zarówno ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (zwana dalej: „uoif”), jak i rozporządzenie 236/2012 zawierają definicje pojęcia „krótka sprzedaż”. Definicje te różnią się jednak między sobą. Definicja zawarta w rozporządzeniu 236/2012 odnosi się do przypadku pożyczania akcji, instrumentów dłużnych lub uzgodnienia ich pożyczania, określając jednocześnie katalog transakcji, które nie są kwalifikowane jako krótka sprzedaż. Natomiast definicja krótkiej sprzedaży zawarta w uoif oparta jest na zasadzie wyjątku od generalnej zasady zbywania papierów wartościowych uprzednio zapisanych na rachunku papierów wartościowych.

W projektowanej ustawie zaproponowano zatem zastąpienie obecnej definicji pojęcia „krótka sprzedaż” zawartej w art. 1 pkt 47 uoif odesłaniem do definicji zawartej w rozporządzeniu 236/2012 (art. 1 pkt 1 lit. b projektu). Tak sformułowana definicja „krótkiej sprzedaży” obejmować będzie przy tym zarówno znaczenie tego pojęcia wynikające wprost z rozporządzenia 236/2012, jak i jego doprecyzowanie dokonane w wydanym na podstawie tego rozporządzenia akcie delegowanym. Chodzi o art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 918/2012 z dnia 5 lipca 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego w odniesieniu do definicji, obliczania pozycji krótkich netto, pokrytych swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, progów powodujących obowiązek zgłoszenia, progów płynności w odniesieniu do zawieszenia ograniczeń, znacznych spadków wartości instrumentów finansowych i wystąpienia niekorzystnych zdarzeń (Dz. Urz. UE L 274 z 09.10.2012, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym 918/2012”. Należy zauważyć, że regulacje dotyczące krótkiej sprzedaży zawarte obecnie w uoif dotyczą sprzedaży „na krótko” wszelkich papierów wartościowych, natomiast rozporządzenie 236/2012 odnosi się do krótkiej sprzedaży akcji i instrumentów długu państwowego. W projektowanej ustawie przepisy dotyczące krótkiej sprzedaży ograniczono jednak do zakresu będącego przedmiotem rozporządzenia 236/2012 (akcje i instrumenty długu państwowego) z uwagi na fakt, że konieczne jest zapewnienie spójności między przepisami ustawy a przepisami rozporządzenia 236/2012, które to rozporządzenie w odniesieniu do innych instrumentów finansowych przyznaje wprost szczególne uprawnienia właściwym organom nadzoru. Z kolei potrzeba zdefiniowania pojęcia CCP wynika z przewidzianego projektem wdrożenia rozporządzenia 648/2012. W tym przypadku w celu zachowania tożsamej siatki pojęciowej również zdecydowano o odesłaniu do wdrażanej regulacji prawa europejskiego, z zastrzeżeniem, że na potrzeby ustawy pojęcie to ma zastosowanie wyłącznie do CCP mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Rozwiązanie to wynika z faktu, że wdrażane przepisy z uwagi na ich nadzorczy charakter mają zastosowanie do CCP podlegających nadzorowi krajowego organu nadzoru, tj. mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2) Dot. art. 1 pkt 2 projektu

Określone w rozporządzeniu 236/2012 oraz przepisach uoif warunki zawierania transakcji krótkiej sprzedaży różnią się między sobą. Na przykład, zgodnie z art. 7 ust. 5a pkt 1 i 3 uoif jednym z wymogów dokonywania takich transakcji jest zawarcie przez zbywcę umowy z podmiotami wskazanymi w ustawie, określającej zasady pozyskania papierów wartościowych będących przedmiotem krótkiej sprzedaży dla celów rozrachunku oraz uprawniającej drugą stronę umowy do pożyczania, na rachunek zbywcy, papierów wartościowych sprzedawanych „na krótko”, na wypadek niewywiązania się przez zbywcę z obowiązku ich dostarczenia na czas, dla celów rozrachunku. W rozporządzeniu 236/2012 zasady zapewniania dostępności sprzedawanych „na krótko” papierów wartościowych zostały zaś ujęte w odmienny sposób, tj. przez odwołanie się w tym zakresie do trzech rodzajów „pokrycia”, określonych odpowiednio w art. 12 ust. 1 lit a–c i art. 13 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 236/2012 i uszczegółowionych w wydanym na podstawie art. 12 ust. 2 i art. 13 ust. 5 rozporządzenia 236/2012 rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 827/2012 z dnia 29 czerwca 2012 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące środków podawania do publicznej wiadomości pozycji netto z tytułu akcji, formy, w jakiej mają być przekazywane Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) informacje w odniesieniu do pozycji krótkich netto, rodzajów umów, porozumień i środków, które w odpowiedni sposób zapewniają dostępność akcji lub instrumentów związanych z długiem państwowym na potrzeby rozrachunku oraz dat i okresu na potrzeby ustalenia głównego systemu obrotu akcją, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 251 z 18.09.2012, str. 11), zwanego dalej „rozporządzeniem wykonawczym 827/2012”. Dodatkowo należy podkreślić, że rozporządzenie 236/2012 w odmienny sposób określa warunki dokonywania krótkiej sprzedaży akcji oraz instrumentów długu państwowego, czego nie przewidują przepisy uoif. Na przykład, zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia 236/2012 krótka sprzedaż instrumentów długu państwowego nie będzie się wiązać z obowiązkiem posiadania „pokrycia”, o którym mowa w art. 13 ust. 1 tego rozporządzenia, w przypadku transakcji, które służyć będą do zabezpieczenia pozycji długiej z tytułu instrumentów dłużnych emitenta, o wycenie blisko skorelowanej z wyceną sprzedawanego „na krótko” instrumentu dłużnego,

podczas gdy analogicznych regulacji nie przewiduje rozporządzenie 236/2012 w odniesieniu do krótkiej sprzedaży akcji. W konsekwencji przepisy uoif dotyczące zawierania transakcji krótkiej sprzedaży, jako nieodpowiadające regulacjom unijnym, powinny zostać z tej ustawy usunięte. Ponieważ zasady zawierania na rynku regulowanym transakcji krótkiej sprzedaży w obecnym stanie prawnym określa przede wszystkim przepis art. 7 ust. 5a uoif, przepis ten powinien zostać uchylony (art. 1 pkt 2 lit. b projektu). Konsekwencją jego uchylecia są natomiast odpowiednie zmiany w ust. 5b i ust. 6 w art. 7 uoif, w których znajdują się odesłania do uchylanego przepisu ust. 5a (art. 1 pkt 2 lit. c i d projektu). Jednocześnie w celu pełnego ujęcia w przepisach ustawy przypadków, w których dopuszcza się możliwość zbycia w obrocie zorganizowanym papierów wartościowych przed dokonaniem ich zapisu na rachunku papierów wartościowych zbywcy, zaproponowano odpowiednie uzupełnienie ust. 5 w art. 7 (art. 1 pkt 2 lit. a projektu) o zobowiązania następujące w ramach transakcji krótkiej sprzedaży zgodnie z przepisami rozporządzenia 236/2012, a także o zobowiązania uprzednio przeniesione przez zbywcę na podstawie umowy pożyczki papierów wartościowych lub z zastrzeżeniem prawa odkupu, a których rozrachunek zwrotu lub odkupu nastąpi nie później niż rozrachunek zbycia. Zmiana w art. 7 w ust. 5 pkt 3 ma wyłącznie charakter legislacyjny.

3) Dot. art. 1 pkt 3 projektu

W przepisach uoif przewidziano obecnie upoważnienie do określenia w regulaminie giełdy zasad kwalifikowania papierów wartościowych jako przedmiotu transakcji krótkiej sprzedaży, zasad dotyczących pozyskiwania i przetwarzania informacji o tych transakcjach, a także warunków i trybu zawierania oraz zasad monitorowania i limitowania transakcji krótkiej sprzedaży (art. 28 ust. 2 pkt 16 i 17 uoif). Rozwiązań takich nie przewiduje jednak rozporządzenie 236/2012. W celu zapewnienia spójności z rozwiązaniami zawartymi w rozporządzeniu 236/2012 oraz zapobieżeniu sytuacji, w której przepisy krajowe nakładałyby dodatkowe warunki, nieprzewidziane w rozporządzeniu, zasadne jest usunięcie wymienionych przepisów (art. 1 pkt 3 projektu).

4) Dot. art. 1 pkt 4 projektu

Zasadniczym celem rozporządzenia 648/2012 jest ograniczenie ryzyka systemowego związanego z rynkiem instrumentów pochodnych, czemu służy wzmocnienie nadzoru nad tym rynkiem, zwiększenie jego integralności oraz przejrzystości. Jednym

z zastosowanych rozwiązań jest uregulowanie sposobu funkcjonowania nowych z punktu widzenia Polski podmiotów infrastruktury rynku kapitałowego, tj. kontrahentów centralnych (CCP) oraz repozytoriów transakcji. Repozytorium transakcji zajmuje się gromadzeniem, przechowywaniem i przetwarzaniem danych dotyczących instrumentów pochodnych, natomiast zadaniem CCP jest rozliczanie transakcji z zastosowaniem mechanizmów pozwalających na systemowe obniżenie ryzyka kredytowego, czyli ryzyka niewykonania zobowiązania przez jedną ze stron transakcji przed ostatecznym rozrachunkiem przepływów pieniężnych związanych z transakcją. Zgodnie z postanowieniami tytułu III rozporządzenia 684/2012, w procesie autoryzacji i nadzoru nad CCP najważniejszą rolę odgrywa organ nadzoru państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę. Z kolei przepis art. 32 ust. 4 tego rozporządzenia nakłada na państwa członkowskie obowiązek publicznego udostępnienia wykazu informacji, wymaganych od potencjalnego nabywcy CCP, zastrzegając jednocześnie, iż zakres wymaganych informacji musi być proporcjonalny i dostosowany do charakteru potencjalnego nabywcy i planowanego nabycia. Wobec zastosowanych w rozporządzeniu ogólnych wytycznych zasadne jest, wzorem innych podmiotów infrastruktury rynku kapitałowego, szczególne uregulowanie na poziomie krajowym zasad dokonywania zmian właścicielskich CCP, w tym obowiązków informacyjnych poprzedzających transakcje. Ze wskazanych względów projektowana ustawa zakłada dodanie w uoif art. 47a–47e. Przepisy te określą zasady postępowania w przypadkach zmian własnościowych CCP, kiedy potencjalny nabywca zamierza zwiększyć pakiet posiadanych akcji w taki sposób, że jego udział w prawach głosu lub w kapitale osiągnie bądź przekroczy kolejne progi wskazane w rozporządzeniu 648/2012 (10%, 20%, 30% lub 50%). Jednocześnie przepisy art. 47a–47c wprowadzają rozwiązania w zakresie informacji wymaganych przez właściwy organ nadzoru CCP od przyszłego nabywcy, który zamierza nabyć bezpośrednio lub pośrednio znaczny pakiet akcji lub zwiększyć pakiet posiadanych akcji w CCP, w celu przeprowadzenia oceny wpływu potencjalnych zmian własnościowych na CCP. Podkreślenia przy tym wymaga, iż zastosowane w przedmiotowych przepisach pojęcie „planowanego nabycia” zostało zdefiniowane w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012. W projektowanym art. 47a ust. 2 przyjęto zasadę, zgodnie z którą informacje, które były już oceniane w trakcie udzielania zezwolenia przez organ nadzoru, nie będą wymagały ponownego przekazania temu organowi. W tym kontekście wyjaśnienia wymaga, iż użyte w art. 47a

w ust. 2 pojęcie „właściwego organu nadzoru nad rynkiem finansowym sprawującego nadzór nad instytucjami finansowymi w innym państwie członkowskim” obejmuje także organ wydający w innym państwie członkowskim zezwolenie instytucji finansowej, ale niesprawujący nadzoru nad tą instytucją. Rozwiązanie to jest analogiczne do przyjętego dla krajowej spółki prowadzącej giełdę lub giełdę towarową, gdzie zezwolenie wydaje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, natomiast nadzór nad tymi instytucjami sprawowany jest przez KNF. Ponadto w art. 47d–47e określono skutki nabycia akcji CCP z naruszeniem przepisów.

5) Dot. art. 1 pkt 5 projektu

Za zasadne uznano wprowadzenie możliwości nadawania przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych (KDPW) unikalnych numerów identyfikacji osób prawnych (LEI). Wprowadzenie przez KDPW nadawania numerów LEI jako równoległej do repozytorium transakcji usługi stanowiłoby komplementarne uzupełnienie kompleksowego systemu raportowania transakcji dla rynku polskiego.

6) Dot. art. 1 pkt 6 i 9 projektu

W związku z nałożonym w art. 15 rozporządzenia 236/2012 obowiązkiem zapewnienia przez podmioty dokonujące rozliczeń transakcji zawartych w obrocie zorganizowanym odpowiednich procedur na wypadek niedostarczenia, dla celów rozrachunku, instrumentów będących przedmiotem transakcji, dokonano odpowiedniego uzupełnienia przepisów art. 50 ust. 4 oraz art. 68b ust. 2 uoif, określających elementy regulaminów KDPW, jego spółki zależnej oraz izby rozliczeniowej. W przepisach tych dodano regulacje nakładające na wymienione podmioty obowiązek zapewniania w swych wewnętrznych regulaminach procedur spełniających wymogi określone w art. 15 rozporządzenia 236/2012 (art. 1 pkt 6 i pkt 9 lit. b projektu – nowe brzmienie pkt 4a w ust. 4 w art. 50 oraz nowy pkt 4a w ust. 2 w art. 68b uoif). Istotne również jest, że (jak mógłby wskazywać zakres stosowania rozporządzenia 236/2012) ww. regulacje powinny mieć zastosowanie wyłącznie do procedur stosowanych na wypadek niedostarczenia akcji będących przedmiotem krótkiej sprzedaży. Niemniej, biorąc pod uwagę także przebieg prac nad ww. rozporządzeniem na forum Unii Europejskiej, przepis art. 15 rozporządzenia znajduje zastosowanie do wszystkich transakcji na akcjach rozliczanych przez partnera centralnego. Ponadto, w celu zachowania spójnego podejścia w zakresie omawianych procedur, powinny mieć one zastosowanie do wszystkich transakcji papierami wartościowymi, a nie wyłącznie do akcji.

Mając powyższe na uwadze procedury, jakie stosownie do nowego brzmienia pkt 4a w ust. 4 w art. 50 uoif oraz nowego pkt 4a w ust. 2 w art. 68b uoif, obowiązane będą posiadać podmioty rozliczające transakcje zawarte w obrocie zorganizowanym, pomimo niezamieszczenia w ww. przepisach odwołania do transakcji, o których mowa w art. 7 ust. 5 uoif (chodzi o transakcje inne niż krótka sprzedaż, których przedmiotem mogą być instrumenty niezapisane na rachunku papierów wartościowych zbywcy), będą miały zastosowanie również do transakcji, o których mowa w art. 7 ust. 5 uoif, w przypadku gdyby nie został wykonany obowiązek dostarczenia na czas instrumentów będących przedmiotem także takich transakcji. Powołane przepisy z uwagi na ich ogólny charakter będą bowiem nakładały obowiązek posiadania zgodnych z art. 15 rozporządzenia 236/2012 procedur na wypadek każdorazowego niedostarczenia w odpowiednim terminie papierów wartościowych niezbędnych do dokonania rozrachunku, co zapewni ich stosowanie także do „niepokrytych” transakcji, o których mowa w art. 7 ust. 5 uoif. Nie jest więc konieczne powtarzanie w nowym brzmieniu pkt 4a w ust. 4 w art. 50 uoif zawartego w obecnym brzmieniu tego przepisu odwołania do transakcji, o których mowa w art. 7 ust. 5 uoif.

Procedura uzyskiwania opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego w przypadku zmian w regulaminach podmiotów rozliczających transakcje w obrocie zorganizowanym, dokonywanych w zakresie dotyczącym postępowania na wypadek niedostarczenia dla celów rozrachunku instrumentów będących przedmiotem transakcji, jest w obecnym stanie prawnym sprecyzowana jedynie w odniesieniu do zmian dokonywanych w tym zakresie w regulaminach KDPW i jego spółki zależnej (art. 50 ust. 2 i art. 48 ust. 16 uoif). W projektowanej ustawie proponuje się jej doprecyzowanie także w odniesieniu do dokonywania zmian w regulaminie izby rozliczeniowej (art. 1 pkt 9 lit. a projektu). Jest to uzasadnione faktem, iż zgodnie z przepisami uoif funkcje izby rozliczeniowej mogą pełnić inne podmioty niż KDPW i spółki od niego zależne. Z tych też względów zasadne jest, aby opiniowaniu przez Prezesa Narodowego Banku Polski podlegały także ww. regulaminy.

7) Dot. art. 1 pkt 7 projektu

Jak wskazano w pkt 4 uzasadnienia, zgodnie z rozporządzeniem 648/2012 CCP podlega nadzorowi na poziomie krajowym, z tego też względu zasadne jest wprowadzenie odpowiednich uprawnień nadzorczych dla KNF wobec tego podmiotu. W projekcie przyjęto, iż nastąpi to poprzez uzupełnienie przepisów ust. 9 w art. 64 uoif o CCP.

Dzięki takiemu rozwiązaniu uprawnienia nadzorcze wobec CCP będą jednolite ze stosowanymi wobec KDPW oraz spółek, którym przekazał on wykonywanie określonych czynności.

8) Dot. art. 1 pkt 8 projektu

W związku z rozszerzeniem zakresu regulacyjnego uoif o CCP, nową kategorię podmiotów zaliczanych do szeroko rozumianej infrastruktury rynku finansowego, uzasadnione było zapewnienie na poziomie ustawy proporcjonalności wymogów regulacyjnych, którym podlegać mają podmioty tworzące tę infrastrukturę. Z tych też względów określony w art. 64a obowiązek przekazywania na żądanie Prezesa NBP informacji został nałożony na CCP oraz spółki, którym KDPW przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2 uoif. Zmiana art. 64a uzasadniona była realizowanymi przez NBP zadaniami na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego, które między innymi odnoszą się do podmiotów prowadzących rozrachunek oraz rozliczenia transakcji na rynku finansowym. Przedmiotowa zmiana zgodna jest także z rozporządzeniem 648/2012, które umożliwia państwom członkowskim przyjęcie lub dalsze stosowanie dodatkowych wymogów w odniesieniu do CCP mających siedzibę na ich terytorium. Mając na uwadze zadania realizowane przez NBP, art. 64a uoif wymagał także uzupełnienia o podmioty będące spółkami zależnymi KDPW.

9) Dot. art. 1 pkt 10 projektu

Z uwagi na konieczność zapewnienia prawidłowego funkcjonowania postanowień rozporządzenia 236/2012 niezbędne jest wprowadzenie w ustawie zakazu przyjmowania przez firmy inwestycyjne zleceń złożonych w celu dokonania krótkiej sprzedaży, które nie spełniają przez składającego zlecenie wymogów określonych odpowiednio w art. 12 albo art. 13 przedmiotowego rozporządzenia, a w przypadku wprowadzenia, na podstawie art. 20, art. 23 lub art. 28 ust. 1 lit. b zakaz lub ograniczenia krótkiej sprzedaży, także zleceń naruszających taki zakaz lub takie ograniczenie. Podobnie firma inwestycyjna nie powinna przyjmować do wykonania zlecenia, gdyby na podstawie art. 20, art. 23 lub art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012 nadzwyczajne ograniczenia zostały wprowadzone w zakresie innych transakcji niż krótka sprzedaż. W opinii projektodawcy prawidłowe zastosowanie przez firmy inwestycyjne przedmiotowych rozwiązań wymagać będzie od nich wcześniejszego zbadania, czy ich przyjęcie nie naruszy wprowadzanego zakazu.

10) Dot. art. 1 pkt 11 i 13 projektu

Dodanie w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym nowego ust. 1a w art. 25 (publiczne ujawnianie informacji o naruszeniach rozporządzenia 648/2012 – szerzej omówiono w pkt 5 uzasadnienia) wywołuje potrzebę uwzględnienia tej regulacji w przepisach art. 150 ust. 1 pkt 14 oraz art. 156 ust. 6 pkt 2 uoif, określających wyjątki od zasady ochrony tajemnicy zawodowej oraz informacji poufnej – co zapewniono przez odpowiednią nowelizację ww. przepisów.

11) Dot. art. 1 pkt 12 projektu

Proponuje się rozwiązanie, zgodnie z którym KNF przy wykonywaniu funkcji właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012 współpracuje z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych (kwestia wykonywania zadań właściwego organu została opisana szerzej w pkt 5 uzasadnienia). Dla zapewnienia efektywności takiej współpracy niezbędne jest zatem wyposażenie ministra właściwego do spraw finansów publicznych w uprawnienie do dostępu do informacji posiadanych przez KNF, w szczególności do informacji chronionych na podstawie uoif jako tajemnica zawodowa (zasady ochrony informacji, które stanowiąc będą tajemnicę służbową w rozumieniu rozporządzenia 236/2012 lub 648/2012 określać zaś będą w sposób kompletny odpowiednie przepisy tych rozporządzeń). Należy przy tym zauważyć, że po przekazaniu przez KNF do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych informacji objętych tego rodzaju tajemnicą, wszystkie osoby, którym takie informacje zostały przekazane, obowiązane będą, z mocy przepisu art. 153 uoif, do zachowania ich w tajemnicy, a w przypadku ich nieuprawnionego ujawnienia ponosić będą odpowiedzialność odszkodowawczą, co powinno zapewnić odpowiedni poziom ochrony informacji wymienianych dla celów rozporządzenia 236/2012 między KNF a Ministerstwem Finansów.

12) Dot. art. 1 pkt 14 i 15 projektu

W związku z projektowanym rozróżnieniem izb rozliczeniowych na izby posiadające status CCP (podlegające wymogom rozporządzenia 648/2012) oraz izby rozliczeniowe nieposiadające takiego statusu, którego konsekwencją jest wprowadzenie odrębnych sankcji dla CCP, uchylecia wymagają ust. 3 w art. 170a oraz art. 170b uoif.

13) Dot. art. 1 pkt 16 i 18 projektu

Wymóg wprowadzenia przez państwa członkowskie zasad dotyczących sankcji i podjęcie wszystkich koniecznych działań w celu zapewnienia ich wdrożenia sformułowany został w art. 12 ust. 1 rozporządzenia 648/2012. W rozporządzeniu tym, analogicznie jak w rozporządzeniu 236/2012, przewidziano obowiązek wprowadzenia sankcji na wypadek nieprzestrzegania przepisów regulujących obrót instrumentami pochodnymi. Z tych też względów, jak również w celu ujednoczenia z rozwiązaniami dotychczasowymi, w projekcie ustawy wprowadzono zmiany w art. 173a–173j. Nowy art. 173a wprowadza sankcje na kontrahentów finansowych, a art. 173b na kontrahentów niefinansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki ustanowione przez rozporządzenie 648/2012, natomiast przepisy art. 173c–173f ustanawiają sankcje, które mogą być nałożone na CCP w razie naruszenia przepisów rozporządzenia 648/2012. Jednocześnie rozporządzenie 648/2012 nakłada obowiązki na członka rozliczającego CCP, klienta członka rozliczającego CCP oraz podmiot prowadzący system obrotu, z tych też względów w art. 173g–173i ustanowiono dla tych podmiotów sankcje za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków określonych w rozporządzeniu 648/2012. Przedmiotowe przepisy uzupełniono o odwołania do przepisów wykonawczych do rozporządzenia 648/2012 (rozporządzeń delegowanych Komisji Europejskiej nr 149/2013, 152/2013, 153/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. oraz rozporządzenia wykonawczego Komisji Europejskiej nr 1247/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r., uzupełniających rozporządzenie 648/2012) jedynie w takim zakresie, w jakim przepisy te nakładają na sankcjonowane podmioty nowe obowiązki nieokreślone wprost w rozporządzeniu zasadniczym. W pozostałych przypadkach, w ocenie projektodawcy, wystarczające są odwołania do obowiązków i wymogów określonych w rozporządzeniu 648/2012, gdyż dalsze przepisy rozporządzeń wykonawczych stanowią jedynie ich doprecyzowanie. Mając na uwadze wymagania rozporządzenia 648/2012 oraz rozwiązania przyjęte już w nowelizowanej ustawie, projektodawca przewidział w projekcie możliwość nakładania kar pieniężnych na osoby fizyczne odpowiedzialne za naruszenie przepisów przez CCP, członków rozliczających CCP albo klientów członków rozliczających CCP. W tym jednak przypadku KNF będzie miała obowiązek przeprowadzenia rozprawy przed wydaniem decyzji.

Dostosowania wymaga również art. 171 (art. 1 pkt 16 projektu), w którym w ust. 1–2a do katalogu uchybień w odniesieniu do zdarzeń przewidzianych w art. 24 ust. 1 uoif (zawiadomienie o zamiarze bezpośredniego nabycia lub objęcia akcji spółki prowadzącej giełdę), w art. 47 ust. 1 uoif (zawiadomienie o zamiarze bezpośredniego nabycia lub objęcia akcji KDPW) oraz w art. 106 ust. 1 i art. 107 ust. 1 uoif (zawiadomienie o zamiarze zbycia lub nabycia akcji lub praw do akcji domu maklerskiego) dodano nowy art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, który dotyczy zawiadomienia o zamiarze nabycia pakietu akcji CCP. Dokonano również zmiany w art. 171 ust. 2 i 2a uoif, ujednolicając ten artykuł z zapisami art. 106h uoif poprzez wskazanie, iż uprawnienie KNF do nałożenia kary pieniężnej dotyczyć będzie także przypadków nabycia lub objęcia praw z akcji domu maklerskiego. Natomiast w art. 171 ust. 2a zmieniono błędne odesłanie do art. 106 ust. 3b pkt 2 na prawidłowe do art. 106h ust. 5 uoif.

14) Dot. art. 1 pkt 17 projektu

Przepisy rozporządzenia 236/2012 nakładają szereg obowiązków o charakterze informacyjnym na podmioty dokonujące transakcji mających za przedmiot akcje, instrumenty dłużne oraz instrumenty służące do przenoszenia ryzyka kredytowego związanego z długiem państwowym. Chodzi o obowiązek informowania właściwych organów nadzoru o pozycjach krótkich netto z tytułu długu państwowego w przypadku przekroczenia określonych wartości progowych takich pozycji (art. 7 rozporządzenia 236/2012), informowania tego organu oraz podawania do wiadomości publicznej danych dotyczących pozycji krótkich netto z tytułu akcji osiągających wielkość przekraczającą wskazane wartości (art. 5 i 6 rozporządzenia 236/2012) oraz zgłaszania właściwemu organowi niepokrytych pozycji dotyczących swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego (art. 8 rozporządzenia 236/2012). Zgodnie z art. 18, art. 19 oraz art. 28 ust. 1 lit. a rozporządzenia 236/2012, w sytuacjach szczególnych odpowiednie organy mogą wprowadzać także dodatkowe obowiązki informacyjne dotyczące zgłaszania posiadanych pozycji krótkich netto z tytułu określonych instrumentów finansowych lub zgłaszania przez podmioty kredytujące transakcje na instrumentach finansowych informacji o zmianach warunków ich kredytowania.

Niezależnie od ww. obowiązków informacyjnych, przepisy rozporządzenia 236/2012 określają także szereg ograniczeń w dokonywaniu sprzedaży „na krótko” akcji i długu państwowego oraz zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu

państwowego. Przepisy art. 12 i art. 13 tego rozporządzenia zakazują bowiem, co do zasady, zawierania transakcji krótkiej sprzedaży bez posiadanego „pokrycia”, zaś przepis art. 14 wprowadza generalną regułę dopuszczalności zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego jedynie w celu zabezpieczenia posiadanych pozycji z tytułu długu państwowego. Dodatkowo, zgodnie z art. 20, art. 21, art. 23 oraz art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012, w sytuacjach szczególnych odpowiednie organy mogą wprowadzać także dodatkowe ograniczenia dotyczące krótkiej sprzedaży, innych transakcji zawieranych w obrocie zorganizowanym oraz ograniczenia w zakresie zawierania transakcji swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego.

Rozporządzenie 236/2012, określając powyższe obowiązki, ograniczenia i zakazy, pozwala jednocześnie na traktowanie w sposób szczególny transakcji dokonywanych przez podmioty prowadzące działalność animatora rynku, występujące w charakterze upoważnionego głównego dealera oraz dokonujące, zgodnie z odrębnymi przepisami, stabilizacji instrumentów finansowych. Podmioty takie mogą być zwolnione z części ww. obowiązków i ograniczeń poprzez stosowanie do tych podmiotów wyłączeń przewidzianych odpowiednio w art. 17 ust. 1, 3 albo 4 rozporządzenia 236/2012. Na podmiotach korzystających z takich wyłączeń spoczywają jednak obowiązki innego rodzaju, ponieważ obowiązane są one do przekazywania, na żądanie właściwych organów, odpowiednich informacji w zakresie posiadanych przez nie pozycji krótkich oraz działalności prowadzonej w ramach wyłączenia (art. 17 ust. 11 rozporządzenia 236/2012), a także do informowania tych organów o wszelkich zmianach wpływających na prawo do korzystania z wyłączenia (ten drugi obowiązek dotyczy jedynie animatorów rynku i upoważnionych głównych dealerów stosujących wyłączenia, o których mowa odpowiednio w art. 17 ust. 1 albo 3 rozporządzenia 236/2012).

Zgodnie z art. 41 rozporządzenia 236/2012, przestrzeganie wszystkich obowiązków, ograniczeń i zakazów, jakie wynikać mogą z tego rozporządzenia, powinno zostać zapewnione poprzez wprowadzenie w państwach członkowskich odpowiednich sankcji oraz środków administracyjnych stosowanych w razie ich nieprzestrzegania. Przepis ten nakłada zatem obowiązek wprowadzenia sankcji za wszelkie naruszenia rozporządzenia 236/2012. W celu wypełnienia wymogów wynikających z ww. przepisu w projekcie przewiduje się uzupełnienie regulacji uoif dotyczących sankcji administracyjnych

o nowe przepisy, które określą odpowiedzialność administracyjną za naruszenie przewidzianych rozporządzeniem 236/2012:

- 1) obowiązków informacyjnych (nowy art. 171a uoif);
- 2) ograniczeń i zakazów (nowy art. 171b uoif);
- 3) obowiązków przekazywania odpowiednich danych i informacji przez podmioty korzystające z wyłączeń, o których mowa w art. 17 ust. 1, 3 albo 4 rozporządzenia 236/2012 (nowy art. 171c uoif).

W projektowanych przepisach uoif uwzględniono przy tym odpowiedzialność administracyjną nie tylko za naruszenie przepisów samego rozporządzenia 236/2012, ale także za naruszenie odpowiednich przepisów aktów delegowanych – w tym np. za nieprzekazanie informacji i wyjaśnień na żądanie wystosowane przez właściwy organ na podstawie art. 16, art. 18 ust. 3 lub art. 19 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 918/2012 (nowy art. 171a ust. 1 pkt 8 uoif). Wskazane przepisy rozporządzenia delegowanego, w związku z generalnym zakazem posiadania niepokrytych pozycji z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, upoważniają bowiem właściwy organ do żądania, w określonych w nim przypadkach, informacji potwierdzających, że posiadana przez dany podmiot pozycja z tego tytułu jest pozycją pokrytą. Nienależyte wykonanie obowiązku ich przekazania, z uwagi na możliwość obchodzenia generalnego zakazu posiadania niepokrytych pozycji z tytułu swapu ryzyka kredytowego, powinno być bowiem także objęte odpowiedzialnością administracyjną.

W związku z powierzeniem KNF funkcji właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012 uznano za zasadne, aby sankcje administracyjne za naruszenia przepisów tego rozporządzenia nakładała, w drodze decyzji, KNF. Z uwagi zaś na zawarte w projektowanych art. 171a–171e odwołania do konkretnych przepisów rozporządzenia 236/2012 określających obowiązki, ograniczenia lub zakazy, których naruszenie podlegać będzie odpowiedzialności administracyjnej, nie uznano za konieczne wprowadzenia definicji pojęć występujących w ww. przepisach, takich jak np. pozycje krótkie netto dotyczące wyemitowanego kapitału podstawowego spółki (wyemitowanego długu państwowego), swapy ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego czy niepokryte pozycje z tytułu swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego. Ich znaczenie wyznaczać będą bowiem bezpośrednio obowiązujące w tym zakresie regulacje unijne, w szczególności przepis art. 2

rozporządzenia 236/2012, wyjaśniający znaczenie pojęć używanych w tym rozporządzeniu, powtórzonych w przepisach dotyczących sankcji.

W zakresie wysokości sankcji nakładanych za naruszenie przepisów rozporządzenia proponuje się, aby za naruszenia obowiązków o charakterze informacyjnym kary pieniężne nakładane były do wysokości 500 000 zł, natomiast w przypadku nieprzestrzegania przewidzianych rozporządzeniem zakazów i ograniczeń – do wysokości 1 000 000 zł albo do wysokości dziesięciokrotności korzyści majątkowej uzyskanej w wyniku dokonanej transakcji. Tak określona wysokość sankcji uzasadniona jest obecnie obowiązującymi rozwiązaniami uoif w zakresie nakładania kar pieniężnych za naruszenia o podobnym charakterze. Mianowicie, w większości przypadków przepisy uoif za naruszenia obowiązków informacyjnych przewidują karę pieniężną do wysokości 500 000 zł, natomiast za naruszenia polegające na nieprzestrzeganiu przepisów uoif – kary pieniężne do wysokości 1 000 000 zł albo do wysokości dziesięciokrotności korzyści majątkowej. Jako wytyczne, którymi KNF powinna kierować się przy nakładaniu kary w konkretnym przypadku, wskazano natomiast w szczególności stopień i zakres naruszenia, jego wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku kapitałowego oraz możliwości finansowe podmiotu, który danego naruszenia dokonał (nowy art. 171f uoif). Powyższe rozwiązanie powinno zapewnić spełnienie wymogów art. 41 rozporządzenia 236/2012, zgodnie z którym sankcje nakładane za naruszenie przepisów rozporządzenia powinny być „skuteczne, proporcjonalne i odstraszające”.

15) Dot. art. 1 pkt 19 i 20 projektu

Obowiązująca uoif, chroniąc tajemnicę zawodową, przewiduje za jej nieuprawnione ujawnienie lub wykorzystanie w obrocie instrumentami finansowymi odpowiednie sankcje karne (art. 179 uoif). Mając to na uwadze, w ocenie projektodawcy, zasadne jest wprowadzenie również analogicznych sankcji karnych za ujawnienie lub wykorzystanie tajemnicy służbowej, o której mowa w rozporządzeniu 236/2012 oraz w rozporządzeniu 648/2012, a także za ujawnienie lub wykorzystanie informacji poufnych, o których mowa w art. 28 ust. 4, art. 33 ust. 5, art. 83 lub art. 84 rozporządzenia 648/2012.

3. Zmiany w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (art. 2 i art. 3 projektu)

W przepisach ustaw: z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (zwanej dalej „updf”) oraz z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (zwanej dalej „updp”) zamieszczone są obecnie przepisy dotyczące zasad określania dochodu (przychodu) z transakcji odpłatnego zbycia papierów wartościowych w ramach krótkiej sprzedaży. Odnoszą się one obecnie jedynie do krótkiej sprzedaży, w ramach której źródłem „pokrycia” jest zawarta umowa pożyczki sprzedawanych „na krótko” papierów wartościowych. Jak wskazano powyżej, rozporządzenie 236/2012 oraz rozporządzenie wykonawcze 827/2012 dopuszczają możliwość „pokrycia” takich transakcji także w sposób inny niż przez zawarcie umowy pożyczki. Proponuje się zatem utrzymanie w updf i updp obecnych zasad ustalania dochodu (przychodu) z transakcji krótkiej sprzedaży „pokrywanych” pożyczonymi papierami wartościowymi oraz wprowadzenie, w przypadku innych źródeł „pokrycia” takich transakcji, następujących zasad:

- 1) ustalanie dochodu (przychodu) na dzień, w którym na rachunku papierów wartościowych zbywcy dokonano, na potrzeby dokonania rozrachunku, zapisu papierów wartościowych będących przedmiotem krótkiej sprzedaży, nie później jednak niż na dzień rozrachunku (art. 24 ust. 13 pkt 2 updf i art. 12 ust. 4c pkt 2 updp);
- 2) obliczanie, dla potrzeb updf, dochodu jako różnicy między sumą przychodów z odpłatnego zbycia papierów wartościowych a wydatkami poniesionymi w związku z zapewnieniem dostępności papierów wartościowych na potrzeby dokonania rozrachunku (art. 24 ust. 14 pkt 2 updf);
- 3) uznanie za koszt uzyskania przychodu, dla potrzeb updp, wydatków poniesionych w związku z zapewnieniem dostępności papierów wartościowych na potrzeby dokonania rozrachunku (art. 15 ust. 1n updp).

W przepisach updf uogólniono ponadto przepis ust. 6 w art. 9, odnoszący się do rozliczania strat m.in. z odpłatnego zbycia papierów wartościowych w ramach krótkiej sprzedaży, który w obecnym brzmieniu dotyczy jedynie krótkiej sprzedaży „pokrywanej” pożyczką papierów wartościowych (w proponowanym brzmieniu będzie on dotyczył także źródeł „pokrycia” innych niż pożyczka).

4. Zmiany w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (art. 4 projektu)

Ustawa z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (zwana dalej „ufi”) w art. 107 ust. 1 pkt 2 zawiera definicję legalną transakcji krótkiej sprzedaży. Zgodnie z tą definicją, krótką sprzedażą jest technika inwestycyjna, która opiera się na założeniu osiągnięcia zysku w wyniku spadku cen określonych instrumentów finansowych od momentu realizacji zlecenia ich sprzedaży, jeżeli zostały pożyczone w celu rozliczenia transakcji przez inwestora lub przez podmiot realizujący na rachunek inwestora zlecenie sprzedaży albo nabyte w tym celu przez jeden z tych podmiotów na podstawie umowy lub umów zobowiązujących zbywcę do dokonania w przyszłości odkupu od nabywcy takich samych instrumentów finansowych do momentu wymagalności roszczenia o zwrot sprzedanych w ten sposób instrumentów finansowych albo jeżeli zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 7 ust. 5a uoif. Ponieważ w projektowanej ustawie zakłada się uchYLENIE przepisów art. 7 ust. 5a uoif regulujących zasady dokonywania w obrocie zorganizowanym transakcji krótkiej sprzedaży, w tym zasad zapewniania jej „pokrycia”, zawarte obecnie w art. 107 ust. 1 pkt 2 ufi należy zrezygnować z odesłania do ww. przepisów uoif. Jednocześnie proponuje się przeniesienie definicji pojęcia „krótka sprzedaż”, z części ustawy dotyczącej polityki inwestycyjnej otwartych funduszy inwestycyjnych (art. 107 ufi) do słowniczka zawartego w art. 2 ufi (art. 4 pkt 1 projektu), zawierającego pozostałe definicje.

Utrzymana przy tym zostanie zasada zawarta obecnie w art. 107 ust. 1 pkt 2 ufi, zgodnie z którą otwarte fundusze inwestycyjne nie mogą dokonywać krótkiej sprzedaży. Ograniczenie takie jest bowiem wymogiem art. 89 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 32, z późn. zm.), zgodnie z którym otwarte fundusze inwestycyjne nie mogą „prowadzić niepokrytej sprzedaży zbywalnych papierów wartościowych, instrumentów rynku pieniężnego lub innych instrumentów finansowych” – co oznacza zakaz dokonywania przez nie zarówno krótkiej sprzedaży „pokrytej”, jak i „niepokrytej” (zasadę tę doprecyzowuje nowe brzmienie art. 107 ust. 1 pkt 1 i 2 ufi). Krótka sprzedaż, tak jak obecnie, dozwolona zaś będzie dla funduszy inwestycyjnych typu zamkniętego (art. 151a ust. 1 ufi).

W związku z założeniem, że KNF przy wykonywaniu funkcji właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012 współpracuje z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, analogicznie jak w przepisach uoif, w celu zapewnienia efektywności takiej współpracy w przepisach ufi przewidziano uprawnienie ministra właściwego do spraw finansów publicznych do dostępu do informacji posiadanych przez KNF, w tym do informacji stanowiących tajemnicę zawodową. Informacje takie, po ich przekazaniu przez KNF do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, będą chronione także przez wszystkie osoby, którym zostały one w tym trybie przekazane (art. 284 ufi), a osoby takie, w przypadku ich nieuprawnionego ujawnienia, ponosić będą odpowiedzialność odszkodowawczą.

5. Zmiany w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (art. 5 projektu)

Rozporządzenia 236/2012 oraz 648/2012 określają szereg zadań i kompetencji, jakie wykonywać ma organ, któremu przyznany zostanie status „właściwego organu” w rozumieniu tych rozporządzeń. Przepis art. 32 rozporządzenia 236/2012 zobowiązuje zaś państwa członkowskie do wyznaczenia co najmniej jednego organu, który w rozumieniu rozporządzenia będzie „właściwym organem” (analogiczną regulację zawiera też art. 22 rozporządzenia 648/2012).

Jak wskazano, rozporządzenie 236/2012 dotyczy nie tylko transakcji krótkiej sprzedaży akcji na rynku kapitałowym. Określa ono również zasady krótkiej sprzedaży instrumentów dłużnych Skarbu Państwa oraz zawierania transakcji służących do przenoszenia ryzyka kredytowego związanego z długiem państwowym, które – w przypadku ich zawierania poza rynkiem kapitałowym – nie podlegają nadzorowi nad tym rynkiem, sprawowanemu przez KNF. Nadzór ten, co do zasady, ograniczony jest bowiem do transakcji na rynku zorganizowanym i nie obejmuje swoim zakresem transakcji na rynku międzybankowym oraz zawieranych poza obrotem zorganizowanym transakcji swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego. Niemniej, z uwagi na obowiązujące rozwiązania dotyczące trybu wykonywania nadzoru nad rynkiem kapitałowym, jak i bogate doświadczenie nadzorcze, zasadne jest powierzenie KNF funkcji właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012. W konsekwencji należało rozszerzyć, w zakresie wynikającym z rozporządzenia 236/2012, nadzór sprawowany przez KNF także na transakcje sprzedaży „na krótko”

instrumentów dłużnych Skarbu Państwa poza obrotem zorganizowanym oraz na transakcje służące do przenoszenia ryzyka kredytowego związanego z długiem państwowym. W związku z tym w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (zwanej dalej „unk”) wskazano, iż KNF pełni funkcję właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012 (art. 5 pkt 2 lit. a projektu) – przy czym wykonywanie przez KNF roli właściwego organu dla potrzeb rozporządzenia 648/2012 wynika już z obecnego brzmienia art. 3 unk (wyznaczenie przez każde państwo członkowskie właściwego organu odpowiedzialnego za wykonywanie obowiązków wynikających z rozporządzenia 648/2012 wymagane jest przez art. 10 ust. 5 w odniesieniu do kontrahentów niefinansowych oraz art. 22 ust. 5 tego rozporządzenia w odniesieniu do CCP). W regulacjach unk dodano także przepis wyraźnie wskazujący na możliwość wykonywania przez KNF zadań, jakie zgodnie z art. 74 rozporządzenia 648/2012 zostaną KNF powierzone przez ESMA (art. 5 pkt 4 projektu – nowy art. 7a unk).

W art. 2 pkt 6 unk dokonano zmiany definicji pojęcia „rynek kapitałowy” wskazując, iż pod pojęciem tym należy rozumieć rynek papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych nie tylko w zakresie, w jakim do tych papierów wartościowych i instrumentów finansowych stosuje się przepisy uoif oraz ustawy o ofercie publicznej, ale także w zakresie, w jakim stosuje się do nich rozporządzenie 236/2012 oraz rozporządzenie 648/2012 (art. 5 pkt 1 lit. b projektu). Jednocześnie, z uwagi na kompetencje ministra właściwego do spraw finansów publicznych w zakresie zarządzania długiem publicznym, przewidziano współpracę tego ministra i KNF w zakresie wykonywania przez KNF zadań „właściwego organu” w rozumieniu rozporządzenia 236/2012 (dodane ust. 3 i 4 w art. 3 unk – art. 5 pkt 2 projektu). Współpraca taka odbywać się będzie w szczególności w zakresie, w jakim rozporządzenie 236/2012 reguluje kwestie związane z krótką sprzedażą instrumentów długu państwowego oraz zawieraniem transakcji służących do przenoszenia ryzyka kredytowego związanego z takimi instrumentami. Szczegółowe zasady tej współpracy, w tym sposób i tryb wymiany informacji, określać będzie porozumienie zawarte przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych i KNF. Zakres tej współpracy określać będą natomiast przepisy art. 23b–23e unk (art. 5 pkt 7 projektu), zgodnie z którymi:

- 1) otrzymane przez KNF na podstawie art. 7 i art. 8 rozporządzenia 236/2012 zgłoszenia pozycji krótkich netto z tytułu instrumentów długu państwowego oraz niepokrytych pozycji dotyczących swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, KNF przekazywać będzie niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych (art. 23d unk), co jest uzasadnione z uwagi na kompetencje ministra w zakresie zarządzania długiem publicznym. W szczególności informacje dotyczące transakcji krótkiej sprzedaży instrumentów długu państwowego oraz transakcji swapu ryzyka kredytowego długu państwowego dostarczą niezbędnych danych potrzebnych do analizy rynku instrumentów dłużnych Skarbu Państwa i tym samym pozwolą na ocenę konieczności wnioskowania o podejmowanie działań nadzorczych przez KNF;
- 2) rozstrzygnięcia w sprawach:
 - a) czasowego zawieszenia zakazu dokonywania „niepokrytej” krótkiej sprzedaży instrumentów długu państwowego, określonego w art. 13 rozporządzenia 236/2012,
 - b) czasowego zawieszenia zakazu zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego w celu innym niż zabezpieczenie posiadanych pozycji z tytułu instrumentów długu państwowego, określonego w art. 14 rozporządzenia 236/2012,
 - c) wprowadzenia, na podstawie art. 21 rozporządzenia, nadzwyczajnych ograniczeń w zakresie zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego lub w zakresie wartości otwieranych pozycji dotyczących swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego
– będą przez KNF podejmowane na wniosek lub po uprzednim zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych (art. 23b ust. 1 unk). Podobne rozwiązanie zastosowano w przypadku wydania przez KNF decyzji o wprowadzeniu na podstawie art. 20 lub art. 23 rozporządzenia 236/2012 zakazu lub ograniczenia zawierania transakcji o podobnym skutku do krótkiej sprzedaży lub innych transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy. Podyktowane było to tym, iż nakładane w ten sposób środki przez KNF mogą również dotyczyć papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa (art. 23b ust. 2 unk). Umożliwienie podejmowania tego rodzaju rozstrzygnięć na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub po zasięgnięciu

jego opinii uzasadnione jest faktem posiadania przez tego ministra danych dotyczących długu publicznego, pozwalających na ocenę, czy zostały spełnione przesłanki zawarte w art. 13, art. 14 i art. 21 rozporządzenia 236/2012. Jednocześnie z uwagi na to, że niekorzystne zdarzenia dotyczące krótkiej sprzedaży długu państwowego, swapów ryzyka kredytowego oraz skarbowych papierów wartościowych mogą wystąpić jedynie na rynku regulowanym lub rynku zorganizowanym, nadzorowanym przez KNF, zasadne jest wyposażenie KNF w uprawnienie do nakładania ww. środków po zasięgnięciu opinii ministra właściwego ds. finansów publicznych. Dodatkowo, mając na uwadze realizowane przez NBP działania między innymi na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego, w dodawanym art. 23c uwzględniono wymóg informowania Prezesa NBP przez KNF o każdorazowym wystąpieniu o opinię do ministra właściwego do spraw finansów publicznych, wraz z treścią tego wystąpienia, a także przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych o wystąpieniu z wnioskiem do KNF o podjęcie odpowiednich działań nadzorczych, wraz z treścią tego wystąpienia oraz o wyrażonej na wniosek KNF opinii;

- 3) powiadomienia, jakie zgodnie z art. 17 ust. 6 powinny składać podmioty zamierzające w charakterze upoważnionego głównego dealera korzystać z wyłączenia od wynikających z rozporządzenia obowiązków, ograniczeń i zakazów, określonego w art. 17 ust. 3 rozporządzenia 236/2012, kierowane będą przez te podmioty zarówno do KNF, jak i do ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Minister ten, po upływie 14 dni od otrzymania powiadomienia, będzie przekazywał do KNF opinię co do spełnienia przez podmiot, który wystąpił z wnioskiem o zastosowanie wyłączenia, warunków stosowania tego wyłączenia określonych w rozporządzeniu 236/2012. Jeżeli minister w swojej opinii potwierdzi, że warunki te nie zostały spełnione, wówczas KNF, zgodnie z art. 17 ust. 7 rozporządzenia 236/2012, będzie mogła zakazać korzystania przez podmiot składający powiadomienie z takiego wyłączenia (art. 23e ust. 1 i 2 unk). Analogiczny tryb postępowania stosowany będzie także w przypadku powiadomień o zmianach w sytuacji prawnej lub faktycznej podmiotu, który korzysta już, jako upoważniony główny dealer, z wyłączenia określonego w art. 17 ust. 3 rozporządzenia 236/2012, jeżeli zmiany te wpływać będą na prawo do korzystania z tego wyłączenia; do składania takich powiadomień

podmioty takie obowiązane są zgodnie z art. 17 ust. 10 rozporządzenia 236/2012 (art. 23e ust. 3 unk). Powyższy tryb jest uzasadniony przyjętym w projekcie rozwiązaniem zakładającym, iż wszelkie wnioski, powiadomienia oraz informacje będą przekazywane do KNF. Natomiast, mając na uwadze uprawnienia w zakresie krótkiej sprzedaży instrumentów długu państwowego oraz transakcji swapu ryzyka kredytowego przyznane ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, uznano, iż minister ten także powinien otrzymać ww. powiadomienie, tak aby była możliwa ocena, czy dany podmiot spełnia określone w rozporządzeniu warunki uprawniające do skorzystania z wyłączenia.

Jak wskazano powyżej, rozporządzenie 236/2012, określając wprost obowiązki i ograniczenia, upoważnia jednocześnie właściwy organ, w sytuacjach szczególnych, do wprowadzania dodatkowych obowiązków, ograniczeń lub zakazów; właściwy organ może wprowadzić:

- 1) obowiązek zgłaszania temu organowi lub podawania do wiadomości publicznej informacji o pozycjach krótkich netto dotyczących określonego instrumentu finansowego lub kategorii instrumentów finansowych (art. 18 rozporządzenia 236/2012);
- 2) obowiązek powiadamiania tego organu o znaczących zmianach wysokości opłat pobieranych w ramach kredytowania określonych instrumentów finansowych lub ich kategorii (art. 19 rozporządzenia 236/2012);
- 3) ograniczenia w zakresie zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego lub w zakresie wartości otwieranych pozycji dotyczących swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego (art. 21 rozporządzenia 236/2012);
- 4) zakaz lub ograniczenia w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży, lub zawierania innych transakcji, w przypadku których spadek ceny lub wartości instrumentu finansowego wiąże się z uzyskaniem korzyści majątkowej (art. 20 rozporządzenia 236/2012);
- 5) zakaz lub ograniczenia w zakresie dokonywania na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu krótkiej sprzedaży określonego instrumentu finansowego lub zawierania innych transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy (art. 23 rozporządzenia 236/2012).

Jednocześnie, w odniesieniu do niektórych ograniczeń, w przypadkach wskazanych w rozporządzeniu 236/2012 mogą być stosowane środki, które ograniczenia te będą łagodzić, w drodze rozstrzygnięcia podejmowanego przez właściwy organ, który będzie uprawniony do:

- 1) tymczasowego zawieszenia ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży, określonych w art. 13 rozporządzenia 236/2012 (art. 13 ust. 3 rozporządzenia 236/2012);
- 2) tymczasowego zawieszenia ograniczeń w zakresie zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, określonych w art. 14 rozporządzenia 236/2012 (art. 14 ust. 2 rozporządzenia 236/2012).

Środki, jakie mogą być podejmowane przez właściwy organ na podstawie art. 13 ust. 3, art. 14 ust. 2, art. 18, art. 19, art. 20, art. 21 i art. 23 rozporządzenia 236/2012, znajdują zatem zastosowanie do wszystkich osób, które dokonują, dokonały lub zamierzają dokonać czynności, których środki te będą dotyczyć. Adresat rozstrzygnięć, jakie będzie podejmował właściwy organ, może być zatem określony jedynie w sposób generalny. Rozstrzygnięcia takie nie będą miały charakteru aktów normatywnych, lecz aktów administracyjnych generalnych, tj. aktów stosujących prawo. Aktom tym zabraknie bowiem cechy abstrakcyjności – w istocie nie będą one „obowiązywać powszechnie”, lecz stosowane będą przez podmioty uczestniczące w systemie obrotu instrumentami finansowymi, dokonujące transakcji, których ww. akty będą dotyczyć. Akty te wprowadzać będą obowiązki oraz zakazy lub ograniczenia związane z zawieraniem jedynie określonych transakcji (lub prowadzić będą do zawieszenia takich zakazów i ograniczeń) i obowiązywać będą jedynie w okresie istnienia sytuacji uzasadniającej ich zastosowanie. Rozstrzygnięcia podejmowane przez właściwe organy na podstawie art. 13 ust. 3, art. 14 ust. 2, art. 18, art. 19, art. 20, art. 21 i art. 23 rozporządzenia 236/2012 nie będą więc źródłem prawa powszechnie obowiązującego. Zauważenia wymaga, iż podobne rozwiązania polegające na wprowadzaniu przez organ administracji, w drodze aktów o charakterze generalnym, określonych zakazów lub ograniczeń, funkcjonują już w krajowym systemie prawnym, jako przykład można wskazać środki stosowane przez organy nadzoru farmaceutycznego na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.). Zgodnie bowiem z art. 121a tej ustawy, organy nadzoru farmaceutycznego, w drodze aktów administracyjnych, wydają np. rozstrzygnięcia

o czasowym zakazie wprowadzania danego produktu leczniczego do obrotu, o wstrzymaniu obrotu tym produktem lub o wycofaniu tego produktu z obrotu.

W związku z powyższym, omawiane rozstrzygnięcia nie mogą być także kwalifikowane jako decyzje administracyjne (decyzja administracyjna to akt administracyjny cechujący się podwójną konkretnością, tj. adresata i sytuacji) – co jak wskazano powyżej nie będzie zapewnione w przypadku ww. aktów, mających istotnie odmienne cechy. Na gruncie polskiego systemu prawa rozstrzygnięcia tego rodzaju należałoby zaś traktować jako „inne akty”, przewidziane w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.), a zatem inne niż decyzje administracyjne (i postanowienia) akty, dotyczące praw i obowiązków jednostki wynikających z przepisów prawa. Takimi właśnie „innymi aktami” są wyżej wymienione akty i dlatego też w projekcie ustawy nie posłużono się pojęciem decyzji administracyjnej. Natomiast w związku z nadaniem KNF jako organowi właściwemu uprawnienia do wydawania takich aktów, w projektowanym art. 23a unk wskazano, iż akty te podejmowane będą przez KNF w drodze decyzji – które, jak opisano powyżej, będą aktami stosowania, a nie stanowienia prawa i nie będą miały charakteru regulacji powszechnie obowiązujących. Uznano natomiast za zasadne, aby do ww. aktów przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego były stosowane odpowiednio. Ze względu na charakter ww. aktów, za uzasadnione uznano zapewnienie jak najszerszego, powszechnego dostępu do informacji o ich wydaniu. Wynikający z rozporządzenia 236/2012 obowiązek ich ogłoszenia na stronach internetowych właściwego organu (art. 13 ust. 3, art. 14 ust. 2, art. 25 ust. 1 rozporządzenia 236/2012) uzupełniono obowiązkiem publikacji informacji o ich wydaniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego oraz podania ich do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzenia instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382, z późn. zm.) (art. 23a ust. 3 unk). Dodatkowo, mając na uwadze, że środki o podobnym charakterze mogą być, na podstawie art. 28 ust. 1 rozporządzenia 236/2012, podejmowane także przez ESMA, w projekcie zaproponowano, aby w przypadku podjęcia takich środków przez ESMA informacja o tym fakcie była także publikowana na stronach internetowych KNF (art. 23f unk).

Niezależnie od powyższego należy podkreślić, że kompetencja do podejmowania przez właściwy organ (KNF) aktów, o których mowa powyżej, wynika wprost z przepisów rozporządzenia 236/2012. Rozporządzenie określa przesłanki ich podjęcia (np. art. 18 ust. 1 lit. a i b, art. 20 ust. 1 lit. a i b, art. 21 ust. 1 lit. a i b) oraz wyznacza przykładowy zakres takich aktów (np. art. 18 ust. 2, art. 20 ust. 3, art. 21 ust. 2). Przepisy art. 23a ust. 1 unkl w części, w jakiej odwołują się np. do wprowadzania obowiązków na podstawie art. 18 rozporządzenia 236/2012 czy do wprowadzenia zakazów lub ograniczeń na podstawie art. 20 lub art. 21 rozporządzenia 236/2012, ze względu na bezpośrednie stosowanie w tym zakresie regulacji unijnej zakładają tym samym, że środki takie mogą być wprowadzane jedynie przy spełnieniu przesłanek określonych w rozporządzeniu 236/2012 oraz że mogą być one wprowadzane w szczególności w zakresie, jaki przykładowo określono w art. 18 ust. 2, art. 20 ust. 3 lub w art. 21 ust. 2 rozporządzenia 236/2012. Nie jest zatem zasadne szczegółowe odwoływanie się w przepisach ustawy np. do przesłanek, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. a i b, art. 20 ust. 1 lit. a i b, art. 21 ust. 1 lit. a i b rozporządzenia 236/2012, ani szczegółowe wskazywanie w tych przepisach przykładowego zakresu stosowania takich środków wynikających z art. 18 ust. 2, art. 20 ust. 3 lub art. 21 ust. 2 rozporządzenia 236/2012. Przepis art. 33 rozporządzenia 236/2012 wymaga, aby właściwe organy posiadały odpowiednie uprawnienia „nadzorcze i dochodzeniowe” niezbędne do wykonywania ich zadań. W szczególności wymagane jest wyposażenie właściwego organu, dla celów rozporządzenia 236/2012, w uprawnienia do:

- 1) uzyskania dostępu do wszelkiego rodzaju dokumentów w dowolnej formie i otrzymania lub pobrania ich kopii;
- 2) żądania informacji od dowolnej osoby fizycznej lub prawnej, a w razie konieczności wezwania i przesłuchania osoby fizycznej lub prawnej w celu uzyskania informacji, w tym żądania od niej informacji dotyczącej celu zamierzonej transakcji;
- 3) przeprowadzenia zapowiedzianych lub niezapowiedzianych wcześniej kontroli na miejscu;
- 4) żądania istniejących rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych.

Z regulacji rozporządzenia 648/2012 wynika zaś obowiązek zapewnienia właściwemu organowi nadzoru odpowiednich kompetencji nadzorczych także dla celów tego rozporządzenia. W celu zapewnienia, aby KNF posiadała takie uprawnienia

w stosunku do kontrahentów finansowych oraz do CCP, w projektowanej ustawie dokonano odpowiedniego poszerzenia katalogu podmiotów nadzorowanych (w art. 5 pkt 3 projektu – nowe pkt 16 i 17 w art. 5 unk) oraz podmiotów kontrolowanych (w art. 5 pkt 9 projektu – zmiana brzmienia art. 26 ust. 1 pkt 1 unk) – dodając do tego katalogu kontrahentów finansowych oraz CCP. Oznaczać to będzie, iż w odniesieniu do CCP oraz kontrahentów finansowych organ nadzoru będzie uprawniony do stosowania środków nadzorczych, jakie już obecnie posiada w stosunku do pozostałych podmiotów nadzorowanych i kontrolowanych zgodnie z regulacjami rozdziału 4 unk – co w konsekwencji powinno zapewnić wypełnienie wymogów stawianych w tym zakresie przez rozporządzenie 648/2012. Natomiast w odniesieniu do członków rozliczających, o których mowa w art. 2 pkt 14, oraz klientów członków rozliczających, o których mowa w art. 2 pkt 15 rozporządzenia 648/2012, mając na uwadze, iż nie w każdym przypadku podmioty te będą podmiotami nadzorowanymi, dokonano odpowiednich zmian w art. 26 ust. 1 pkt 1 (rozszerzenie katalogu podmiotowego uprawnień kontrolnych KNF o członka rozliczającego oraz o klienta członka rozliczającego), art. 37 ust. 1 (rozszerzenie katalogu podmiotów, do których mają zastosowanie przepisy unk w toku postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego o członka rozliczającego oraz klienta członka rozliczającego) oraz art. 38 ust. 4a (objęcie zakresem tego przepisu członków rozliczających oraz klientów członków rozliczających) unk, co pozwoli na zapewnienie stosowania przepisów rozporządzenia 648/2012 do ww. podmiotów poprzez rozszerzenie podmiotowego zakresu uprawnień nadzorczych KNF w zakresie prowadzenia kontroli oraz postępowania wyjaśniającego.

Natomiast w zakresie, w jakim posiadanie przez organ nadzoru określonych powyżej w pkt 1–4 uprawnień jest wymogiem rozporządzenia 236/2012 oraz w jakim rozporządzenie 648/2012 wymaga posiadania przez ten organ odpowiednich uprawnień, także wobec podmiotów będących kontrahentami niefinansowymi, proponuje się, aby uprawnienia takie zostały KNF przyznane w toku postępowania wyjaśniającego, jakie na podstawie przepisów unk będzie prowadzone w celu ustalenia, czy zaistniały okoliczności uzasadniające wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawach nałożenia kar administracyjnych za naruszenia odpowiednich przepisów rozporządzenia 236/2012 oraz rozporządzenia 648/2012, tj. w sprawach przewidzianych w dodawanych przepisach art. 171a–171e uoif i art. 173b uoif (nowe brzmienie ust. 4a i 5 oraz nowy ust. 5a w art. 38 unk – art. 5 pkt 12 projektu). Uchylenie ust. 10 w art. 38 unk ma

wyłącznie charakter porządkowy i wynika z uregulowania przewidzianych w nim uprawnień nadzorczych KNF w zmienianym art. 37 ust. 1 unk.

Przepisy unk w obecnym brzmieniu dają możliwość prowadzenia przez KNF postępowania wyjaśniającego m.in. w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia przepisów prawa w zakresie podlegającym nadzorowi KNF (art. 38 ust. 1 unk). Postępowanie takie może być zatem w szczególności prowadzone w celu ustalenia, czy zasadne jest wszczynanie postępowania w sprawie nałożenia przez KNF, na podstawie właściwych przepisów, odpowiednich sankcji administracyjnych. Zgodnie natomiast z art. 38 ust. 4a unk, w toku postępowania wyjaśniającego odpowiednio stosowane są przepisy art. 32 i art. 33 unk, które przewidują szereg uprawnień dla organu nadzoru, w zakresie analogicznym do wymaganego przez art. 33 rozporządzenia 236/2012. Na przykład, przepis art. 32 unk daje KNF prawo wglądu do ksiąg, dokumentów i nośników informacji (ust. 4 w art. 32 unk), prawo do otrzymania ich kopii (ust. 5 w art. 32 unk), możliwość prowadzenia kontroli w miejscu wykonywania działalności przez kontrolowanego lub poza tym miejscem (ust. 1 i ust. 3 w art. 32 unk) oraz zobowiązuje kontrolowanego do udzielania pisemnych i ustnych wyjaśnień (ust. 5 w art. 32 unk). Uprawnienie do stosowania w toku postępowania wyjaśniającego środków przewidzianych przez art. 32 i art. 33 unk jest jednak ograniczone podmiotowo, ponieważ, zgodnie z art. 38 ust. 4a unk, środki takie mogą być stosowane jedynie w stosunku do podmiotów wymienionych w art. 5 pkt 1–15 unk, art. 26 ust. 1 pkt 2 unk oraz w stosunku do wystawców instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi. Niemniej jednak przepis art. 33 rozporządzenia 236/2012 wymaga stosowania tego rodzaju środków wobec wszystkich osób, które mogą dopuścić się naruszeń rozporządzenia 236/2012, zaś rozporządzenie 648/2012, jak wspomniano wyżej, wymaga zapewnienia organowi nadzoru odpowiednich uprawnień nadzorczych m.in. wobec kontrahentów niefinansowych. W związku z tym w ust. 4a w art. 38 unk poszerzono zakres zastosowania określonych w art. 32 i art. 33 środków o każdy przypadek postępowania wyjaśniającego prowadzonego w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia sankcji za naruszenie rozporządzenia 236/2012 oraz za odpowiednie naruszenia rozporządzenia 648/2012, w szczególności popełnione przez CCP i kontrahentów finansowych (podmiotowe rozszerzenie stosowania ust. 4a w art. 38 – dodanie odesłania także do

art. 5 pkt 16 i 17 unk) oraz za naruszenia tego rozporządzenia popełnione przez kontrahentów niefinansowych (przedmiotowe rozszerzenie ww. zakresu – dodanie odesłania do art. 173b uoif) (art. 5 pkt 12 lit. a projektu).

Jak wskazano powyżej, jednym z wymogów art. 33 rozporządzenia 236/2012 jest wyposażenie właściwego organu w uprawnienie do żądania istniejących rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych. W obecnym stanie prawnym, zgodnie z art. 38 ust. 5 unk, uprawnienia takie KNF posiada jedynie w postępowaniu wyjaśniającym prowadzonym dla celów ustalenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia sankcji administracyjnych za manipulację instrumentami finansowymi (art. 172 uoif) lub do złożenia zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa określonego w przepisach regulujących funkcjonowanie rynku kapitałowego. Dlatego w projekcie odpowiednio rozszerzono zakres zastosowania ust. 5 art. 38 unk – uwzględniono uprawnienie KNF do żądania od podmiotu świadczącego usługi telekomunikacyjne określonych informacji stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną także w ramach postępowania wyjaśniającego prowadzonego w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia sankcji za naruszenie rozporządzenia 236/2012 (art. 5 pkt 12 lit. b projektu).

Przepisy art. 33 rozporządzenia 236/2012 wymagają także, aby właściwy organ upoważniony był do „żądania zamrożenia lub zajęcia aktywów”. W związku z tym proponuje się skorzystanie z instytucji blokady rachunku przewidzianej obecnie w art. 39 unk, zgodnie z którym w przypadkach wskazanych w tym przepisie KNF może wystąpić do podmiotu nadzorowanego z żądaniem dokonania blokady prowadzonego przez ten podmiot rachunku papierów wartościowych lub rachunku zbiorczego, innego rachunku, na którym są zapisywane instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi, lub rachunku pieniężnego. Mając na uwadze, iż art. 41 rozporządzenia 236/2012 zobowiązuje państwa członkowskie jedynie do przyjęcia sankcji i środków administracyjnych za naruszenia przepisów rozporządzenia, nie będzie możliwe skorzystanie z możliwości blokady rachunku po upływie 48 godzin na podstawie postanowienia prokuratora, stosowanego w przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa. Z tych też względów w projektowanym art. 42 unk wskazano, iż do żądania dokonania blokady rachunku realizowanego przez firmę inwestycyjną stosuje się przepisy art. 39 unk, umożliwiające dokonanie blokady rachunku na okres nie dłuższy niż 48 godzin od momentu wskazanego w żądaniu.

W art. 5 pkt 13 projektu zaproponowano zatem, aby KNF posiadała uprawnienie do występowania z żądaniem dokonania takiej blokady w przypadku powzięcia uzasadnionego podejrzenia:

- 1) naruszenia ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży, określonych w art. 12 lub art. 13 rozporządzenia 236/2012;
- 2) naruszenia zakazu lub ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży, lub zawierania innych transakcji, w przypadku których spadek ceny lub wartości instrumentu finansowego wiąże się z uzyskaniem korzyści majątkowej, wprowadzonych na podstawie art. 20 lub art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012;
- 3) naruszenia zakazu lub ograniczeń w zakresie dokonywania na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu krótkiej sprzedaży określonego instrumentu finansowego lub zawierania innych transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy, wprowadzonych na podstawie art. 23 rozporządzenia 236/2012.

Dokonywanie takiej blokady w ww. przypadkach jest uzasadnione tym, iż nakładanie sankcji możliwe jest jedynie w sytuacji, gdy określona transakcja została przyjęta do realizacji, co ma z kolei służyć uniemożliwieniu dysponowania i korzystania z całości lub części instrumentów finansowych lub środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku. W przypadku gdyby tego rodzaju blokada została nałożona z naruszeniem przepisów prawa, odpowiedzialność za szkodę z tym związaną poniesie Skarb Państwa, na zasadach wynikających z Kodeksu cywilnego (art. 41 unkl).

Odnosząc się natomiast do art. 33 ust. 2 lit. e rozporządzenia 236/2012, należy zauważyć, że jego wykonanie nie wymaga zmiany przepisów unkl. Przysługujące właściwemu organowi (KNF) uprawnienie do „żądania zaprzestania działań sprzecznych z przepisami rozporządzenia 236/2012” określa art. 25 ust. 6 unkl.

W przepisach unkl dodano ponadto przepisy wskazujące na uregulowanie określonych w nich zagadnień także przepisami bezpośrednio obowiązującego prawa unijnego, tj. rozporządzenia 236/2012 i rozporządzenia 648/2012. Za zasadne uznano bowiem poinformowanie adresatów ustawy, że przepisy krajowe nie są jedynym aktem regulującym: ochronę informacji stanowiących zgodnie z odrębnymi przepisami tajemnicę (art. 5 pkt 5 projektu – nowy ust. 4 w art. 19 unkl), zasady wymiany informacji między organami nadzoru (art. 5 pkt 6 projektu – nowy ust. 12 w art. 21 unkl)

oraz zasady współpracy organów nadzoru przy wykonywaniu kontroli (art. 5 pkt 10 projektu – nowy art. 26a unk).

W związku z potrzebą zapewnienia właściwego stosowania rozporządzenia 648/2012 proponuje się także dodanie ust. 1a w art. 25 unk (art. 5 pkt 8 projektu) – co ma na celu wypełnienie zalecenia art. 12 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, zgodnie z którym określonego rodzaju sankcje powinny być podawane do wiadomości publicznej, z ograniczeniami związanymi z potencjalną szkodą spowodowaną przez taką publikację oraz z ograniczeniami w zakresie ochrony danych osobowych.

6. Zmiany w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (art. 6 projektu)

Proponuje się, aby „akty administracyjne o charakterze generalnym”, wprowadzające ograniczenia, zakazy lub obowiązki przewidziane rozporządzeniem 236/2012, mogły być wydawane jedynie przez KNF działającą w pełnym składzie, a nie np. przez upoważnionych pracowników Urzędu KNF. W tym celu konieczne jest dokonanie odpowiedniej nowelizacji art. 12 unf (art. 6 projektu ustawy – dot. art. 12 ust. 2 pkt 4 lit. z unf). Powyższe uzasadnione jest faktem, iż akty te mają duże znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, a wydawanie ich przez KNF działającą w pełnym składzie sprzyjać będzie jednolitości i spójności podejmowanych środków na podstawie rozporządzenia 236/2012. Ponadto, mając na uwadze obowiązujące zasady w zakresie udzielania zezwoleń, a także ich cofania instytucjom finansowym, zasadne jest wprowadzenie analogicznych rozwiązań w stosunku do CCP, czemu służy dodanie w unf lit. za w art. 12 ust. 2 pkt 4.

Art. 68 ust. 4 rozporządzenia 648/2012 zobowiązuje państwa członkowskie do wyznaczenia organu właściwego do nadawania klauzuli wykonalności decyzjom ESMA, nakładającym grzywny lub kary pieniężne. Jednocześnie w związku z istniejącym już analogicznym rozwiązaniem w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 427, z późn. zm.) zawierającej upoważnienie do określenia sądu właściwego do nadawania klauzuli wykonalności na decyzje wydawane przez Radę, Komisję Europejską, Europejski Bank Centralny, Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, wdrożenie art. 68 ust. 4 nastąpi przez zmianę art. 20 pkt 8 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, polegającą na wskazaniu, że upoważnienie do

określenia sądu właściwego obejmować będzie również decyzje wydane przez ESMA – co zostanie dokonane w ramach procedowanej obecnie nowelizacji tej ustawy (projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw; UD141). Ponadto art. 87 rozporządzenia 648/2012 wprowadza zmianę w art. 9 ust. 1 dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz. Urz. WE L 166 z 11.06.1998, s. 45). Implementacja tej zmiany została dokonana odrębną regulacją prawną.

Pilna potrzeba zapewnienia stosowania postanowień rozporządzeń 236/2012 oraz 648/2012 przemawia za jak najszybszym wejściem w życie projektowanej ustawy, co uzasadnia wyznaczenie dla niej 14-dniowego *vacatio legis* i odstąpienie od wynikającej z postanowień uchwały Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) zasady ustalania na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca daty wejścia w życie przepisów określających warunki prowadzenia działalności gospodarczej.

Jednocześnie z uwagi na konieczność dostosowania przez firmy inwestycyjne systemów informatycznych do rozwiązań przewidzianych w art. 73 ust. 7 oraz 8 uoif (nałożenie obowiązku badania przez firmy inwestycyjne, czy przyjęcie zlecenia nie narusza postanowień rozporządzenia 236/2012) wprowadzono 6-miesięczny okres *vacatio legis*. Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 11a uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. W trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne roz. 1, t. 1, str. 446), projekt nie będzie przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) należy dodać, że projektodawca nie przewiduje, aby zmiany miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Ustawa oddziałuje na:

- 1) banki prowadzące działalność maklerską;
- 2) domy maklerskie;
- 3) zagraniczne firmy inwestycyjne;
- 4) towarzystwa funduszy inwestycyjnych;
- 5) podmioty dokonujące transakcji krótkiej sprzedaży, swapów ryzyka kredytowego;
- 6) kontrahentów centralnych (CCP);
- 7) podmioty zawierające transakcje instrumentami pochodnymi;
- 8) Komisję Nadzoru Finansowego.

Konsultacje

Projekt ustawy został opracowany na podstawie założeń, przyjętych przez Radę Ministrów w dniu 18 czerwca 2013 r. Założenia te zakładały dostosowanie przepisów krajowych do rozwiązań przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie krótkiej sprzedaży”. Projekt założeń był przedmiotem uzgodnień z udziałem organu właściwego w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym – Komisji Nadzoru Finansowego (KNF) oraz instytucji reprezentujących środowisko rynku kapitałowego.

Niezależnie od powyższego również projekt ustawy, między innymi z uwagi na poszerzenie jego zakresu przedmiotowego, został przesłany do konsultacji społecznych, w których uczestniczyli: Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Izba Domów Maklerskich, Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., Rada Banków Depozytariuszy, Polskie Stowarzyszenie Inwestorów Kapitałowych, Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych, Związek Maklerów i Doradców, Związek Banków Polskich, BondSpot S.A. Ponadto w ramach tych uzgodnień projekt był opiniowany przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego oraz Narodowy Bank Polski.

W ramach konsultacji społecznych uwagi do projektu zgłosili: Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (UKNF), Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych (KDPW), Izba

Domów Maklerskich (IDM), Narodowy Bank Polski (NBP), Giełda Papierów Wartościowych (GPW), Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami (IZFiA), Rada Banków Depozytariuszy (RBD) oraz BondSpot S.A. W dniu 4 grudnia 2013 r. odbyło się spotkanie uzgodnieniowe z udziałem przedstawicieli zainteresowanych instytucji biorących udział w uzgodnieniach społecznych, podczas którego omówiono zgłoszone uwagi i uzgodniono większość zapisów projektu. W trakcie spotkania część ze swoich uwag podtrzymali przedstawiciele UKNF, KDPW, GPW, IZFiA oraz BondSpot S.A. w wyniku czego nie zostały usunięte rozbieżności stanowisk odnośnie do:

- 1) sankcji ustawowych z tytułu nabycia akcji CCP z naruszeniem przepisów rozporządzenia 648/2012;
- 2) projektowanych rozwiązań z zakresu sankcji administracyjnych;
- 3) obowiązku przeprowadzania przez KNF rozpraw przed nałożeniem sankcji administracyjnej.

Ad 1. Projektowany art. 47d ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi przewiduje, że w przypadku gdy podmiot nabędzie akcje CCP, np. bez wcześniejszego zawiadomienia KNF, pomimo sprzeciwu KNF lub przed upływem terminu uprawniającego KNF do zgłoszenia sprzeciwu, członkowie zarządu CCP powołani przez podmiot dominujący lub będący członkami zarządu, prokurentami lub osobami pełniącymi kierownicze funkcje w podmiocie dominującym nie będą mogli uczestniczyć w czynnościach z zakresu reprezentacji CCP. Jednocześnie ust. 4 tego artykułu zakłada, że czynności z zakresu reprezentacji CCP podejmowane z udziałem członków zarządu z naruszeniem ust. 2 są nieważne. Przeciwko temu rozwiązaniu opowiedzieli się KDPW oraz IZFiA, zdaniem których przepis ten może rodzić ryzyka dla skuteczności czynności prawnych dokonywanych przez CCP w ramach rozliczeń transakcji, co może godzić w bezpieczeństwo obrotu. Dodatkowo w opinii tych instytucji projektowany art. 47d ust. 4 może uniemożliwić CCP prowadzenie działalności, a sam przepis nie jest precyzyjny co do nieważności czynności prawnych dokonywanych przez CCP. Ze stanowiskiem tym nie zgodził się UKNF, który stwierdził, że omawiane przepisy są kluczowe z punktu widzenia nadzoru nad przejmowaniem kontroli nad CCP. Mając na uwadze potrzebę zapewnienia odpowiednich rozwiązań nadzorczych nad zmianami właścicielskimi CCP oraz fakt, że analogiczne rozwiązania istnieją już w odniesieniu do innych instytucji finansowych (domów maklerskich, towarzystw funduszy inwestycyjnych, zakładów ubezpieczeń

oraz banków) w związku z wcześniejszą implementacją analogicznych do zastosowanych w rozporządzeniu 648/2012 przepisów dyrektywy 2007/44/WE projektodawca, przyjmując stanowisko UKNF, zdecydował o pozostawieniu kwestionowanych przepisów w niezmienionym kształcie.

Ad 2. KDPW, BondSpot S.A, GPW oraz IZFiA zakwestionowali również projektowane przepisy ustawy zakładające istotne podwyższenie wysokości kar, jakie KNF będzie mogła nakładać na KDPW, spółkę, której KDPW przekazał wykonywanie czynności, izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową (z 1 000 000 zł do 10 000 000 zł) oraz przyjęcie tak samo wysokich kar dla CCP. Ponadto podmioty te sprzeciwiły się projektowanemu umożliwieniu KNF nakładania kar również na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia przepisów prawa, zasad uczciwego obrotu lub interesów jego uczestników, w tym zawieszania w czynnościach członków zarządu tych podmiotów. W opinii tych podmiotów brak jest powodów do dziesięciokrotnego podwyższenia maksymalnej wysokości kary pieniężnej w stosunku do podmiotów nadzorowanych. W ich ocenie przyznanie organowi nadzoru uprawnienia do zawieszenia w czynnościach członków zarządu ww. podmiotów nadzorowanych może doprowadzić do zakłócenia normalnego funkcjonowania lub nawet destabilizacji działalności danej spółki. Zdaniem tych podmiotów przepisy rozporządzenia 648/2012 nie nakładają obowiązku sankcjonowania zachowań polegających na naruszeniu zasad uczciwego obrotu lub naruszeniu interesów uczestników CCP, a jedynie nakładają obowiązek zapewnienia odpowiednich środków administracyjnych za naruszenie przepisów tego rozporządzenia. Przedstawionych zarzutów nie podzielił UKNF, którego zdaniem potrzeba podwyższenia wysokości kar wynika z konieczności zagwarantowania ich prewencyjnego charakteru, a także z tendencji występujących w państwach członkowskich. W odniesieniu do projektowanych sankcji o charakterze osobistym, które organ nadzoru może nałożyć na osobę fizyczną, Urząd zauważył, że sankcje takie są już wprowadzone w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi w odniesieniu do osób odpowiedzialnych za naruszenie przepisów przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, dom maklerski oraz bank prowadzący działalność maklerską. Z uwagi na wykroczenie poza minimalny zakres wymagany przepisami rozporządzenia 648/2012 projektodawca, jako rozwiązanie kompromisowe, zdecydował o ograniczeniu przewidzianych zmian w zakresie kar wyłącznie do CCP. Jednocześnie, mając na uwadze wynikającą z rozporządzenia 648/2012 potrzebę

ustanowienia kar w sposób skuteczny, proporcjonalny i odstrasżający, dla których punktem odniesienia powinna być wysokość kar przyjętych dla firm inwestycyjnych, projektodawca zdecydował o utrzymaniu w projekcie wysokości kar zaproponowanych w projekcie dla CCP. Mając na uwadze wymagania rozporządzenia 648/2012 oraz rozwiązania przyjęte już w nowelizowanej ustawie, projektodawca utrzymał dodatkowo w projekcie możliwość nakładania kar pieniężnych na osoby fizyczne odpowiedzialne za naruszenie przepisów przez CCP. W tym jednak przypadku kwestionowany przepis został uzupełniony o obowiązek przeprowadzenia rozprawy przed wydaniem decyzji przez KNF. Jednocześnie, mając na uwadze, iż obecnie obowiązujący art. 169a uoif umożliwia nakładanie na osoby fizyczne (odpowiedzialne za naruszenie przepisów przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską) kary pieniężnej do wysokości 100 000 zł, jak i konieczność zapewnienia spójności legislacyjnej w zakresie wysokości sankcji nakładanych na osoby fizyczne, projektodawca zdecydował o obniżeniu wysokości sankcji nakładanych na osoby fizyczne, określonych w projektowanym art. 173c ust. 2 uoif z 1 000 000 zł do 100 000 zł. Ponadto, mając na uwadze, że ewentualne uprawnienie organu nadzoru do zawieszania w czynnościach członków zarządu CCP wiązałoby się z wprowadzeniem w stosunku do instytucji rynku kapitałowego całkowicie nowego modelu sankcji, co powinno mieć charakter systemowy poprzedzony szeroką dyskusją, projektodawca zdecydował o rezygnacji z kwestionowanego przepisu. Analiza wdrażanego w ostatnim czasie prawa europejskiego wskazała również na przywiązywanie coraz większego znaczenia do wyposażania krajowych organów nadzoru w administracyjne narzędzia karne, z tych też względów projektodawca odrzucił uwagę KDPW wskazującą na konieczność zastąpienia trybem sądowym administracyjnego trybu nakładania kar na osoby fizyczne. W tym zakresie nie bez znaczenia jest również fakt, że osoby fizyczne, na które KNF nałożył kary, mogą złożyć skargę do sądu administracyjnego.

Ad 3. UKFN zakwestionował przewidziany projektowanymi art. 171a–171e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi obowiązek przeprowadzenia przez KNF rozprawy przed wydaniem decyzji o nałożeniu kary w związku z nieprzestrzeganiem zakazów lub niewywiązywaniem się z obowiązków nałożonych rozporządzeniem 236/2012. W opinii UKNF rozwiązanie przyjęte w projekcie prowadzi jedynie do znacznego wydłużenia postępowania, w sytuacji gdy decyzja co do nałożenia sankcji powinna być podejmowana niezwłocznie. Stanowiska tego nie podzielił KDPW

podnosząc, że rezygnacja z tego rozwiązania uniemożliwi podmiotom nadzorowanym należyłą obronę. Projektodawca podzielił stanowisko UKNF, iż rozwiązanie przyjęte w projekcie prowadzi jedynie do znacznego wydłużenia postępowania, w sytuacji gdy dla skuteczności działania organu nadzoru decyzja co do nałożenia sankcji powinna być podejmowana niezwłocznie. Dodatkowo w przedmiotowym zakresie projektodawca uwzględnił fakt, iż KNF będzie mogła podjąć decyzję o przeprowadzeniu rozprawy w oparciu o art. 89 kpa, gdy będzie to uzasadnione okolicznościami sprawy, jak i fakt, że art. 170d ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi nie przewiduje w analogicznych sprawach konieczności wyznaczenia rozprawy przed nałożeniem kary (nałożenie sankcji administracyjnej na posiadacza rachunku zbiorczego za nieprzekazanie informacji).

W trakcie konsultacji społecznych KDPW przedstawił dodatkowe, niezwiązane z wdrożeniem do polskiego systemu prawnego postanowień rozporządzeń 236/2012 oraz 648/2012, propozycje zmian ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. Propozycje te dotyczyły usunięcia przepisów zakładających rejestrowanie derywatów w depozycie papierów wartościowych, wprowadzenia możliwości nadawania przez KDPW unikalnych numerów identyfikacji osób prawnych (LEI), wprowadzenia częściowego rozrachunku transakcji, usunięcia wątpliwości odnośnie możliwości udzielania przez banki pożyczek papierów wartościowych, umożliwienia KDPW organizowania systemu pożyczek papierów wartościowych pomiędzy uczestnikami, wprowadzenia zmian w zakresie przepisów dotyczących funduszy zabezpieczających rozliczanie transakcji, a także umożliwienia podmiotom niebędącym instytucjami finansowymi uczestnictwa w rozliczeniach transakcji. Projektodawca zdecydował się jedynie na wprowadzenie postulowanej możliwości nadawania przez KDPW S.A. unikalnych numerów identyfikacji osób prawnych (LEI). W opinii projektodawcy posługiwanie się numerami LEI jest uzasadnione przy przekazywaniu do repozytorium transakcji informacji o zawartych kontraktach pochodnych (jako jeden z możliwych numerów identyfikujących osobę prawną będącą: stroną transakcji w instrumentach pochodnych, beneficjentem takiej transakcji, centralnym kontrpartnerem, uczestnikiem rozliczającym czy też brokerem dla tej transakcji). Natomiast w zakresie pozostałych uwag, mając na uwadze brak bezpośredniego powiązania przedmiotowych zmian z przeprowadzanym procesem dostosowania przepisów krajowych do postanowień rozporządzeń 236/2012 oraz

648/2012 i związanym z tym ewentualnym zarzutem przekroczenia zakresu wdrożenia ww. rozporządzeń, jak i pilną potrzebę procedowania nad projektem, zrezygnowano z wprowadzania na obecnym etapie prac legislacyjnych proponowanych przez KDPW pozostałych dodatkowych zmian.

Wpływ aktu normatywnego na:

- a) na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana ustawa nakłada na KNF szereg nowych obowiązków nadzorczych związanych z dostosowaniem polskich przepisów do rozwiązań przyjętych w rozporządzeniu w sprawie krótkiej sprzedaży. Przede wszystkim KNF będzie zobowiązana do wykonywania wszystkich obowiązków nadzorczych przewidzianych rozporządzeniem w sprawie krótkiej sprzedaży. W szczególności KNF na potrzeby nadzoru gromadzić będzie dane dotyczące znacznych pozycji krótkich netto zajmowanych z tytułu akcji, długu państwowego i swapów ryzyka kredytowego, a także uprawniona będzie do podejmowania określonych działań interwencyjnych (nakładanie ograniczeń i zakazów na transakcje krótkiej sprzedaży i swapów ryzyka kredytowego w sytuacji zagrożenia dla stabilności finansowej). Natomiast w zakresie działań nadzorczych dotyczących długu państwowego oraz swapów ryzyka kredytowego KNF współpracować będzie z Ministrem Finansów. Ponadto projektowana ustawa nakłada na KNF obowiązki nadzorcze związane z przestrzeganiem wymagań ustanowionych w rozporządzeniu 648/2012. Zakłada się, że realizacja nowych zadań nadzorczych KNF nastąpi w ramach obecnie posiadanych środków finansowych oraz zasobów kadrowych. W zakresie zwiększenia wpływów do budżetu państwa należy z kolei zauważyć, że projekt ustawy przewiduje nakładanie kar pieniężnych za naruszenia przepisów rozporządzenia w sprawie krótkiej sprzedaży oraz przepisów rozporządzenia 648/2012. Przepisy sankcyjne zostały przewidziane za dwa typy naruszeń, mianowicie niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków określonych w rozporządzeniu albo naruszenie zakazów lub ograniczeń ustanowionych rozporządzeniem. W takich sytuacjach KNF będzie mogła nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł, 1 000 000 zł albo do wysokości dziesięciokrotności korzyści majątkowej uzyskanej w wyniku transakcji. Przepisy sankcyjne zostały również przewidziane za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków określonych w tytule II rozporządzenia 648/2012. W sytuacjach takich KNF będzie mogła nałożyć karę pieniężną do wysokości 10%

przychodu wykazanego w ostatnim sprawozdaniu finansowym, nie większą jednak niż 10 000 000 zł. Z uwagi na fakt, iż ww. sankcje będą dotyczyć potencjalnych nowych zachowań, nie jest możliwe dokładne określenie wpływów do budżetu z tego tytułu na podstawie danych dotychczasowych (częstotliwości i skali naruszeń skutkujących zastosowaniem ww. sankcji).

Wejście w życie ustawy nie wiąże się z obciążeniami budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

b) rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie wpłynie na rynek pracy.

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie ustawy nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki, przedsiębiorczość i funkcjonowanie przedsiębiorstw.

d) sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Ustawa o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) Nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
Art. 1	<p>Artykuł 1.</p> <p>Zakres stosowania</p> <p>1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do:</p> <p>a) instrumentów finansowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a), które są dopuszczone do obrotu w systemie obrotu w Unii, w tym takich instrumentów będących przedmiotem obrotu poza systemem obrotu;</p> <p>b) instrumentów pochodnych, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4-10 dyrektywy 2004/39/WE, związanych z instrumentem finansowym, o którym mowa w lit. a), lub z emitentem takiego instrumentu finansowego, w tym takich instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza systemem obrotu;</p> <p>c) instrumentów dłużnych wyemitowanych przez państwo członkowskie lub Unię i instrumentów pochodnych, o których mowa w załączniku I sekcja C pkt 4-10 dyrektywy 2004/39/WE, związanych z instrumentami dłużnymi wyemitowanymi przez państwo członkowskie lub Unię lub odnoszących się do nich.</p> <p>2. Art. 18, 20 i 23-30 mają zastosowanie do wszystkich instrumentów finansowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a).</p>	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

Art. 2	<p>Artykuł 2.</p> <p>Definicje</p> <p>1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:</p> <p>a) "instrument finansowy" oznacza instrument wymieniony w sekcji C załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE;</p> <p>b) "krótka sprzedaż" akcji lub instrumentów dłużnych oznacza każdą sprzedaż akcji lub instrumentów dłużnych, które w chwili zawarcia umowy sprzedaży nie są własnością sprzedającego, w tym taką sprzedaż w sytuacji, gdy w chwili zawarcia umowy sprzedaży sprzedający pożyczył akcje lub instrumenty dłużne do celów ich dostawy przy rozrachunku lub uzgodnił ich pożyczanie, nieobejmującą:</p> <p>(i) sprzedaży przez którąkolwiek ze stron na mocy umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu, w przypadku gdy jedna ze stron zgodziła się sprzedać drugiej stronie papier wartościowy po określonej cenie, a druga strona zobowiązała się do odsprzedania tego papieru wartościowego w późniejszym terminie po innej określonej cenie;</p> <p>(ii) przeniesienia papierów wartościowych na mocy umowy pożyczki papierów wartościowych; lub</p> <p>(iii) zawarcia kontraktu terminowego typu future ani innej umowy na instrumenty pochodne, w przypadku gdy uzgodniono sprzedaż papierów wartościowych po określonej cenie w późniejszym terminie;</p> <p>c) "swap ryzyka kredytowego" oznacza umowę na instrument pochodny, w ramach której jedna strona wnosi opłatę na rzecz drugiej strony w zamian za płatność lub inne świadczenie w przypadku zdarzenia kredytowego dotyczącego podmiotu referencyjnego i wszelkiej innej sytuacji niewykonania zobowiązań, w odniesieniu do tej umowy na instrument pochodny, która to sytuacja ma podobne skutki gospodarcze;</p> <p>d) "emitent długu państwowego" oznacza dowolny z poniższych podmiotów emitujących instrumenty dłużne:</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
--------	---	--	--	--	--

<p>(i) Unię;</p> <p>(ii) państwo członkowskie, w tym dowolną agendę rządową, agencję lub spółkę celową danego państwa członkowskiego;</p> <p>(iii) w przypadku federalnego państwa członkowskiego, członka federacji;</p> <p>(iv) spółkę celową dla kilku państw członkowskich;</p> <p>(v) międzynarodową instytucję finansową ustanowioną przez co najmniej dwa państwa członkowskie, której celem jest pozyskiwanie środków finansowych i świadczenie pomocy finansowej z korzyścią dla jej członków, którzy doświadczają poważnych problemów finansowych lub są zagrożeni takimi problemami; lub</p> <p>(vi) Europejski Bank Inwestycyjny;</p> <p>e) "swap ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego" oznacza swap ryzyka kredytowego, zgodnie z którym w przypadku zdarzenia kredytowego lub niewykonania zobowiązań odnoszących się do emitenta długu państwowego zostanie dokonana płatność lub wypłacone inne świadczenie;</p> <p>f) "dług państwowy" oznacza instrument dłużny emitowany przez emitenta długu państwowego;</p> <p>g) "wyemitowany dług państwowy" oznacza całkowity dług państwowy wyemitowany przez emitenta długu państwowego, który nie został jeszcze spłacony;</p> <p>h) "wyemitowany kapitał podstawowy" w odniesieniu do spółki oznacza wszystkie akcje zwykłe i ewentualne akcje uprzywilejowane wyemitowane przez spółkę, nie obejmuje jednak zamiennych dłużnych papierów wartościowych;</p> <p>i) "rodzime państwo członkowskie" oznacza:</p> <p>(i) w odniesieniu do przedsiębiorstwa inwestycyjnego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2004/39/WE lub do rynku regulowanego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE, rodzime państwo członkowskie w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 dyrektywy 2004/39/WE;</p> <p>(ii) w odniesieniu do instytucji kredytowej - rodzime</p>				
--	--	--	--	--

<p>państwo członkowskie w rozumieniu art. 4 pkt 7 dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe 10;</p> <p>(iii) w odniesieniu do osoby prawnej niewymienionej w ppkt (i) lub (ii), państwo członkowskie, w którym znajduje się jej siedziba statutowa, lub w przypadku braku siedziby statutowej - państwo członkowskie, w którym znajduje się jej siedziba;</p> <p>(iv) w odniesieniu do osoby fizycznej - państwo członkowskie, w którym znajduje się jej siedziba, lub w przypadku braku siedziby - państwo członkowskie, w którym osoba ta ma miejsce zamieszkania;</p> <p>j) "odpowiedni właściwy organ" oznacza:</p> <p>(i) w odniesieniu do długu państwowego państwa członkowskiego lub, w przypadku federalnego państwa członkowskiego, w odniesieniu do długu państwowego członka federacji, lub swapu ryzyka kredytowego dotyczącego państwa członkowskiego lub członka federacji - właściwy organ tego państwa członkowskiego;</p> <p>(ii) w odniesieniu do długu państwowego Unii lub swapu ryzyka kredytowego dotyczącego Unii - właściwy organ jurysdykcji, w której znajduje się departament emitujący dług;</p> <p>(iii) w odniesieniu do długu państwowego kilku państw członkowskich działających za pośrednictwem spółki celowej lub do swapu ryzyka kredytowego dotyczącego takiej spółki celowej - właściwy organ jurysdykcji, w której dana spółka celowa ma siedzibę;</p> <p>(iv) w odniesieniu do długu państwowego międzynarodowej instytucji finansowej ustanowionej przez co najmniej dwa państwa członkowskie, której celem jest pozyskiwanie środków finansowych i świadczenie pomocy finansowej z korzyścią dla jej członków, którzy doświadczają poważnych problemów finansowych lub są zagrożeni takimi problemami - właściwy organ jurysdykcji, w której ustanowiono tę międzynarodową instytucję finansową;</p>				
--	--	--	--	--

<p>(v) w odniesieniu do instrumentu finansowego innego niż instrument, o którym mowa w ppkt (i)-(iv) - organ właściwy dla tego instrumentu finansowego, zdefiniowany w art. 2 pkt 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1287/2006 11 i określony zgodnie z rozdziałem III tego rozporządzenia;</p> <p>(vi) w odniesieniu do instrumentu finansowego, który nie jest objęty przepisami ppkt (i)-(v) - właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ten instrument finansowy został dopuszczony po raz pierwszy do obrotu w systemie obrotu;</p> <p>(vii) w odniesieniu do instrumentu dłużnego wyemitowanego przez Europejski Bank Inwestycyjny - właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się Europejski Bank Inwestycyjny;</p> <p>k) "działalność animatora rynku" oznacza działalność przedsiębiorstwa inwestycyjnego, instytucji kredytowej, podmiotu z państwa trzeciego lub przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 2 ust. 1 lit. l) dyrektywy 2004/39/WE, będących uczestnikami systemu obrotu lub rynku w państwie trzecim, którego ramy prawne i nadzorcze zostały uznane za równoważne przez Komisję zgodnie z art. 17 ust. 2, w przypadku gdy wymienione podmioty w charakterze głównego uczestnika dokonują transakcji na instrumentach finansowych, niezależnie od tego, czy są one przedmiotem obrotu w systemie obrotu, czy też poza takim systemem, działając w dowolnej z poniższych sytuacji:</p> <p>(i) wystawiając ostateczne kwotowania dotyczące jednocześnie kupna i sprzedaży, o porównywalnej wielkości i po konkurencyjnych cenach, w wyniku czego rynek jest stale i regularnie zasilany płynnością;</p> <p>(ii) w ramach swojej zwykłej działalności, realizując zlecenia składane przez klientów lub zlecenia w odpowiedzi na zapotrzebowanie ze strony klientów dotyczące transakcji;</p> <p>(iii) zabezpieczając pozycje wynikające z realizacji zadań na mocy ppkt (i) oraz (ii);</p> <p>l) "system obrotu" oznacza rynek regulowany w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE lub wielostronną platformę obrotu w rozumieniu art. 4</p>				
--	--	--	--	--

	<p>ust. 1 pkt 15 dyrektywy 2004/39/WE;</p> <p>m) "główny system obrotu" w odniesieniu do akcji oznacza system mający największy obrót tymi akcjami;</p> <p>n) "upoważniony główny dealer" oznacza osobę fizyczną lub prawną, która podpisała umowę z emitentem długu państwowego lub która została formalnie uznana za głównego dealera przez emitenta długu państwowego lub w jego imieniu, oraz która na mocy tej umowy lub tego uznania zobowiązała się do dokonywania transakcji w charakterze głównego uczestnika w związku z operacjami na rynku pierwotnym i wtórnym związanymi z długiem emitowanym przez danego emitenta;</p> <p>o) "partner centralny" oznacza podmiot prawny, który działa pomiędzy kontrahentami umów będących w obrocie na co najmniej jednym rynku finansowym, stając się nabywcą dla każdego sprzedawcy i sprzedawcą dla każdego nabywcy, i który jest odpowiedzialny za prowadzenie systemu rozliczeniowego;</p> <p>p) "dzień handlowy" oznacza dzień handlowy, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1287/2006;</p> <p>q) "obrót" akcją oznacza obrót w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia (WE) nr 1287/2006.</p>				
	<p>2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 42 uściślających definicje zawarte w ust. 1 niniejszego artykułu, w szczególności precyzujące, kiedy osoba fizyczna lub prawna jest uznawana za właściciela instrumentu finansowego na potrzeby definicji krótkiej sprzedaży zawartej w ust. 1 lit. b).</p>	<p>N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio</p>			
<p>Art. 3 ust. 1</p>	<p>Artykuł 3. Pozycje krótkie i długie</p> <p>1. Do celów niniejszego rozporządzenia pozycja będąca wynikiem jednej z poniższych czynności jest uznawana za pozycję krótką dotyczącą wyemitowanego kapitału podstawowego lub wyemitowanego długu państwowego:</p>	<p>N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio</p>			

	<p>a) krótka sprzedaż akcji wyemitowanej przez spółkę lub instrumentu dłużnego wyemitowanego przez emitenta długu państwowego;</p> <p>b) zawarcie transakcji, w wyniku której powstaje instrument finansowy inny niż instrumenty, o których mowa w lit. a), lub zawarcie transakcji związanej z takim innym instrumentem, gdy skutkiem lub jednym ze skutków takiej transakcji jest uzyskanie korzyści finansowej przez osobę fizyczną lub prawną zawierającą tę transakcję, w przypadku spadku ceny lub wartości danej akcji lub danego instrumentu dłużnego.</p>				
Art. 3 ust. 2	<p>2. Do celów niniejszego rozporządzenia pozycja będąca wynikiem jednej z poniższych czynności jest uznawana za pozycję długą dotyczącą wyemitowanego kapitału podstawowego lub wyemitowanego długu państwowego:</p> <p>a) posiadanie akcji wyemitowanej przez spółkę lub instrumentu dłużnego wyemitowanego przez emitenta długu państwowego;</p> <p>b) zawarcie transakcji, w wyniku której powstaje instrument finansowy inny niż instrumenty, o których mowa w lit. a), lub zawarcie transakcji związanej z takim innym instrumentem, gdy skutkiem lub jednym ze skutków takiej transakcji jest uzyskanie korzyści finansowej przez osobę fizyczną lub prawną zawierającą tę transakcję, w przypadku wzrostu ceny lub wartości danej akcji lub danego instrumentu dłużnego.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 3 ust. 3	<p>3. Do celów ust. 1 i 2 obliczanie pozycji krótkiej lub długiej - w stosunku do każdej pozycji posiadanej pośrednio przez daną osobę, w tym za pomocą jakiegokolwiek indeksu, koszyka papierów wartościowych lub jakiegokolwiek udziału w funduszu indeksowym ETF lub podobnym podmiocie - określane jest przez daną osobę fizyczną lub prawną działającą rozsądnie przy uwzględnieniu dostępnych publicznie informacji na temat kompozycji danego indeksu lub koszyka papierów wartościowych lub udziałów posiadanych przez dany fundusz indeksowy ETF lub podobny podmiot. W procesie obliczania takiej pozycji krótkiej lub długiej żadna osoba nie jest zobowiązana do uzyskania od jakiegokolwiek osoby jakichkolwiek</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>informacji w czasie rzeczywistym dotyczących tej kompozycji.</p> <p>Do celów ust. 1 i 2 przy obliczaniu pozycji krótkiej lub długiej dotyczących długu państwowego uwzględnia się wszelkie swapy ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego dotyczące danego emitenta długu państwowego.</p>				
Art. 3 ust. 4	4. Do celów niniejszego rozporządzenia pozycja pozostająca po odjęciu wszelkich pozycji długich posiadanych przez osobę fizyczną lub prawną w odniesieniu do wyemitowanego kapitału podstawowego od wszelkich pozycji krótkich posiadanych przez daną osobę fizyczną lub prawną w odniesieniu do tego kapitału, jest uznawana za pozycję krótką netto dotyczącą wyemitowanego kapitału podstawowego danej spółki.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 3 ust. 5	5. Do celów niniejszego rozporządzenia pozycja pozostająca po odjęciu wszelkich pozycji długich posiadanych przez osobę fizyczną lub prawną w odniesieniu do wyemitowanego długu państwowego i wszelkich pozycji długich z tytułu instrumentów dłużnych emitenta długu państwowego, których wycena jest blisko skorelowana z wyceną danego długu państwowego, od wszelkich pozycji krótkich posiadanych przez daną osobę fizyczną lub prawną w odniesieniu do tego samego długu państwowego, jest uznawana za pozycję krótką netto dotyczącą wyemitowanego długu państwowego danego emitenta długu państwowego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 3 ust. 6	6. Obliczenia długu państwowego na podstawie ust. 1-5 są dokonywane w odniesieniu do każdego emitenta długu państwowego z osobna, nawet jeżeli dług państwowy jest emitowany w imieniu danego emitenta długu państwowego przez odrębne podmioty.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 3	7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów	N/przepis			

ust. 7	<p>delegowanych zgodnie z art. 42, określających:</p> <p>a) przypadki, w których osoba fizyczna lub prawna jest uznawana za posiadacza akcji lub instrumentu dłużnego do celów ust. 2;</p> <p>b) przypadki, w których osoba fizyczna lub prawna ma pozycję krótką netto do celów ust. 4 i 5, oraz metodę obliczania takiej pozycji;</p> <p>c) metodę obliczania pozycji do celów ust. 3, 4 i 5 w przypadku gdy poszczególne podmioty wchodzące w skład grupy mają pozycje długie lub krótkie lub w odniesieniu do działalności zarządzania funduszem związanej z odrębnymi funduszami.</p> <p>Do celów akapitu pierwszego lit. c) metoda obliczania uwzględnia w szczególności, czy wobec danego emitenta stosuje się różne strategie inwestycyjne za pośrednictwem więcej niż jednego odrębnego funduszu zarządzanego przez tego samego zarządzającego funduszem, czy wobec danego emitenta stosuje się tę samą strategię inwestycyjną za pośrednictwem więcej niż jednego funduszu, oraz czy więcej niż jeden portfel w ramach tej samej jednostki jest zarządzany w sposób uznaniowy zgodnie z tą samą strategią inwestycyjną w odniesieniu do danego emitenta.</p>	stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 1	<p>Artykuł 4.</p> <p>Niepokryta pozycja z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego</p> <p>1. Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że osoba fizyczna lub prawna posiada niepokrytą pozycję z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, w przypadku gdy ten swap ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego nie służy do zabezpieczenia:</p> <p>a) ryzyka niewykonania zobowiązania przez emitenta, w przypadku gdy dana osoba fizyczna lub prawna ma pozycję długą z tytułu długu państwowego tego emitenta, do którego to długu odnosi się dany swap</p>	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			

	ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego; lub b) ryzyka obniżenia wartości długu państwowego, w przypadku gdy dana osoba fizyczna lub prawna posiada aktywa lub pasywa, w tym np. kontrakty finansowe, portfel aktywów lub zobowiązania finansowe, których wartość jest skorelowana z wartością długu państwowego.				
Art. 4 ust. 2	2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 42 TFUE, określających, do celów ust. 1 niniejszego artykułu: a) przypadki, w których transakcja swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego jest uznawana za zabezpieczenie ryzyka niewykonania zobowiązania lub ryzyka obniżenia wartości długu państwowego, oraz metodę obliczania niepokrytej pozycji z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego; b) metodę obliczania pozycji w przypadku gdy poszczególne podmioty wchodzące w skład grupy mają pozycje długie lub krótkie lub w odniesieniu do działalności zarządzania funduszem związanej z odrębnymi funduszami.	N/ przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 5 ust. 1	Rozdział II. PRZEJRZYSTOŚĆ POZYCJI KRÓTKICH NETTO Artykuł 5. Zgłaszanie właściwym organom znacznych pozycji krótkich netto z tytułu akcji 1. Osoba fizyczna lub prawna posiadająca pozycję krótką netto dotyczącą wyemitowanego kapitału podstawowego spółki, której akcje są dopuszczone do obrotu w systemie obrotu, powiadamia odpowiedni właściwy organ zgodnie z art. 9, gdy pozycja ta osiąga stosowny próg powodujący obowiązek zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, lub spada poniżej tego progu.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 5 ust. 2	2. Stosowny próg powodujący obowiązek zgłoszenia określony jest procentowo i wynosi 0,2% wyemitowanego kapitału podstawowego danej spółki	N/przepis stosowan			

	oraz każde 0,1% powyżej tej pierwszej wartości.	y jest bezpośre dnio			
Art. 5 ust. 3	3. Biorąc pod uwagę rozwój sytuacji na rynkach finansowych, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych - EUNGiPW) może wydać i przekazać Komisji opinię dotyczącą dostosowania progów, o których mowa w ust. 2.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 5 ust. 4	4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 42, zmieniających progi, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, biorąc pod uwagę rozwój sytuacji na rynkach finansowych.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 6 ust. 1	Artykuł 6. Publiczne ujawnianie znacznych pozycji krótkich netto z tytułu akcji 1. Osoba fizyczna lub prawna posiadająca pozycję krótką netto dotyczącą wyemitowanego kapitału podstawowego spółki, której akcje są dopuszczone do obrotu w systemie obrotu, podaje do wiadomości publicznej szczegółowe informacje dotyczące tej pozycji zgodnie z art. 9, gdy pozycja ta osiąga stosowny próg powodujący obowiązek publikacji, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, lub spada poniżej tego progu.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 6 ust. 2	2. Stosowny próg powodujący obowiązek publikacji określony jest procentowo i wynosi 0,5% wyemitowanego kapitału podstawowego danej spółki oraz każde 0,1 % powyżej tej pierwszej wartości.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 6 ust. 3	3. Biorąc pod uwagę rozwój sytuacji na rynkach finansowych, EUNGiPW może wydać i przekazać Komisji opinię dotyczącą dostosowania progów, o których mowa w ust. 2.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre			

		dnio			
Art. 6 ust. 4	4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 42, zmieniających progi, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, biorąc pod uwagę rozwój sytuacji na rynkach finansowych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 6 ust. 5	5. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych w odniesieniu do ofert przejęcia, transakcji łączenia i innych transakcji mających wpływ na własność spółek lub ich kontrolowanie, regulowanych przez organy nadzoru wyznaczone przez państwa członkowskie na mocy art. 4 dyrektywy 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia 12, które to przepisy wymagają ujawniania pozycji krótkich przekraczających wymogi niniejszego artykułu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 7 ust. 1	Artykuł 7. Zgłaszanie właściwym organom znacznych pozycji krótkich netto z tytułu długu państwowego 1. Osoba fizyczna lub prawna posiadająca pozycję krótką netto dotyczącą wyemitowanego długu państwowego powiadamia odpowiedni właściwy organ zgodnie z art. 9, gdy pozycja ta osiąga stosowne progi powodujące obowiązek zgłoszenia w odniesieniu do danego emitenta długu państwowego lub spada poniżej tych progów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 7 ust. 2	2. Stosowne progi powodujące obowiązek zgłoszenia obejmują kwotę podstawową, a następnie narastające wartości dodatkowe w odniesieniu do emitenta długu państwowego, określone w środkach przyjętych przez Komisję zgodnie z ust. 3. EUNGiPW publikuje na swojej stronie internetowej progi powodujące obowiązek zgłoszenia dla każdego państwa członkowskiego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 7 ust. 3	3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 42, określających kwoty i	N/przepis			

	<p>narastające wartości dodatkowe, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.</p> <p>Komisja:</p> <p>a) zapewnia wyznaczenie progów na poziomach, które nie powodują obowiązku zgłaszania pozycji o minimalnej wartości;</p> <p>b) uwzględnia łączną wartość niewykupionego wyemitowanego długu państwowego dla każdego emitenta długu państwowego oraz średnią wielkość pozycji z tytułu długu państwowego tego emitenta długu państwowego, które są w posiadaniu uczestników rynku; oraz</p> <p>c) uwzględnia płynność każdego rynku obligacji państwowych.</p>	<p>stosowan y jest bezpośrednio</p>			
Art. 8	<p>Artykuł 8.</p> <p>Zgłaszanie właściwym organom niepokrytych pozycji dotyczących swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego</p> <p>W przypadku gdy właściwy organ zawiesi ograniczenia zgodnie z art. 14 ust. 2, osoba fizyczna lub prawna, która posiada niepokrytą pozycję dotyczącą swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, powiadamia odpowiedni właściwy organ, gdy pozycja ta osiąga stosowne progi powodujące obowiązek zgłoszenia w odniesieniu do danego emitenta długu państwowego lub spada poniżej tych progów, określonych zgodnie z art. 7.</p>	<p>N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio</p>			
Art. 9 ust.1	<p>Artykuł 9.</p> <p>Sposoby zgłaszania i ujawniania</p> <p>1. Zgłoszenie lub ujawnienie na mocy art. 5, 6, 7 lub 8 zawiera informacje dotyczące tożsamości osoby fizycznej lub prawnej, która posiada odpowiednie pozycje, wielkości odpowiednich pozycji, emitenta związanego z posiadaną pozycją oraz daty otworzenia, zmiany lub zamknięcia odpowiedniej pozycji.</p> <p>Do celów art. 5, 6, 7 i 8 osoby fizyczne i prawne posiadające znaczne pozycje krótkie netto przechowują</p>	<p>N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio</p>			

	przez okres pięciu lat dokumentację dotyczącą pozycji brutto, które składają się na znaczną pozycję krótką netto.				
Art. 9 ust. 2	2. Pozycja krótka netto jest obliczana o godzinie 24.00 po zakończeniu dnia handlowego, w którym dana osoba fizyczna lub prawna posiadała stosowną pozycję. Pora ta dotyczy wszystkich transakcji, niezależnie od sposobu dokonywania obrotu, w tym transakcji dokonywanych ręcznie lub automatycznie, oraz niezależnie od tego, czy transakcji tych dokonano w normalnych godzinach handlu. Zgłoszenia lub ujawnienia dokonuje się nie później niż o godz. 15.30 następnego dnia handlowego. Terminy określone w niniejszym ustępie oblicza się zgodnie z czasem obowiązującym w państwie członkowskim odpowiedniego właściwego organu, któremu dana pozycja musi zostać zgłoszona.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 9 ust. 3	3. Zgłoszenie informacji odpowiedniemu właściwemu organowi odbywa się z zapewnieniem poufności informacji; obejmuje również mechanizmy służące potwierdzeniu autentyczności źródła zgłoszenia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 9 ust. 4	4. Publiczne ujawnianie informacji, o którym mowa w art. 6, jest dokonywane w sposób zapewniający szybki i niedyskryminacyjny dostęp do informacji. Informacje te zamieszcza się na centralnej stronie internetowej prowadzonej lub nadzorowanej przez odpowiedni właściwy organ. Właściwe organy przekazują EUNGiPW adres tej strony internetowej; z kolei EUNGiPW na swojej stronie internetowej zamieszcza link do wszystkich takich centralnych stron internetowych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 9 ust. 5	5. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających szczegółową treść informacji, które mają być udostępniane na potrzeby ust. 1. EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 marca 2012 r.</p> <p>Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>				
Art. 9 ust. 6	<p>6. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 4 EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających środki, za pomocą których informacje mogą być podawane do wiadomości publicznej.</p> <p>EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 marca 2012 r.</p> <p>Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/ przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 10	<p>Artykuł 10.</p> <p>Stosowanie wymogów dotyczących zgłaszania i ujawniania</p> <p>Wymogi dotyczące zgłaszania i ujawniania na podstawie art. 5, 6, 7 i 8 stosują się do osób fizycznych i prawnych mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Unii lub w państwie trzecim.</p>	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 11 ust. 1	<p>Artykuł 11.</p> <p>Informacje przekazywane EUNGiPW</p> <p>1. Właściwe organy przekazują EUNGiPW co kwartał, w zbiorczej formie, informacje na temat pozycji krótkich netto dotyczących wyemitowanego kapitału podstawowego i wyemitowanego długu państwowego oraz niepokrytych pozycji z tytułu swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, w przypadku których dany właściwy organ jest odpowiednim właściwym organem i otrzymuje zgłoszenia na podstawie art. 5, 7 i 8.</p>	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			

Art. 11 ust. 2	<p>2. Aby wykonywać swoje obowiązki na mocy niniejszego rozporządzenia, EUNGiPW może w dowolnym czasie żądać od odpowiedniego właściwego organu dodatkowych informacji na temat pozycji krótkich netto dotyczących wyemitowanego kapitału podstawowego i wyemitowanego długu państwowego lub niepokrytych pozycji z tytułu swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego.</p> <p>Właściwy organ przekazuje EUNGiPW żądane informacje najpóźniej w terminie siedmiu dni kalendarzowych. W przypadku wystąpienia niekorzystnych zdarzeń lub okoliczności, które stanowią poważne zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynku w danym państwie członkowskim lub w innym państwie członkowskim, właściwy organ dostarcza EUNGiPW w terminie 24 godzin wszelkie dostępne informacje zgodnie z wymogami dotyczącymi zgłaszania na podstawie art. 5, 7 i 8.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 11 ust. 3	<p>3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających szczegółową treść informacji, które mają być przekazywane zgodnie z ust. 1 i 2.</p> <p>EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 marca 2012 r.</p> <p>Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/ przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 11 ust. 4	<p>4. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających formę, w jakiej informacje mają być przekazywane zgodnie z ust. 1 i 2.</p> <p>EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia</p>	N/ przepis stosowany jest bezpośrednio			

	31 marca 2012 r. Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 12 ust. 1	Rozdział III. NIEPOKRYTA KRÓTKA SPRZEDAŻ Artykuł 12. Ograniczenia dotyczące niepokrytej krótkiej sprzedaży akcji 1. Osoba fizyczna lub prawna może dokonać krótkiej sprzedaży akcji dopuszczonej do obrotu w systemie obrotu tylko wówczas, gdy spełniony jest jeden z następujących warunków: a) osoba fizyczna lub prawna pożyczyla daną akcję lub poczyniła inne postanowienia wywołujące podobny skutek prawny; b) osoba fizyczna lub prawna zawarła umowę pożyczki danej akcji lub ma inne w pełni wymagalne roszczenie na mocy umowy lub prawa rzeczowego do uzyskania prawa własności do odpowiedniej liczby papierów wartościowych tej samej kategorii, w związku z czym możliwe jest dokonanie rozrachunku w odpowiednim terminie; c) osoba fizyczna lub prawna zawarła z osobą trzecią porozumienie, na mocy którego ta osoba trzecia potwierdziła, że dana akcja została zlokalizowana, i podjęła względem osób trzecich środki niezbędne do tego, aby osoba fizyczna lub prawna mogła racjonalnie oczekiwać, że rozrachunek może zostać dokonany w odpowiednim terminie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 12 ust. 2	2. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, aby określić rodzaje umów, porozumień i środków, które w odpowiedni sposób zapewniają dostępność akcji na potrzeby rozrachunku. Określając, jakie środki są konieczne w celu zapewnienia podstaw, by racjonalnie oczekiwać, że rozrachunek może zostać dokonany w odpowiednim terminie, EUNGiPW bierze pod uwagę	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>m.in. handel intraday i płynność akcji.</p> <p>EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 marca 2012 r.</p> <p>Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>				
Art. 13 ust. 1	<p>Artykuł 13.</p> <p>Ograniczenia dotyczące niepokrytej krótkiej sprzedaży długu państwowego</p> <p>1. Osoba fizyczna lub prawna może dokonać krótkiej sprzedaży długu państwowego tylko wówczas, gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:</p> <p>a) dana osoba fizyczna lub prawna pożyczyla dług państwowy lub poczyniła inne postanowienia wywołujące podobny skutek prawny;</p> <p>b) dana osoba fizyczna lub prawna zawarła umowę pożyczki długu państwowego lub ma inne w pełni wymagalne roszczenie na mocy umowy lub prawa rzeczowego do uzyskania prawa własności do odpowiedniej liczby papierów wartościowych tej samej kategorii, w związku z czym możliwe jest dokonanie rozrachunku w odpowiednim terminie;</p> <p>c) dana osoba fizyczna lub prawna zawarła z osobą trzecią porozumienie, na mocy którego ta osoba trzecia potwierdziła, że dany dług państwowy został zlokalizowany, lub może w inny sposób racjonalnie oczekiwać, że rozrachunek może zostać dokonany w odpowiednim terminie.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 13 ust. 2	<p>2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania, jeżeli dana transakcja służy do zabezpieczenia pozycji długiej z tytułu instrumentów dłużnych emitenta, których wycena jest blisko skorelowana z wyceną danego instrumentu długu państwowego.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 13 ust. 3	<p>3. W przypadku gdy płynność długu państwowego spadnie poniżej progu określonego zgodnie z metodyką, o której mowa w ust. 4, odpowiedni właściwy organ może tymczasowo zawiesić ograniczenia określone w ust. 1. Przed zawieszeniem tych ograniczeń odpowiedni właściwy organ powiadamia EUNGiPW i inne właściwe organy o proponowanym zawieszeniu.</p> <p>Zawieszenie obowiązuje przez początkowy okres nieprzekraczający sześciu miesięcy od daty opublikowania stosownej informacji na stronie internetowej odpowiedniego właściwego organu. Zawieszenie może zostać przedłużone o okresy nieprzekraczające sześciu miesięcy, o ile powody, dla których wprowadzono zawieszenie, są nadal aktualne. Jeżeli zawieszenie nie zostanie przedłużone przed upływem początkowego okresu lub każdego kolejnego okresu przedłużenia, wygasa ono automatycznie.</p> <p>W ciągu 24 godzin od powiadomienia przez odpowiedni właściwy organ EUNGiPW wydaje opinię w oparciu o ust. 4 na temat zawieszenia lub jego przedłużenia będących przedmiotem powiadomienia. Opinię tę publikuje się na stronie internetowej EUNGiPW.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 13 ust. 4	<p>4. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 42, określając parametry i metody obliczania progu płynności, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, w odniesieniu do wyemitowanego długu państwowego.</p> <p>Parametry i metody umożliwiające państwu członkowskim obliczenie progu ustala się w taki sposób, by osiągnięcie tego progu oznaczało istotne pogorszenie względem średniego poziomu płynności w odniesieniu do danego długu państwowego.</p> <p>Próg ten określa się na podstawie obiektywnych kryteriów specyficznych dla danego rynku długu państwowego, m.in. łącznej wartości niewykupionego wyemitowanego długu państwowego dla każdego emitenta długu państwowego.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 13 ust. 5	5. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 EUNGiPW może opracowywać	N/przepis			

	<p>projekty wykonawczych standardów technicznych, aby określić rodzaje umów lub porozumień, które w odpowiedni sposób zapewniają dostępność instrumentu długu państwowego na potrzeby rozrachunku. EUNGiPW uwzględnia w szczególności potrzebę utrzymania płynności rynków, w tym zwłaszcza rynków obligacji państwowych i rynków odkupu obligacji państwowych.</p> <p>EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 marca 2012 r.</p> <p>Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 14 ust. 1	<p>Artykuł 14.</p> <p>Ograniczenia dotyczące niepokrytych swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego</p> <p>1. Osoba fizyczna lub prawna może zawrzeć transakcję swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego wyłącznie, jeżeli transakcja ta nie doprowadzi do niepokrytej pozycji z tytułu swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, o której mowa w art. 4.</p>	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 14 ust. 2	<p>2. Właściwy organ może tymczasowo zawiesić ograniczenia, o których mowa w ust. 1, jeżeli ma obiektywne podstawy do uznania, że rynek długu państwowego nie działa prawidłowo i że ograniczenia te mogą niekorzystnie wpłynąć na rynek swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, w szczególności zwiększając koszt pożyczania dla emitentów długu państwowego lub obniżając zdolność emitentów długu państwowego do emisji nowego długu. Podstawy te oparte są na następujących wskaźnikach:</p> <p>a) wysokie lub rosnące stopy procentowe w odniesieniu do długu państwowego;</p> <p>b) wzrost spreadów stóp procentowych w odniesieniu do długu państwowego w stosunku do długu państwowego innych emitentów długu państwowego;</p> <p>c) wzrost spreadów swapów ryzyka kredytowego</p>	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	<p>z tytułu długu państwowego w stosunku do własnej krzywej i w porównaniu z innymi emitentami długu państwowego;</p> <p>d) odpowiedni okres powrotu ceny długu państwowego do pierwotnej równowagi po znaczącej transakcji;</p> <p>e) kwoty długu państwowego mogące stanowić przedmiot obrotu.</p> <p>Właściwy organ może również skorzystać ze wskaźników innych niż te wymienione w akapicie pierwszym lit. a)-e).</p> <p>Przed zawieszeniem ograniczeń określonych w niniejszym artykule odpowiedni właściwy organ powiadamia EUNGiPW i inne właściwe organy o proponowanym zawieszeniu i podstawach tego zawieszenia.</p> <p>Zawieszenie obowiązuje przez początkowy okres nieprzekraczający dwunastu miesięcy od daty opublikowania stosownej informacji na stronie internetowej odpowiedniego właściwego organu. Zawieszenie może zostać przedłużone o okresy nieprzekraczające sześciu miesięcy, o ile powody, dla których wprowadzono zawieszenie, są nadal aktualne. Jeżeli zawieszenie nie zostanie przedłużone przed upływem początkowego okresu lub każdego kolejnego okresu przedłużenia, wygasa ono automatycznie.</p> <p>W ciągu 24 godzin od powiadomienia przez odpowiedni właściwy organ EUNGiPW wydaje opinię na temat planowanego zawieszenia lub jego przedłużenia, niezależnie od tego, czy właściwy organ przyjął za podstawę zawieszenia wskaźniki określone w akapicie pierwszym lit. a)-e), czy też inne wskaźniki. W przypadku gdy podstawę planowanego zawieszenia lub jego przedłużenia stanowi akapit drugi, opinia ta zwiera również ocenę wskaźników, z jakich skorzystał właściwy organ. Opinię tę publikuje się na stronie internetowej EUNGiPW.</p>				
Art. 15 ust. 1	<p>Artykuł 15.</p> <p>Procedury zakupu na otwartym rynku</p> <p>1. Partner centralny w państwie członkowskim, który</p>	N/przepis stosowany jest			

	<p>świadczy usługi rozliczeniowe w odniesieniu do akcji, zapewnia wprowadzenie procedur, które spełniają wszystkie następujące wymogi:</p> <p>a) jeżeli osoba fizyczna lub prawna sprzedająca akcje nie jest w stanie dostarczyć tych akcji do celów rozrachunku w terminie czterech dni działalności handlowej po terminie rozrachunku, uruchamiane są automatycznie procedury zakupu tych akcji na otwartym rynku, aby zapewnić ich dostarczenie do celów rozrachunku;</p> <p>b) jeżeli procedura zakupu akcji na otwartym rynku w celu ich dostarczenia nie jest możliwa, kupującemu wypłaca się określoną kwotę na podstawie wartości akcji, które miały być dostarczone w dacie dostawy, oraz dodatkową kwotę z tytułu strat poniesionych przez kupującego w wyniku niedokonania rozrachunku; oraz</p> <p>c) osoba fizyczna lub prawna, która nie dokonała rozrachunku, zwraca wszystkie kwoty zapłacone na podstawie lit. a) i b).</p>	bezpóreednio			
Art. 15 ust. 2	<p>2. Partner centralny w państwie członkowskim, który świadczy usługi rozliczeniowe w odniesieniu do akcji, zapewnia wprowadzenie procedur, które gwarantują, że jeśli osoba fizyczna lub prawna, która sprzedaje akcje, nie wywiąże się z dostawy tych akcji do celów rozrachunku w terminie rozrachunku, musi ona wносить dzienne płatności za każdy dzień trwania tego naruszenia.</p> <p>Dzienne płatności są ustalone w takiej wysokości, by działały odstrasżająco na osoby fizyczne lub prawne niewywiązujące się z rozrachunku.</p>	N/przepis stosowany jest bezpóreednio			
Art. 16 ust. 1	<p>Rozdział IV. WYŁĄCZENIA</p> <p>Artykuł 16.</p> <p>Wyłączenie w przypadku głównych systemów obrotu znajdujących się w państwie trzecim</p> <p>1. Art. 5, 6, 12 i 15 nie mają zastosowania do akcji spółki dopuszczonych do obrotu w systemie obrotu w Unii, jeżeli główny system obrotu, w ramach którego prowadzony jest obrót tymi akcjami, znajduje się w państwie trzecim.</p>	N/przepis stosowany jest bezpóreednio			

Art. 16 ust. 2	<p>2. Odpowiedni właściwy organ dla akcji spółki znajdujących się w obrocie w systemie obrotu w Unii oraz w systemie znajdującym się w państwie trzecim ustala, co najmniej raz na dwa lata, czy główny system obrotu, w ramach którego prowadzony jest obrót tymi akcjami, znajduje się w państwie trzecim.</p> <p>Odpowiedni właściwy organ powiadamia EUNGiPW o akcjach, w stosunku do których ustalono, że ich główny system obrotu znajduje się w państwie trzecim.</p> <p>Co dwa lata EUNGiPW publikuje wykaz akcji, których główny system obrotu znajduje się w państwie trzecim. Wykaz ten obowiązuje przez okres dwóch lat.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 16 ust. 3	<p>3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metodę obliczania obrotu na potrzeby ustalenia głównego systemu obrotu, w którym prowadzony jest obrót daną akcją.</p> <p>EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 marca 2012 r.</p> <p>Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 16 ust. 4	<p>4. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania ust. 1 i 2, EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia:</p> <p>a) daty, w której dokonywane są obliczenia dotyczące ustalenia głównego systemu obrotu akcją, i okresu, za który są one dokonywane;</p> <p>b) daty, do której odpowiedni właściwy organ zawiadamia EUNGiPW o akcjach, których główny system obrotu znajduje się w państwie trzecim;</p> <p>c) daty, od której wykaz opublikowany przez EUNGiPW nabiera mocy obowiązującej.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 marca 2012 r.</p> <p>Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>				
Art. 17 ust. 1	<p>Artykuł 17.</p> <p>Wyłączenie w przypadku działalności animatora rynku oraz działalności na rynku pierwotnym</p> <p>1. Art. 5, 6, 7, 12, 13 i 14 nie mają zastosowania do transakcji dokonywanych w związku z działalnością animatora rynku.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 17 ust. 2	<p>2. Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 44 ust. 2, przyjmować decyzje, w których stwierdza, że ramy prawne i nadzorcze danego państwa trzeciego zapewniają przestrzeganie przez rynek posiadający zezwolenie w tym państwie trzecim prawnie wiążących wymogów, które są - do celów stosowania wyłączenia przewidzianego w ust. 1 - równoważne z wymogami wynikającymi z przepisów tytułu III dyrektywy 2004/39/WE, z dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) 13 oraz z dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym 14, i które to wymogi podlegają w tym państwie trzecim skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu.</p> <p>Ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego można uznać za równoważne, jeżeli w tym państwie trzecim:</p> <p>a) rynki podlegają obowiązkowi posiadania zezwolenia oraz stałemu skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu;</p> <p>b) w odniesieniu do rynków istnieją jasne i przejrzyste</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>przepisy dotyczące dopuszczania papierów wartościowych do obrotu, tak aby papiery wartościowe mogły być przedmiotem uczciwego, należytego i efektywnego handlu oraz aby były swobodnie zbywalne;</p> <p>c) emitenci papierów wartościowych podlegają okresowym i stałym wymogom informacyjnym zapewniającym wysoki poziom ochrony inwestorów; oraz</p> <p>d) zapewnione są przejrzystość i wiarygodność rynku przez zapobieganie nadużyciom na rynku w postaci wykorzystywania informacji wewnętrznych i manipulacji na rynku.</p>				
Art. 17 ust. 3	3. Art. 7, 13 i 14 nie mają zastosowania do działalności osoby fizycznej lub prawnej, która - działając w charakterze upoważnionego głównego dealera na mocy umowy z emitentem długu państwowego - prowadzi w charakterze głównego uczestnika transakcje na instrumentach finansowych związane z operacjami na rynku pierwotnym lub wtórnym dotyczącymi długu państwowego.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 17 ust. 4	4. Art. 5, 6, 12, 13 i 14 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do osoby fizycznej lub prawnej, która dokonuje krótkiej sprzedaży papieru wartościowego lub posiada pozycję krótką netto w związku z dokonywaniem stabilizacji na mocy rozdziału III rozporządzenia Komisji (WE) nr 2273/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień dla programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 17 ust. 5	5. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie tylko wówczas, gdy dana osoba fizyczna lub prawna pisemnie powiadomiła właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego o zamiarze skorzystania z wyłączenia. Powiadomienia tego należy dokonać nie później niż na 30 dni kalendarzowych przed pierwszym skorzystaniem z wyłączenia planowanym przez tę osobę fizyczną lub prawną.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 17 ust. 6	6. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 3, ma zastosowanie tylko wówczas, gdy upoważniony główny	N/przepisy			

	dealer pisemnie powiadomił odpowiedni właściwy organ w związku z danym długiem państwowym o zamiarze skorzystania z wyłączenia. Powiadomienia tego należy dokonać nie później niż na 30 dni kalendarzowych przed pierwszym skorzystaniem z wyłączenia planowanym przez tę osobę fizyczną lub prawną działającą w charakterze upoważnionego głównego dealera.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 17 ust. 7	7. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 5 i 6, może zakazać stosowania wyłączenia, jeżeli uzna, że dana osoba fizyczna lub prawna nie spełnia warunków dotyczących wyłączenia. Zakaz taki jest wydawany w terminie 30 dni kalendarzowych, o którym mowa w ust. 5 lub 6, lub później, jeżeli właściwy organ dowie się o zmianach dotyczących statusu danej osoby fizycznej lub prawnej, w związku z którymi przestała ona spełniać warunki dotyczące tego wyłączenia.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 17 ust. 8	8. Podmiot z państwa trzeciego nieposiadający zezwolenia w Unii wysyła powiadomienie, o którym mowa w ust. 5 i 6, organowi właściwemu dla głównego systemu obrotu w Unii, w którym dokonuje transakcji.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 17 ust. 9	9. Osoba fizyczna lub prawna, która dokonała powiadomienia na mocy ust. 5, niezwłocznie powiadamia na piśmie właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego o wszelkich zmianach wpływających na jej prawo do korzystania z wyłączenia lub o tym, że nie chce już dłużej korzystać z tego wyłączenia.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 17 ust. 10	10. Osoba fizyczna lub prawna, która dokonała powiadomienia na mocy ust. 6, niezwłocznie powiadamia na piśmie odpowiedni właściwy organ w związku z danym długiem państwowym o wszelkich zmianach wpływających na jej prawo do korzystania z wyłączenia lub o tym, że nie chce już dłużej korzystać z tego wyłączenia.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 17 ust. 11	11. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego może zażądać od osoby fizycznej lub prawnej stosującej wyłączenia, o których mowa w ust. 1, 3 lub 4,	N/przepi s stosowan			

	pisemnych informacji w sprawie posiadanych przez nią pozycji krótkich lub działalności prowadzonej w ramach wyłączenia. Osoba fizyczna lub prawna dostarcza tych informacji nie później niż w terminie czterech dni kalendarzowych od dokonania takiego żądania.	y jest bezpośrednio			
Art. 17 ust. 12	12. Właściwy organ powiadamia EUNGiPW w terminie dwóch tygodni od powiadomienia zgodnie z ust. 5 lub 9 o wszelkich animatorach rynku i zgodnie z ust. 6 lub 10 o wszelkich upoważnionych głównych dealerach, którzy korzystają z wyłączenia, oraz o wszelkich animatorach rynku i upoważnionych głównych dealerach, którzy przestali korzystać z wyłączenia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 17 ust. 13	13. EUNGiPW publikuje i aktualizuje na swoich stronach internetowych wykaz animatorów rynku i upoważnionych głównych dealerów, którzy korzystają z wyłączenia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 17 ust. 14	14. Na podstawie niniejszego artykułu dana osoba może powiadomić właściwy organ, a właściwy organ może powiadomić EUNGiPW w dowolnym momencie w terminie 60 dni kalendarzowych przed dniem 1 listopada 2012 r.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 18 ust. 1	Rozdział V. UPRAWNIENIA DO INTERWENCJI PRZYSŁUGUJĄCE WŁAŚCIWYM ORGANOM I EUNGiPW Sekcja 1. Uprawnienia właściwych organów Artykuł 18. Zgłaszanie i ujawnienie informacji w wyjątkowych okolicznościach 1. Z zastrzeżeniem art. 22 właściwy organ może zażądać od osoby fizycznej lub prawnej posiadającej pozycje krótkie netto dotyczące określonego instrumentu finansowego lub kategorii instrumentów finansowych, aby zgłaszały temu organowi lub podawały do wiadomości publicznej informacje dotyczące danej pozycji, gdy osiąga ona ustalony przez właściwy organ	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>próg powodujący obowiązek zgłoszenia lub spada poniżej tego progu, oraz jeżeli:</p> <p>a) wystąpiły niekorzystne zdarzenia lub okoliczności, które stanowią poważne zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynku w danym państwie członkowskim lub w co najmniej jednym innym państwie członkowskim; oraz</p> <p>b) środek ten jest konieczny do ochrony przed tym zagrożeniem i nie będzie miał niekorzystnego wpływu na efektywność rynków finansowych, co byłoby niewspółmierne do korzyści płynących z tego środka.</p>				
Art. 18 ust. 2	<p>2. Ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do instrumentów finansowych, w odniesieniu do których istnieje już wymóg przejrzystości na mocy art. 5-8. Środek wprowadzony na mocy ust. 1 może mieć zastosowanie w okolicznościach, które zostały określone przez właściwy organ, lub podlegać wyjątkom przez niego określonym. Organ ten może w szczególności wskazać wyłączenia, które stosują się do działalności animatora rynku oraz działalności na rynku pierwotnym.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 19 ust. 1	<p>Artykuł 19.</p> <p>Zgłoszenie przez kredytodawców w wyjątkowych okolicznościach</p> <p>1. Z zastrzeżeniem art. 22 właściwy organ może zastosować środek, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jeżeli:</p> <p>a) wystąpiły niekorzystne zdarzenia lub okoliczności, które stanowią poważne zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynku w danym państwie członkowskim lub w co najmniej jednym innym państwie członkowskim; oraz</p> <p>b) środek ten jest konieczny do ochrony przed tym zagrożeniem i nie będzie miał niekorzystnego wpływu na efektywność rynków finansowych, co byłoby niewspółmierne do korzyści płynących z tego środka.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 19 ust. 2	<p>2. Właściwy organ może zażądać od osób fizycznych lub prawnych zaangażowanych w kredytowanie określonych instrumentów finansowych lub kategorii instrumentów</p>	N/przepis stosowany			

	finansowych powiadamiania o wszelkich znaczących zmianach wysokości opłat pobieranych w ramach takiego kredytowania.	y jest bezpośrednio			
Art. 20 ust. 1	<p>Artykuł 20.</p> <p>Ograniczenia krótkiej sprzedaży i podobnych transakcji w wyjątkowych okolicznościach</p> <p>1. Z zastrzeżeniem art. 22 właściwy organ może zastosować jeden lub więcej środków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jeżeli:</p> <p>a) wystąpiły niekorzystne zdarzenia lub okoliczności, które stanowią poważne zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynku w danym państwie członkowskim lub w co najmniej jednym innym państwie członkowskim; oraz</p> <p>b) środek ten jest konieczny do ochrony przed tym zagrożeniem i nie będzie miał niekorzystnego wpływu na efektywność rynków finansowych, co byłoby niewspółmierne do korzyści płynących z tego środka.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 20 ust. 2	<p>2. Właściwy organ może nałożyć zakaz lub ograniczenia w stosunku do osób fizycznych lub prawnych, które dokonują:</p> <p>a) krótkiej sprzedaży; lub</p> <p>b) transakcji innej niż krótka sprzedaż, w wyniku której powstaje instrument finansowy lub związanej z takim instrumentem, gdy skutkiem lub jednym ze skutków takiej transakcji jest uzyskanie korzyści finansowej przez osobę fizyczną lub prawną w przypadku spadku ceny lub wartości innego instrumentu finansowego.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 20 ust. 3	<p>3. Środek wprowadzany na mocy ust. 2 może mieć zastosowanie do transakcji dotyczących wszystkich instrumentów finansowych, instrumentów finansowych określonej kategorii lub jednego określonego instrumentu finansowego. Środek ten może mieć zastosowanie w okolicznościach, które zostały określone przez właściwy organ, lub podlegać wyjątkom przez niego określonym. Organ ten może w szczególności wskazać wyłączenia, które stosują się do działalności animatora rynku oraz działalności na rynku pierwotnym.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 21 ust. 1	<p>Artykuł 21.</p> <p>Ograniczenia transakcji swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego w wyjątkowych okolicznościach</p> <p>1. Z zastrzeżeniem art. 22 właściwy organ może ograniczyć zdolność osób fizycznych lub prawnych do zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego lub ograniczyć wartości pozycji dotyczących swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, które te osoby mają prawo otworzyć, jeżeli:</p> <p>a) wystąpiły niekorzystne zdarzenia lub okoliczności, które stanowią poważne zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynku w danym państwie członkowskim lub w co najmniej jednym innym państwie członkowskim; oraz</p> <p>b) środek ten jest konieczny do ochrony przed tym zagrożeniem i nie będzie miał niekorzystnego wpływu na efektywność rynków finansowych, co byłoby niewspółmierne do korzyści płynących z tego środka.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 21 ust. 2	<p>2. Środek wprowadzany na mocy ust. 1 może mieć zastosowanie do transakcji swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego określonej kategorii lub do określonych transakcji swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego. Środek ten może mieć zastosowanie w okolicznościach, które zostały określone przez właściwy organ, lub podlegać wyjątkom przez niego określonym. Organ ten może w szczególności wskazać wyłączenia, które stosują się do działalności animatora rynku oraz działalności na rynku pierwotnym.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 22	<p>Artykuł 22.</p> <p>Środki stosowane przez inne właściwe organy</p> <p>Bez uszczerbku dla art. 26 właściwy organ może - w odniesieniu do instrumentu finansowego, względem którego organ ten nie jest odpowiednim właściwym organem - nałożyć lub przedłużyć środek na mocy art. 18, 19, 20 lub 21 wyłącznie za zgodą odpowiedniego</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	właściwego organu.			
Art. 23	<p>Artykuł 23.</p> <p>Uprawnienie do tymczasowego ograniczenia krótkiej sprzedaży instrumentów finansowych w przypadku znacznego spadku ceny</p> <p>1. Jeżeli cena instrumentu finansowego w określonym systemie obrotu znacząco spadnie w ciągu jednego dnia handlowego w stosunku do ceny zamknięcia, która została ustalona w tym systemie poprzedniego dnia handlowego, to właściwy organ w rodzimym państwie członkowskim tego systemu sprawdza, czy celowe jest nałożenie na osoby fizyczne lub prawne zakazu lub ograniczenia dotyczącego dokonywania krótkiej sprzedaży danego instrumentu finansowego w tym systemie obrotu lub ograniczenie w inny sposób transakcji na danym instrumencie finansowym dokonywanych w tym systemie obrotu po to, by zapobiec niekontrolowanemu spadkowi ceny tego instrumentu finansowego.</p> <p>W przypadku gdy właściwy organ jest przekonany, zgodnie z akapitem pierwszym, że takie działanie jest celowe, nakłada - w przypadku akcji lub instrumentu dłużnego - na osoby fizyczne i prawne zakaz lub ograniczenie dotyczące dokonywania krótkiej sprzedaży w tym systemie obrotu lub - w przypadku innego typu instrumentu finansowego - ogranicza transakcje na tym instrumencie finansowym dokonywane w danym systemie obrotu po to, by zapobiec niekontrolowanemu spadkowi ceny tego instrumentu finansowego.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 23 ust. 2	<p>2. Środek wprowadzony na mocy ust. 1 obowiązuje przez okres nie dłuższy niż do końca dnia handlowego następującego po dniu handlowym, w którym nastąpił spadek ceny. Jeżeli do końca dnia handlowego następującego po dniu handlowym, w którym nastąpił spadek ceny, następuje, mimo nałożonego środka, dalszy znaczący spadek wartości instrumentu finansowego o kwotę równą co najmniej połowie kwoty określonej w ust. 5 w stosunku do ceny zamknięcia pierwszego dnia handlowego, właściwy organ może przedłużyć okres obowiązywania środka na kolejny okres nieprzekraczający dwóch dni handlowych od</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		

	zakończenia drugiego dnia handlowego.				
Art. 23 ust. 3	3. Środek wprowadzony na mocy ust. 1 ma zastosowanie w okolicznościach, które zostały określone przez właściwy organ, lub podlega wyjątkom przez niego określonym. Organ ten może w szczególności wskazać wyłączenia, które stosują się do działalności animatora rynku oraz działalności na rynku pierwotnym.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 23 ust. 4	4. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego systemu obrotu, w którym cena instrumentu finansowego spadła w ciągu jednego dnia handlowego o wartość określoną w ust. 5, powiadamia EUNGiPW o decyzji podjętej zgodnie z ust. 1 najpóźniej dwie godziny po zakończeniu tego dnia handlowego. EUNGiPW niezwłocznie informuje właściwe organy rodzimych państw członkowskich systemów obrotu prowadzących handel tym samym instrumentem finansowym. Jeżeli właściwy organ nie zgadza się z działaniem podjętym przez inny właściwy organ w stosunku do instrumentu finansowego będącego przedmiotem obrotu w różnych systemach obrotu regulowanych przez różne właściwe organy, EUNGiPW może wspomóc te organy w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Do postępowania pojednawczego powinno dojść przed północą po zakończeniu tego samego dnia handlowego. Jeżeli właściwe organy nie zdołają dojść do porozumienia w fazie postępowania pojednawczego, EUNGiPW może podjąć decyzję zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Decyzja zapada przed rozpoczęciem następnego dnia handlowego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 23 ust. 5	5. Spadek wartości wynosi co najmniej 10 % w przypadku akcji płynnych, zdefiniowanych w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1287/2006, a w przypadku akcji niepłynnych i innych kategorii instrumentów finansowych jest równy wartości określonej przez Komisję.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 23 ust. 6	<p>6. Biorąc pod uwagę rozwój sytuacji na rynkach finansowych, EUNGiPW może wydać i przekazać Komisji opinię dotyczącą dostosowania progów, o których mowa w ust. 5.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 42, zmieniających progi, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, biorąc pod uwagę rozwój sytuacji na rynkach finansowych.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 23 ust. 7	<p>7. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 42, określając, co stanowi znaczny spadek wartości instrumentów finansowych innych niż akcje płynne, uwzględniając specyfikę każdej kategorii instrumentów finansowych i różnice w zmienności.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 23 ust. 8	<p>8. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metodę obliczania spadku cen akcji płynnych o 10 % i spadku wartości określanego przez Komisję zgodnie z ust. 7.</p> <p>EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 marca 2012 r.</p> <p>Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 24	<p>Artykuł 24.</p> <p>Okres ograniczenia</p> <p>Środek nałożony na mocy art. 18, 19, 20 lub 21 obowiązuje przez początkowy okres nieprzekraczający trzech miesięcy od daty opublikowania komunikatu, o którym mowa w art. 25.</p> <p>Środek ten może zostać przedłużony na kolejne okresy nieprzekraczające trzech miesięcy, jeżeli nadal aktualne są powody podjęcia tego środka. Jeżeli środek nie zostanie przedłużony przed upływem takiego trzymiesięcznego okresu, wygasa on automatycznie.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 25 ust.1	<p>Artykuł 25.</p> <p>Komunikat o ograniczeniu</p> <p>1. Właściwy organ publikuje na swoich stronach internetowych komunikaty o decyzjach dotyczących nałożenia lub przedłużenia środka, o którym mowa w art. 18-23.</p>	N/prze pi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 25 ust. 2	<p>2. Komunikat ten zawiera co najmniej informacje dotyczące:</p> <p>a) nałożonych środków, w tym instrumentów i kategorii transakcji, do których środki te mają zastosowanie, oraz okresu ich obowiązywania;</p> <p>b) powodów, dla których właściwy organ jest przekonany o konieczności nałożenia tych środków, w tym dowodów potwierdzających te powody.</p>	N/prze pi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 25 ust. 3	<p>3. Środek nakładany na mocy art. 18-23 wchodzi w życie z chwilą opublikowania komunikatu lub w określonym w komunikacie terminie przypadającym po dacie publikacji i ma zastosowanie wyłącznie do transakcji zawartych po wejściu środka w życie.</p>	N/prze pi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 26 ust. 1	<p>Artykuł 26.</p> <p>Powiadomienie kierowane do EUNGiPW i innych właściwych organów</p> <p>1. Przed nałożeniem lub przedłużeniem środka na mocy art. 18, 19, 20 lub 21 oraz przed nałożeniem ograniczenia na mocy art. 23 właściwy organ powiadamia EUNGiPW i inne właściwe organy o proponowanym przez siebie środku.</p>	N/prze pi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 26 ust. 2	<p>2. Powiadomienie to zawiera informacje na temat proponowanych środków, kategorii instrumentów finansowych i transakcji, do których będą one miały zastosowanie, dowodów potwierdzających powody wprowadzenia tych środków oraz planowanego terminu</p>	N/prze pi s stosowan y jest bezpośre			

	ich wejścia w życie.	dnio			
Art. 26 ust. 3	3. Powiadomienia o proponowanym nałożeniu lub przedłużeniu środka na mocy art. 18, 19, 20 lub 21 należy dokonać nie później niż na 24 godziny przed planowanym wejściem w życie lub przedłużeniem środka. W wyjątkowych okolicznościach właściwy organ może dokonać powiadomienia z wyprzedzeniem krótszym niż 24 godziny przed planowanym wejściem w życie środka, jeżeli dochowanie 24-godzinnego terminu jest niemożliwe. Powiadomienia o ograniczeniach na mocy art. 23 dokonuje się przed planowanym wejściem środka w życie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 26 ust. 4	4. Właściwy organ, który otrzymuje powiadomienie na mocy niniejszego artykułu, może podjąć środki zgodnie z art. 18-23 w tym państwie członkowskim, jeżeli jest przekonany, że dany środek jest konieczny w celu udzielenia pomocy właściwemu organowi, który dokonuje powiadomienia. Właściwy organ, który otrzymuje powiadomienie, również wystosowuje powiadomienie zgodnie z ust. 1-3, w przypadku gdy proponuje przyjęcie środków.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 27 ust. 1	Artykuł 27. Koordynacja przez EUNGiPW 1. EUNGiPW pełni rolę mediatora i koordynatora w związku ze środkami podejmowanymi przez właściwe organy na mocy sekcji 1. EUNGiPW zapewnia w szczególności spójność podejść przyjmowanych przez właściwe organy w odniesieniu do podejmowanych środków, zwłaszcza w zakresie takich kwestii jak to, kiedy konieczne jest wykonanie uprawnień interwencyjnych, charakter wszelkich nakładanych środków oraz wejście w życie i okres obowiązywania tych środków.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 27 ust. 2	2. Po otrzymaniu powiadomienia na mocy art. 26 o środku, który ma być nałożony lub przedłużony na mocy art. 18, 19, 20 lub 21, EUNGiPW wydaje w ciągu 24 godzin opinię na temat konieczności podejmowania danego środka lub proponowanego środka jako ochrony w danych wyjątkowych okolicznościach. Opinia ta	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	zawiera informację, czy EUNGiPW jest zdania, że wystąpiły niekorzystne zdarzenia lub okoliczności stanowiące poważne zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynku w co najmniej jednym państwie członkowskim, czy dany środek lub proponowany środek jest odpowiedni i proporcjonalny jako ochrona przed tym zagrożeniem oraz czy proponowany okres obowiązywania każdego z takich środków jest uzasadniony. Jeżeli EUNGiPW jest zdania, że w celu ochrony przed danym zagrożeniem konieczne jest podjęcie jakiegoś środka przez inne właściwe organy, stwierdzenie to jest również umieszczane w jego opinii. Opinia jest publikowana na stronach internetowych EUNGiPW.				
Art. 27 ust. 3	3. W przypadku gdy właściwy organ planuje podjęcie środków lub podejmuje środki wbrew opinii EUNGiPW wydanej na mocy ust. 2 lub też odmawia podjęcia środków wbrew opinii EUNGiPW wydanej na mocy tego ustępu, to publikuje on na swoich stronach internetowych w ciągu 24 godzin od otrzymania opinii EUNGiPW komunikat zawierający pełne wyjaśnienie powodów takiego postępowania. W takiej sytuacji EUNGiPW sprawdza, czy zostały spełnione warunki skorzystania z uprawnień interwencyjnych na mocy art. 28 oraz czy sytuacja tego wymaga.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 27 ust. 4	4. EUNGiPW dokonuje regularnie, a w każdym razie nie rzadziej niż co trzy miesiące, przeglądu środków, o których mowa w niniejszym artykule. Jeżeli środek nie zostanie przedłużony przed upływem takiego trzymiesięcznego okresu, wygasa on automatycznie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 28 ust. 1	Artykuł 28. Uprawnienia interwencyjne EUNGiPW w wyjątkowych okolicznościach 1. Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu, EUNGiPW: a) żąda od osób fizycznych lub prawnych posiadających pozycje krótkie netto związane z określonym instrumentem finansowym lub kategorią instrumentów	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>finansowych, aby zgłaszały właściwemu organowi lub podawały do wiadomości publicznej informacje dotyczące danej pozycji; albo</p> <p>b) nakłada zakaz lub ograniczenia dotyczące dokonywania przez osoby fizyczne lub prawne krótkiej sprzedaży lub innej transakcji, w wyniku której powstaje instrument finansowy inny niż instrumenty finansowe, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c), lub związanej z takim instrumentem, gdy skutkiem lub jednym ze skutków takiej transakcji jest uzyskanie korzyści finansowej przez taką osobę w przypadku spadku ceny lub wartości innego instrumentu finansowego.</p> <p>Dany środek może mieć zastosowanie w szczególnych okolicznościach lub podlegać wyjątkom określonym przez EUNGiPW. Organ ten może w szczególności wskazać wyłączenia, które stosują się do działalności animatora rynku oraz działalności na rynku pierwotnym.</p>				
Art. 28 ust. 2	<p>2. EUNGiPW podejmuje decyzję na mocy ust. 1 tylko wówczas, jeżeli:</p> <p>a) środki wymienione w ust. 1 lit. a) i b) stanowią ochronę przed zagrożeniem dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego Unii lub jego części, przy czym istnieją skutki transgraniczne; oraz</p> <p>b) żaden właściwy organ nie podjął środków w celu ochrony przed zagrożeniem lub jeden lub większa liczba właściwych organów podjęła środki, które nie stanowią adekwatnej ochrony przed tym zagrożeniem.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 28 ust. 3	<p>3. Podejmując środki, o których mowa w ust. 1, EUNGiPW bierze pod uwagę stopień, w jakim środek ten:</p> <p>a) stanowi znaczącą ochronę przed zagrożeniem dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części lub znacznie zwiększa zdolność właściwych organów do monitorowania tego zagrożenia;</p> <p>b) nie stwarza ryzyka arbitrażu regulacyjnego;</p> <p>c) nie ma niekorzystnego wpływu na efektywność rynków finansowych, w tym nie powoduje ograniczenia</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p> płynności na tych rynkach ani niepewności wśród uczestników rynku, które byłyby niewspółmierne do korzyści płynących z tego środka.</p> <p> W przypadku gdy jeden lub większa liczba właściwych organów podjęła środki na mocy art. 18, 19, 20 lub 21, EUNGiPW może podjąć dowolny ze środków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, bez potrzeby wydawania opinii przewidzianej w art. 27.</p>				
Art. 28 ust. 4	4. Przed podjęciem decyzji o nałożeniu lub przedłużeniu środka, o którym mowa w ust. 1, EUNGiPW konsultuje się z ERRS i - w stosownych przypadkach - z innymi odpowiednimi organami.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 28 ust. 5	5. Przed podjęciem decyzji o nałożeniu lub przedłużeniu środka, o którym mowa w ust. 1, EUNGiPW powiadamia dane właściwe organy o środku, jaki proponuje podjąć. Powiadomienie to zawiera informacje na temat proponowanych środków, kategorii instrumentów finansowych i transakcji, do których będą one miały zastosowanie, dowodów potwierdzających powody wprowadzenia tych środków oraz planowanego terminu ich wejścia w życie.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 28 ust. 6	6. Powiadomienia należy dokonać najpóźniej na 24 godziny przed planowanym wejściem w życie lub przedłużeniem środka. W wyjątkowych okolicznościach EUNGiPW może dokonać powiadomienia z wyprzedzeniem krótszym niż 24 godziny przed planowanym wejściem w życie środka, jeżeli dochowanie 24-godzinnego terminu jest niemożliwe.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 28 ust. 7	7. EUNGiPW publikuje na swoich stronach internetowych komunikaty o decyzjach dotyczących nałożenia lub przedłużenia środka, o którym mowa w ust. 1. W komunikacie tym podaje się co najmniej: <ul style="list-style-type: none"> a) nałożone środki, w tym instrumenty i kategorie transakcji, do których środki te mają zastosowanie, oraz okres ich obowiązywania; oraz b) powody, dla których EUNGiPW jest przekonany o konieczności nałożenia środków, w tym dowody 	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	potwierdzające te powody.				
Art. 28 ust. 8	8. Po podjęciu decyzji o nałożeniu lub przedłużeniu środka, o którym mowa w ust. 1, EUNGiPW niezwłocznie powiadamia właściwe organy o podjętych środkach.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 28 ust. 9	9. Dany środek wchodzi w życie z chwilą opublikowania komunikatu na stronach internetowych EUNGiPW lub w określonym w komunikacie terminie przypadającym po dacie publikacji i ma zastosowanie wyłącznie do transakcji zawartych po wejściu środka w życie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 28 ust. 10	10. EUNGiPW dokonuje przeglądu środków, o których mowa w ust. 1, w odpowiednich odstępach czasu, ale nie rzadziej niż co trzy miesiące. Jeżeli środek nie zostanie przedłużony przed upływem takiego trzymiesięcznego okresu, wygasa on automatycznie. Przepisy ust. 2-9 mają zastosowanie do przedłużenia środków.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 28 ust. 11	11. Środek przyjęty przez EUNGiPW na mocy niniejszego artykułu ma charakter nadrzędny wobec wszelkich wcześniejszych środków podjętych przez właściwy organ na mocy przepisów sekcji 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 29	Artykuł 29. Uprawnienia EUNGiPW w sytuacjach nadzwyczajnych związanych z długiem państwowym W razie wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej związanej z długiem państwowym lub swapami ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego zastosowanie mają art. 18 i 38 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 30	Artykuł 30. Szczegółowe określenie niekorzystnych zdarzeń lub okoliczności. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	delegowanych zgodnie z art. 42, określających kryteria i czynniki, które właściwe organy i EUNGiPW mają wziąć pod uwagę, decydując o przypadkach, w których występują niekorzystne zdarzenia lub okoliczności, o których mowa w art. 18-21 i w art. 27, oraz zagrożenia, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. a).	dnio			
Art.31	<p>Artykuł 31.</p> <p>Dochodzenia prowadzone przez EUNGiPW</p> <p>Na wniosek właściwego organu lub większej ich liczby, na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji lub z własnej inicjatywy, EUNGiPW może przeprowadzić dochodzenie dotyczące określonej kwestii lub praktyki związanej z krótką sprzedażą lub stosowaniem swapów ryzyka kredytowego, aby ustalić, czy ta kwestia lub praktyka stanowi potencjalne zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynków w Unii.</p> <p>W terminie trzech miesięcy od zakończenia takiego dochodzenia EUNGiPW publikuje sprawozdanie zawierające dokonane przez ten urząd ustalenia oraz wszelkie zalecenia dotyczące danej kwestii lub praktyki.</p>	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 32	<p>Rozdział VI. ROLA WŁAŚCIWYCH ORGANÓW</p> <p>Artykuł 32.</p> <p>Właściwe organy</p> <p>Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden właściwy organ do celów niniejszego rozporządzenia.</p> <p>W przypadku gdy państwo członkowskie wyznaczy więcej niż jeden właściwy organ, jednoznacznie precyzuje ono odnośne role każdego z tych organów i wyznacza organ, który odpowiada za koordynowanie współpracy i wymiany informacji z Komisją, EUNGiPW i właściwymi organami innych państw członkowskich.</p> <p>Państwa członkowskie informują Komisję, EUNGiPW i właściwe organy innych państw członkowskich o wyznaczonych przez siebie organach.</p>	T	Art. 5 pkt 2 oraz art. 5 pkt 7	<p><u>Art. 5 pkt 2:</u></p> <p>2) w art. 3:</p> <p>a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia 236/2012 oraz rozporządzenia 648/2012.”,</p> <p>b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:</p> <p>„3. Zadania właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012, w zakresie:</p> <p>1) określonym w art. 23b–23e – Komisja wykonuje we współpracy z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych;</p> <p>2) koordynowania współpracy i wymiany informacji z Komisją Europejską, Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz organami nadzoru w innych państwach</p>	

			<p>członkowskich – wykonuje Komisja.</p> <p>4. Szczegółowe zasady współpracy, o której mowa w ust. 3 pkt 1, w tym w zakresie wymiany informacji, określa porozumienie Komisji z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.”</p> <p><u>Art. 5 pkt 7</u></p> <p>7) po art. 23 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu: „Rozdział 3a</p> <p>Wykonywanie zadań właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012</p> <p>Art. 23a. 1. W przypadkach i na zasadach określonych w rozporządzeniu 236/2012 Komisja wydaje decyzje w sprawach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tymczasowego zawieszenia określonych w art. 13 rozporządzenia 236/2012 ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży; 2) tymczasowego zawieszenia określonych w art. 14 rozporządzenia 236/2012 ograniczeń w zakresie zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego; 3) wprowadzenia, na podstawie art. 18 rozporządzenia 236/2012, obowiązku zgłaszania Komisji lub podawania do wiadomości publicznej informacji o pozycjach krótkich netto dotyczących określonego instrumentu finansowego lub kategorii instrumentów finansowych; 4) wprowadzenia, na podstawie art. 19 rozporządzenia 236/2012, obowiązku powiadamiania Komisji o znaczących zmianach wysokości opłat pobieranych w ramach kredytowania określonych instrumentów finansowych lub ich kategorii; 5) wprowadzenia, na podstawie art. 21 rozporządzenia 236/2012, ograniczeń w zakresie zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego lub w zakresie wartości otwieranych pozycji dotyczących swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego; 	
--	--	--	--	--

				<p>6) wprowadzenia, na podstawie art. 20 rozporządzenia 236/2012, zakazu lub ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży lub zawierania innych transakcji, w przypadku których spadek ceny lub wartości instrumentu finansowego wiąże się z uzyskaniem korzyści majątkowej;</p> <p>7) wprowadzenia, na podstawie art. 23 rozporządzenia 236/2012, zakazu lub ograniczeń w zakresie dokonywania na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu krótkiej sprzedaży określonego instrumentu finansowego lub zawierania innych transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy.</p> <p>2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje o ich wydaniu Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej.</p> <p>Art. 23b. 1. Decyzje w sprawach, o których mowa w art. 23a ust. 1 pkt 1, 2 lub 5, mogą być podejmowane wyłącznie po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo na wniosek tego ministra.</p> <p>2. Decyzje w sprawach, o których mowa w art. 23a ust. 1 pkt 6 lub 7, w przypadku gdy mają dotyczyć papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa, mogą być podejmowane wyłącznie po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo na wniosek tego ministra.</p> <p>Art. 23c. 1. O wystąpieniu o opinię ministra właściwego do spraw finansów publicznych, o której mowa w art. 23b, Komisja informuje Prezesa Narodowego Banku Polskiego, przekazując mu treść tego wystąpienia.</p> <p>2. O wystąpieniu z wnioskiem, o którym mowa w art.</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>23b, oraz o wyrażeniu opinii, o której mowa w tym przepisie, minister właściwy do spraw finansów publicznych informuje Prezesa Narodowego Banku Polskiego, przekazując mu treść tego wniosku albo tej opinii.</p> <p>Art. 23d. Powiadomienia otrzymane na podstawie art. 7 i art. 8 rozporządzenia 236/2012 Komisja przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych na zasadach określonych w porozumieniu, o którym mowa w art. 3 ust. 4.</p> <p>Art. 23e. 1. Powiadomienie, o którym mowa w art. 17 ust. 6 rozporządzenia 236/2012, podmiot zamierzający korzystać z wyłączenia, o którym mowa w art. 17 ust. 3 tego rozporządzenia, kieruje również do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w terminie 14 dni od otrzymania powiadomienia, przedstawia Komisji opinię w zakresie spełniania przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, warunków korzystania z wyłączenia. Po otrzymaniu opinii Komisja może, na podstawie art. 17 ust. 7 rozporządzenia 236/2012, zakazać podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, korzystania z wyłączenia, o którym mowa w art. 17 ust. 3 rozporządzenia 236/2012.</p> <p>3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do powiadomień, o których mowa w art. 17 ust. 10 rozporządzenia 236/2012.</p> <p>Art. 23f. W przypadku wprowadzenia przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, na podstawie art. 28 ust. 1 lit. a rozporządzenia 236/2012, obowiązku zgłaszania Komisji lub podawania do wiadomości publicznej informacji o pozycjach krótkich netto dotyczących określonego instrumentu finansowego lub kategorii instrumentów finansowych albo wprowadzenia przez ten Urząd, na podstawie art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012, zakazu lub ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży lub zawierania innych transakcji, w przypadku których spadek ceny lub wartości instrumentu finansowego wiąże się z uzyskaniem korzyści majątkowej, informacje o wprowadzeniu takiego obowiązku, ograniczenia lub zakazu są zamieszczane na stronach</p>	
--	--	--	--	--

				internetowych Komisji.”;	
Art. 33 ust. 1	<p>Artykuł 33.</p> <p>Uprawnienia właściwych organów</p> <p>1. Aby wypełniać swoje obowiązki na mocy niniejszego rozporządzenia, właściwe organy muszą posiadać wszelkie uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe niezbędne do pełnienia swoich funkcji. Właściwe organy wykonują swoje uprawnienia w dowolny z następujących sposobów:</p> <p>a) bezpośrednio;</p> <p>b) we współpracy z innymi organami;</p> <p>c) poprzez składanie wniosków do właściwych organów sądowych.</p>	T	Obowiązuje przepisy ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym		
Art. 33 ust. 2	<p>2. Aby wypełniać swoje obowiązki na mocy niniejszego rozporządzenia, właściwe organy muszą posiadać, zgodnie z prawem krajowym, uprawnienie do:</p> <p>a) uzyskania dostępu do wszelkiego rodzaju dokumentów w dowolnej formie i otrzymania lub pobrania ich kopii;</p> <p>b) żądania informacji od dowolnej osoby fizycznej lub prawnej, a w razie konieczności wezwania i przesłuchania osoby fizycznej lub prawnej w celu uzyskania informacji;</p> <p>c) przeprowadzenie zapowiedzianych lub niezapowiedzianych wcześniej kontroli na miejscu;</p> <p>d) żądania istniejących rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych;</p> <p>e) żądania zaprzestania działań sprzecznych z przepisami niniejszego rozporządzenia;</p> <p>f) żądania zamrożenia lub zajęcia aktywów.</p>	T	Obowiązuje art. 38 ust 1 – 4 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz art. 5 pkt 12 projektu ustawy,	<p><u>Art. 38. [Postępowanie wyjaśniające]:</u></p> <p>1. W celu ustalenia, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawach: o ofercie publicznej, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o giełdach towarowych oraz innych ustawach - w zakresie dotyczącym czynów skierowanych przeciwko interesom uczestników rynku kapitałowego, pozostających w związku z działalnością podmiotów nadzorowanych, lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów prawa w zakresie podlegającym nadzorowi Komisji, Przewodniczący Komisji może zarządzić przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Do postępowania wyjaśniającego nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że przepisy niniejszego rozdziału stanowią inaczej.</p> <p>2. Postępowanie wyjaśniające prowadzi pracownik urzędu Komisji pisemnie upoważniony przez Przewodniczącą Komisji. Czas trwania postępowania wyjaśniającego nie może być dłuższy niż 6 miesięcy. Do treści upoważnienia art. 28 ust. 1 stosuje się odpowiednio.</p>	

			<p>3. W postępowaniu wyjaśniającym nie przeprowadza się dowodu z opinii biegłego, przesłuchania osoby ani innych czynności wymagających spisania protokołu zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyjątkiem zajęcia przedmiotów, o których mowa w art. 33 ust. 1.</p> <p>4. Do złożenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz do wydania dokumentu lub innego nośnika informacji można wezwać każdego, kto dysponuje określoną wiedzą, dokumentem lub nośnikiem. Przepis art. 30 ust. 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p><u>Art. 5 pkt 12 projektu ustawy:</u></p> <p>12) w art. 38:</p> <p>a) ust. 4a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4a. Przepisy art. 32 i art. 33 stosuje się odpowiednio do czynności podejmowanych w toku postępowania wyjaśniającego wobec podmiotów, o których mowa w art. 5 pkt 1, 2 i 4–17 i art. 26 ust. 1 pkt 2, wystawców instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, członków rozliczających, klientów świadczących pośrednie usługi rozliczeniowe, oraz do czynności podejmowanych w toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w art. 171a–171e i art. 173b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”</p> <p>b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„5. W granicach koniecznych do sprawdzenia, czy zachodzi:</p> <p>1) uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, o którym mowa w ust. 1, lub potrzeba wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w art. 171a–171e lub w art. 172 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Przewodniczący Komisji może zażądać od podmiotu świadczącego usługi telekomunikacyjne udostępnienia informacji, stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243 i 827) w</p>
--	--	--	--

				<p>zakresie wykazu połączeń telefonicznych lub innych przekazów informacji, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami, z uwzględnieniem danych abonenta pozwalających na jego identyfikację, czasu ich dokonania i innych informacji związanych z połączeniem lub przekazem, niestanowiących treści przekazu;</p> <p>2) uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, o którym mowa w ust. 1, lub potrzeba wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w art. 172 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Przewodniczący Komisji może zażądać od Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej udostępnienia określonych informacji stanowiących tajemnicę skarbową w rozumieniu ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214, z późn.zm.).”</p> <p>c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „5a. Udostępnienie informacji:</p> <p>1) zgodnie z ust. 5 pkt 1 – nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej;</p> <p>2) zgodnie z ust. 5 pkt 2 – nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy skarbowej.”</p> <p>d) uchyla się ust. 10;</p> <p>„Art. 42. 1. Pisemne żądanie dokonania blokady rachunku może być przekazane firmie inwestycyjnej również w przypadku:</p> <p>1) otrzymania od niej przez Komisję informacji, o których mowa w art. 40 i art. 161 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>2) powzięcia przez Komisję uzasadnionego podejrzenia:</p> <p>a) naruszenia ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży, określonych w art. 12 lub art. 13 rozporządzenia 236/2012,</p> <p>b) naruszenia zakazu lub ograniczeń w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży lub zawierania innych transakcji, w przypadku których spadek ceny lub</p>
--	--	--	--	--

				<p>wartości instrumentu finansowego wiąże się z uzyskaniem korzyści majątkowej, wprowadzonych na podstawie art. 20 lub art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012,</p> <p>c) naruszenia zakazu lub ograniczeń w zakresie dokonywania na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu krótkiej sprzedaży określonego instrumentu finansowego lub zawierania innych transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy, wprowadzonych na podstawie art. 23 rozporządzenia 236/2012.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w:</p> <p>1) ust. 1 pkt 1 – przepisy art. 39 i art. 40 stosuje się odpowiednio;</p> <p>2) ust. 1 pkt 2 – przepis art. 39 stosuje się odpowiednio.”.</p>	
Art. 33 ust. 3	<p>3. Nie naruszając ust. 2 lit. a) i b), właściwe organy muszą być uprawnione w indywidualnych przypadkach do żądania od osób fizycznych lub prawnych zawierających transakcję swapu ryzyka kredytowego, aby przedstawiły:</p> <p>a) wyjaśnienie celu transakcji i czy jest ona zawierana na potrzeby zabezpieczenia przed ryzykiem czy w innym celu; oraz</p> <p>b) informacje służące sprawdzeniu ryzyka podstawowego w przypadkach gdy transakcja jest zawierana w celu zabezpieczenia.</p>		<p>Obowiązuje art. 38 ust. 1 – 4 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym</p>	<p>Art. 38. [Postępowanie wyjaśniające]:</p> <p>1. W celu ustalenia, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawach: o ofercie publicznej, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o giełdach towarowych oraz innych ustawach - w zakresie dotyczącym czynów skierowanych przeciwko interesom uczestników rynku kapitałowego, pozostających w związku z działalnością podmiotów nadzorowanych, lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszenia przepisów prawa w zakresie podlegającym nadzorowi Komisji, Przewodniczący Komisji może zarządzić przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Do postępowania wyjaśniającego nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że przepisy niniejszego rozdziału stanowią inaczej.</p> <p>2. Postępowanie wyjaśniające prowadzi pracownik urzędu Komisji pisemnie upoważniony przez Przewodniczącego Komisji. Czas trwania postępowania wyjaśniającego nie może być dłuższy niż 6 miesięcy. Do treści upoważnienia art. 28 ust. 1 stosuje się odpowiednio.</p>	

				<p>3. W postępowaniu wyjaśniającym nie przeprowadza się dowodu z opinii biegłego, przesłuchania osoby ani innych czynności wymagających spisania protokołu zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyjątkiem zajęcia przedmiotów, o których mowa w art. 33 ust. 1.</p> <p>4. Do złożenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz do wydania dokumentu lub innego nośnika informacji można wezwać każdego, kto dysponuje określoną wiedzą, dokumentem lub nośnikiem. Przepis art. 30 ust. 3 stosuje się odpowiednio.</p>	
Art. 34	<p>Artykuł 34.</p> <p>Tajemnica służbowa</p> <p>1. Obowiązek zachowania tajemnicy służbowej ma zastosowanie do wszystkich osób fizycznych lub prawnych, które pracują lub pracowały dla właściwego organu lub też dla organu albo osoby fizycznej lub prawnej, której właściwy organ przekazał zadania, w tym do audytorów i specjalistów zatrudnionych przez właściwy organ. Informacje poufne objęte tajemnicą służbową nie mogą być ujawniane innej osobie fizycznej lub prawnej ani innemu organowi, z wyjątkiem sytuacji, gdy takie ujawnienie jest niezbędne w celu prowadzenia postępowania sądowego.</p> <p>2. Wszystkie informacje wymieniane między właściwymi organami na mocy niniejszego rozporządzenia, które dotyczą warunków biznesowych lub operacyjnych oraz innych kwestii gospodarczych lub osobistych, uznaje się za informacje poufne oraz podlegają one obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej, chyba że w momencie ich przekazania właściwy organ oświadczy, iż informacje te mogą być ujawnione lub ich ujawnienie jest niezbędne w celu prowadzenia postępowania sądowego.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 35	<p>Artykuł 35.</p> <p>Obowiązek współpracy</p>	N/przepis stosowany			

	<p>Właściwe organy współpracują ze sobą, gdy jest to konieczne lub wskazane do celów niniejszego rozporządzenia. W szczególności właściwe organy wymieniają między sobą, bez zbędnej zwłoki, informacje mające znaczenie w kontekście wykonywania ich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia.</p>	<p>y jest bezpośrednio</p>			
Art. 36	<p>Artykuł 36.</p> <p>Współpraca z EUNGiPW</p> <p>Właściwe organy współpracują z EUNGiPW na potrzeby niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.</p> <p>Właściwe organy niezwłocznie udzielają EUNGiPW wszelkich informacji niezbędnych do wypełniania jego obowiązków zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.</p>	<p>N/przepis stosowany jest bezpośrednio</p>			
Art. 37 ust. 1	<p>Artykuł 37.</p> <p>Współpraca w przypadku wniosków dotyczących kontroli na miejscu lub dochodzeń na miejscu</p> <p>1. Właściwy organ państwa członkowskiego może wystąpić do właściwego organu innego państwa członkowskiego z wnioskiem o pomoc dotyczącą kontroli na miejscu lub dochodzeń na miejscu.</p> <p>Właściwy organ występujący o pomoc informuje EUNGiPW o każdym wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym. W przypadku dochodzenia lub kontroli o wymiarze transgranicznym EUNGiPW może koordynować i - jeśli zostanie o to poproszony - koordynuje takie dochodzenie lub kontrolę.</p>	<p>N/przepis stosowany jest bezpośrednio</p>			
Art. 37 ust. 2	<p>2. Właściwy organ, który otrzymał wniosek właściwego organu innego państwa członkowskiego dotyczący przeprowadzenia kontroli na miejscu lub dochodzenia na miejscu, może:</p> <p>a) przeprowadzić kontrolę na miejscu lub dochodzenie na miejscu samodzielnie;</p> <p>b) zezwolić właściwemu organowi, który przedstawił</p>	<p>N/przepis stosowany jest bezpośrednio</p>			

	<p>wniosek, na uczestniczenie w kontroli na miejscu lub dochodzeniu na miejscu;</p> <p>c) zezwolić właściwemu organowi, który przedstawił wniosek, na samodzielne przeprowadzenie kontroli na miejscu lub dochodzenia na miejscu;</p> <p>d) wyznaczyć audytorów lub specjalistów do przeprowadzenia kontroli na miejscu lub dochodzenia na miejscu;</p> <p>e) podzielić się z innymi właściwymi organami określonymi zadaniami związanymi z czynnościami nadzorczymi.</p>				
Art. 37 ust. 3	<p>3. EUNGiPW może zażądać od właściwych organów wykonania konkretnych zadań dochodzeniowych i przeprowadzenia kontroli na miejscu, jeżeli istnieją uzasadnione powody, dla których informacje te są potrzebne EUNGiPW do wykonywania uprawnień przyznanych mu jednoznacznie w niniejszym rozporządzeniu.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 38 ust. 1	<p>Artykuł 38.</p> <p>Współpraca z państwami trzecimi</p> <p>1. W przypadku gdy jest to możliwe, właściwe organy zawierają z organami nadzorczymi państw trzecich porozumienia o współpracy dotyczące wymiany informacji z organami nadzorczymi państw trzecich, egzekwowania w państwach trzecich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz podejmowania w państwach trzecich przez ich organy nadzorcze podobnych środków w celu uzupełnienia środków podjętych na mocy rozdziału V. Te porozumienia o współpracy zapewniają przynajmniej skuteczną wymianę informacji, która umożliwi właściwym organom wykonywanie ich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia</p> <p>Właściwy organ informuje EUNGiPW i właściwe organy innych państw członkowskich o zamiarze zawarcia takiego porozumienia.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 38 ust. 2	<p>2. Porozumienie o współpracy zawiera postanowienia dotyczące wymiany danych i informacji niezbędnych</p>	N/przepis			

	odpowiedniemu właściwemu organowi do przestrzegania obowiązku określonego w art. 16 ust. 2.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 38 ust. 3	<p>3. EUNGiPW koordynuje opracowywanie porozumień o współpracy między właściwymi organami a odpowiednimi organami nadzorczymi państw trzecich. W tym celu EUNGiPW przygotowuje wzór dokumentu dotyczący porozumień o współpracy, który może być wykorzystywany przez właściwe organy.</p> <p>EUNGiPW koordynuje również dokonywaną między właściwymi organami wymianę informacji, które zostały uzyskane od organów nadzorczych państw trzecich i które mogą mieć znaczenie w kontekście podejmowania środków na mocy rozdziału V.</p>	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 38 ust. 4	4. Właściwe organy zawierają porozumienia o współpracy w zakresie wymiany informacji z organami nadzorczymi państw trzecich tylko wówczas, gdy tajemnica służbowa w odniesieniu do ujawnianych informacji jest zagwarantowana co najmniej w stopniu określonym w art. 34. Taka wymiana informacji służy tym właściwym organom do wykonywania ich zadań.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 39	<p>Artykuł 39.</p> <p>Przekazywanie i zatrzymywanie danych osobowych</p> <p>W odniesieniu do przekazywania danych osobowych między państwami członkowskimi lub między państwami członkowskimi a państwem trzecim państwa członkowskie stosują dyrektywę 95/46/WE. W odniesieniu do przekazywania danych osobowych przez EUNGiPW państwu członkowskim lub państwu trzeciemu EUNGiPW stosuje rozporządzenie (WE) nr 45/2001.</p> <p>Dane osobowe, o których mowa w akapicie pierwszym, są zatrzymywane przez okres nie dłuższy niż pięć lat.</p>	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 40	<p>Artykuł 40.</p> <p>Ujawnianie informacji państwom trzecim</p> <p>Właściwy organ może przekazywać organowi</p>	N/przepi s stosowan y jest			

	<p>nadzorcemu państwa trzeciego dane i analizę danych, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 25 lub 26 dyrektywy 95/46/WE, lecz takie przekazywanie danych odbywa się jedynie w indywidualnych przypadkach. Właściwy organ musi stwierdzić, że przekazanie danych jest niezbędne do celów niniejszego rozporządzenia. Każde takie przekazanie danych odbywa się przy założeniu, że dane państwo trzecie nie przekaze odnośnych danych organowi nadzorcemu innego państwa trzeciego bez wyraźnej, pisemnej zgody właściwego organu.</p> <p>Właściwy organ ujawnia organowi nadzorcemu państwa trzeciego informacje będące poufnymi zgodnie z art. 34 i otrzymane od właściwego organu innego państwa członkowskiego tylko wówczas, gdy właściwy organ uzyskał wyraźną zgodę właściwego organu, który przekazał te informacje, oraz, w stosownych przypadkach, informacje te są ujawniane wyłącznie do celów, które zaaprobował ten właściwy organ.</p>	bezpośrednio			
Art. 41	<p>Artykuł 41.</p> <p>Sankcje</p> <p>Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji i środków administracyjnych, mających zastosowanie w przypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia wdrożenia tych przepisów. Sankcje i środki administracyjne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.</p> <p>Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010 EUNGiPW może przyjmować wytyczne zapewniające stosowanie spójnego podejścia w odniesieniu do sankcji i środków administracyjnych, które państwa członkowskie mają ustanowić.</p> <p>Państwa członkowskie powiadamiają Komisję oraz EUNGiPW o przepisach, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim do dnia 1 lipca 2012 r. i powiadamiają je niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.</p> <p>EUNGiPW publikuje na swojej stronie internetowej i regularnie aktualizuje wykaz istniejących sankcji i</p>	T	Art. 1 pkt 16	<p>16) w art. 171 ust. 1–2a otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Na każdego, kto nie dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w art. 24 ust. 1, art. 47 ust. 1, art. 106 ust. 1, art. 107 ust. 1 lub w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, lub dopuszcza się tego czynu działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.</p> <p>2. Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, również na osobę, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nabywa lub obejmuje akcje pomimo zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 24 ust. 3 lub art. 47 ust. 3, lub 2) nabywa lub obejmuje akcje lub prawa z akcji pomimo zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h lub w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, lub 3) dopuszcza się czynu, o którym mowa w pkt 1 lub 2, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. 	

<p>środków administracyjnych, mających zastosowanie w każdym państwie członkowskim.</p> <p>Państwa członkowskie przekazują EUNGiPW roczne zestawienia informacji dotyczących zastosowanych sankcji i środków administracyjnych. Jeżeli właściwy organ ujawnia publicznie fakt, że zastosowano sankcję lub środek administracyjny, powiadamia o tym jednocześnie EUNGiPW.</p>			<p>2a. Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, również na osobę, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nabywa lub obejmuje akcje przed upływem terminu do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 24 ust. 3 lub art. 47 ust. 3, lub 2) nabywa lub obejmuje akcje lub prawa z akcji przed upływem terminu do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h lub w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, lub 3) nabywa lub obejmuje akcje z naruszeniem terminu wyznaczonego przez Komisję, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane, o którym mowa w art. 24 ust. 3a pkt 2 lub art. 47 ust. 3a pkt 2, lub 4) nabywa lub obejmuje akcje lub prawa z akcji z naruszeniem terminu wyznaczonego przez Komisję, w którym nabycie lub objęcie akcji lub praw z akcji może zostać dokonane, o którym mowa w art. 106h ust. 5 lub w art. 31 ust. 7 rozporządzenia 648/2012, lub 5) dopuszcza się czynu, o którym mowa w pkt 1, 2, 3 lub 4, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.”; <p>17) po art. 171 dodaje się art. 171a–171f w brzmieniu:</p> <p>„Art. 171a. Na każdego, kto nie wykonuje lub nienależyście wykonuje obowiązek:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) powiadamiania Komisji o pozycjach krótkich netto dotyczących wyemitowanego kapitału podstawowego spółki, której akcje są dopuszczone do obrotu zorganizowanego, określony w art. 5, art. 9 lub art. 10 rozporządzenia 236/2012, 2) podawania do wiadomości publicznej informacji o pozycjach krótkich netto dotyczących wyemitowanego kapitału podstawowego spółki, której akcje są dopuszczone do obrotu zorganizowanego, określony w art. 6, art. 9 lub art. 10 rozporządzenia 236/2012, 3) powiadamiania Komisji o pozycjach krótkich 	
--	--	--	---	--

			<p>netto dotyczących wyemitowanego długu państwowego danego emitenta długu państwowego, określony w art. 7, art. 9 lub art. 10 rozporządzenia 236/2012,</p> <p>4) powiadamiania Komisji o niepokrytych pozycjach dotyczących swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, określony w art. 8, art. 9 lub art. 10 rozporządzenia 236/2012,</p> <p>5) przechowywania dokumentów dotyczących pozycji, o których mowa w pkt 1–4, określony w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 236/2012,</p> <p>6) zgłaszania Komisji lub podawania do wiadomości publicznej informacji o pozycjach krótkich netto dotyczących określonego instrumentu finansowego lub kategorii instrumentów finansowych, w przypadku gdy obowiązek taki został wprowadzony na podstawie art. 18 lub art. 28 ust. 1 lit. a rozporządzenia 236/2012,</p> <p>7) powiadamiania Komisji o znaczących zmianach wysokości opłat pobieranych w ramach kredytowania określonych instrumentów finansowych lub ich kategorii, wprowadzony na podstawie art. 19 rozporządzenia 236/2012,</p> <p>8) przekazania informacji lub wyjaśnień na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 16, art. 18 ust. 3 lub art. 19 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 918/2012 z dnia 5 lipca 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego w odniesieniu do definicji, obliczania pozycji krótkich netto, pokrytych swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, progów powodujących obowiązek zgłoszenia, progów płynności w odniesieniu do zawieszenia ograniczeń, znacznych spadków wartości instrumentów finansowych i wystąpienia niekorzystnych zdarzeń (Dz. Urz. UE L 274 z 9.10.2012, str. 1)</p> <p>– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.</p> <p>Art. 171b. Na każdego kto:</p>	
--	--	--	---	--

			<p>1) narusza ograniczenia w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży, określone w art. 12 lub art. 13 rozporządzenia 236/2012,</p> <p>2) narusza ograniczenia w zakresie zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, określone w art. 14 rozporządzenia 236/2012,</p> <p>3) narusza ograniczenia w zakresie zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego lub w zakresie wartości otwieranych pozycji dotyczących swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, wprowadzone na podstawie art. 21 rozporządzenia 236/2012,</p> <p>4) narusza zakaz lub ograniczenia w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży lub zawierania innych transakcji, w przypadku których spadek ceny lub wartości instrumentu finansowego wiąże się z uzyskaniem korzyści majątkowej, wprowadzone na podstawie art. 20 lub art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012,</p> <p>5) narusza zakaz lub ograniczenia w zakresie dokonywania na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu krótkiej sprzedaży określonego instrumentu finansowego lub zawierania innych transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy, wprowadzone na podstawie art. 23 rozporządzenia 236/2012</p> <p>– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł albo do wysokości dziesięciokrotności korzyści majątkowej uzyskanej w wyniku transakcji.</p> <p>Art. 171c. W przypadku gdy podmiot stosujący wyłączenie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 236/2012, wbrew obowiązkowi określone w art. 17 ust. 9 tego rozporządzenia, nie powiadamia niezwłocznie Komisji o zmianach wpływających na prawo do korzystania z wyłączenia, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.</p> <p>Art. 171d. W przypadku gdy podmiot stosujący wyłączenie, o którym mowa w art. 17 ust. 3</p>	
--	--	--	--	--

				<p>rozporządzenia 236/2012, wbrew obowiązki określonego w art. 17 ust. 10 tego rozporządzenia, nie powiadamia niezwłocznie Komisji o zmianach wpływających na prawo do korzystania z wyłączenia, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.</p> <p>Art. 171e. W przypadku gdy podmiot stosujący wyłączenie, o którym mowa w art. 17 ust. 1, 3 lub 4 rozporządzenia 236/2012, nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązek przekazania, na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 17 ust. 11 tego rozporządzenia, informacji o działalności prowadzonej w ramach wyłączenia lub o posiadanych pozycjach krótkich, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.</p> <p>Art. 171f. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 171a–171e, należy uwzględnić w szczególności stopień i zakres naruszenia, jego wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku kapitałowego oraz możliwości finansowe podmiotu, który dokonał naruszenia.”;</p> <p>19) art. 179 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 179. Kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej albo tajemnicy służbowej w rozumieniu rozporządzenia 236/2012 lub rozporządzenia 648/2012 ujawnia lub wykorzystuje w obrocie instrumentami finansowymi informacje stanowiące taką tajemnicę, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.”;</p>	
Art. 42 ust. 1	<p>Rozdział VII. AKTY DELEGOWANE</p> <p>Artykuł 42.</p> <p>Wykonywanie przekazanych uprawnień</p> <p>1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.</p>	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 42 ust. 2	2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 7, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 4, art. 6 ust. 4, art. 7 ust. 3, art. 17 ust. 2, art.	N/przepisy stosowany			

	23 ust. 5 i art. 30, powierza się Komisji na czas nieokreślony.	y jest bezpośrednio			
Art. 42 ust. 3	3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 7, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 4, art. 6 ust. 4, art. 7 ust. 3, art. 17 ust. 2, art. 23 ust. 5 i art. 30, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 42 ust. 4	4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 42 ust. 5	5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 7, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 4, art. 6 ust. 4, art. 7 ust. 3, art. 17 ust. 2, art. 23 ust. 5 i art. 30 wchodzi w życie wyłącznie jeżeli Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeżeli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o trzy miesiące.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
	Artykuł 43. Termin przyjęcia aktów delegowanych Komisja przyjmuje akty delegowane na mocy art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 7, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 4, art. 6 ust. 4, art. 7 ust. 3, art. 17 ust. 2, art. 23 ust. 5 i art. 30 do dnia 31 marca 2012 r. Komisja może przedłużyć o sześć miesięcy termin, o	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	którym mowa w akapicie pierwszym.				
Art. 44 ust. 1	<p>Rozdział VIII. AKTY WYKONAWCZE</p> <p>Artykuł 44.</p> <p>Procedura komitetowa</p> <p>1. Komisję wspomaga Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony na mocy decyzji Komisji 2001/528/WE 16. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 44 ust. 2	<p>2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 45	<p>Rozdział IX. PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE</p> <p>Artykuł 45.</p> <p>Przegląd i sprawozdanie</p> <p>Do dnia 30 czerwca 2013 r. Komisja, w świetle dyskusji z właściwymi organami i EUNGiPW, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące:</p> <p>a) adekwatności progów powodujących obowiązki zgłoszenia i ujawnienia informacji na mocy art. 5, 6, 7 i 8;</p> <p>b) skutków poszczególnych wymogów dotyczących ujawniania informacji na mocy art. 6, zwłaszcza w odniesieniu do efektywności i zmienności rynków finansowych;</p> <p>c) zasadności bezpośredniej i scentralizowanej sprawozdawczości wobec EUNGiPW;</p> <p>d) działania ograniczeń i wymogów określonych w rozdziałach II i III;</p> <p>e) adekwatności ograniczeń dotyczących niepokrytych swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego oraz celowości dalszych ograniczeń lub warunków dotyczących krótkiej sprzedaży lub swapów</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	ryzyka kredytowego.				
Art. 46 ust. 1	<p>Artykuł 46.</p> <p>Przepisy przejściowe</p> <p>1. Istniejące środki wchodzące w zakres niniejszego rozporządzenia, które obowiązywały przed dniem 15 września 2010 r., mogą być stosowane do dnia 1 lipca 2013 r., pod warunkiem że zostaną zgłoszone Komisji do dnia 24 kwietnia 2012 r.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 46 ust. 2	<p>2. Transakcje swapu ryzyka kredytowego skutkujące niepokrytą pozycją w odniesieniu do swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, które zostały zawarte przed dniem 25 marca 2012 r. lub w trakcie zawieszenia ograniczeń dotyczących niepokrytych swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego zgodnie z art. 14 ust. 2, mogą zostać utrzymane do terminu zapadalności umowy swapu ryzyka kredytowego.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 47	<p>Artykuł 47.</p> <p>Personel i zasoby EUNGiPW</p> <p>Do dnia 31 grudnia 2012 r. EUNGiPW dokona oceny swych potrzeb odnoszących się do personelu i zasobów, związanych z przejęciem przez ten organ uprawnień i obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia, i przedłoży sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 48	<p>Artykuł 48.</p> <p>Wejście w życie</p> <p>Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 listopada 2012 r.</p> <p>Jednakże art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 7, art. 4 ust. 2, art. 7 ust. 3, art. 9 ust. 5, art. 11 ust. 3 i 4, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 4 i 5, art. 16 ust. 3 i 4, art. 17 ust. 2, art. 23 ust. 5, 7 i 8</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	oraz art. 30, 42, 43 i 44 stosuje się od dnia 25 marca 2012 r. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.			
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾				
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu		
Art. 1 pkt 1 lit. a	Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3: a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu: „4a) rozporządzeniu 236/2012 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1);	Celem projektu jest dostosowanie przepisów krajowych dotyczących krótkiej sprzedaży do rozwiązań przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.3.2012, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 236/2012”. Z tych też względów konieczne jest umieszczenie w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi bezpośredniego odesłania do rozporządzenia 236/2012.		
Art. 1 pkt 1 lit. b	b) pkt 47 otrzymuje brzmienie: „47) krótkiej sprzedaży – rozumie się przez to krótką sprzedaż w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012;”;	W związku z dostosowaniem przepisów krajowych dotyczących krótkiej sprzedaży do rozwiązań przewidzianych w rozporządzeniu konieczne jest także umieszczenie w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi bezpośredniego odesłania do definicji krótkiej sprzedaży zawartej w rozporządzeniu 236/2012.		
Art. 1 pkt 2 lit. a	2) w art. 7: a) w ust. 5: - pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) zostały one uprzednio nabyte w wyniku transakcji zawartej na zagranicznym rynku regulowanym, lub”, - dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu: „4) następuje w ramach transakcji krótkiej sprzedaży zgodnie z przepisami rozporządzenia 236/2012, lub 5) zostały one uprzednio przeniesione przez zbywcę na podstawie umowy pożyczki papierów wartościowych lub z zastrzeżeniem prawa odkupu, a rozrachunek ich zwrotu lub odkupu nastąpi nie później niż rozrachunek zbycia.”;	W celu pełnego ujęcia w przepisach ustawy przypadków, w których dopuszcza się możliwość zbycia w obrocie zorganizowanym papierów wartościowych przed dokonaniem ich zapisu na rachunku papierów wartościowych zbywcy, zaproponowano odpowiednie uzupełnienie ust. 5 w art. 7, o zobowiązania następujące w ramach transakcji krótkiej sprzedaży zgodnie z przepisami rozporządzenia 236/2012, a także o zobowiązania uprzednio przeniesione przez zbywcę na podstawie umowy pożyczki papierów wartościowych lub z zastrzeżeniem prawa odkupu, a których rozrachunek zwrotu lub odkupu nastąpi nie później, niż rozrachunek zbycia. Zmiana w art. 7 w ust. 5 pkt 3 ma wyłącznie charakter legislacyjny.		
Art. 1 pkt 2 lit. b	b) uchyla się ust. 5a	Określone w rozporządzeniu 236/2012 oraz przepisach uoif warunki zawierania transakcji krótkiej sprzedaży różnią się między sobą. Zasady zawierania na rynku regulowanym transakcji krótkiej sprzedaży w obecnym stanie prawnym określa przede wszystkim przepis art. 7 ust. 5a uoif, z uwagi na fakt, iż rozporządzenie 236/2012 określa warunki zawierania transakcji krótkiej sprzedaży przepis ten powinien zostać uchylony		
Art. 1 pkt 2 lit. c	c) ust. 5b otrzymuje brzmienie: „5b. Przepisy ust. 1–5 nie wyłączają prawa do zobowiązania się do zbycia papierów wartościowych poza obrotem zorganizowanym przed dokonaniem	Zmiana ust. 5b jest konsekwencją uchylenia ust. 5a, w którym znajdują się odesłania do uchylanego przepisu ust. 5a.		

	ich zapisu na rachunku papierów wartościowych zbywcy.	
Art. 1 pkt 2 lit. d	d) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Przepisy ust. 1–5 i 5b stosuje się również do wyemitowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej lub dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym albo wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu, od chwili zarejestrowania na podstawie umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów w depozycie papierów wartościowych.	Zmiana ust. 6 jest konsekwencją uchylecia ust. 5a, w którym znajdują się odesłania do uchylanego przepisu ust. 5a.
Art. 1 pkt 3	3) w art. 28 w ust. 2 uchyla się pkt 16 i 17	W przepisach uoif przewidziano obecnie upoważnienie do określenia w regulaminie giełdy zasad kwalifikowania papierów wartościowych jako przedmiotu transakcji krótkiej sprzedaży, zasad dotyczących pozyskiwania i przetwarzania informacji o tych transakcjach, a także warunków i trybu zawierania oraz zasad monitorowania i limitowania transakcji krótkiej sprzedaży (art. 28 ust. 2 pkt 16 i 17 uoif). Rozwiązań takich nie przewiduje jednak rozporządzenie 236/2012. W celu zapewnienia spójności z rozwiązaniami zawartymi w rozporządzeniu 236/2012, jak i zapobieżeniu sytuacji, w której przepisy krajowe nakładałyby dodatkowe warunki, nieprzewidziane w rozporządzeniu, zasadne jest usunięcie wymienionych przepisów
Art. 1 pkt 6	6) w art. 50 w ust. 4 pkt 4a otrzymuje brzmienie: „4a) procedury stosowane na wypadek niedostarczenia w odpowiednim terminie papierów wartościowych niezbędnych do dokonania rozrachunku transakcji, spełniające wymogi określone w art. 15 rozporządzenia 236/2012	W związku z nałożonym w art. 15 rozporządzenia 236/2012 obowiązkiem zapewnienia przez podmioty dokonujące rozliczeń transakcji zawartych w obrocie zorganizowanym odpowiednich procedur na wypadek niedostarczenia, dla celów rozrachunku, instrumentów będących przedmiotem transakcji, dokonano odpowiedniego uzupełnienia przepisów art. 50 ust. 4 oraz art. 68b ust. 2 uoif, określających elementy regulaminów KDPW, jego spółki zależnej oraz izby rozliczeniowej.
Art. 1 pkt 9	9) w art. 68b: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Regulamin izby rozliczeniowej i izby rozrachunkowej oraz ich zmiany są zatwierdzane przez Komisję. Zatwierdzenie regulaminu i jego zmian, w zakresie wskazanym odpowiednio w ust. 2 pkt 1, 2, 4, 4a, 7 i 8 oraz ust. 3 pkt 1, 3, 4 i 7, a także art. 45h ust. 4, jest dokonywane po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Przepis art. 50 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”, b) w ust. 2 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu: „4a) procedury stosowane na wypadek niedostarczenia w odpowiednim terminie papierów wartościowych niezbędnych do dokonania rozrachunku transakcji, spełniające wymogi określone w art. 15 rozporządzenia 236/2012;	Wobec stosowania art. 15 rozporządzenia 236/2012 do izb rozliczeniowych, konieczne jest zobowiązanie tych podmiotów do przyjęcia procedur określonych w art. 15 rozporządzenia, jak i umożliwienie Narodowemu Banku Polskiemu wydanie opinii w tym zakresie.
Art. 1 pkt 10	10) w art. 73 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu: „7. Firma inwestycyjna przyjmuje do wykonania zlecenie złożone w celu dokonania krótkiej sprzedaży, pod warunkiem spełnienia przez składającego zlecenie wymogów określonych odpowiednio w art. 12 albo art. 13 rozporządzenia 236/2012, a w przypadku gdy w zakresie krótkiej sprzedaży zostały wprowadzone, na podstawie art. 20, art. 23 lub art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012, zakaz lub ograniczenia, zlecenie to nie narusza takiego zakazu lub takich ograniczeń.	Z uwagi na konieczność zapewnienia prawidłowego funkcjonowania postanowień rozporządzenia 236/2012 niezbędne jest wprowadzenie w ustawie zakazu przyjmowania przez firmy inwestycyjne zleceń złożonych w celu dokonania krótkiej sprzedaży, które nie spełniają przez składającego zlecenie wymogów określonych odpowiednio w art. 12 albo art. 13 przedmiotowego rozporządzenia, a w przypadku wprowadzenia, na podstawie art. 20, art. 23 lub art. 28 ust. 1 lit. b zakaz lub ograniczenia krótkiej sprzedaży, także zleceń naruszających taki zakaz lub takie ograniczenie.

	8. W przypadku gdy w zakresie transakcji innych niż krótka sprzedaż zostały wprowadzone, na podstawie art. 20, art. 23 lub art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012, zakaz lub ograniczenia, firma inwestycyjna przed przyjęciem do wykonania zlecenia nabycia lub zbycia instrumentów finansowych bada, czy jego przyjęcie nie narusza takiego zakazu lub takich ograniczeń. Firma inwestycyjna nie przyjmuje do wykonania zlecenia, które taki zakaz lub takie ograniczenia narusza.	
Art. 1 pkt 12	12) po art. 150 dodaje się art. 150a w brzmieniu: „Art. 150a. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie przez Komisję ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji w ramach współpracy przy wykonywaniu zadań właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012.	W związku z wykonywaniem przez KNF funkcji właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012 we współpracy z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, dla zapewnienia efektywności takiej współpracy, niezbędne jest wyposażenie ministra właściwego do spraw finansów publicznych w uprawnienie do dostępu do informacji posiadanych przez KNF, w szczególności do informacji chronionych na podstawie uoif jako tajemnica zawodowa
Art. 2 pkt 1	Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 5a w pkt 33 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 34 w brzmieniu: „34) krótkiej sprzedaży – oznacza to krótką sprzedaż w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1).”;	W związku z zastąpieniem definicji krótkiej sprzedaży zawartej w uoif bezpośrednim odesłaniem do definicji z rozporządzenia 236/2012, konieczne jest dokonanie analogicznej zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych.
Art. 2 pkt 2	2) w art. 9 ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Przepis ust. 3 ma zastosowanie do strat z odpłatnego zbycia udziałów (akcji) w spółce, papierów wartościowych, w tym z odpłatnego zbycia papierów wartościowych na rynku regulowanym w ramach krótkiej sprzedaży i odpłatnego zbycia pochodnych instrumentów finansowych oraz z realizacji praw z nich wynikających, a także z tytułu objęcia udziałów (akcji) w spółce albo wkładów w spółdzielniach, w zamian za wkład niepieniężny w postaci innej niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część.”	W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych zamieszczone są obecnie przepisy dotyczące zasad określania dochodu (przychodu) z transakcji odpłatnego zbycia papierów wartościowych w ramach krótkiej sprzedaży. Natomiast odnoszą się one jedynie do krótkiej sprzedaży, w ramach której źródłem „pokrycia” jest zawarta umowa pożyczki sprzedawanych „na krótko” papierów wartościowych. Jak wskazano powyżej, rozporządzenie 236/2012 oraz rozporządzenie wykonawcze 827/2012 dopuszczają możliwość „pokrycia” takich transakcji także w sposób inny niż przez zawarcie umowy pożyczki. Z tych też względów konieczne jest utrzymanie w updf i updp obecnych zasad ustalania dochodu (przychodu) z transakcji krótkiej sprzedaży „pokrywanych” pożyczonymi papierami wartościowymi oraz wprowadzenie, w przypadku innych źródeł „pokrycia” takich transakcji, następujących zasad: 1) ustalanie dochodu (przychodu) na dzień, w którym na rachunku papierów wartościowych zbywcy dokonano, na potrzeby dokonania rozrachunku, zapisu papierów wartościowych będących przedmiotem krótkiej sprzedaży, nie później jednak niż na dzień rozrachunku (art. 24 ust. 13 pkt 2 updf i art. 12 ust. 4c pkt 2 updp); 2) obliczanie, dla potrzeb updf, dochodu jako różnicy między sumą przychodów z odpłatnego zbycia papierów wartościowych a wydatkami poniesionymi w związku z zapewnieniem dostępności papierów wartościowych na potrzeby dokonania rozrachunku (art. 24 ust. 14 pkt 2 updf); 3) uznanie za koszt uzyskania przychodu, dla potrzeb updp, wydatków poniesionych

		<p>w związku z zapewnieniem dostępności papierów wartościowych na potrzeby dokonania rozrachunku (art. 15 ust. 1n updp).</p> <p>W przepisach updf uogólniono ponadto przepis ust. 6 w art. 9 odnoszący się do rozliczania strat, m.in. z odpłatnego zbycia papierów wartościowych w ramach krótkiej sprzedaży, który w obecnym brzmieniu dotyczy jedynie krótkiej sprzedaży „pokrywanej” pożyczką papierów wartościowych (w proponowanym brzmieniu będzie on dotyczył także źródeł „pokrycia” innych niż pożyczka).</p>
Art. 2 pkt 3	<p>3) w art. 24 ust. 13 i 14 otrzymują brzmienie:</p> <p>„13. Dochód z odpłatnego zbycia papierów wartościowych na rynku regulowanym w ramach krótkiej sprzedaży ustala się na dzień, w którym:</p> <p>1) zbywca dokonał zwrotu pożyczonych papierów wartościowych lub miał go dokonać, zgodnie z zawartą umową pożyczki tych papierów – w przypadku gdy na potrzeby dokonania rozrachunku zbywca zawarł taką umowę;</p> <p>2) na rachunku papierów wartościowych zbywcy dokonano, na potrzeby dokonania rozrachunku, zapisu papierów wartościowych będących przedmiotem krótkiej sprzedaży, nie później jednak niż na dzień rozrachunku – w pozostałych przypadkach.</p> <p>14. Dochodem, o którym mowa w ust. 13, uzyskanym w roku podatkowym, jest różnica między sumą przychodów z odpłatnego zbycia papierów wartościowych a wydatkami poniesionymi na zapewnienie dostępności papierów wartościowych na potrzeby dokonania rozrachunku, w tym na nabycie zwróconych papierów wartościowych w przypadku, o którym mowa w ust. 13 pkt 1.</p>	Jw.
Art. 3 pkt 1	<p>Art. 3. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 851) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 4a w pkt 21 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 22 w brzmieniu:</p> <p>„22) krótkiej sprzedaży – oznacza to krótką sprzedaż w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1).”;</p>	<p>W związku z zastąpieniem definicji krótkiej sprzedaży zawartej w uoif bezpośrednim odesłaniem do definicji z rozporządzenia 236/2012, konieczne jest dokonanie analogicznej zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych.</p>
Art. 3 pkt 2	<p>2) w art. 12 ust. 4c otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4c. Przychód z odpłatnego zbycia papierów wartościowych na rynku regulowanym w ramach krótkiej sprzedaży ustala się na dzień w którym:</p> <p>1) zbywca dokonał zwrotu pożyczonych papierów wartościowych lub miał go dokonać, zgodnie z zawartą umową pożyczki tych papierów – w przypadku gdy na potrzeby dokonania rozrachunku zbywca zawarł taką umowę;</p> <p>2) na rachunku papierów wartościowych zbywcy dokonano, na potrzeby dokonania rozrachunku, zapisu papierów wartościowych będących przedmiotem krótkiej sprzedaży, nie później jednak niż na dzień rozrachunku – w pozostałych przypadkach.”;</p>	<p>W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych zamieszczone są obecnie przepisy dotyczące zasad określania dochodu (przychodu) z transakcji odpłatnego zbycia papierów wartościowych w ramach krótkiej sprzedaży. Natomiast odnoszą się one jedynie do krótkiej sprzedaży, w ramach której źródłem „pokrycia” jest zawarta umowa pożyczki sprzedawanych „na krótko” papierów wartościowych. Jak wskazano powyżej, rozporządzenie 236/2012 oraz rozporządzenie wykonawcze 827/2012 dopuszczają możliwość „pokrycia” takich transakcji także w sposób inny niż przez zawarcie umowy pożyczki. Z tych też względów konieczne jest utrzymanie w updf i updp obecnych zasad ustalania dochodu (przychodu) z transakcji krótkiej sprzedaży „pokrywanych” pożyczonymi papierami wartościowymi oraz wprowadzenie, w przypadku</p>

		<p>innych źródeł „pokrycia” takich transakcji, następujących zasad:</p> <p>1) ustalanie dochodu (przychodu) na dzień, w którym na rachunku papierów wartościowych zbywcy dokonano, na potrzeby dokonania rozrachunku, zapisu papierów wartościowych będących przedmiotem krótkiej sprzedaży, nie później jednak niż na dzień rozrachunku (art. 24 ust. 13 pkt 2 updf i art. 12 ust. 4c pkt 2 updp);</p> <p>2) obliczanie, dla potrzeb updf, dochodu jako różnicy między sumą przychodów z odpłatnego zbycia papierów wartościowych a wydatkami poniesionymi w związku z zapewnieniem dostępności papierów wartościowych na potrzeby dokonania rozrachunku (art. 24 ust. 14 pkt 2 updf);</p> <p>3) uznanie za koszt uzyskania przychodu, dla potrzeb updp, wydatków poniesionych w związku z zapewnieniem dostępności papierów wartościowych na potrzeby dokonania rozrachunku (art. 15 ust. 1n updp).</p> <p>W przepisach updf uogólniono ponadto przepis ust. 6 w art. 9 odnoszący się do rozliczania strat, m.in. z odpłatnego zbycia papierów wartościowych w ramach krótkiej sprzedaży, który w obecnym brzmieniu dotyczy jedynie krótkiej sprzedaży „pokrywanej” pożyczką papierów wartościowych (w proponowanym brzmieniu będzie on dotyczył także źródeł „pokrycia” innych niż pożyczka).</p>
Art. 3 pkt 3	<p>3) w art. 15 ust. 1n otrzymuje brzmienie: „1n. W przypadku odpłatnego zbycia papierów wartościowych na rynku regulowanym w ramach krótkiej sprzedaży, o którym mowa w art. 12 ust. 4c, kosztem uzyskania przychodu są wydatki poniesione na zapewnienie dostępności papierów wartościowych na potrzeby dokonania rozrachunku, w tym na nabycie zwróconych papierów wartościowych w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4c pkt 1.</p>	Jw.
Art. 4 pkt 1	<p>Art. 4. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 po pkt 21 dodaje się pkt 21a w brzmieniu: „21a) krótkiej sprzedaży – rozumie się przez to technikę inwestycyjną, która opiera się na założeniu osiągnięcia zysku w wyniku spadku cen określonych instrumentów finansowych od momentu realizacji zlecenia ich sprzedaży, jeżeli zostały one pożyczone w celu rozliczenia transakcji przez inwestora lub przez podmiot realizujący na rachunek inwestora zlecenie sprzedaży albo nabyte w tym celu przez jeden z tych podmiotów na podstawie umowy lub umów zobowiązujących zbywcę do dokonania w przyszłości odkupu od nabywcy takich samych instrumentów finansowych, do momentu wymagalności roszczenia o zwrot sprzedanych w ten sposób instrumentów finansowych, albo jeżeli zostały spełnione warunki, o których mowa odpowiednio w art. 12 lub 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str.1);”;</p>	<p>Ustawa z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych w art. 107 ust. 1 pkt 2 zawiera, definicję legalną transakcji krótkiej sprzedaży, która zawiera odwołanie do art. 7 ust. 5a uoif. W związku z planowanym uchyleniem przepisów art. 7 ust. 5a uoif regulujących zasady dokonywania w obrocie zorganizowanym transakcji krótkiej sprzedaży, w tym zasad zapewniania jej „pokrycia” (zawarte obecnie w art. 107 ust. 1 pkt 2 ufi) należy zrezygnować z odesłania do ww. przepisów uoif. Konsekwencją tej zmiany jest przeniesienie definicji pojęcia „krótka sprzedaż”, z części ustawy dotyczącej polityki inwestycyjnej otwartych funduszy inwestycyjnych (art. 107 ufi) do słowniczka zawartego w art. 2 ufi (art. 4 pkt 1 projektu), zawierającego pozostałe definicje.</p>
Art. 4 pkt 2	<p>2) w art. 107 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1) zobowiązywać się do przeniesienia praw, które w chwili zawarcia umowy jeszcze nie zostały przez fundusz nabyte;</p>	<p>W związku z przeniesieniem definicji krótkiej sprzedaży do art. 2 ufi (art. 4 pkt 1 projektu), konieczne jest utrzymanie zasady zawartej obecnie w art. 107 ust. 1 pkt 2 ufi, zgodnie z którą otwarte fundusze inwestycyjne nie mogą dokonywać krótkiej sprzedaży.</p>

	2) dokonywać krótkiej sprzedaży;”;	Ograniczenie takie jest bowiem wymogiem art. 89 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 32, z późn. zm.), zgodnie z którym otwarte fundusze inwestycyjne nie mogą „prowadzić niepokrytej sprzedaży zbywalnych papierów wartościowych, instrumentów rynku pieniężnego lub innych instrumentów finansowych” – co oznacza zakaz dokonywania przez nie zarówno krótkiej sprzedaży „pokrytej” jak i „niepokrytej” (zasadę tą doprecyzowuje nowe brzmienie art. 107 ust. 1 pkt 1 i 2 ufi). Krótka sprzedaż, tak jak obecnie, dozwolona zaś będzie dla funduszy inwestycyjnych typu zamkniętego (art. 151a ust. 1 ufi).
Art. 4 pkt 3	3) w art. 151a ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Fundusz inwestycyjny zamknięty może dokonywać krótkiej sprzedaży.”;	Jw.
Art. 4 pkt 4	4) w art. 282 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie przez Komisję ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji w ramach współpracy przy wykonywaniu zadań właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego.”.	W związku z założeniem, że KNF przy wykonywaniu funkcji właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012 współpracuje z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, analogicznie jak w przepisach uoif, dla zapewnienia efektywności takiej współpracy, w przepisach ufi przewidziano uprawnienie ministra właściwego do spraw finansów publicznych do dostępu do informacji posiadanych przez KNF, w tym do informacji stanowiących tajemnicę zawodową.
Art. 5 pkt 1 lit. a	Art. 5. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1537, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2: a) po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu: „5a) rozporządzeniu 236/2012 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1)	W celu zapewnienia spójności wprowadzanych rozwiązań konieczne jest wprowadzenie w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym odwołania do rozporządzenia 236/2012.
Art. 5 pkt 1 lit. b	b) w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) rynek papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych – w zakresie, w jakim do tych papierów wartościowych i instrumentów finansowych stosuje się przepisy ustaw, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz rozporządzenia 236/2012 i rozporządzenia 648/2012, oraz”	W art. 2 pkt 6 unkl dokonano zmiany definicji pojęcia „rynek kapitałowy” wskazując, iż pod pojęciem tym należy rozumieć rynek papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych nie tylko w zakresie, w jakim do tych papierów wartościowych i instrumentów finansowych stosuje się przepisy uoif oraz ustawy o ofercie publicznej, ale także w zakresie, w jakim stosuje się do nich rozporządzenie 236/2012 oraz rozporządzenie 648/2012
Art. 5 pkt 1 lit. c	c) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu: „8a) krótkiej sprzedaży – rozumie się przez to krótką sprzedaż w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012;	W celu zapewnienia spójności wprowadzanych rozwiązań konieczne jest wprowadzenie w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym definicji krótkiej sprzedaży.
Art. 5 pkt 1 lit. d	d) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu: „10a) alternatywnym systemie obrotu – rozumie się przez to alternatywny system obrotu w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi	W celu zapewnienia spójności wprowadzanych rozwiązań konieczne jest wprowadzenie w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym definicji alternatywnego systemu obrotu.
Art. 5 pkt 5	5) w art. 19 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Zakres, treść, ograniczenia i skutki naruszenia:	Zmiana o charakterze redakcyjno-legislacyjnym.

- ¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy
- ²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę
- ³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości
- ⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .
- (*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych
- (**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Ustawa o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
Art. 1 ust. 1	Tytuł I. PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE Artykuł 1. Przedmiot i zakres 1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wymogi w zakresie usług rozliczeniowych i dwustronnego zarządzania ryzykiem dotyczące kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, wymogi w zakresie zgłaszania kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych oraz jednolite wymogi dotyczące prowadzenia działalności przez kontrahentów centralnych ("CCP") i repozytoria transakcji.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 1 ust. 2	2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do CCP oraz ich członków rozliczających, kontrahentów finansowych i repozytoriów transakcji. W odniesieniu do kontrahentów niefinansowych i systemów obrotu ma ono zastosowanie, jeśli tak przewidziano.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 1 ust. 3	3. Tytuł V niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie wyłącznie do zbywalnych papierów wartościowych i instrumentów rynku pieniężnego zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. a) i b) oraz art. 4 ust. 1 pkt 19	N/przepisy stosowane jest			

	dyrektywy 2004/39/WE.	bezpośrednio			
Art. 1 ust. 4	<p>4. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:</p> <p>a) członków ESBC i innych organów państw członkowskich pełniących podobne funkcje oraz innych unijnych organów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu;</p> <p>b) Banku Rozrachunków Międzynarodowych.</p> <p>c) banków centralnych i organów publicznych z następujących państw członkowskich, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu:</p> <p>(i) Japonii;</p> <p>(ii) Stanów Zjednoczonych.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 1 ust. 5	<p>5. Z wyjątkiem obowiązku zgłaszania przewidzianego w art. 9, niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do następujących podmiotów:</p> <p>a) wielostronnych banków rozwoju wymienionych w części 1 sekcja 4.2 załącznika VI do dyrektywy 2006/48/WE;</p> <p>b) podmiotów sektora publicznego w rozumieniu art. 4 pkt 18 dyrektywy 2006/48/WE, w przypadku gdy są one własnością rządów centralnych i dysponują wyraźnymi gwarancjami udzielonymi przez rządy centralne;</p> <p>c) Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej i europejskiego mechanizmu stabilności.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 1 ust. 6	<p>6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 82 w celu zmodyfikowania wykazu określonego w ust. 4 niniejszego artykułu.</p> <p>W tym celu Komisja przedstawi do dnia 17 listopada 2012 r. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające ocenę międzynarodowego traktowania podmiotów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>uczestniczą w takim zarządzaniu, i banków centralnych.</p> <p>Sprawozdanie to zawiera analizę porównawczą traktowania tych organów i banków centralnych w obrębie ram prawnych znacznej liczby państw trzecich, w tym co najmniej trzech najważniejszych jurysdykcji pod względem liczby kontraktów będących w obrocie, standardów zarządzania ryzykiem mających zastosowanie do transakcji na instrumentach pochodnych, jakich dokonały te organy, oraz banki centralne w tych jurysdykcjach. W sytuacji gdy w sprawozdaniu stwierdzi się - w szczególności w odniesieniu do analizy porównawczej - że wyłączenie zadań monetarnych tych banków centralnych państw trzecich z obowiązku rozliczenia i obowiązku sprawozdawczego jest konieczne, Komisja doda je do wykazu określonego w ust. 4.</p>				
Art. 2	<p>Artykuł 2.</p> <p>Definicje</p> <p>Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) "CCP" oznacza osobę prawną, która działa pomiędzy kontrahentami kontraktów będących w obrocie na co najmniej jednym rynku finansowym, stając się nabywcą dla każdego sprzedawcy i sprzedawcą dla każdego nabywcy; 2) "repozytorium transakcji" oznacza osobę prawną zajmującą się gromadzeniem i przechowywaniem na szczeblu centralnym danych dotyczących instrumentów pochodnych; 3) "rozliczanie" oznacza proces ustalania pozycji, w tym obliczania zobowiązań netto, oraz zapewniania dostępności instrumentów finansowych, środków pieniężnych lub obydwu na potrzeby zabezpieczenia ekspozycji wynikających z tych pozycji; 4) "system obrotu" oznacza system użytkowany przez przedsiębiorstwo inwestycyjne lub podmiot gospodarczy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 i art. 4 ust. 1 pkt 13 dyrektywy 2004/39/WE inny niż podmiot giełdowy prowadzący regularną działalność w oparciu o ustalone zasady w rozumieniu w art. 4 ust. 1 pkt 7 tej dyrektywy, 	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

<p>w którym skupiają się interesy związane z nabywaniem lub zbywaniem instrumentów finansowych w tym systemie, w sposób skutkujący kontraktem zgodnym z tytułem II lub III tej dyrektywy;</p> <p>5) "instrument pochodny" lub "kontrakt pochodny" oznacza instrument finansowy wymieniony w sekcji C pkt 4)-10) załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE określony w art. 38 i 39 rozporządzenia (WE) nr 1287/2006;</p> <p>6) "klasa instrumentów pochodnych" oznacza podzbiór instrumentów pochodnych posiadających wspólne zasadnicze cechy charakterystyczne obejmujące, co najmniej, stosunek z aktywami bazowymi, rodzaj aktywów bazowych oraz walutę, w której wyrażona jest kwota referencyjna; instrumenty pochodne należące do tej samej klasy mogą mieć różne terminy zapadalności;</p> <p>7) "instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym" lub "kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym" oznaczają kontrakty pochodne, które nie są zawierane na rynku regulowanym zdefiniowanym w art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE lub na rynku w państwie trzecim, który uznaje się za równorzędny do rynku regulowanego zgodnie z art. 19 ust. 6 dyrektywy 2004/39/WE;</p> <p>8) "kontrahenci finansowi" oznaczają przedsiębiorstwa inwestycyjne, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2004/39/WE, instytucje kredytowe, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE, zakłady ubezpieczeń, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 73/239/EWG, zakłady ubezpieczeń, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2002/83/WE, zakłady reasekuracji, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2005/68/WE, UCITS i odpowiednio, ich spółki zarządzających, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE, instytucje pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu art. 6 lit. a) dyrektywy 2003/41/WE oraz alternatywne fundusze inwestycyjne zarządzane przez zarządców alternatywnych funduszy inwestycyjnych, którym udzielono zezwolenia lub które zarejestrowano zgodnie</p>				
---	--	--	--	--

<p>z dyrektywą 2011/61/UE;</p> <p>9) "kontrahent niefinansowy" oznacza przedsiębiorstwo mające siedzibę w Unii inne niż podmioty, o których mowa w pkt 1) oraz 8);</p> <p>10) "system programów emerytalnych" oznacza:</p> <p>a) instytucje pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu art. 6 lit. a dyrektywy 2003/41/WE, w tym wszelkie upoważnione podmioty odpowiadające za zarządzanie nimi i działające w ich imieniu, o czym mowa w art. 2 ust. 1 tej dyrektywy, oraz wszelkie podmioty prawne utworzone do celów inwestowania na rzecz takich instytucji i działające tylko i wyłącznie w ich interesie;</p> <p>b) prowadzoną przez instytucje działalność w zakresie pracowniczych programów emerytalnych, o której mowa w art. 3 dyrektywy 2003/41/WE;</p> <p>c) działalność w zakresie pracowniczych programów emerytalnych prowadzona przez przedsiębiorstwa ubezpieczeń na życie podlegające dyrektywie 2002/83/WE, pod warunkiem że wszystkie aktywa i pasywa odpowiadające tej działalności są wydzielone, zarządzane i zorganizowane niezależnie od pozostałej działalności przedsiębiorstwa ubezpieczeń, bez możliwości przeniesienia;</p> <p>d) wszelkie inne upoważnione i nadzorowane podmioty lub systemy programów, działające w danym państwie, pod warunkiem że:</p> <p>(i) są uznawane przez prawo krajowe; oraz</p> <p>(ii) ich zasadniczym celem jest zapewnianie świadczeń emerytalnych;</p> <p>11) "ryzyko kredytowe kontrahenta" oznacza ryzyko niewykonania zobowiązania przez stronę transakcji przed ostatecznym rozrachunkiem przepływów środków pieniężnych związanych z tą transakcją;</p> <p>12) "uzgodnienie interoperacyjne" oznacza uzgodnienie pomiędzy dwoma kontrahentami centralnymi bądź większą ich liczbą dotyczące międzysystemowej realizacji transakcji;</p> <p>13) "właściwy organ" oznacza właściwy organ</p>				
--	--	--	--	--

<p>zdefiniowany w ustawodawstwie, o którym mowa w pkt 8 niniejszego artykułu, właściwy organ, o którym mowa w art. 10 ust. 5, lub organ wyznaczony przez każde z państw członkowskich zgodnie z art. 22;</p> <p>14) "członek rozliczający" oznacza przedsiębiorstwo uczestniczące w CCP, odpowiedzialne za zobowiązania finansowe wynikające z tego uczestnictwa;</p> <p>15) "klient" oznacza przedsiębiorstwo związane stosunkiem umownym z członkiem rozliczającym CCP, umożliwiającym temu przedsiębiorstwu rozliczanie jego transakcji za pośrednictwem tego CCP;</p> <p>16) "grupa" oznacza grupę przedsiębiorstw składającą się z jednostki dominującej i jej jednostek zależnych w rozumieniu art. 1 i 2 dyrektywy 83/349/EWG lub grupę przedsiębiorstw, o których mowa w art. 3 ust. 1 oraz art. 80 ust. 7 i 8 dyrektywy 2006/48/WE;</p> <p>17) "instytucja finansowa" oznacza przedsiębiorstwo inne niż instytucja kredytowa, którego działalnością podstawową jest nabywanie udziałów kapitałowych lub realizacja co najmniej jednego rodzaju czynności wymienionych w pkt 2-12 załącznika I do dyrektywy 2006/48/WE;</p> <p>18) "finansowa spółka holdingowa" oznacza instytucję finansową, której przedsiębiorstwa zależne są wyłącznie albo głównie instytucjami kredytowymi lub instytucjami finansowymi, przy czym co najmniej jedno z tych przedsiębiorstw zależnych jest instytucją kredytową, oraz która nie jest finansową spółką holdingową o działalności mieszanej w rozumieniu art. 2 ust. 15 dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, przedsiębiorstwami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego 26;</p> <p>19) "przedsiębiorstwo usług pomocniczych" oznacza przedsiębiorstwo, którego podstawowa działalność polega na posiadaniu majątku lub zarządzaniu nim, zarządzaniu usługami w zakresie przetwarzania danych lub podobnej działalności o charakterze pomocniczym w stosunku do podstawowej działalności jednej lub więcej</p>				
---	--	--	--	--

<p>instytucji kredytowych;</p> <p>20) "znaczny pakiet akcji" oznacza każdy posiadany bezpośrednio lub pośrednio pakiet akcji lub udział w CCP lub repozytorium transakcji stanowiący co najmniej 10 % kapitału bądź praw głosu, zgodnie z art. 9 i 10 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym 27, uwzględniając warunki dotyczące ich agregacji przewidziane w art. 12 ust. 4 i 5 tej dyrektywy, lub też taki, który umożliwia wywieranie znaczącego wpływu na kierownictwo danego CCP lub repozytorium transakcji, w którym ten pakiet akcji lub udział jest posiadany;</p> <p>21) "jednostka dominująca" oznacza jednostkę dominującą w rozumieniu art. 1 i 2 dyrektywy 83/349/EWG;</p> <p>22) "jednostka zależna" oznacza jednostkę zależną w rozumieniu art. 1 i 2 dyrektywy 83/349/EWG, w tym jednostkę zależną jednostki zależnej jednostki dominującej najwyższego szczebla;</p> <p>23) "kontrola" oznacza stosunek między jednostką dominującą a jednostką zależną w rozumieniu art. 1 dyrektywy 83/349/EWG;</p> <p>24) "bliskie powiązania" oznaczają sytuację, w której dwie osoby fizyczne lub prawne bądź większa liczba tych osób jest ze sobą powiązanych:</p> <p>a) udziałem, poprzez posiadanie bezpośrednio lub za pomocą stosunku kontroli co najmniej 20 % praw głosu lub kapitału przedsiębiorstwa;</p> <p>b) kontrolą lub podobnym związkiem między jakąkolwiek osobą fizyczną lub prawną a przedsiębiorstwem lub jednostką zależną danej jednostki zależnej również uważanej za jednostkę zależną przedsiębiorstwa dominującego najwyższego szczebla.</p> <p>Sytuacja, w której dwie osoby fizyczne lub prawne bądź większa liczba tych osób jest trwale związanych z jedną</p>				
---	--	--	--	--

	<p>i tą samą osobą przez stosunek kontroli, jest również uznawana za bliskie powiązanie tych osób;</p> <p>25) "kapitał" oznacza kapitał subskrybowany w rozumieniu art. 22 dyrektywy Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych 28, w zakresie, w jakim został on wpłacony, łącznie z azio emisyjnym, i w jakim w pełni pokrywa on straty w sytuacjach kontynuowania działalności, a w przypadku bankructwa lub likwidacji ma niższą pozycję niż wszystkie inne wierzytelności;</p> <p>26) "rezerwy" oznaczają rezerwy określone w art. 9 czwartej dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek 29, oraz niepodzielone zyski i niepokryte straty z lat ubiegłych;</p> <p>27) "zarząd" oznacza organ zarządzający lub organ nadzorczy lub obydwie te organy, zgodnie z krajowym prawem spółek;</p> <p>28) "niezależny członek zarządu" oznacza członka zarządu nieposiadającego stosunków gospodarczych, więzów rodzinnych bądź innych relacji prowadzących do konfliktu interesów z zainteresowanym CCP lub akcjonariuszami posiadającymi pakiet kontrolny, jego kierownictwem bądź członkami rozliczającymi oraz który nie posiadał takich stosunków w ciągu pięciu lat poprzedzających członkostwo w zarządzie;</p> <p>29) "kierownictwo wyższego szczebla" oznacza osobę bądź osoby faktycznie kierujące działalnością CCP lub repozytorium transakcji oraz członka zarządzającego bądź członków zarządzających zarządu.</p>				
Art. 3 ust. 1	<p>Artykuł 3.</p> <p>Transakcje wewnątrzgrupowe</p> <p>1. W odniesieniu do kontrahenta niefinansowego transakcja wewnątrzgrupowa jest kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym z innym kontrahentem będącym członkiem tej samej grupy, pod warunkiem że obaj</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>kontrahenci objęci są w pełni tą samą konsolidacją i podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka oraz że kontrahent ten ma siedzibę w Unii, a jeżeli posiada siedzibę w państwie trzecim, że Komisja przyjęła akt wykonawczy zgodnie z art. 13 ust. 2 w odniesieniu do tego państwa trzeciego.</p>			
Art. 3 ust. 2	<p>2. W odniesieniu do kontrahenta finansowego transakcja wewnątrzgrupowa jest:</p> <p>a) kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym z innym kontrahentem będącym członkiem tej samej grupy, o ile spełnione są następujące warunki:</p> <p>(i) kontrahent finansowy ma siedzibę w Unii lub jeżeli posiada siedzibę w państwie trzecim, Komisja przyjęła akt wykonawczy zgodnie z art. 13 ust. 2 w odniesieniu do tego państwa trzeciego;</p> <p>(ii) drugi kontrahent jest kontrahentem finansowym, finansową spółką holdingową, instytucją finansową lub przedsiębiorstwem usług pomocniczych objętym odpowiednimi wymogami ostrożnościowymi;</p> <p>(iii) obaj kontrahenci objęci są w pełni tą samą konsolidacją; oraz</p> <p>(iv) obaj kontrahenci podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka;</p> <p>b) kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym z innym kontrahentem, w przypadku gdy obydwaj kontrahenci należą do tego samego systemu ochrony instytucjonalnej, o którym mowa w art. 80 ust. 8 dyrektywy 2006/48/WE, jeżeli spełniony jest warunek określony w lit. a) ppkt (ii) niniejszego ustępu;</p> <p>c) kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym między instytucjami kredytowymi powiązаныmi z tym samym organem centralnym lub między taką instytucją kredytową a organem centralnym, jak przewiduje art. 3 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE; lub</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		

	d) kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym z kontrahentem niefinansowym będącym członkiem tej samej grupy, pod warunkiem że obaj kontrahenci objęci są w pełni tą samą konsolidacją i podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka oraz że kontrahent ten ma siedzibę w Unii lub na terenie jurysdykcji państwa trzeciego, dla którego Komisja przyjęła akt wykonawczy zgodnie z art. 13 ust. 2 w odniesieniu do tego państwa trzeciego.			
Art. 3 ust. 3	<p>3. Do celów niniejszego artykułu kontrahenci uznawani są za objętych tą samą konsolidacją, w przypadku gdy objęci są:</p> <p>a) objęci konsolidacją zgodnie z dyrektywą 83/349/EWG lub międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej (MSSF) przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 lub - w odniesieniu do grupy, której jednostka dominująca posiada siedzibę w kraju trzecim - zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości kraju trzeciego uznanymi za ekwiwalentne do MSSF zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1569/2007 (lub standardami rachunkowości kraju trzeciego, których stosowanie jest dozwolone zgodnie z art. 4 tego rozporządzenia); albo</p> <p>b) objęci takim samym nadzorem skonsolidowanym zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE lub dyrektywą 2006/49/WE lub - w odniesieniu do grupy, której jednostka dominująca posiada siedzibę w kraju trzecim - takim samym nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez właściwy organ państwa trzeciego, który zweryfikowano jako odpowiadający organowi podlegającemu zasadom ustanowionym w art. 143 dyrektywy 2006/48/WE lub art. 2 dyrektywy 2006/49/WE.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		
Art. 4 ust. 1	<p>Tytuł II. ROZLICZANIE, ZGŁASZANIE I OGRANICZANIE RYZYKA INSTRUMENTÓW POCODNYCH BĘDĄCYCH PRZEDMIOTEM OBROTU POZA RYNKIEM REGULOWANYM</p> <p>Artykuł 4.</p> <p>Obowiązek rozliczania</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		

<p>1. Kontrahenci rozliczają wszystkie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należące do tych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które zostały uznane za podlegające obowiązkowi rozliczania zgodnie z art. 5 ust. 2, w przypadku gdy kontrakty te spełniają oba z poniższych warunków:</p> <p>a) zostały zawarte na jeden z następujących sposobów:</p> <p>(i) między dwoma kontrahentami finansowymi;</p> <p>(ii) między kontrahentem finansowym a kontrahentem niefinansowym, który spełnia warunki, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b);</p> <p>(iii) między dwoma kontrahentami niefinansowymi, którzy spełniają warunki, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b);</p> <p>(iv) między kontrahentem finansowym lub kontrahentem niefinansowym spełniającym warunki, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b), a podmiotem posiadającym siedzibę w państwie trzecim, który podlegałby obowiązkowi rozliczania, gdyby miał siedzibę w Unii; lub</p> <p>(v) między dwoma podmiotami mającymi siedzibę w jednym lub większej liczbie państw trzecich, które - gdyby miały siedzibę w Unii - podlegałyby obowiązkowi rozliczania, pod warunkiem że dany kontrakt ma bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii, lub w przypadku gdy taki obowiązek jest niezbędny lub stosowny, by zapobiec obchodzeniu jakichkolwiek przepisów niniejszego rozporządzenia; oraz</p> <p>b) są zawierane lub przedłużane:</p> <p>(i) w dniu lub po dniu, z którym skuteczny staje się obowiązek rozliczania; albo</p> <p>(ii) w dniu lub po dniu powiadomienia, o którym mowa w art. 5 ust. 1, ale przed dniem, z którym obowiązek rozliczania staje się skuteczny, w przypadku gdy okres pozostały do zapadalności tych kontraktów jest dłuższy niż minimalny okres pozostały do zapadalności kontraktów określony przez Komisję zgodnie z art. 5</p>				
---	--	--	--	--

	ust. 2 lit. c).				
Art. 4 ust. 2	<p>2. Bez uszczerbku dla technik ograniczania ryzyka określonych w art. 11 kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są transakcjami wewnątrzgrupowymi w rozumieniu art. 3, nie podlegają obowiązkowi rozliczenia.</p> <p>Wyłączenie określone w akapicie pierwszym ma zastosowanie wyłącznie:</p> <p>a) gdy dwaj kontrahenci posiadający siedzibę na terenie Unii i należący do tej samej grupy powiadomili uprzednio odnośne właściwe organy w formie pisemnej, że zamierzają skorzystać z wyłączenia dla zawartych pomiędzy nimi kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Powiadomienie takie należy wystosować nie później niż na 30 dni kalendarzowych przed skorzystaniem z wyłączenia. W terminie 30 dni kalendarzowych od otrzymania powiadomienia właściwe organy mogą wyrazić sprzeciw co do skorzystania z tego wyłączenia, jeżeli transakcje pomiędzy kontrahentami nie spełniają warunków określonych w art. 3, bez uszczerbku dla prawa właściwych organów do wniesienia sprzeciwu po upływie tego okresu 30 dni kalendarzowych, jeżeli warunki te przestały być spełniane. Jeśli właściwe organy nie mogą dojść do porozumienia, w jego osiągnięciu może im pomóc ESMA zgodnie z uprawnieniami posiadanym na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010;</p> <p>b) w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych pomiędzy dwoma kontrahentami należącymi do tej samej grupy posiadającymi siedzibę w państwie członkowskim lub kraju trzecim, w którym kontrahent posiadający siedzibę na terenie Unii uzyskał zezwolenie na zastosowanie wyłączenia ze strony właściwego organu w terminie 30 dni po otrzymaniu zawiadomienia od kontrahenta posiadającego siedzibę w Unii, pod warunkiem że spełniono warunki określone w art. 3. Właściwy organ zawiadamia ESMA o tej decyzji.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 4 ust. 3	<p>3. Kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które podlegają obowiązkowi rozliczania na mocy ust. 1, są rozliczane w CCP posiadającym zezwolenie na mocy art. 14 lub uznanym na mocy art. 25 do celów rozliczania danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i figurują w rejestrze zgodnie z art. 6 pkt 2 lit. b).</p> <p>W tym celu kontrahent staje się członkiem rozliczającym, klientem lub zawiera pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe z członkiem rozliczającym, pod warunkiem że uzgodnienia te nie zwiększają ryzyka kontrahenta oraz gwarantują, że aktywa i pozycje kontrahenta korzystają z ochrony ze skutkiem równoważnym do tego, o którym mowa w art. 39 i art. 48.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 4 ust. 4	<p>4. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych wyszczególniających kontrakty, które uznaje się za mające bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii lub określających przypadki, w których niezbędne lub stosowne jest zapobieżenie obchodzeniu przepisów niniejszego rozporządzenia, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt v), a także rodzaje bezpośrednich stosunków umownych spełniających warunki określone w akapicie drugim ust. 3.</p> <p>ESMA przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 5 ust. 1	<p>Artykuł 5.</p> <p>Procedura wypełniania obowiązku rozliczania</p> <p>1. W przypadku gdy właściwy organ udzieli CCP zezwolenia na rozliczanie danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym na mocy art. 14 lub 15,</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>niezwłocznie powiadamia ESMA o tym zezwoleniu.</p> <p>W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły, jakie powinny być umieszczane w powiadomieniach, o których mowa w akapicie pierwszym.</p> <p>ESMA przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>				
<p>Art. 5 ust. 2</p>	<p>2. W terminie sześciu miesięcy od otrzymania powiadomienia zgodnie z ust. 1 lub od zakończenia procedury uznawania, o której mowa w art. 25, ESMA, po przeprowadzeniu konsultacji społecznych oraz po konsultacji z ERRS, a także - w stosownych przypadkach - z właściwymi organami krajów trzecich, opracowuje i przedkłada Komisji do zatwierdzenia projekt regulacyjnych standardów technicznych określający następujące elementy:</p> <p>a) klasę instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, o którym mowa w art. 4;</p> <p>b) datę lub daty, od których obowiązek rozliczania staje się skuteczny, w tym każde stopniowe wprowadzanie w odniesieniu do kategorii kontrahentów, do których obowiązek rozliczania ma zastosowanie; oraz</p> <p>c) minimalny okres pozostały do zapadalności kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt (ii).</p> <p>Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których</p>	<p>N/przepis stosowany jest bezpośrednio</p>			

	mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 5 ust. 3	<p>3. Z własnej inicjatywy, po przeprowadzeniu konsultacji społecznych i konsultacji z ERRS i - w stosownych przypadkach - z właściwymi organami państw trzecich, ESMA identyfikuje zgodnie z kryteriami określonymi w art. 4 lit. a), b) i c) klasy instrumentów pochodnych, które powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, o którym mowa w art. 4 a na rozliczenie których żaden CCP nie otrzymał jeszcze zezwolenia, oraz powiadamia o nich Komisję.</p> <p>Po powiadomieniu ESMA publikuje wezwanie do opracowania wniosków dotyczących rozliczania tych klas instrumentów pochodnych.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 5 ust. 4	<p>4. W celu zmniejszenia ryzyka systemowego, w projektach regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do części, o której mowa w ust. 2 lit. a), bierze się pod uwagę następujące kryteria:</p> <p>a) stopień standaryzacji warunków umownych i procesów operacyjnych danych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;</p> <p>b) wolumen i płynność danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;</p> <p>c) dostępność rzetelnych, wiarygodnych i powszechnie akceptowanych informacji o wycenach w danej klasie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.</p> <p>Opracowując projekt tych regulacyjnych standardów technicznych, ESMA może uwzględnić wzajemne powiązania pomiędzy kontrahentami za pomocą odnośnych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, przewidywany wpływ na poziom ryzyka kredytowego kontrahenta występującego między kontrahentami oraz wpływ na konkurencję w Unii.</p> <p>W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>standardów technicznych określających kryteria, o których mowa w lit. a), b) i c) akapitu pierwszego.</p> <p>ESMA przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>				
Art. 5 ust. 5	<p>5. Projekt regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do części, o której mowa w ust. 2 lit. b), bierze pod uwagę następujące kryteria:</p> <p>a) oczekiwany wolumen danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;</p> <p>b) czy tę samą klasę instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym rozlicza już więcej niż jeden CCP;</p> <p>c) zdolność danego CCP do obsługi oczekiwanego wolumenu i zarządzania ryzykiem wynikającym z rozliczania danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;</p> <p>d) rodzaj i liczbę kontrahentów, którzy są aktywni i od których można oczekiwać, że będą aktywni na rynku danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;</p> <p>e) okres, jakiego potrzebuje kontrahent podlegający obowiązkowi rozliczenia na wprowadzenie rozwiązań niezbędnych do rozliczania swoich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym za pośrednictwem CCP;</p> <p>f) zdolność do zarządzania ryzykiem oraz zdolność prawna i zdolność operacyjna kontrahentów, którzy są aktywni na rynku w odniesieniu do danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i którzy zostaliby objęci obowiązkiem rozliczania na mocy art. 4 ust. 1.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 5	6. Jeżeli dana klasa kontraktów pochodnych będących	N/przepisy			

ust. 6	przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nie ma CCP, któremu zezwolono na przeprowadzenie rozliczenia tych kontraktów lub który jest uznawany za posiadający takie zezwolenie na mocy niniejszego rozporządzenia, nie podlega ona już obowiązkowi rozliczenia, o którym mowa w art. 4, i zastosowanie ma ust. 3 niniejszego artykułu.	s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 6 ust. 1	Artykuł 6. Rejestr publiczny 1. ESMA ustanawia, prowadzi i aktualizuje publiczny rejestr wskazujący, w sposób prawidłowy i jednoznaczny, klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegające obowiązkowi rozliczenia. Rejestr publiczny jest dostępny za pośrednictwem strony internetowej ESMA.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 6 ust. 2	2. Rejestr ten obejmuje: a) klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które podlegają obowiązkowi rozliczenia na mocy art. 4; b) CCP, które posiadają zezwolenie lub są uznane do celów obowiązku rozliczenia; c) daty, z którymi obowiązek rozliczenia wchodzi w życie, w tym również w odniesieniu do jakiegokolwiek stopniowego wdrażania; d) klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym określone przez ESMA zgodnie z art. 5 ust. 3. e) minimalny okres pozostały do zapadalności instrumentów pochodnych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) pkt (ii); f) CCP, o których właściwy organ powiadomił ESMA do celów obowiązku rozliczenia oraz termin powiadomienia o każdym z nich.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 6 ust. 3	3. W przypadku gdy CCP nie posiada już zezwolenia na rozliczanie danej klasy instrumentów pochodnych lub nie jest uznawany do tego celu na mocy niniejszego	N/przepi s stosowan			

	rozporządzenia, ESMA bezzwłocznie usuwa taki CCP z rejestru publicznego w odniesieniu do tej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.	y jest bezpośrednio			
Art. 6 ust. 4	<p>4. W celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego artykułu ESMA może opracować projekt regulacyjnych standardów technicznych zawierający szczegółowe informacje, które mają być zawarte w rejestrze publicznym, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>ESMA przedstawia Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 7 ust. 1	<p>Artykuł 7.</p> <p>Dostęp do CCP</p> <p>1. CCP, któremu udzielono zezwolenia na rozliczanie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, przyjmuje takie kontrakty do rozliczenia w sposób niedyskryminujący i przejrzysty, niezależnie od systemu obrotu.</p> <p>CCP może wymagać, aby dany system obrotu spełniał wymogi operacyjno-techniczne określone przez CCP, w tym wymogi dotyczące zarządzania ryzykiem.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 7 ust. 2	2. CCP przyjmuje lub odrzuca oficjalny wniosek o dostęp ze strony systemu obrotu w terminie trzech miesięcy od daty złożenia wniosku.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 7 ust. 3	3. W przypadku odrzucenia wniosku na mocy ust. 2 CCP szczegółowo informuje system obrotu o powodach takiej decyzji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

		dnio			
Art. 7 ust. 4	<p>4. Z wyjątkiem przypadków, w których organ właściwy dla systemu obrotu oraz właściwy organ dla CCP odmawiają dostępu, CCP, z zastrzeżeniem akapitu drugiego, zapewnia dostęp w terminie trzech miesięcy od wydania decyzji przychylającej się do formalnego wniosku złożonego przez system obrotu zgodnie z ust. 2.</p> <p>Organ właściwy dla systemu obrotu oraz organ właściwy dla CCP mogą odmówić dostępu do CCP po złożeniu formalnego wniosku przez system obrotu jedynie w przypadkach, gdy dostęp taki mógłby zakłócić sprawne i prawidłowe funkcjonowanie rynków lub mógłby wywrzeć negatywny wpływ na ryzyko systemowe.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 7 ust. 5	5. W przypadku jakiegokolwiek sporu między właściwymi organami spory te są rozstrzygane przez ESMA zgodnie z uprawnieniami przyznanymi ESMA na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 8 ust. 1	<p>Artykuł 8.</p> <p>Dostęp do systemu obrotu</p> <p>1. Na wniosek CCP system obrotu dostarcza informacji o transakcjach na zasadach niedyskryminacji i przejrzystości każdemu CCP, który uzyskał zezwolenie na rozliczanie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym znajdujących się w obrocie w tym systemie.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 8 ust. 2	2. Jeżeli do systemu obrotu wpłynął formalny wniosek o dostęp od CCP, system obrotu udziela CCP odpowiedzi na ten wniosek w terminie trzech miesięcy.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 8 ust. 3	3. W przypadku gdy system obrotu odmawia dostępu, musi on poinformować o tym CCP, podając pełne	N/przepis stosowany			

	uzasadnienie takiej decyzji.	y jest bezpośrednio			
Art. 8 ust. 4	<p>4. Bez uszczerbku dla decyzji organów właściwych dla systemu obrotu i CCP, system obrotu musi w terminie trzech miesięcy od pozytywnej odpowiedzi na wniosek o dostęp umożliwić taki dostęp.</p> <p>CCP uzyskuje dostęp do systemu obrotu wyłącznie pod warunkiem, że dostęp taki nie wymaga interoperacyjności ani nie zagraża sprawnemu i poprawnemu funkcjonowaniu rynków, w szczególności ze względu na fragmentację płynności, a także pod warunkiem, że system obrotu wprowadzi odpowiednie mechanizmy zapobiegające takiej fragmentacji.</p>	N/prze s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 8 ust. 5	<p>5. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających pojęcie fragmentacji płynności.</p> <p>ESMA przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/prze s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 9 ust. 1	<p>Artykuł 9.</p> <p>Obowiązek zgłaszania</p> <p>1. Kontrahenci i CCP zapewniają zgłaszanie szczegółowych informacji na temat każdego zawartego przez siebie kontraktu pochodnego oraz na temat wszelkich zmian lub rozwiązania tego kontraktu repozytorium transakcji zarejestrowanemu zgodnie z art. 55 lub uznanemu zgodnie z art. 77. Informacje te są zgłaszane nie później niż w dniu roboczym następującym po zawarciu, zmianie lub rozwiązaniu kontraktu.</p> <p>Obowiązek zgłaszania ma zastosowanie do kontraktów pochodnych, które:</p> <p>a) zostały zawarte przed 16 sierpnia 2012 r. i w dalszym</p>	N/prze s stosowan y jest bezpośrednio			

	<p>ciągu są obowiązujące w tym dniu;</p> <p>b) zostały zawarte w dniu 16 sierpnia 2012 r. lub po tym dniu.</p> <p>Kontrahent lub CCP podlegający obowiązkowi zgłaszania może przekazać dane o zawartym kontrakcie pochodnym.</p> <p>Kontrahenci i CCP zapewniają, aby nie dublować zgłaszania informacji o zawartym kontrakcie pochodnym.</p>				
Art. 9 ust. 2	<p>2. Kontrahenci prowadzą ewidencję wszystkich zawartych przez siebie kontraktów pochodnych oraz wszelkich zmian przez co najmniej pięć lat od daty rozwiązania kontraktu.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 9 ust. 3	<p>3. W przypadku gdy repozytorium transakcji nie jest dostępne, aby zarejestrować szczegółowe informacje dotyczące kontraktu pochodnego, kontrahenci i CCP zapewniają, aby te szczegółowe informacje zostały zgłoszone ESMA.</p> <p>W takim przypadku ESMA zapewnia, aby wszystkie odnośne podmioty, o których mowa w art. 81 ust. 3 miały dostęp do wszelkich szczegółowych informacji na temat kontraktów pochodnych, które są im niezbędne do wykonywania swych obowiązków i uprawnień.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 9 ust. 4	<p>4. Uznaje się, że kontrahent lub CCP, który zgłasza repozytorium transakcji lub ESMA szczegółowe informacje na temat kontraktu pochodnego lub podmiot, który zgłasza takie informacje w imieniu kontrahenta lub CCP, nie narusza żadnego ograniczenia w zakresie ujawniania informacji nałożonego tym kontraktem lub nałożonego na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych.</p> <p>Ujawnienie informacji nie naraża podmiotu dokonującego zgłoszenia, jego dyrektorów lub pracowników na jakikolwiek rodzaj odpowiedzialności wynikający z tego ujawnienia.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

Art. 9 ust. 5	<p>5. W celu zapewnienia spójności harmonizacji niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych, aby określić szczegóły i rodzaj zgłoszeń, o których mowa w ust. 1 i 3, dla poszczególnych klas instrumentów pochodnych.</p> <p>Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1 i 3, określają co najmniej:</p> <p>a) tożsamość stron kontraktu pochodnego oraz, jeśli to inne podmioty, beneficjentów praw i obowiązków wynikających z tego kontraktu;</p> <p>b) zasadnicze elementy charakterystyczne kontraktów pochodnych, w tym ich rodzaj, zapadalność instrumentu podstawowego, wartość referencyjną, cenę i termin rozliczenia.</p> <p>ESMA przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 9 ust. 6	<p>6. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania przepisów ust. 1 i 3, ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określające:</p> <p>a) format i częstotliwość zgłaszania, o którym mowa w ust. 1 i 3, w odniesieniu do poszczególnych klas instrumentów pochodnych;</p> <p>b) termin, w którym mają być zgłaszane kontrakty pochodne, w tym terminy stopniowego wprowadzania w odniesieniu do kontraktów zawartych przed rozpoczęciem stosowania obowiązku rozliczania.</p> <p>ESMA przedstawia Komisji projekt wykonawczych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 10	Artykuł 10.	N/przepis			

ust. 1	<p>Kontrahenci niefinansowi</p> <p>1. W przypadku gdy kontrahent niefinansowy zajmuje pozycje w kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a pozycje te przekraczają próg rozliczania ustalony na mocy ust. 3, kontrahent niefinansowy:</p> <p>a) niezwłocznie powiadamia o tym fakcie ESMA i właściwy organ, o którym mowa w ust. 5;</p> <p>b) zostaje objęty obowiązkiem rozliczenia przyszłych kontraktów zgodnie z art. 4, jeżeli średnia pozycja w ciągu 30 dni roboczych przekracza próg; oraz</p> <p>c) rozlicza wszystkie odnośne przyszłe kontrakty w terminie czterech miesięcy od momentu, gdy podlega obowiązkowi rozliczania.</p>	s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 10 ust. 2	<p>2. Kontrahent niefinansowy, który został objęty obowiązkiem rozliczania zgodnie z ust. 1 lit. b) i który następnie wykaże organowi określone na mocy ust. 5, że jego średnie pozycje w okresie 30 dni roboczych nie przekraczają progu wiążącego się z obowiązkiem rozliczania, nie podlega już obowiązkowi rozliczania określone w art. 4.</p>	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 10 ust. 3	<p>3. Obliczając pozycje, o których mowa w ust. 1, kontrahent niefinansowy ujmuje wszystkie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte przez kontrahenta niefinansowego lub przez inne podmioty niefinansowe w ramach grupy, do której należy dany kontrahent niefinansowy, co do których nie można obiektywnie stwierdzić, że zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z daną działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami kontrahenta niefinansowego lub tej grupy.</p>	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 10 ust. 4	<p>4. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA - po przeprowadzeniu konsultacji społecznych oraz po konsultacji z ERRS i innymi właściwymi organami - opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających:</p> <p>a) kryteria oceny, które kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w</p>	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			

	<p>obiektywny i mierzalny sposób ograniczają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami, o której mowa w ust. 3; oraz</p> <p>b) wartości progowe rozliczania określone są, biorąc pod uwagę znaczenie systemowe sumy pozycji i ekspozycji netto w podziale na kontrahentów i klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.</p> <p>Po przeprowadzeniu konsultacji społecznych ESMA przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2012 r.</p> <p>Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p> <p>Po konsultacji z ERRS i innymi stosownymi organami ESMA dokonuje okresowego przeglądu tych progów i, w razie konieczności, proponuje regulacyjne standardy techniczne zmieniające je.</p>				
Art. 10 ust. 5	5. Każde państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za zapewnienie wypełniania obowiązku przewidzianego w ust. 1.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 11 ust. 1	<p>Artykuł 11.</p> <p>Techniki ograniczania ryzyka kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, nierozliczanych przez CCP</p> <p>1. Kontrahenci finansowi i kontrahenci niefinansowi, którzy zawierają kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczany przez CCP zapewniają, z zachowaniem należytej staranności, wprowadzenie odpowiednich procedur i uzgodnień służących ocenie, monitorowaniu i ograniczaniu ryzyka operacyjnego i kredytowego kontrahenta, które obejmują co najmniej:</p> <p>a) zatwierdzenie w odpowiednim czasie, w stosownych</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	<p>przypadkach elektronicznie, warunków danego kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;</p> <p>b) solidne, odporne i podlegające kontroli sformalizowane procesy służące uzgadnianiu portfeli, zarządzaniu ryzykiem powiązaniem oraz wczesnemu wykrywaniu sporów pomiędzy stronami i ich rozstrzygnięciu, a także monitorowaniu wartości pozostających do uregulowania kontraktów.</p>				
Art. 11 ust. 2	2. Kontrahenci finansowi i kontrahenci niefinansowi, o których mowa w art. 10, codziennie dokonują wyceny aktywnych kontraktów według wartości rynkowej. W przypadku gdy warunki rynkowe uniemożliwiają dokonanie wyceny rynkowej, stosuje się rzetelną i ostrożnościową wycenę w oparciu o model.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 11 ust. 3	3. Kontrahenci finansowi muszą mieć procedury zarządzania ryzykiem, które wymagają terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych w dniu wejścia w dniu 16 sierpnia 2012 r. lub po tej dacie. Kontrahenci niefinansowi, o których mowa w art. 10, muszą mieć procedury zarządzania ryzykiem, które wymagają terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych w dniu lub po dniu, w którym przekroczono próg obowiązku rozliczania.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 11 ust. 4	4. Kontrahenci finansowi utrzymują odpowiednie i proporcjonalne kwoty kapitału, aby zarządzać ryzykiem nieobjętym odpowiednią wymianą zabezpieczeń.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 11 ust. 5	5. Wymóg określony w ust. 3 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do transakcji wewnątrzgrupowej, o której mowa w art. 3, zawieranej przez kontrahentów mających siedzibę w tym samym państwie	N/przepis stosowany jest			

	członkowskim, pod warunkiem że nie ma obecnie ani nie przewiduje się w przyszłości przeszkód praktycznych lub prawnych dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.	bezpośrednio		
Art. 11 ust. 6	<p>6. Transakcja wewnątrzgrupowa, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. a), b) lub c), zawarta przez kontrahentów, którzy mają siedzibę w różnych państwach członkowskich, jest zwolniona w całości lub w części z wymogu określonego w ust. 3 niniejszego artykułu, na podstawie pozytywnej decyzji obu właściwych organów, jeśli spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) procedury kontrahentów w zakresie zarządzania ryzykiem są odpowiednio solidne, rzetelne oraz stosowne do stopnia złożoności transakcji na instrumentach pochodnych;</p> <p>b) nie ma obecnie ani nie przewiduje się w przyszłości przeszkód praktycznych lub prawnych dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.</p> <p>Jeżeli właściwym organom nie uda się wypracować pozytywnej decyzji w terminie 30 dni kalendarzowych od otrzymania wniosku o zwolnienie, ESMA może podjąć działania mające na celu umożliwienie tym organom wypracowanie porozumienia zgodnie z uprawnieniami przyznanymi ESMA na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		
Art. 11 ust. 7	<p>7. Transakcja wewnątrzgrupowa, o której mowa w art. 3 ust. 1, zawarta przez kontrahentów niefinansowych, którzy mają siedzibę w różnych państwach członkowskich, jest zwolniona z wymogu określonego w ust. 3 niniejszego artykułu, jeśli spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) procedury kontrahentów w zakresie zarządzania ryzykiem są odpowiednio solidne, rzetelne oraz stosowne do stopnia złożoności transakcji na instrumentach pochodnych;</p> <p>b) nie ma obecnie ani nie przewiduje się w przyszłości przeszkód praktycznych lub prawnych dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		

	<p>między kontrahentami.</p> <p>Kontrahenci niefinansowi informują właściwe organy, o których mowa w art. 10 ust. 5, o zamiarze zastosowania zwolnienia. Zwolnienie jest ważne, chyba że któryś z powiadomionych właściwych organów uzna, że nie zostały spełnione warunki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) lub b), w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia.</p>				
Art. 11 ust. 8	<p>8. Transakcja wewnątrzgrupowa, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. a)-d), zawarta przez kontrahenta, który ma siedzibę w Unii, z kontrahentem, który ma siedzibę na terenie jurysdykcji państwa trzeciego, jest zwolniona w całości lub w części z wymogu określonego w ust. 3 niniejszego artykułu na podstawie pozytywnej decyzji odpowiedniego właściwego organu odpowiadającego za nadzór nad kontrahentem mającym siedzibę w Unii, jeśli spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) procedury kontrahentów w zakresie zarządzania ryzykiem są odpowiednio solidne, rzetelne oraz stosowne do stopnia złożoności transakcji na instrumentach pochodnych;</p> <p>b) nie ma obecnie ani nie przewiduje się w przyszłości przeszkód praktycznych lub prawnych dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 11 ust. 9	<p>9. Transakcja wewnątrzgrupowa, o której mowa w art. 3 ust. 1, zawarta przez kontrahenta niefinansowego, który ma siedzibę w Unii, z kontrahentem, który ma siedzibę na terenie jurysdykcji państwa trzeciego, jest zwolniona z wymogu określonego w ust. 3 niniejszego artykułu, jeśli spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) procedury kontrahentów w zakresie zarządzania ryzykiem są odpowiednio solidne, rzetelne oraz stosowne do stopnia złożoności transakcji na instrumentach pochodnych;</p> <p>b) nie ma obecnie ani nie przewiduje się w przyszłości przeszkód praktycznych lub prawnych dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	Kontrahent niefinansowy informuje właściwy organ, o którym mowa w art. 10 ust. 5, o zamiarze zastosowania zwolnienia. Zwolnienie jest ważne, chyba że któryś z powiadomionych właściwych organów uzna, w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia, że nie zostały spełnione warunki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) lub b).				
Art. 11 ust. 10	<p>10. Transakcja wewnątrzgrupowa, o której mowa w art. 3 ust. 1, zawarta przez kontrahenta niefinansowego z kontrahentem finansowym, gdy obaj mają siedzibę w różnych państwach członkowskich jest zwolniona w całości lub w części z wymogu określonego w ust. 3 niniejszego artykułu, na podstawie pozytywnej decyzji odpowiedniego właściwego organu odpowiadającego za nadzór nad kontrahentem finansowym, jeśli spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) procedury kontrahentów w zakresie zarządzania ryzykiem są odpowiednio solidne, rzetelne oraz stosowne do stopnia złożoności transakcji na instrumentach pochodnych;</p> <p>b) nie ma obecnie ani nie przewiduje się w przyszłości przeszkód praktycznych lub prawnych dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.</p> <p>Odpowiedni właściwy organ odpowiadający za nadzór nad kontrahentem finansowym powiadamia o takiej decyzji właściwy organ, o którym mowa w art. 10 ust. 5. Zwolnienie jest ważne, chyba że powiadomiony właściwy organ uzna, że nie zostały spełnione warunki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) lub b). Jeśli właściwe organy nie mogą dojść do porozumienia, w jego osiągnięciu może pomóc ESMA zgodnie z uprawnieniami przyznanymi ESMA na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 11 ust. 11	11. Kontrahent w transakcji wewnątrzgrupowej, która została zwolniona z wymogu określonego w ust. 3,	N/przepisy			

	<p>podaje do wiadomości publicznej informację na temat tego zwolnienia.</p> <p>Właściwy organ powiadamia ESMA o wszelkich decyzjach podjętych na mocy ust. 6, 8 lub 10 lub o wszelkich powiadomieniach otrzymanych na mocy ust. 7, 9 lub 10 i przedkłada ESMA szczegółowe informacje na temat danej transakcji wewnątrzgrupowej.</p>	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 11 ust. 12	12. Obowiązki określone w ust. 1-11 mają zastosowanie do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych między podmiotami z państw trzecich, które - gdyby miały siedzibę w Unii - podlegałyby tym obowiązkom, pod warunkiem że kontrakty te mają bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii, lub w przypadku gdy taki obowiązek jest niezbędny lub stosowny, by zapobiec obchodzeniu przepisów niniejszego rozporządzenia.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 11 ust. 13	13. ESMA regularnie monitoruje działalność w zakresie instrumentów pochodnych, które nie kwalifikują się do rozliczenia, w celu wskazania przypadków, w których określona klasa instrumentów pochodnych może powodować ryzyko systemowe, oraz w celu zapobieżenia arbitrażowi regulacyjnemu między rozliczonymi i nierozliczonymi transakcjami na instrumentach pochodnych. W szczególności, ESMA, po konsultacji z ERRS, podejmuje działania zgodnie z art. 5 ust. 3 lub dokonuje przeglądu regulacyjnych standardów technicznych dotyczących depozytów zabezpieczających określonych w ust. 14 niniejszego artykułu oraz w art. 41.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 11 ust. 14	14. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających: <ul style="list-style-type: none"> a) procedury i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1; b) warunki rynkowe uniemożliwiające dokonanie wyceny rynkowej oraz kryteria stosowania wyceny w oparciu o model, o której mowa w ust. 2; c) szczegółowe informacje na temat zwolnionych transakcji wewnątrzgrupowych, jakie należy zamieścić 	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	<p>w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 7, 9 i 10;</p> <p>d) szczegółowe informacje na temat zwolnionych transakcji wewnątrzgrupowych, o których mowa w ust. 11;</p> <p>e) kontrakty uznawane za mające bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii lub przypadki, w których niezbędne lub stosowne jest zapobieżenie obchodzeniu przepisów niniejszego rozporządzenia, o których mowa w ust. 12.</p> <p>ESMA przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>				
Art. 11 ust. 15	<p>15. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESA opracowują projekt regulacyjnych standardów technicznych określających:</p> <p>a) procedury zarządzania ryzykiem, w tym wymagany poziom i rodzaj zabezpieczenia oraz uzgodnienia dotyczące wyodrębnienia wymagane do spełnienia wymogów ust. 3;</p> <p>b) (uchylone)</p> <p>c) procedury, jakich mają przestrzegać kontrahenci i odnośne właściwe organy przy stosowaniu kryteriów zwolnienia, o których mowa w ust. 6-10;</p> <p>d) mające zastosowanie kryteria, o których mowa w ust. 5-10, w tym - w szczególności - co należy uznać za przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.</p> <p>ESA przedstawiają Komisji wspólne projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>W zależności od formy prawnej kontrahenta Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzeń (UE) nr</p>	N/prze pi s stosowan y jest bezpośre dnie			

	1093/2010, (UE) nr 1094/2010 albo (UE) nr 1095/2010				
Art. 12 ust. 1	<p>Artykuł 12.</p> <p>Sankcje</p> <p>1. Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji za naruszanie przepisów niniejszego tytułu i podejmują wszystkie konieczne działania w celu zapewnienia ich wdrożenia. Sankcje te obejmują co najmniej grzywny administracyjne. Przewidziane sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.</p>	Art. 1 pkt 18		<p>18) po art. 173 dodaje się art. 173a–173j w brzmieniu:</p> <p>„Art. 173a. 1. Na kontrahentów finansowych w rozumieniu art. 2 pkt 8 rozporządzenia 648/2012, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozliczania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należących do tych klas instrumentów, które zostały uznane za podlegające obowiązkowi rozliczania, określone w art. 4 rozporządzenia 648/2012, 2) zgłaszania szczegółowych informacji na temat zawartego przez siebie kontraktu pochodnego oraz na temat wszelkich zmian lub rozwiązania tego kontraktu, określone w art. 9 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 648/2012, 3) prowadzenia ewidencji zawartych przez siebie kontraktów pochodnych oraz wszelkich ich zmian, określone w art. 9 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, 4) w zakresie technik ograniczania ryzyka kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczanych przez CCP, określone w art. 11 rozporządzenia 648/2012 lub art. 14 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz. Urz. UE L 52 z 23.02.2013, str. 11), zwanego dalej „rozporządzeniem 149/2013”, 5) podawania do wiadomości publicznej informacji, o których mowa w art. 11 ust. 11 rozporządzenia 648/2012 <p>– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą</p>	

			<p>jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>2. Na kontrahentów finansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy wbrew obowiązkowi nie sporządzili lub nie poddali badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.</p> <p>3. Na kontrahentów finansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.</p> <p>Art. 173b. 1. Na kontrahentów niefinansowych w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia 648/2012, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozliczania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należących do tych klas instrumentów, które na podstawie art. 10 rozporządzenia 648/2012 zostały uznane za podlegające obowiązkowi rozliczania, określone w art. 4 rozporządzenia 648/2012, 2) zgłaszania szczegółowych informacji na temat zawartego przez siebie kontraktu pochodnego oraz na temat wszelkich zmian lub rozwiązania tego kontraktu, określone w art. 9 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 648/2012, 3) prowadzenia ewidencji zawartych przez siebie kontraktów pochodnych oraz wszelkich ich zmian, określone w art. 9 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, 4) powiadamiania Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i Komisji o zajęciu w kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym pozycji przekraczających próg rozliczania, określone w art. 10 rozporządzenia 648/2012, 5) w zakresie technik ograniczania ryzyka 	
--	--	--	--	--

			<p>kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczanych przez CCP, określone w art. 11 rozporządzenia 648/2012 lub art. 14 rozporządzenia 149/2013,</p> <p>6) podawania do wiadomości publicznej informacji, o których mowa w art. 11 ust. 11 rozporządzenia 648/2012</p> <p>– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>2. Na kontrahentów niefinansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy wbrew obowiązkowi nie sporządzili lub nie poddali badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.</p> <p>3. Na kontrahentów niefinansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.</p> <p>Art. 173c. 1. W przypadku gdy CCP nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki:</p> <p>1) niedyskryminującego przyjmowania kontraktów do rozliczenia lub udzielania systemowi obrotu dostępu, określone w art. 7 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>2) zgłaszania szczegółowych informacji na temat zawartego przez siebie kontraktu pochodnego oraz na temat wszelkich zmian lub rozwiązania tego kontraktu, określone w art. 9 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>3) niezwłocznego informowania Komisji o wszelkich istotnych zmianach mających wpływ na warunki wymagane dla uzyskania zezwolenia, określone w art. 14 ust. 4 rozporządzenia 648/2012,</p>	
--	--	--	--	--

			<p>4) niezwłocznego informowania Komisji o podjętych przez zarząd decyzjach nieuwzględniających opinii komisji ds. ryzyka, określone w art. 28 ust. 5 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>5) niezwłocznego informowania Komisji o niemożności wywiązywania się przez członka rozliczającego CCP z jego przyszłych zobowiązań, określone w art. 48 ust. 3 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>6) określone w art. 3 rozporządzenia 149/2013</p> <p>– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na CCP karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>2. Na CCP, które nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, i które wbrew obowiązkowi nie sporządziło lub nie poddało badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.</p> <p>3. W przypadku gdy CCP nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć na osoby odpowiedzialne za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.</p> <p>4. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>Art. 173d. 1. W przypadku gdy CCP nie spełnia wymogów:</p> <p>1) kapitałowych, określonych w art. 16 rozporządzenia 648/2012 lub art. 1 ust. 2–4 lub art. 3 ust. 3 lub 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 152/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów kapitałowych obowiązujących partnerów centralnych (Dz. Urz. UE L 52 z 23.02.2013, str. 37),</p>	
--	--	--	---	--

				<p>2) organizacyjnych, określonych w art. 26 rozporządzenia 648/2012 lub art. 5, art. 6, art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 2 lub 5 lub art. 11 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 153/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów obowiązujących kontrahentów centralnych (Dz. Urz. UE L 52 z 19.12.2012, str. 41), zwanego dalej „rozporządzeniem 153/2013”,</p> <p>3) w zakresie zarządu lub komisji ds. ryzyka określonych odpowiednio w art. 27 ust. 2 i 3 lub art. 28 rozporządzenia 648/2012, lub gdy kierownictwo wyższego szczebla CCP nie spełnia wymagań określonych w art. 27 ust. 1 tego rozporządzenia,</p> <p>4) prowadzenia, przechowywania lub udostępniania dokumentacji, określonych w art. 27 ust. 3 lub art. 29 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>5) informowania Komisji, określonych w art. 31 ust. 1 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>6) wykrywania i zarządzania konfliktami interesów oraz ich rozstrzygania lub pozostałych wymogów określonych w art. 33 ust. 1–4 lub ust. 5 zdanie pierwsze rozporządzenia 648/2012,</p> <p>7) ustanowienia, wprowadzenia i utrzymywania odpowiedniej strategii na rzecz ciągłości działania oraz planu przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej lub pozostałych wymogów określonych w art. 34 rozporządzenia 648/2012 lub art. 17 ust. 1, art. 19 ust. 2 lub 3 lub art. 23 ust. 2 rozporządzenia 153/2013,</p> <p>8) w zakresie outsourcingu, określonych w art. 35 ust. 1 i 2 rozporządzenia 648/2012 lub obowiązku udostępniania Komisji informacji określonego w art. 35 ust. 3 tego rozporządzenia,</p> <p>9) określonych w art. 36 rozporządzenia 648/2012 lub wymogów w zakresie uczestnictwa, przejrzystości, wyodrębniania i przenoszenia aktywów, określonych w art. 37–39 tego rozporządzenia,</p> <p>10) w zakresie zarządzania ekspozycją,</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>określonych w art. 40 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>11) w zakresie depozytu zabezpieczającego lub pozostałych wymogów określonych w art. 41 rozporządzenia 648/2012 lub art. 24 ust. 3 lub art. 27 ust. 2 lub 3 rozporządzenia 153/2013,</p> <p>12) utrzymywania funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oraz utrzymywania innych zasobów finansowych, lub pozostałych wymogów określonych w art. 42 lub art. 43 rozporządzenia 648/2012 lub art. 29–31 rozporządzenia 153/2013,</p> <p>13) posiadania stałego dostępu do odpowiedniej płynności lub zapewnienia środków kontroli ryzyka utraty płynności, lub pozostałych wymogów określonych w art. 44 rozporządzenia 648/2012 lub art. 32 ust. 3 lub 6, art. 33 ust. 5 lub 6 lub art. 34 ust. 3 rozporządzenia 153/2013,</p> <p>14) pokrywania w sposób określony w art. 45 rozporządzenia 648/2012 strat w przypadku niewykonania przez członka rozliczającego zobowiązań lub obliczania i utrzymywania własnych zasobów celowych przeznaczonych na pokrycie takich strat, lub pozostałych wymogów określonych w art. 36 rozporządzenia 153/2013,</p> <p>15) w zakresie zabezpieczeń, lub pozostałych wymogów określonych w art. 46 rozporządzenia 648/2012 lub art. 40 lub art. 42 ust. 8 lub 9 rozporządzenia 153/2013,</p> <p>16) w zakresie polityki inwestycyjnej, określonych w art. 47 rozporządzenia 648/2012 lub pozostałych wymogów określonych w art. 45 ust. 7 rozporządzenia 153/2013,</p> <p>17) posiadania oraz stosowania procedur na wypadek niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego lub pozostałych wymogów określonych w art. 48 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>18) dokonywania przeglądu modeli i parametrów przyjętych do obliczania wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, przeprowadzania testów warunków skrajnych i</p>	
--	--	--	---	--

			<p>weryfikacji historycznej, lub informowania o wynikach testów lub pozostałych wymogów określonych w art. 49 rozporządzenia 648/2012 lub art. 48, art. 49 ust. 4–6, art. 50, art. 51 ust. 6–8, art. 54 ust. 2, art. 56 ust. 1, art. 57 ust. 4 lub art. 59 rozporządzenia 153/2013,</p> <p>19) podawania do publicznej wiadomości podstawowych informacji dotyczących modelu zarządzania ryzykiem lub założeń przyjętych w celu przeprowadzania testów warunków skrajnych, określonych w art. 49 ust. 3 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>20) w zakresie rozrachunku, określonych w art. 50 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>21) przekazywania informacji dla celów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), określonych w art. 50c rozporządzenia 648/2012,</p> <p>22) w zakresie uzgodnień interoperacyjnych, określonych w art. 51–54 rozporządzenia 648/2012</p> <p>– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na CCP karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>2. Na CCP, które nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, i które wbrew obowiązkowi nie sporządziło lub nie poddało badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.</p> <p>3. W przypadku gdy CCP nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć na osoby odpowiedzialne za ich niespełnienie karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.</p> <p>4. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.</p>	
--	--	--	--	--

			<p>Art. 173e. 1. W przypadku gdy CCP:</p> <p>1) rozszerza zakres działalności o dodatkowe usługi lub na inne państwo członkowskie wbrew warunkom określonym w art. 15 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>2) wprowadza istotne zmiany do modeli lub parametrów przyjętych do obliczania wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, wymogów dotyczących zabezpieczenia i innych mechanizmów kontroli ryzyka, o których mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia 648/2012, bez wymaganej zgody Komisji i Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych lub bez uzyskania opinii kolegium, o którym mowa w art. 19 tego rozporządzenia</p> <p>– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na CCP karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>2. W przypadku naruszenia przepisów, o których mowa w ust. 1, przez CCP, które wbrew obowiązkowi nie sporządziło lub nie poddało badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na to CCP karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.</p> <p>3. W przypadku naruszenia przez CCP przepisów, o których mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć na osoby odpowiedzialne za te naruszenia karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.</p> <p>4. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>Art. 173f. 1. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość zagrożenia niewykonywania lub nienależytego wypełniania przez CCP zobowiązań wobec swoich członków lub naruszenia interesów uczestników obrotu, Komisja po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku</p>	
--	--	--	---	--

			<p>Polskiego może:</p> <p>1) zakazać, na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy, inwestowania całości lub części kapitału własnego we wszystkie lub niektóre rodzaje instrumentów finansowych, o których mowa w art. 47 rozporządzenia 648/2012, lub nakazać wstrzymanie wypłat z zysku;</p> <p>2) zakazać na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy, przyjmowania do rozliczania przez CCP wszystkich lub niektórych rodzajów transakcji.</p> <p>2. W przypadku, gdy niektóre inwestycje lub transakcje nie prowadzą do zwiększenia zagrożenia niewykonywania lub nienależytego wypełniania przez CCP zobowiązań wobec swoich członków lub zwiększenia zagrożenia naruszenia interesów uczestników obrotu, Komisja może w czasie trwania zakazu zezwolić na dokonanie niektórych inwestycji lub przyjęcie do rozliczenia niektórych transakcji.</p> <p>Art. 173g. 1. W przypadku gdy członek rozliczający w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia 648/2012 nie wykonuje lub nienależyście wykonuje obowiązki:</p> <p>1) ujawniania publicznego cen i opłat związanych ze świadczonymi usługami, określone w art. 38 ust. 1 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>2) udostępnienia CCP dodatkowych środków w przypadku niewykonania zobowiązania przez innego członka rozliczającego, lub posiadania ograniczonej ekspozycji wobec CCP, określone w art. 43 ust. 3 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>3) przejęcia aktywów i pozycji klienta lub klientów innego członka rozliczającego niewykonującego swojego zobowiązania, określone w art. 48 ust. 5 lub 6 rozporządzenia 648/2012</p> <p>– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na członka rozliczającego karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu</p>	
--	--	--	---	--

			<p>finansowym.</p> <p>2. Na członków rozliczających, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy wbrew obowiązkowi nie sporządzili lub nie poddali badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.</p> <p>3. Na członków rozliczających, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.</p> <p>4. W przypadku gdy członek rozliczający nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć na osoby odpowiedzialne za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.</p> <p>5. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 4, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>Art. 173h. 1. W przypadku gdy członek rozliczający nie spełnia wymogów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dotyczących uczestnictwa, określonych w art. 37 ust. 3 rozporządzenia 648/2012, 2) w zakresie wyodrębniania i przenoszenia aktywów lub pozostałych wymogów określonych w art. 39 ust. 4–8 rozporządzenia 648/2012, 3) określonych w art. 4 rozporządzenia 149/2013 <p>– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na członka rozliczającego karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>2. Na członka rozliczającego, który nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, i który wbrew obowiązkowi nie sporządził lub nie poddał badaniu</p>	
--	--	--	--	--

			<p> sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.</p> <p>3. Na członków rozliczających, którzy nie spełniają wymogów, o których mowa w ust. 1, i którzy nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.</p> <p>4. W przypadku gdy członek rozliczający nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć na osoby odpowiedzialne za ich niespełnienie karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.</p> <p>5. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 4, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>Art. 173i. 1. W przypadku gdy klient w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia 648/2012, świadczący pośrednie usługi rozliczeniowe, o których mowa w rozdziale II rozporządzenia 149/2013, nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki określone w art. 2, art. 4 ust. 4 lub art. 5 rozporządzenia 149/2013, lub nie spełnia określonych w tych przepisach wymogów, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na niego karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>2. Na klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe, który nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, lub nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, i który wbrew obowiązkowi nie sporządził lub nie poddał badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.</p> <p>3. Na klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe, który nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, lub nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, i który nie ma obowiązku sporządzenia sprawozdania</p>	
--	--	--	--	--

			<p>finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.</p> <p>4. W przypadku gdy klient świadczący pośrednie usługi rozliczeniowe nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, lub nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć na osoby odpowiedzialne odpowiednio za:</p> <p>1) niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków lub</p> <p>2) niespełnienie wymogów</p> <p>– o których mowa w ust. 1, karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.</p> <p>5. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 4, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>Art. 173j. 1. Na podmiot prowadzący system obrotu w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia 648/2012, który nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki w zakresie niedyskryminacyjnego dostarczania na wniosek CCP informacji o transakcjach (udzielenie dostępu), określone w art. 8 rozporządzenia 648/2012, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>2. Na podmiot prowadzący system obrotu, który nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, i który wbrew obowiązkowi nie sporządził lub nie poddał badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.”;</p> <p>19) art. 179 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 179. Kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej albo tajemnicy służbowej w rozumieniu rozporządzenia 236/2012 lub rozporządzenia 648/2012 ujawnia lub wykorzystuje w obrocie instrumentami finansowymi informacje stanowiące taką tajemnicę, podlega grzywnie do</p>	
--	--	--	--	--

				1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.”;	
				20) po art. 179 dodaje się art. 179a w brzmieniu: „Art. 179a. Kto wbrew obowiązkowi określonymu w art. 28 ust. 4, art. 33 ust. 5, art. 83 lub art. 84 rozporządzenia 648/2012, ujawnia informacje poufne w rozumieniu tego rozporządzenia lub wykorzystuje takie informacje do celów innych niż określone w tym rozporządzeniu, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.”.	
Art. 12 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad kontrahentami finansowymi bądź w stosownych przypadkach kontrahentami niefinansowymi, podawały do wiadomości publicznej każdą sankcję nałożoną za naruszenia przepisów art. 4, 5 oraz 7-11, chyba że takie ujawnienie poważnie zagroziłoby rynkom finansowym lub zaszkodziłoby w niewspółmierny sposób zainteresowanym stronom. Państwa członkowskie regularnie publikują sprawozdania oceniające skuteczność stosowanych zasad dotyczących sankcji. Ujawniane i publikowane informacje nie mogą obejmować danych osobowych w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE.</p> <p>W terminie do dnia 17 lutego 2013 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach, o których mowa w ust. 1. Powiadamiają one również niezwłocznie Komisję o wszelkich późniejszych zmianach tych zasad.</p>	T	Obowiązek ujący art. 25 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym	<p>Art. 25. [Przekazanie do publicznej wiadomości]</p> <p>1. Komisja może, w drodze uchwały, zdecydować o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o:</p> <p>1) przypadkach naruszenia przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o ofercie publicznej, ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz ustawy o giełdach towarowych,</p> <p>2) środkach prawnych podjętych w celu przeciwdziałania naruszeniu przepisów ustaw, o których mowa w pkt 1, w tym o zastosowanych sankcjach oraz złożeniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, jak również o wszczęciu lub wyniku postępowania administracyjnego lub cywilnego,</p> <p>3) zaistnieniu okoliczności wskazujących na dokonanie manipulacji, o której mowa w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, lub popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia, o których mowa w ustawach wymienionych w pkt 1</p> <p>- chyba że ujawnienie takich informacji narazi rynek kapitałowy na poważne niebezpieczeństwo lub spowoduje poniesienie przez osoby, których informacje te dotyczą, niewspółmiernej szkody.</p> <p>2. Informacja, o której mowa w ust. 1, nie może zawierać danych osobowych osób, chyba że:</p> <p>1) zapadło w stosunku do tych osób prawomocne orzeczenie lub</p> <p>2) wydana została ostateczna decyzja w sprawie</p>	

				naruszenia przez te osoby przepisów ustaw, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub 3) decyzji w sprawie naruszenia przez te osoby przepisów ustaw, o których mowa w ust. 1 pkt 1, został nadany rygor natychmiastowej wykonalności.	
Art. 12 ust. 3	3. Naruszenie przepisów zawartych w niniejszym tytule nie wpływa na ważność kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym ani na możliwość wykonania przez strony postanowień kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Naruszenie przepisów niniejszego tytułu nie uzasadnia żadnych roszczeń odszkodowawczych względem strony kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 13 ust. 1	Artykuł 13. Mechanizm zapobiegania dublowaniu się lub sprzeczności zasad 1. ESMA wspiera Komisję w procesie monitorowania i przygotowywania sprawozdań przedkładanych Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na temat stosowania na szczeblu międzynarodowym zasad określonych w art. 4, 9, 10 i 11, w szczególności pod kątem potencjalnego dublowania się lub sprzeczności wymogów dotyczących uczestników rynku, oraz wysuwa zalecenia dotyczące ewentualnego działania.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 13 ust. 2	2. Komisja może przyjąć akty wykonawcze, stwierdzając, że stosowane przez państwa trzecie rozwiązania prawne, nadzorcze i wykonawcze: a) są równoważne z wymogami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu na mocy art. 4, 9, 10 i 11; b) gwarantują zachowanie tajemnicy służbowej w stopniu równoważnym do przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu; oraz c) są skutecznie stosowane i egzekwowane w sposób sprawiedliwy i nieprowadzący do zakłóceń, aby zapewnić skuteczny nadzór i ich egzekwowanie w tym państwie trzecim.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 86 ust. 2.				
Art. 13 ust. 3	3. Przyjęcie aktu wykonawczego dotyczącego równoważności rozwiązań, o którym mowa w ust. 2, oznacza, że uznaje się, iż kontrahenci zawierający transakcję objętą niniejszym rozporządzeniem spełnili obowiązki zawarte w art. 4, 9, 10 i 11 w sytuacji, gdzie co najmniej jeden z kontrahentów ma siedzibę w tym kraju trzecim.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 13 ust. 4	4. Komisja we współpracy z ESMA monitoruje skuteczne wykonanie wymogów równoważnych z wymogami ustanowionymi w art. 4, 9, 10 i 11 przez państwa trzecie, w odniesieniu do których przyjęto akt wykonawczy dotyczący równoważności, oraz regularnie, co najmniej raz do roku, składa sprawozdania na ten temat Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W przypadku gdy sprawozdanie to ujawnia niewystarczające lub niespójne stosowanie wymogów dotyczących równoważności przez organy państwa trzeciego, Komisja, w terminie 30 dni kalendarzowych od przedstawienia sprawozdania, cofa decyzję o uznaniu ram prawnych danego państwa trzeciego za równoważne. W przypadku unieważnienia aktu wykonawczego dotyczącego równoważności kontrahenci zostają automatycznie objęci wszystkimi wymogami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 14 ust. 1	Tytuł III. UDZIELANIE ZEZWOLEŃ CCP I NADZÓR NAD NIMI Rozdział 1. Warunki i procedury udzielania zezwolenia CCP Artykuł 14. Zezwolenie na prowadzenie działalności przez CCP 1. W przypadku gdy osoba prawna mająca siedzibę w Unii zamierza świadczyć usługi rozliczeniowe jako CCP, składa ona wniosek o udzielenie zezwolenia do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę (organu właściwego dla CCP) zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 14 ust. 2	2. Od momentu, kiedy udzielono zezwolenia zgodnie z art. 17, jest ono skuteczne na całym terytorium Unii.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 14 ust. 3	3. W zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, udzielonym wyłącznie na działania związane z rozliczaniem wskazane są usługi, które może świadczyć CCP, lub działalność, którą może on prowadzić, w tym klasy instrumentów finansowych objętych takim zezwoleniem.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 14 ust. 4	4. CCP jest zobowiązane spełniać w każdym czasie warunki wymagane dla uzyskania zezwolenia. CCP bezzwłocznie informuje właściwy organ o wszelkich istotnych zmianach mających wpływ na warunki zezwolenia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 14 ust. 5	5. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie uniemożliwia państwu członkowskiemu przyjęcia lub dalszego stosowania dodatkowych wymogów w odniesieniu do CCP mających siedzibę na ich terytorium, w tym pewnych wymogów dotyczących obowiązku uzyskania zezwoleń nałożonych dyrektywą 2006/48/WE.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 15 ust. 1	Artykuł 15. Rozszerzenie zakresu działalności i usług 1. CCP zamierzający rozszerzyć działalność o dodatkowe usługi nieobjęte pierwotnym zezwoleniem lub działalność nieobjętą tym zezwoleniem składa wniosek o rozszerzenie zakresu zezwolenia do organu właściwego dla CCP. Oferowanie usług w zakresie rozliczania, na które dany CCP nie ma jeszcze zezwolenia, jest uznawane za rozszerzenie tego zezwolenia. Rozszerzenia zakresu zezwolenia dokonuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 17.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 15 ust. 2	2. W przypadku gdy CCP zamierza rozszerzyć swoją działalność na państwo członkowskie inne niż to, w którym ma siedzibę, organ właściwy dla CCP niezwłocznie informuje o tym fakcie właściwy organ tego drugiego państwa członkowskiego	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 16 ust. 1	Artykuł 16. Wymogi kapitałowe 1. CCP musi posiadać stały i rozporządzalny kapitał założycielski w wysokości co najmniej 7,5 mln EUR, aby uzyskać zezwolenie na mocy art. 14.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 16 ust. 2	2. Kapitał danego CCP, obejmujący zysk niepodzielony i rezerwy, powinien być proporcjonalny do ryzyka wynikającego z działalności tego CCP. Powinien on być w każdym momencie wystarczający, by zapewnić sprawne przeprowadzenie likwidacji lub restrukturyzacji działalności w odpowiednim czasie oraz by zapewnić CCP odpowiednie zabezpieczenie przed ryzykiem kredytowym, kontrahenta, rynkowym, operacyjnym, prawnym i ekonomicznym, które nie zostały do tego momentu pokryte celowymi zasobami finansowymi, o których mowa w art. 41-44.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 16 ust. 3	3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu EBA, w ścisłej współpracy z ESBC i po konsultacji z ESMA, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi odnoszące się do kapitału, zysków zatrzymanych i rezerw CCP, o których mowa w ust. 2. EBA przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r. Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 17 ust. 1	Artykuł 17. Procedura udzielania zezwolenia i odrzucenia wniosku o	N/przepis			

	<p>udzielenie zezwolenia</p> <p>1. CCP występujący z wnioskiem składają wniosek o udzielenie zezwolenia do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę.</p>	<p>stosowan y jest bezpośrednio</p>			
Art. 17 ust. 2	<p>2. CCP występujący z wnioskiem o udzielenie zezwolenia przekazuje wszystkie niezbędne informacje pozwalające właściwemu organowi na stwierdzenie, że dany CCP występujący z wnioskiem spełnia, na dzień udzielenia zezwolenia, wszystkie wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. Właściwy organ bezzwłocznie przekazuje ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18 ust. 1, wszystkie informacje uzyskane od CCP wnioskującego o udzielenie zezwolenia.</p>	<p>N/przepis stosowan y jest bezpośrednio</p>			
Art. 17 ust. 3	<p>3. W terminie 30 dni roboczych od otrzymania wniosku właściwy organ sprawdza wniosek pod kątem jego kompletności. Jeśli wniosek jest niekompletny, właściwy organ wyznacza termin, w którym CCP składający wniosek ma dostarczyć dodatkowych informacji. Po stwierdzeniu kompletności wniosku właściwy organ powiadamia o tym występujący z wnioskiem CCP, członków kolegium powołanego zgodnie z art. 18 ust. 1 oraz ESMA.</p>	<p>N/przepis stosowan y jest bezpośrednio</p>			
Art. 17 ust. 4	<p>4. Właściwy organ udziela zezwolenia jedynie w przypadku, gdy ma całkowitą pewność, że CCP składający wniosek spełnia wszystkie wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu oraz jeżeli ten CCP został zgłoszony jako system zgodnie z dyrektywą 98/26/WE.</p> <p>Właściwy organ uwzględnia opinię kolegium wydaną zgodnie z art. 19. W przypadku gdy właściwy organ nie zgadza się z pozytywną opinią kolegium, wydana przezeń decyzja musi zawierać wyczerpujące uzasadnienie oraz wyjaśnienie wszelkich poważnych odstępstw od tej pozytywnej opinii.</p> <p>Odmowa udzielenia zezwolenia na rzecz CCP może nastąpić w przypadku, gdy wszyscy członkowie kolegium, z wyłączeniem organów państwa członkowskiego w którym CCP ma siedzibę, przyjmą w drodze wspólnego porozumienia, stosownie do art. 19 ust. 1, wspólną opinię stwierdzającą, że dany CCP nie</p>	<p>N/przepis stosowan y jest bezpośrednio</p>			

	<p>powinien uzyskać zezwolenia. Opinia ta musi zawierać pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie powodów, dla których kolegium uznało, iż nie są spełnione wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub innych przepisach prawa unijnego.</p> <p>W przypadku nieosiągnięcia wspólnego porozumienia zgodnie z akapitem trzecim oraz gdy dwie trzecie kolegium wyrazi opinię negatywną którykolwiek z odnośnych właściwych organów, przy wsparciu dwóch trzecich kolegium, może przekazać sprawę do ESMA zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w terminie 30 dni kalendarzowych od przyjęcia opinii negatywnej.</p> <p>Decyzja przekazująca sprawę musi zawierać pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie powodów, dla których członkowie kolegium uznali, iż wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub innych przepisach prawa Unii nie zostały spełnione. W takim przypadku właściwy organ odracza decyzję w sprawie zezwolenia do czasu wydania decyzji w sprawie zezwolenia, którą ESMA może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Właściwy organ podejmuje swą decyzję zgodnie z decyzją ESMA. Po upływie trzydziestodniowego terminu, o którym mowa w akapicie czwartym, sprawa nie jest przekazywana do ESMA.</p> <p>W przypadku gdy wszyscy członkowie kolegium, z wyłączeniem organów państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę, przyjmą wspólną opinię, w drodze wspólnego porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 1, że dany CCP nie powinien uzyskać zezwolenia, organ właściwy dla CCP może przekazać sprawę do ESMA zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p> <p>Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę, przekazuje tę decyzję pozostałym odnośnym właściwym organom.</p>				
Art. 17 ust. 5	5. W przypadku gdy organ właściwy dla CCP nie zastosował przepisów niniejszego rozporządzenia lub zastosował je w sposób, jaki wydaje się naruszać przepisy prawa unijnego, ESMA podejmuje działania zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	N/przepisy s stosowan y jest bezpośre			

	Na wniosek dowolnego członka kolegium lub z własnej inicjatywy i po poinformowaniu właściwego organu ESMA może wszcząć dochodzenie w sprawie domniemanego naruszenia lub niezastosowania prawa Unii.	dnio			
Art. 17 ust. 6	6. W wykonywaniu zadań członków kolegium żadne działanie jakiegokolwiek członka kolegium nie może, bezpośrednio ani pośrednio, dyskryminować jakiegokolwiek państwa członkowskiego ani grupy państw członkowskich jako miejsca prowadzenia usług rozliczeniowych w jakiegokolwiek walucie.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 17 ust. 7	7. W terminie sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku właściwy organ informuje na piśmie CCP występującego z wnioskiem o udzielenie zezwolenia o tym, czy udzielono zezwolenia, czy też odmówiono jego udzielenia, podając wyczerpujące uzasadnienie.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 18 ust. 1	Artykuł 18. Kolegium 1. W terminie 30 dni kalendarzowych od złożenia kompletnego wniosku zgodnie z art. 17 organ właściwy dla CCP powołuje kolegium do celów wykonywania zadań, o których mowa w art. 15, 17, 49, 51 i 54, zarządza nim i mu przewodniczy.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 18 ust. 2	2. W skład kolegium wchodzi: a) ESMA; b) organ właściwy dla CCP; c) właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad członkami rozliczającymi CCP mającymi siedzibę w trzech państwach członkowskich, które przekazują łącznie w okresie jednego roku największe składki do prowadzonego przez CCP funduszu na wypadek niewywiązania się z zobowiązań, o którym mowa w art. 42; d) właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad systemami obrotu obsługiwanymi przez CCP; e) właściwe organy sprawujące nadzór nad CCP, z	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	<p>którymi zostały zawarte uzgodnienia interoperacyjne;</p> <p>f) właściwe organy sprawujące nadzór nad centralnymi depozytami papierów wartościowych, z którymi dane CCP jest związane;</p> <p>g) członkowie ESBC odpowiedzialni za dozór nad danym CCP oraz właściwi członkowie ESBC odpowiedzialni za dozór nad tymi CCP, z którymi zostały zawarte uzgodnienia interoperacyjne;</p> <p>h) banki centralne emitujące waluty unijne o największym znaczeniu dla rozliczanych instrumentów finansowych.</p>				
Art. 18 ust. 3	<p>3. Właściwy organ państwa członkowskiego, który nie należy do kolegium, może zażądać od kolegium dostarczenia wszelkich informacji właściwych do wykonywania swoich obowiązków nadzorczych.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 18 ust. 4	<p>4. Bez uszczerbku dla obowiązków właściwych organów wynikających z niniejszego rozporządzenia kolegium zapewnia:</p> <p>a) opracowanie opinii, o której mowa w art. 19;</p> <p>b) wymianę informacji, w tym odnośnie do wniosków o udzielenie informacji zgodnie z art. 84;</p> <p>c) porozumienie w sprawie dobrowolnego podziału zadań pomiędzy członków kolegium;</p> <p>d) koordynację programów nadzoru na podstawie oceny ryzyka danego CCP; oraz</p> <p>e) określenie procedur i planów awaryjnych przewidujących sposób postępowania w sytuacjach nadzwyczajnych, o których mowa w art. 24.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 18 ust. 5	<p>5. Podstawą powołania i funkcjonowania kolegium jest umowa na piśmie zawarta pomiędzy wszystkimi jego członkami.</p> <p>W umowie tej określone są praktyczne rozwiązania dotyczące funkcjonowania kolegium, w tym szczegółowe zasady dotyczące procedur głosowania, o którym mowa w art. 19 ust. 3; może ona również</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	określać zadania, które mają zostać powierzone organowi właściwemu dla CCP lub innemu członkowi kolegium.				
Art. 18 ust. 6	<p>6. Aby zapewnić konsekwentne i spójne funkcjonowanie kolegiów w całej Unii, ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających warunki, na jakich waluty unijne, o których mowa w ust. 2 lit. h), są uznawane za waluty o największym znaczeniu, oraz szczegóły praktycznych rozwiązań, o których mowa w ust. 5.</p> <p>ESMA przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 19 ust. 1	<p>Artykuł 19.</p> <p>Opinia kolegium</p> <p>1. W terminie czterech miesięcy od złożenia przez CCP kompletnego wniosku zgodnie z art. 17 organ właściwy dla CCP dokonuje oceny ryzyka w odniesieniu do tego CCP i przedstawia kolegium sprawozdanie.</p> <p>W terminie 30 dni kalendarzowych od jego otrzymania oraz na podstawie wniosków tego sprawozdania kolegium wydaje wspólną opinię na temat tego, czy wnioskujący CCP spełnia wszystkie wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.</p> <p>Bez uszczerbku dla art. 17 ust. 4 akapit czwarty, w przypadku niewydania wspólnej opinii zgodnie z akapitem drugim, kolegium w takim samym terminie przyjmuje opinię większościową.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 19 ust. 2	<p>2. ESMA podejmuje działania mające na celu umożliwienie przyjęcia wspólnej opinii zgodnie ze swoją ogólną rolą koordynacyjną ustanowioną w art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

		dnio			
Art. 19 ust. 3	3. Większościowa opinia kolegium przyjmowana jest zwykłą większością głosów jego członków. W przypadku kolegiów mających do 12 członków prawo głosu przysługuje maksymalnie dwóm członkom kolegium z tego samego państwa członkowskiego; każdy członek posiadający prawo głosu dysponuje jednym głosem. W przypadku kolegiów mających więcej niż 12 członków prawo głosu przysługuje maksymalnie trzem członkom z tego samego państwa członkowskiego; każdy członek posiadający prawo głosu dysponuje jednym głosem. ESMA nie ma prawa głosu w sprawie opinii kolegium.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 20 ust. 1	Artykuł 20. Cofnięcie zezwolenia 1. Bez uszczerbku dla art. 22 ust. 3 organ właściwy dla CCP cofa zezwolenie w przypadku, gdy CCP: a) nie skorzystał z zezwolenia w ciągu 12 miesięcy, jednoznacznie zrzeka się zezwolenia lub gdy w ciągu poprzednich sześciu miesięcy nie świadczył usług lub nie prowadził działalności; b) uzyskał zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem; c) nie spełnia już warunków, na podstawie których zezwolenie zostało udzielone, a w odpowiednim czasie nie przedsięwziął działania naprawczego wymaganego przez organ właściwy dla CCP; d) poważnie i stale narusza którykolwiek z wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 20 ust. 2	2. W przypadku gdy organ właściwy dla CCP stwierdzi, że zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w ust. 1, w terminie 5 dni roboczych, informuje o tym fakcie ESMA i innych członków kolegium.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 20 ust. 3	3. Organ właściwy dla CCP zasięga opinii członków kolegium w kwestii konieczności cofnięcia zezwolenia	N/przepis			

	dla CCP, z wyjątkiem przypadków, gdy dana decyzja musi zostać podjęta w trybie pilnym.	stosowan y jest bezpośre dnie			
Art. 20 ust. 4	4. Każdy członek kolegium może w dowolnym czasie zwrócić się do organu właściwego dla CCP o zbadanie, czy dany CCP nadal spełnia warunki, na podstawie których udzielono zezwolenia.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnie			
Art. 20 ust. 5	5. Organ właściwy dla CCP może ograniczyć cofnięcie zezwolenia do określonej usługi, działalności lub określonej klasy instrumentów finansowych.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnie			
Art. 20 ust. 6	6. Organ właściwy dla CCP powiadamia ESMA i członków kolegium o swojej decyzji wraz z pełnym jej uzasadnieniem i bierze pod uwagę zastrzeżenia członków kolegium.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnie			
Art. 20 ust. 7	7. Decyzja o wycofaniu zezwolenia jest skuteczna na terenie całej Unii.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnie			
Art. 21 ust. 1	Artykuł 21. Przegląd i ocena 1. Bez uszczerbku dla roli kolegium właściwe organy, o których mowa w art. 22, dokonują przeglądu uzgodnień, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez CCP w celu przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia i dokonują oceny ryzyka, na jakie dani CCP są lub mogą być narażeni.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnie			

Art. 21 ust. 2	2. Przegląd i ocena, o których mowa w ust. 1, obejmują swoim zakresem wszelkie wymogi ustanowione dla CCP w niniejszym rozporządzeniu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 21 ust. 3	3. Właściwe organy ustalają częstotliwość i szczegółowość przeglądów i ocen, o których mowa w ust. 1, przy uwzględnieniu wielkości, systemowego znaczenia, charakteru, skali i złożoności działalności danych CCP. Przegląd i ocena podlegają aktualizacji co najmniej raz w roku. CCP podlegają kontrolom w miejscu prowadzenia działalności.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 21 ust. 4	4. Właściwe organy regularnie, a co najmniej raz w roku, przekazują kolegium informacje na temat wyników przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, w tym wszelkich podjętych działań naprawczych lub nałożonych sankcji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 21 ust. 5	5. Właściwe organy zobowiązują dane CCP, które nie spełniają wymogów wynikających z niniejszego rozporządzenia, do szybkiego podjęcia działania lub czynności niezbędnych w danej sytuacji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 21 ust. 6	6. ESMA pełni rolę koordynatora pomiędzy właściwymi organami a kolegiami w celu stworzenia wspólnej kultury nadzorczej oraz spójnych praktyk w dziedzinie nadzoru gwarantujących jednolite procedury i spójne podejścia, a także większą spójność wyników nadzoru. Na użytek akapitu pierwszego ESMA co najmniej raz do roku: a) przeprowadza wzajemną ocenę działań w zakresie nadzoru prowadzonych przez wszystkie właściwe organy w związku z udzielaniem zezwoleń CCP i sprawowaniem nad nimi nadzoru zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010; oraz	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>b) inicjuje i koordynuje ogólnounijną ocenę odporności CCP na niekorzystną sytuację na rynku zgodnie z art. 32 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p> <p>W sytuacji gdy ocena, o której mowa w akapicie drugim lit. b), wykaże niewystarczającą odporność jednego lub większej liczby CCP, ESMA wydaje niezbędne zalecenia zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>				
Art. 22 ust. 1	<p>Rozdział 2. Nadzór nad CCP</p> <p>Artykuł 22.</p> <p>Właściwe organy</p> <p>1. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ odpowiedzialny za wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do udzielania zezwoleń CCP mającym siedzibę na jego terytorium i nadzoru nad nimi oraz informuje o tym fakcie Komisję i ESMA.</p> <p>W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden właściwy organ, wyraźnie określa ono zadania poszczególnych organów i wyznacza jeden organ odpowiedzialny za koordynację współpracy i wymianę informacji z Komisją, ESMA, właściwymi organami innych państw członkowskich, EBA i odpowiednimi członkami ESBC, zgodnie z art. 23, 24, 83 i 84.</p>	T	Art. 5 pkt 2	<p>2) w art. 3:</p> <p>a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia 236/2012 oraz rozporządzenia 648/2012.”,</p> <p>4) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 7a. Komisja wykonuje zadania w zakresie nadzoru przekazane przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych na podstawie art. 74 rozporządzenia 648/2012.</p>	
Art. 22 ust. 2	<p>2. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby właściwy organ posiadał uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe niezbędne do wykonywania swoich funkcji.</p>	T	Obowiązuje przepisy ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym		
Art. 22 ust. 3	<p>3. Każde państwo członkowskie zapewnia możliwość podjęcia lub nałożenia odpowiednich środków administracyjnych - zgodnie z prawodawstwem krajowym - wobec ponoszących odpowiedzialność osób fizycznych lub prawnych w przypadku naruszenia</p>	T	Art. 1 pkt 18	<p>8) po art. 173 dodaje się art. 173a–173j w brzmieniu:</p> <p>„Art. 173a. 1. Na kontrahentów finansowych w rozumieniu art. 2 pkt 8 rozporządzenia 648/2012, którzy</p>	

	<p>niniejszego rozporządzenia.</p> <p>Środki te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające i mogą obejmować wnioski o działania naprawcze w określonych ramach czasowych.</p>			<p>nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozliczania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należących do tych klas instrumentów, które zostały uznane za podlegające obowiązkowi rozliczania, określone w art. 4 rozporządzenia 648/2012, 2) zgłaszania szczegółowych informacji na temat zawartego przez siebie kontraktu pochodnego oraz na temat wszelkich zmian lub rozwiązania tego kontraktu, określone w art. 9 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 648/2012, 3) prowadzenia ewidencji zawartych przez siebie kontraktów pochodnych oraz wszelkich ich zmian, określone w art. 9 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, 4) w zakresie technik ograniczania ryzyka kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczanych przez CCP, określone w art. 11 rozporządzenia 648/2012 lub art. 14 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz. Urz. UE L 52 z 23.02.2013, str. 11), zwanego dalej „rozporządzeniem 149/2013”, 5) podawania do wiadomości publicznej informacji, o których mowa w art. 11 ust. 11 rozporządzenia 648/2012 <p>– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>2. Na kontrahentów finansowych, którzy nie wykonują</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy wbrew obowiązkowi nie sporządzili lub nie poddali badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.</p> <p>3. Na kontrahentów finansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.</p> <p>Art. 173b. 1. Na kontrahentów niefinansowych w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia 648/2012, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozliczania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należących do tych klas instrumentów, które na podstawie art. 10 rozporządzenia 648/2012 zostały uznane za podlegające obowiązkowi rozliczania, określone w art. 4 rozporządzenia 648/2012, 2) zgłaszania szczegółowych informacji na temat zawartego przez siebie kontraktu pochodnego oraz na temat wszelkich zmian lub rozwiązania tego kontraktu, określone w art. 9 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 648/2012, 3) prowadzenia ewidencji zawartych przez siebie kontraktów pochodnych oraz wszelkich ich zmian, określone w art. 9 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, 4) powiadamiania Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i Komisji o zajęciu w kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym pozycji przekraczających próg rozliczania, określone w art. 10 rozporządzenia 648/2012, 5) w zakresie technik ograniczania ryzyka kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczanych przez CCP, określone w art. 11 rozporządzenia 648/2012 lub art. 14 rozporządzenia 149/2013, 6) podawania do wiadomości publicznej informacji, o których mowa w art. 11 ust. 11 	
--	--	--	--	--

			<p>rozporządzenia 648/2012</p> <p>– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>2. Na kontrahentów niefinansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy wbrew obowiązkowi nie sporządzili lub nie poddali badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.</p> <p>3. Na kontrahentów niefinansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.</p> <p>Art. 173c. 1. W przypadku gdy CCP nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) niedyskryminującego przyjmowania kontraktów do rozliczenia lub udzielania systemowi obrotu dostępu, określone w art. 7 rozporządzenia 648/2012, 2) zgłaszania szczegółowych informacji na temat zawartego przez siebie kontraktu pochodnego oraz na temat wszelkich zmian lub rozwiązania tego kontraktu, określone w art. 9 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 648/2012, 3) niezwłocznego informowania Komisji o wszelkich istotnych zmianach mających wpływ na warunki wymagane dla uzyskania zezwolenia, określone w art. 14 ust. 4 rozporządzenia 648/2012, 4) niezwłocznego informowania Komisji o podjętych przez zarząd decyzjach nieuwzględniających opinii komisji ds. ryzyka, określone w art. 28 ust. 5 rozporządzenia 648/2012, 5) niezwłocznego informowania Komisji o niemożności wywiązywania się przez członka 	
--	--	--	---	--

			<p>rozliczającego CCP z jego przyszłych zobowiązań, określone w art. 48 ust. 3 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>6) określone w art. 3 rozporządzenia 149/2013</p> <p>– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na CCP karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>2. Na CCP, które nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, i które wbrew obowiązkowi nie sporządziło lub nie poddało badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.</p> <p>3. W przypadku gdy CCP nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć na osoby odpowiedzialne za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.</p> <p>4. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>Art. 173d. 1. W przypadku gdy CCP nie spełnia wymogów:</p> <p>1) kapitałowych, określonych w art. 16 rozporządzenia 648/2012 lub art. 1 ust. 2–4 lub art. 3 ust. 3 lub 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 152/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów kapitałowych obowiązujących partnerów centralnych (Dz. Urz. UE L 52 z 23.02.2013, str. 37),</p> <p>2) organizacyjnych, określonych w art. 26 rozporządzenia 648/2012 lub art. 5, art. 6, art. 8 ust. 4, art. 9 ust. 2 lub 5 lub art. 11 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 153/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w</p>	
--	--	--	--	--

			<p>odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów obowiązujących kontrahentów centralnych (Dz. Urz. UE L 52 z 19.12.2012, str. 41), zwanego dalej „rozporządzeniem 153/2013”,</p> <p>3) w zakresie zarządu lub komisji ds. ryzyka określonych odpowiednio w art. 27 ust. 2 i 3 lub art. 28 rozporządzenia 648/2012, lub gdy kierownictwo wyższego szczebla CCP nie spełnia wymagań określonych w art. 27 ust. 1 tego rozporządzenia,</p> <p>4) prowadzenia, przechowywania lub udostępniania dokumentacji, określonych w art. 27 ust. 3 lub art. 29 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>5) informowania Komisji, określonych w art. 31 ust. 1 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>6) wykrywania i zarządzania konfliktami interesów oraz ich rozstrzygania lub pozostałych wymogów określonych w art. 33 ust. 1–4 lub ust. 5 zdanie pierwsze rozporządzenia 648/2012,</p> <p>7) ustanowienia, wprowadzenia i utrzymywania odpowiedniej strategii na rzecz ciągłości działania oraz planu przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej lub pozostałych wymogów określonych w art. 34 rozporządzenia 648/2012 lub art. 17 ust. 1, art. 19 ust. 2 lub 3 lub art. 23 ust. 2 rozporządzenia 153/2013,</p> <p>8) w zakresie outsourcingu, określonych w art. 35 ust. 1 i 2 rozporządzenia 648/2012 lub obowiązku udostępniania Komisji informacji określonego w art. 35 ust. 3 tego rozporządzenia,</p> <p>9) określonych w art. 36 rozporządzenia 648/2012 lub wymogów w zakresie uczestnictwa, przejrzystości, wyodrębniania i przenoszenia aktywów, określonych w art. 37–39 tego rozporządzenia,</p> <p>10) w zakresie zarządzania ekspozycją, określonych w art. 40 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>11) w zakresie depozytu zabezpieczającego lub pozostałych wymogów określonych w art. 41 rozporządzenia 648/2012 lub art. 24 ust. 3 lub art. 27 ust. 2 lub 3 rozporządzenia 153/2013,</p>
--	--	--	--

				<p>12) utrzymywania funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oraz utrzymywania innych zasobów finansowych, lub pozostałych wymogów określonych w art. 42 lub art. 43 rozporządzenia 648/2012 lub art. 29–31 rozporządzenia 153/2013,</p> <p>13) posiadania stałego dostępu do odpowiedniej płynności lub zapewnienia środków kontroli ryzyka utraty płynności, lub pozostałych wymogów określonych w art. 44 rozporządzenia 648/2012 lub art. 32 ust. 3 lub 6, art. 33 ust. 5 lub 6 lub art. 34 ust. 3 rozporządzenia 153/2013,</p> <p>14) pokrywania w sposób określony w art. 45 rozporządzenia 648/2012 strat w przypadku niewykonania przez członka rozliczającego zobowiązań lub obliczania i utrzymywania własnych zasobów celowych przeznaczonych na pokrycie takich strat, lub pozostałych wymogów określonych w art. 36 rozporządzenia 153/2013,</p> <p>15) w zakresie zabezpieczeń, lub pozostałych wymogów określonych w art. 46 rozporządzenia 648/2012 lub art. 40 lub art. 42 ust. 8 lub 9 rozporządzenia 153/2013,</p> <p>16) w zakresie polityki inwestycyjnej, określonych w art. 47 rozporządzenia 648/2012 lub pozostałych wymogów określonych w art. 45 ust. 7 rozporządzenia 153/2013,</p> <p>17) posiadania oraz stosowania procedur na wypadek niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego lub pozostałych wymogów określonych w art. 48 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>18) dokonywania przeglądu modeli i parametrów przyjętych do obliczania wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, przeprowadzania testów warunków skrajnych i weryfikacji historycznej, lub informowania o wynikach testów lub pozostałych wymogów określonych w art. 49 rozporządzenia 648/2012 lub art. 48, art. 49 ust. 4–6, art. 50, art. 51 ust. 6–8, art. 54 ust. 2, art. 56 ust. 1, art. 57 ust. 4 lub art. 59 rozporządzenia 153/2013,</p> <p>19) podawania do publicznej wiadomości</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>podstawowych informacji dotyczących modelu zarządzania ryzykiem lub założeń przyjętych w celu przeprowadzania testów warunków skrajnych, określonych w art. 49 ust. 3 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>20) w zakresie rozrachunku, określonych w art. 50 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>21) przekazywania informacji dla celów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), określonych w art. 50c rozporządzenia 648/2012,</p> <p>22) w zakresie uzgodnień interoperacyjnych, określonych w art. 51–54 rozporządzenia 648/2012</p> <p>– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na CCP karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>2. Na CCP, które nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, i które wbrew obowiązkowi nie sporządziło lub nie poddało badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.</p> <p>3. W przypadku gdy CCP nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć na osoby odpowiedzialne za ich niespełnienie karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.</p> <p>4. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>Art. 173e. 1. W przypadku gdy CCP:</p> <p>1) rozszerza zakres działalności o dodatkowe usługi lub na inne państwo członkowskie wbrew warunkom określonym w art. 15 rozporządzenia 648/2012,</p>	
--	--	--	--	--

				<p>2) wprowadza istotne zmiany do modeli lub parametrów przyjętych do obliczania wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, wymogów dotyczących zabezpieczenia i innych mechanizmów kontroli ryzyka, o których mowa w art. 49 ust. 1 rozporządzenia 648/2012, bez wymaganej zgody Komisji i Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych lub bez uzyskania opinii kolegium, o którym mowa w art. 19 tego rozporządzenia</p> <p>– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na CCP karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>2. W przypadku naruszenia przepisów, o których mowa w ust. 1, przez CCP, które wbrew obowiązkowi nie sporządziło lub nie poddało badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na to CCP karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.</p> <p>3. W przypadku naruszenia przez CCP przepisów, o których mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć na osoby odpowiedzialne za te naruszenia karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.</p> <p>4. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>Art. 173f. 1. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość zagrożenia niewykonywania lub nienależytego wypełniania przez CCP zobowiązań wobec swoich członków lub naruszenia interesów uczestników obrotu, Komisja po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego może:</p> <p>1) zakazać, na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy, inwestowania całości lub części kapitału własnego we wszystkie lub niektóre rodzaje instrumentów finansowych, o których mowa w art. 47 rozporządzenia 648/2012, lub nakazać wstrzymanie</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>wypłat z zysku;</p> <p>2) zakazać na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy, przyjmowania do rozliczania przez CCP wszystkich lub niektórych rodzajów transakcji.</p> <p>2. W przypadku, gdy niektóre inwestycje lub transakcje nie prowadzą do zwiększenia zagrożenia niewykonywania lub nienależytego wypełniania przez CCP zobowiązań wobec swoich członków lub zwiększenia zagrożenia naruszenia interesów uczestników obrotu, Komisja może w czasie trwania zakazu zezwolić na dokonanie niektórych inwestycji lub przyjęcie do rozliczenia niektórych transakcji.</p> <p>Art. 173g. 1. W przypadku gdy członek rozliczający w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia 648/2012 nie wykonuje lub nienależyście wykonuje obowiązki:</p> <p>1) ujawniania publicznego cen i opłat związanych ze świadczonymi usługami, określone w art. 38 ust. 1 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>2) udostępnienia CCP dodatkowych środków w przypadku niewykonania zobowiązania przez innego członka rozliczającego, lub posiadania ograniczonej ekspozycji wobec CCP, określone w art. 43 ust. 3 rozporządzenia 648/2012,</p> <p>3) przejęcia aktywów i pozycji klienta lub klientów innego członka rozliczającego niewykonującego swojego zobowiązania, określone w art. 48 ust. 5 lub 6 rozporządzenia 648/2012</p> <p>– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na członka rozliczającego karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>2. Na członków rozliczających, którzy nie wykonują lub nienależyście wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy wbrew obowiązkowi nie sporządzili lub nie poddali badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę</p>	
--	--	--	--	--

			<p>pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.</p> <p>3. Na członków rozliczających, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, i którzy nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.</p> <p>4. W przypadku gdy członek rozliczający nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć na osoby odpowiedzialne za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.</p> <p>5. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 4, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>Art. 173h. 1. W przypadku gdy członek rozliczający nie spełnia wymogów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dotyczących uczestnictwa, określonych w art. 37 ust. 3 rozporządzenia 648/2012, 2) w zakresie wyodrębniania i przenoszenia aktywów lub pozostałych wymogów określonych w art. 39 ust. 4–8 rozporządzenia 648/2012, 3) określonych w art. 4 rozporządzenia 149/2013 <p>– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na członka rozliczającego karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>2. Na członka rozliczającego, który nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, i który wbrew obowiązkowi nie sporządził lub nie poddał badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.</p> <p>3. Na członków rozliczających, którzy nie spełniają wymogów, o których mowa w ust. 1, i którzy nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego,</p>	
--	--	--	---	--

				<p>Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.</p> <p>4. W przypadku gdy członek rozliczający nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć na osoby odpowiedzialne za ich niespełnienie karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.</p> <p>5. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 4, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>Art. 173i. 1. W przypadku gdy klient w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia 648/2012, świadczący pośrednie usługi rozliczeniowe, o których mowa w rozdziale II rozporządzenia 149/2013, nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki określone w art. 2, art. 4 ust. 4 lub art. 5 rozporządzenia 149/2013, lub nie spełnia określonych w tych przepisach wymogów, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na niego karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>2. Na klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe, który nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, lub nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, i który wbrew obowiązkowi nie sporządził lub nie poddał badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.</p> <p>3. Na klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe, który nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, lub nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, i który nie ma obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.</p> <p>4. W przypadku gdy klient świadczący pośrednie usługi rozliczeniowe nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, lub nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1, Komisja może</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>nałożyć na osoby odpowiedzialne odpowiednio za:</p> <p>1) niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków lub</p> <p>2) niespełnienie wymogów</p> <p>– o których mowa w ust. 1, karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.</p> <p>5. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 4, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.</p> <p>Art. 173j. 1. Na podmiot prowadzący system obrotu w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia 648/2012, który nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki w zakresie niedyskryminacyjnego dostarczania na wniosek CCP informacji o transakcjach (udzielenie dostępu), określone w art. 8 rozporządzenia 648/2012, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego – nie większą jednak niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.</p> <p>2. Na podmiot prowadzący system obrotu, który nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, i który wbrew obowiązkowi nie sporządził lub nie poddał badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.”;</p> <p><u>Art. 5 pkt 8</u></p> <p>8) w art. 25 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Komisja, w drodze uchwały, decyduje o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o zastosowaniu sankcji za naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 i art.7–11 rozporządzenia 648/2012, chyba że ujawnienie takich informacji zagroziłoby poważnie rynkom finansowym lub zaszkodziłoby w niewspółmierny sposób zainteresowanym stronom. Przekazane informacje nie mogą zawierać danych osobowych.</p>	
--	--	--	---	--

Art. 22 ust. 4	4. ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz właściwych organów wyznaczonych zgodnie z ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 23 ust. 1	Artykuł 23. Współpraca organów 1. Właściwe organy ściśle współpracują ze sobą i z ESMA oraz, o ile jest to konieczne, z ESBC.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 23 ust. 2	2. Wykonując swoje ogólne obowiązki, właściwe organy należycie uwzględniają potencjalny wpływ swoich decyzji na stabilność systemu finansowego we wszystkich innych zainteresowanych państwach członkowskich, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, o których mowa w art. 24, w oparciu o informacje dostępne w chwili podjęcia decyzji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 24	Artykuł 24. Sytuacje nadzwyczajne Organ właściwy dla CCP lub jakiegokolwiek inny organ niezwłocznie informuje ESMA, kolegium, odpowiednich członków ESBC i inne odpowiednie organy o sytuacji nadzwyczajnej dotyczącej CCP, w tym o zmianach na rynkach finansowych, które mogą mieć niekorzystny wpływ na płynność rynku i stabilność systemu finansowego w dowolnym z państw członkowskich, w których CCP lub jego członkowie rozliczający mają siedzibę.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 25 ust. 1	Rozdział 4. Stosunki z państwami trzecimi Artykuł 25. Uznawanie CCP z państw trzecich 1. CCP mający siedzibę w państwie trzecim może świadczyć usługi rozliczeniowe na rzecz członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii wyłącznie wtedy, gdy jest uznany przez ESMA.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 25 ust. 2	<p>2. ESMA, po konsultacji z organami, o których mowa w ust. 3, może uznać CCP mającego siedzibę w państwie trzecim, który wystąpił o uznanie w celu świadczenia niektórych usług rozliczeniowych lub prowadzenia niektórych działań rozliczeniowych, jeżeli:</p> <p>a) Komisja przyjęła akt wykonawczy zgodnie z ust. 6;</p> <p>b) CCP uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności w danym państwie trzecim i podlega w nim skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa zapewniającemu pełną zgodność z wymogami ostrożnościowymi mającymi zastosowanie w tym państwie trzecim;</p> <p>c) zawarto uzgodnienia o współpracy zgodnie z ust. 7;</p> <p>d) CCP ma siedzibę lub uzyskał zezwolenie w państwie trzecim uznanym za posiadające systemy przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu równoważne z systemami unijnymi na podstawie kryteriów określonych we wspólnych ustaleniach państw członkowskich w sprawie równoważności podmiotów z państw trzecich na mocy dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 25 ust. 3	<p>3. Podczas przeprowadzania oceny, czy warunki, o których mowa w ust. 2, zostały spełnione, ESMA konsultuje się z:</p> <p>a) właściwym organem państwa członkowskiego, w którym dany CCP świadczy lub zamierza świadczyć usługi rozliczeniowe i które zostało wybrane przez tego CCP;</p> <p>b) właściwymi organami odpowiedzialnymi za nadzór nad członkami rozliczającymi CCP mającymi siedzibę w trzech państwach członkowskich, które przekazują - lub po których CCP spodziewają się, że będą przekazywać - łącznie w okresie jednego roku największe składki do prowadzonego przez danego CCP funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, o którym mowa w art. 42;</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>c) właściwymi organami odpowiedzialnymi za nadzór nad znajdującymi się w Unii systemami obrotu, które są obsługiwane lub mają być obsługiwane przez danego CCP;</p> <p>d) właściwymi organami sprawującymi nadzór nad CCP mającymi siedzibę w Unii, z którymi zostały zawarte uzgodnienia interoperacyjne;</p> <p>e) odpowiednimi członkami ESBC państw członkowskich, w których dany CCP świadczy lub zamierza świadczyć usługi rozliczeniowe, oraz z odpowiednimi członkami ESBC odpowiedzialnymi za sprawowanie nadzoru nad CCP, z którymi zostały zawarte uzgodnienia interoperacyjne;</p> <p>f) bankami centralnymi emitującymi waluty Unii o największym znaczeniu dla instrumentów finansowych rozliczanych obecnie lub których rozliczenie jest planowane.</p>				
<p>Art. 25 ust. 4</p>	<p>4. CCP, o którym mowa w ust. 1, składa swój wniosek do ESMA.</p> <p>CCP składający wniosek o uznanie przekazuje ESMA wszelkie niezbędne do tego celu informacje. W terminie 30 dni roboczych od otrzymania wniosku ESMA sprawdza wniosek pod kątem jego kompletności. Jeśli wniosek jest niekompletny ESMA wyznacza termin, w którym CCP składający wniosek ma przedłożyć dodatkowe informacje.</p> <p>Decyzja o uznaniu podejmowana jest w oparciu o warunki określone w ust. 2 i jest niezależna od wszelkich ocen stanowiących podstawę decyzji o równoważności, o której mowa w art. 13 ust. 3.</p> <p>Przed podjęciem decyzji ESMA przeprowadza konsultacje z podmiotami i instytucjami, o których mowa w ust. 3.</p> <p>W terminie 180 dni roboczych od złożenia kompletnego wniosku ESMA informuje na piśmie CCP składające wniosek o uznaniu lub odmowie uznania, podając wyczerpujące uzasadnienie.</p> <p>ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz CCP uznanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.</p>	<p>N/przepis stosowany jest bezpośrednio</p>			

Art. 25 ust. 5	5. ESMA, po konsultacji z organami i podmiotami, o których mowa w ust. 3, dokonuje przeglądu decyzji o uznaniu CCP mającego siedzibę w państwie trzecim, jeżeli ten CCP rozszerzył zakres swojej działalności i usług w Unii. Przegląd ten przeprowadza się zgodnie z przepisami ust. 2, 3 i 4. ESMA może cofnąć decyzję o uznaniu tego CCP, jeżeli warunki określone w ust. 2 nie są już spełniane oraz w sytuacji analogicznej do sytuacji opisanej w art. 20.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 25 ust. 6	6. Komisja może przyjąć akt wykonawczy zgodnie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, stwierdzając, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV niniejszego rozporządzenia, że dani CCP podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa prowadzonemu na bieżąco w tym państwie trzecim oraz że ramy prawne tego państwa trzeciego przewidują skuteczny równoważny system uznawania CCP, którzy uzyskali zezwolenie na mocy systemów prawnych państw trzecich.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 25 ust. 7	7. ESMA zawiera uzgodnienia o współpracy z odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich, których ramy prawne i nadzorcze uznano za równoważne z niniejszym rozporządzeniem zgodnie z ust. 6. Uzgodnienia takie określają co najmniej: a) mechanizm wymiany informacji między ESMA a właściwymi organami danych państw trzecich, w tym dostęp do wszystkich informacji, o które występuje ESMA, na temat CCP, które uzyskały zezwolenie w państwach trzecich; b) mechanizm szybkiego powiadamiania ESMA w przypadkach, gdy właściwy organ państwa trzeciego uzna, że CCP, nad którym sprawuje nadzór, narusza warunki udzielonego mu zezwolenia lub innych przepisów, którym podlega; c) mechanizm szybkiego powiadamiania ESMA przez właściwy organ państwa trzeciego w przypadkach, gdy CCP, nad którym taki organ sprawuje nadzór, uzyskał	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>prawo do świadczenia usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających lub klientów mających siedzibę w Unii;</p> <p>d) procedury dotyczące koordynacji działań nadzorczych, w tym, w odpowiednich przypadkach, kontroli w miejscu prowadzenia działalności.</p>				
Art. 25 ust. 8	<p>8. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających szczegółową treść informacji, jakie CCP musi przedstawić ESMA w swoim wniosku o uznanie.</p> <p>ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 26 ust. 1	<p>Tytuł IV. WYMOGI W ODNIESIENIU DO CCP</p> <p>Rozdział 1. Wymogi organizacyjne</p> <p>Artykuł 26.</p> <p>Przepisy ogólne</p> <p>1. CCP posiada solidne zasady zarządzania obejmujące jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi obszarami odpowiedzialności, skuteczne procesy służące rozpoznawaniu ryzyka, na które jest lub może być narażony CCP, zarządzaniu ryzykiem, monitorowaniu i zgłaszaniu ryzyka oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej obejmujące prawidłowe procedury administracyjne i rachunkowości.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 26 ust. 2	<p>2. CCP przyjmuje strategie i procedury dostatecznie skuteczne, aby zapewnić przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym przestrzeganie wszystkich tych przepisów przez zarządzających CCP i jego pracowników.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

Art. 26 ust. 3	3. CCP utrzymuje i stosuje strukturę organizacyjną zapewniającą ciągłość działania oraz prawidłowe funkcjonowanie w zakresie świadczenia usług i prowadzenia działalności. Stosuje odpowiednie i proporcjonalne systemy, zasoby i procedury.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 26 ust. 4	4. CCP utrzymuje wyraźne rozgraniczenie między podległością służbową w odniesieniu do zarządzania ryzykiem a podległością służbową w odniesieniu do innych działań CCP.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 26 ust. 5	5. CCP przyjmuje, wdraża i prowadzi politykę wynagrodzeń promującą rozsądne i skuteczne zarządzanie ryzykiem oraz niesprzyjającą rozluźnianiu standardów ryzyka.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 26 ust. 6	6. CCP posiada odpowiednie systemy informatyczne pozwalające na uwzględnienie złożoności, różnorodności i rodzaju świadczonych usług oraz prowadzonej działalności, tak aby zapewnić wysokie standardy bezpieczeństwa oraz integralność i poufność informacji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 26 ust. 7	7. CCP nieodpłatnie podaje do wiadomości publicznej zasady zarządzania oraz przepisy regulujące działalność CCP, a także kryteria dopuszczenia do członkostwa.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 26 ust. 8	8. CCP podlega częstym i niezależnym audytom. Wyniki tych audytów przekazywane są zarządowi i udostępniane właściwemu organowi.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 26	9. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z członkami ESBC,	N/przepis			

ust. 9	<p>opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny zakres zasad i rozwiązań w zakresie zarządzania, o których mowa w ust. 1-8.</p> <p>ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010</p>	stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 27 ust. 1	<p>Artykuł 27.</p> <p>Kierownictwo wyższego szczebla i zarząd</p> <p>1. Kierownictwo wyższego szczebla CCP musi cieszyć się odpowiednio nieposzlakowaną opinią i posiadać dostateczne doświadczenie pozwalające na zapewnienie prawidłowego i ostrożnego zarządzania CCP.</p>	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 27 ust. 2	<p>2. CCP posiada zarząd. Co najmniej jedna trzecia składu zarządu, jednak nie mniej niż dwóch członków, musi być niezależna. Przedstawiciele klientów członków rozliczających zapraszani są na posiedzenia zarządu dotyczące kwestii związanych z art. 38 i 39. Wynagrodzenie niezależnych i innych członków zarządu, niepełniących funkcji wykonawczych nie jest powiązane z wynikami działalności CCP.</p> <p>Członkowie zarządu CCP, w tym członkowskie niezależni, muszą cieszyć się odpowiednio nieposzlakowaną opinią oraz posiadać odpowiednią wiedzę specjalistyczną z zakresu usług finansowych, zarządzania ryzykiem i usług rozliczeniowych.</p>	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 27 ust. 3	<p>3. CCP wyraźnie określa zadania i zakres odpowiedzialności zarządu oraz udostępnia protokoły posiedzeń zarządu właściwemu organowi i audytorom.</p>	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 28 ust. 1	<p>Artykuł 28.</p> <p>Komisja ds. ryzyka</p>	N/przepis stosowan			

	1. CCP ustanawia komisję ds. ryzyka, w skład której wchodzi przedstawiciele jego członków rozliczających, niezależni członkowie zarządu oraz przedstawiciele klientów. Komisja ds. ryzyka może zaprosić pracowników CCP i niezależnych ekspertów zewnętrznych do uczestniczenia w posiedzeniach komisji bez prawa głosu. Właściwe organy mogą zwrócić się z wnioskiem o udział w posiedzeniach komisji ds. ryzyka bez prawa głosu oraz o należyte udzielenie informacji na temat działań i decyzji komisji ds. ryzyka. Opinie komisji ds. ryzyka są niezależne od bezpośredniego wpływu kierownictwa CCP. Żadna z grup przedstawicieli nie ma większości w komisji ds. ryzyka.	y jest bezpośrednio			
Art. 28 ust. 2	2. CCP wyraźnie określa zakres upoważnienia, zasady zarządzania służące zapewnieniu jego niezależności, procedury operacyjne, kryteria przyjmowania i mechanizm wyboru członków komisji ds. ryzyka. Zasady zarządzania są udostępniane publicznie i przewidują co najmniej, że komisji ds. ryzyka przewodniczy niezależny członek zarządu oraz że komisja ta bezpośrednio podlega zarządowi i odbywa regularne posiedzenia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 28 ust. 3	3. Komisja ds. ryzyka doradza zarządowi w zakresie wszelkich uzgodnień, które mogą wpłynąć na zarządzanie ryzykiem CCP, takich jak znacząca zmiana modelu ryzyka, procedury na wypadek niewykonania zobowiązania, kryteria przyjmowania członków rozliczających, rozliczania nowych klas instrumentów lub funkcji na zasadzie outsourcingu. Opinie komisji ds. ryzyka nie są wymagane w odniesieniu do bieżącej działalności CCP. W sytuacjach nadzwyczajnych podejmuje się rozsądne wysiłki w celu zasięgnięcia opinii komisji ds. ryzyka na temat zdarzeń mających wpływ na zarządzanie ryzykiem CCP.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 28 ust. 4	4. Bez uszczerbku dla prawa właściwych organów do uzyskania odpowiednich informacji, członków komisji ds. ryzyka obowiązuje poufność. W przypadku gdy przewodniczący komisji ds. ryzyka stwierdzi istnienie faktycznego lub potencjalnego konfliktu interesów danego członka w odniesieniu do określonej kwestii,	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	członek ten nie może głosować w tej kwestii.				
Art. 28 ust. 5	5. CCP niezwłocznie informuje właściwy organ o wszelkich decyzjach, w których zarząd decyduje o nieuwzględnieniu opinii komisji ds. ryzyka.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 29 ust. 1	Artykuł 29. Prowadzenie dokumentacji 1. Przez okres co najmniej dziesięciu lat CCP przechowuje pełną dokumentację dotyczącą świadczonych usług i prowadzonej działalności, tak aby umożliwić właściwemu organowi monitorowanie spełniania przez CCP zgodności z niniejszym rozporządzeniem.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 29 ust. 2	2. Przez okres co najmniej dziesięciu lat po rozwiązaniu kontraktu CCP przechowuje kompletne informacje na temat wszystkich zrealizowanych przez siebie kontraktów. Informacje te umożliwiają co najmniej określenie pierwotnych warunków transakcji przed jej rozliczeniem przez CCP.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 29 ust. 3	3. Na wniosek właściwego organu ESMA i odpowiednich członków ESBC CCP udostępnia im dokumentację i informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, a także wszelkie informacje na temat pozycji rozliczonych kontraktów, niezależnie od systemu obrotu, w którym transakcja została zawarta.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 29 ust. 4	4. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące dokumentacji i informacji, które muszą być przechowywane zgodnie z ust. 1 do 3. ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r. Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 29 ust. 5	<p>5. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 i 2 ESMA opracowuje projekt wykonawczych standardów technicznych określających format dokumentacji i informacje, które mają być przechowywane.</p> <p>ESMA przedstawia Komisji ten projekt wykonawczych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji przyznaje się uprawnienia do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 30 ust. 1	<p>Artykuł 30.</p> <p>Akcjonariusze i udziałowcy posiadający znaczne pakiety akcji</p> <p>1. Właściwy organ udziela zezwolenia CCP dopiero wtedy, gdy organowi temu zostaną przedstawione dane osobowe akcjonariuszy lub udziałowców, bezpośrednich lub pośrednich, osób fizycznych lub prawnych, posiadających znaczne pakiety akcji, a także dane na temat wartości takich pakietów.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 30 ust. 2	<p>2. Właściwy organ odmawia udzielenia zezwolenia CCP w przypadku, gdy nie jest przekonany o stosowności - uwzględniając potrzebę zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania CCP - udziałowców lub akcjonariuszy posiadających znaczne pakiety akcji w CCP.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 30 ust. 3	<p>3. W przypadku bliskich powiązań między CCP i innymi osobami prawnymi lub fizycznymi właściwy organ udziela zezwolenia tylko wówczas, gdy powiązania te nie uniemożliwiają skutecznego wykonywania funkcji nadzorczych właściwego organu.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 30	<p>4. W przypadku gdy osoby, o których mowa w ust. 1, wywierają wpływ, który może być niekorzystny dla</p>	N/przepis			

ust. 4	<p>prawidłowego i ostrożnego zarządzania CCP, właściwy organ podejmuje odpowiednie kroki służące ustaniu tej sytuacji, które mogą obejmować cofnięcie zezwolenia dla danego CCP.</p>	<p>stosowan y jest bezpośre dnio</p>			
Art. 30 ust. 5	<p>5. Właściwy organ nie udziela zezwolenia, gdy skuteczne wykonywanie jego funkcji nadzorczych nie jest możliwe z powodu przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państwa trzeciego mających zastosowanie do jednej osoby fizycznej lub prawnej bądź większej liczby tych osób, z którymi CCP posiada bliskie powiązania, bądź też z powodu trudności w egzekwowaniu takich przepisów.</p>	<p>N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio</p>			
Art. 31 ust. 1	<p>Artykuł 31. Obowiązki informacyjne wobec właściwych organów</p> <p>1. CCP informuje właściwy dla siebie organ o wszelkich zmianach kierownictwa i przekazuje temu organowi wszystkie informacje niezbędne do oceny zgodności z art. 27 ust. 1 i art. 27 ust. 2 akapit drugi.</p> <p>W przypadku gdy postępowanie członka zarządu może niekorzystnie wpływać na prawidłowe i ostrożne zarządzanie CCP, właściwy organ podejmuje odpowiednie środki, które mogą obejmować usunięcie tego członka z zarządu.</p>	<p>N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio</p>			
Art. 31 ust. 2	<p>2. Każda osoba fizyczna lub prawna bądź większa liczba takich osób działających w porozumieniu (potencjalny nabywca), która postanowiła (które postanowiły) nabyć, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji w CCP lub zwiększyć, bezpośrednio lub pośrednio, taki posiadany znaczny pakiet akcji w CCP, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału osiągnie bądź przekroczy 10 %, 20 %, 30 % lub 50 % albo CCP stanie się jednostką zależną takiej osoby (takich osób), (planowane nabycie), uprzednio informuje na piśmie organ właściwy dla CCP, w którym zamierza ona (zamierzają one) nabyć lub zwiększyć znaczny pakiet akcji, o wielkości tego pakietu oraz przekazuje odpowiednie informacje, o których mowa w art. 32 ust. 4.</p> <p>Każda osoba fizyczna lub prawna, która postanowiła</p>	<p>N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio</p>			

	<p>zbyć, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji w CCP (potencjalny zbywca), uprzednio informuje na piśmie właściwy organ o tym fakcie, informując go o wielkości tego pakietu. Osoba taka powiadamia również właściwy organ w przypadku podjęcia decyzji o zmniejszeniu posiadanego znacznego pakietu akcji w taki sposób, że udział praw głosu lub posiadanego przez nią kapitału spadłby wówczas poniżej poziomu 10 %, 20 %, 30 % bądź 50 % lub CCP przestałby być jednostką zależną tej osoby.</p> <p>Bezwłocznie po otrzymaniu powiadomienia określonego w niniejszym ustępie, a najpóźniej w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w niniejszym akapicie, oraz informacji określonych w ust. 3, właściwy organ potwierdza odbiór powiadomienia lub informacji potencjalnemu nabywcy lub zbywcy na piśmie.</p> <p>Właściwy organ ma maksymalnie 60 dni roboczych od dnia pisemnego potwierdzenia odbioru powiadomienia i wszystkich dokumentów, których załączenie do powiadomienia jest wymagane na podstawie wykazu określonego w art. 32 ust. 4 (okres oceny), na przeprowadzenie oceny, o której mowa w art. 32 ust. 1 (ocena).</p> <p>W chwili potwierdzenia odbioru właściwy organ powiadamia potencjalnego nabywcę lub zbywcę o terminie, w którym upływa okres oceny.</p>				
<p>Art. 31 ust. 3</p>	<p>3. Podczas okresu oceny, lecz nie później niż pięćdziesiątego dnia roboczego okresu oceny właściwy organ może, w razie potrzeby, zwrócić się o dalsze informacje potrzebne do ukończenia oceny. Prośbę tę przekazuje się na piśmie z wyszczególnieniem dodatkowych niezbędnych informacji.</p> <p>Bieg okresu oceny zostaje wstrzymany na okres od dnia przekazania prośby o informacje przez właściwy organ do dnia otrzymania odpowiedzi od potencjalnego nabywcy. Wstrzymanie to nie może przekroczyć dwudziestu dni roboczych. Właściwy organ może rozważyć wystąpienie z kolejnymi wnioskami o uzupełnienie lub wyjaśnienie informacji, jednak nie mogą one powodować wstrzymania biegu okresu oceny.</p>	<p>N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio</p>			

Art. 31 ust. 4	<p>4. Właściwy organ może przedłużyć wstrzymanie, o którym mowa w ust. 3 akapit drugi, do 30 dni roboczych, w przypadku gdy potencjalny nabywca lub zbywca:</p> <p>a) ma siedzibę poza Unią albo jeśli nadzór nad nim sprawuje organ spoza Unii;</p> <p>b) jest osobą fizyczną albo prawną, która nie podlega nadzorowi na mocy niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy 73/239/EWG, dyrektywy Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie lub dyrektyw 2002/83/WE, 2003/41/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE, 2006/48/WE, 2009/65/WE lub 2011/61/UE.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 31 ust. 5	<p>5. Jeśli po zakończeniu oceny właściwy organ postanawia wyrazić sprzeciw wobec planowanego nabycia, informuje o tym potencjalnego nabywcę na piśmie w ciągu dwóch dni roboczych, ale przed upływem okresu oceny, podając powody takiej decyzji. Właściwy organ odpowiednio informuje kolegium, o którym mowa w art. 18. Z zastrzeżeniem przepisów krajowych odpowiednie uzasadnienie takiej decyzji może zostać upublicznione na żądanie potencjalnego nabywcy. Państwa członkowskie mogą jednak zezwolić właściwemu organowi na ujawnienie uzasadnienia przy braku wniosku potencjalnego nabywcy.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 31 ust. 6	<p>6. Jeśli przed upływem okresu oceny właściwy organ nie wyrazi sprzeciwu wobec planowanego nabycia, uznaje się, że planowane nabycie zostało zatwierdzone.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 31 ust. 7	<p>7. Właściwy organ może ustalić maksymalny termin na sfinalizowanie planowanego nabycia i przedłużyć go w stosownych przypadkach.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

		dnio			
Art. 31 ust. 8	8. Państwa członkowskie nie ustanawiają bardziej restrykcyjnych wymogów w odniesieniu do powiadomienia właściwego organu i zatwierdzenia przez niego bezpośredniego lub pośredniego nabycia praw głosu lub kapitału niż wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 32 ust. 1	<p>Artykuł 32.</p> <p>Ocena</p> <p>1. W ramach oceny powiadomienia przewidzianego w art. 31 ust. 2 oraz informacji, o których mowa w art. 31 ust. 3, właściwy organ, dla zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania CCP, w którym ma nastąpić nabycie, oraz mając na względzie prawdopodobny wpływ potencjalnego nabywcy na CCP, ocenia stosowność potencjalnego nabywcy oraz finansową solidność planowanego nabycia w oparciu o wszystkie poniższe elementy:</p> <p>a) reputację i finansową solidność potencjalnego nabywcy;</p> <p>b) reputację i doświadczenie wszelkich osób, które będą kierować działalnością CCP w wyniku planowanego nabycia;</p> <p>c) zdolność CCP do przestrzegania, aktualnie i w przyszłości, niniejszego rozporządzenia;</p> <p>d) istnienie wystarczających podstaw by podejrzewać, iż w związku z planowanym nabyciem dokonuje się, dokonano lub usiłowano dokonać prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w rozumieniu art. 1 dyrektywy 2005/60/WE lub że planowane nabycie może zwiększyć takie ryzyko.</p> <p>W ocenie solidności finansowej potencjalnego nabywcy właściwy organ poświęca szczególną uwagę rodzajowi prowadzonej i planowanej działalności w CCP, w którym ma nastąpić nabycie.</p> <p>W ocenie zdolności CCP do przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia właściwy organ poświęca szczególną uwagę temu, czy grupa, w skład której</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	wejdzie CCP, posiada strukturę umożliwiającą sprawowanie skutecznego nadzoru, skuteczną wymianę informacji pomiędzy właściwymi organami i ustalenie podziału odpowiedzialności pomiędzy tymi organami.				
Art. 32 ust. 2	2. Właściwe organy mogą wyrazić sprzeciw wobec planowanego nabycia jedynie wówczas, gdy na podstawie kryteriów określonych w ust. 1 istnieją ku temu uzasadnione powody lub jeżeli informacje dostarczone przez potencjalnego nabywcę są niekompletne.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 32 ust. 3	3. Państwa członkowskie nie narzucają żadnych wstępnych warunków dotyczących wielkości pakietów, jakie są nabywane, ani nie umożliwiają swoim właściwym organom oceny planowanego nabycia pod kątem potrzeb ekonomicznych rynku.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 32 ust. 4	4. Państwa członkowskie publicznie udostępniają wykaz informacji, które są niezbędne do przeprowadzenia oceny i które są przekazywane właściwym organom w chwili dokonywania powiadomienia, o którym mowa w art. 31 ust. 2. Zakres wymaganych informacji musi być proporcjonalny i dostosowany do charakteru potencjalnego nabywcy i planowanego nabycia. Państwa członkowskie nie wymagają informacji, które nie są istotne dla przeprowadzenia oceny ostrożnościowej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 32 ust. 5	5. Nie naruszając przepisów art. 31 ust. 2, 3 i 4, w przypadku gdy właściwy organ otrzyma powiadomienia o dwóch lub więcej planach nabycia lub zwiększenia znacznych pakietów akcji w tym samym CCP, traktuje on potencjalnych nabywców w sposób niedyskryminujący.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 32 ust. 6	6. Odpowiednie właściwe organy ściśle współpracują ze sobą podczas przeprowadzania oceny, w przypadku gdy potencjalny nabywca jest: a) innym CCP, instytucją kredytową, zakładem ubezpieczeń na życie, zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, przedsiębiorstwem inwestycyjnym, operatorem rynku, operatorem systemu rozrachunku papierów wartościowych, spółką zarządzającą UCITS	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>lub ZAFI posiadającym zezwolenie innego państwa członkowskiego;</p> <p>b) jednostką dominującą innego CCP, instytucji kredytowej, zakładu ubezpieczeń na życie, zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji, przedsiębiorstwa inwestycyjnego, operatora rynku, operatora systemu rozrachunku papierów wartościowych, spółki zarządzającej UCITS lub ZAFI posiadającego zezwolenie innego państwa członkowskiego;</p> <p>c) osobą fizyczną lub prawną kontrolującą inne CCP, instytucję kredytową, zakład ubezpieczeń na życie, zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji, przedsiębiorstwo inwestycyjne, operatora rynku, operatora systemu rozrachunku papierów wartościowych, spółkę zarządzającą UCITS lub ZAFI posiadającego zezwolenie innego państwa członkowskiego.</p>				
Art. 32 ust. 7	<p>7. Właściwe organy dostarczają sobie nawzajem, bez zbędnej zwłoki, wszelkich informacji niezbędnych lub istotnych dla oceny. Właściwe organy przekazują sobie na wniosek wszelkie istotne informacje, a także przekazują wszelkie niezbędne informacje z własnej inicjatywy. Decyzja właściwego organu, który udzielił zezwolenia CCP, w którym ma nastąpić planowane nabycie, zawiera wszelkie opinie lub zastrzeżenia wyrażone przez właściwy organ odpowiedzialny za potencjalnego nabywcę.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 33 ust. 1	<p>Artykuł 33.</p> <p>Konflikty interesów</p> <p>1. CCP wprowadza i stosuje skuteczne, utrwalone w formie pisemnej uzgodnienia organizacyjno-administracyjne na potrzeby wykrywania potencjalnych konfliktów interesów wewnętrznych i zarządzania nimi, w tym dotyczących jego kierownictwa, pracowników bądź wszelkich osób bezpośrednio lub pośrednio kontrolujących lub blisko z nimi powiązanych oraz dotyczących jego członków rozliczających lub ich klientów znanych temu CCP. CCP wprowadza odpowiednie procedury w celu rozstrzygnięcia ewentualnych konfliktów interesów.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 33 ust. 2	2. Jeżeli uzgodnienia organizacyjne lub administracyjne wprowadzone przez CCP w celu zarządzania konfliktami interesów nie są wystarczające, by z należytą pewnością zagwarantować, iż ryzyko naruszenia interesów członka rozliczającego lub klienta nie występuje, CCP wyraźnie informuje członka rozliczającego o ogólnym charakterze lub źródle konfliktów interesów przed zawarciem nowych transakcji w jego imieniu. Jeżeli klient jest znany CCP, CCP informuje o tym fakcie tego klienta i jego członka rozliczającego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 33 ust. 3	3. Jeśli CCP jest jednostką dominującą lub jednostką zależną, uzgodnienia pisemne uwzględniają również wszelkie okoliczności, o których CCP wie lub powinien wiedzieć i które mogą prowadzić do konfliktu interesów wynikającego ze struktury i działalności innych przedsiębiorstw, dla których CCP jest jednostką dominującą lub jednostką zależną.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 33 ust. 4	4. Pisemne uzgodnienia ustanowione zgodnie z ust. 1 obejmują następujące kwestie: a) okoliczności, które stanowią lub mogą wywołać konflikt interesów zagrażający w istotny sposób interesom jednego członka rozliczającego bądź klienta lub większej ich liczbie; b) procedury, których należy przestrzegać, i środki, które należy przyjąć, w celu zarządzania takim konfliktem.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 33 ust. 5	5. CCP podejmuje wszystkie uzasadnione kroki zapobiegające nieuprawnionemu wykorzystywaniu informacji przechowywanych w jego systemach i zapobiega wykorzystywaniu tych informacji na potrzeby innej działalności. Osoba fizyczna blisko powiązana z CCP lub osoba prawna, będąca dla CCP jednostką dominującą lub jednostką zależną, nie może wykorzystywać w jakichkolwiek celach komercyjnych informacji poufnych zarejestrowanych w tym CCP bez uprzedniej pisemnej zgody, do którego te informacje poufne należą.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 34 ust. 1	<p>Artykuł 34.</p> <p>Ciągłość działania</p> <p>1. CCP ustanawia, wprowadza i utrzymuje odpowiednią strategię na rzecz ciągłości działania oraz plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, które służą zachowaniu pełnionych funkcji, szybkiemu przywróceniu działalności i wywiązywaniu się z obowiązków. Taki plan pozwala co najmniej na odzyskanie wszystkich transakcji realizowanych w chwili wystąpienia zakłócenia, tak aby umożliwić CCP dalsze niezawodne prowadzenie działalności oraz ukończenie rozrachunku w wyznaczonym terminie.</p>	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 34 ust. 2	<p>2. CCP ustanawia, wdraża i utrzymuje odpowiednią procedurę zapewniającą terminowy i prawidłowy rozrachunek lub transfer aktywów i pozycji klientów i członków rozliczających w przypadku cofnięcia zezwolenia zgodnie z decyzją na mocy art. 20.</p>	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 34 ust. 3	<p>3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z członkami ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny zakres i minimalne wymogi dotyczące strategii na rzecz ciągłości działania oraz planu przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej.</p> <p>ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/prze s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 35 ust. 1	<p>Artykuł 35.</p> <p>Outsourcing</p> <p>1. W przypadku gdy CCP zleca funkcje operacyjne, usługi czy działalność na zasadzie outsourcingu,</p>	N/prze s stosowan y jest bezpośre			

<p>pozostaje on w pełni odpowiedzialny za wywiązywanie się ze swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia i zapewnia w każdym czasie, aby:</p> <p>a) outsourcing nie prowadził do przekazania odpowiedzialności;</p> <p>b) nie uległy zmianie stosunek i obowiązki CCP wobec jego członków rozliczających lub, w stosownych przypadkach, wobec ich klientów;</p> <p>c) nie nastąpiła faktyczna zmiana warunków udzielenia zezwolenia CCP;</p> <p>d) outsourcing nie uniemożliwiał pełnienia funkcji związanych z nadzorem i dozorem, w tym dostępu na miejscu do stosownych informacji niezbędnych do wypełnienia tych zadań;</p> <p>e) outsourcing nie prowadził do pozbawienia CCP niezbędnych systemów i kontroli zarządzania ryzykiem, na jakie jest narażony;</p> <p>f) usługodawca stosował się do wymogów dotyczących ciągłości działania równorzędnych tym, które musi spełniać CCP zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;</p> <p>g) CCP zachowywał niezbędną wiedzę specjalistyczną i zasoby pozwalające na dokonanie oceny jakości świadczonych usług oraz zdolności organizacyjnej i adekwatności kapitałowej usługodawcy oraz nadzorowanie zleconych na zasadzie outsourcingu funkcji i zarządzanie ryzykiem związanym z outsourcingiem, a także na bieżąco nadzorował te funkcje i zarządzał tym ryzykiem;</p> <p>h) CCP posiadał bezpośredni dostęp do odpowiednich informacji dotyczących funkcji zleconych na zasadzie outsourcingu;</p> <p>i) usługodawca współpracował z właściwym organem w związku z działaniami będącymi przedmiotem outsourcingu;</p> <p>j) usługodawca zapewniał ochronę wszelkich informacji poufnych związanych z CCP oraz jego członkami rozliczającymi i klientami lub, w przypadku gdy ten usługodawca posiada siedzibę w kraju trzecim - zapewniał, aby standardy w zakresie ochrony danych w</p>	<p>dnio</p>			
---	-------------	--	--	--

	<p>tym kraju trzecim lub standardy określone w porozumieniu między zainteresowanymi stronami były porównywalne ze standardami ochrony danych obowiązującymi w Unii.</p> <p>CCP nie może zlecać na zasadzie outsourcingu głównych działań związanych z zarządzaniem ryzykiem, chyba że taki outsourcing został zatwierdzony przez właściwy organ.</p>				
Art. 35 ust. 2	2. Właściwy organ wymaga od CCP wyraźnego podziału oraz określenia w pisemnej umowie praw i obowiązków CCP i usługodawcy.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 35 ust. 3	3. CCP udostępnia właściwemu organowi na żądanie wszelkie informacje niezbędne temu organowi do oceny, czy przy wykonywaniu działań będących przedmiotem outsourcingu zachowana jest zgodność z niniejszym rozporządzeniem.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 36 ust. 1	<p>Rozdział 2. Zasady prowadzenia działalności</p> <p>Artykuł 36.</p> <p>Przepisy ogólne</p> <p>1. Podczas świadczenia usług członkom rozliczającym oraz, w stosownych przypadkach, ich klientom, CCP postępuje uczciwie i profesjonalnie w najlepszym interesie takich członków rozliczających i klientów oraz zgodnie z zasadami należytego zarządzania ryzykiem.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 36 ust. 2	2. CCP dysponuje dostępnymi, przejrzystymi i równymi zasadami dotyczącymi szybkiego rozpatrywania skarg.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 37 ust. 1	<p>Artykuł 37.</p> <p>Wymogi dotyczące uczestnictwa</p>	N/przepis stosowany			

	1. CCP ustanawia, w stosownych przypadkach według rodzaju produktu podlegającemu rozliczeniu, kategorii dopuszczalnych członków rozliczających i kryteria ich dopuszczenia, w myśl opinii komisji ds. ryzyka zgodnie z art. 28 ust. 3. Kryteria te są niedyskryminujące, przejrzyste i obiektywne, tak aby zapewnić sprawiedliwy i otwarty dostęp do CCP, oraz wymagają, by członkowie rozliczający posiadali wystarczające środki finansowe i zdolność operacyjną niezbędne do wywiązywania się z obowiązków wynikających z uczestnictwa w CCP. Kryteria ograniczające dostęp do CCP są dozwolone wyłącznie w zakresie, w jakim ich celem jest kontrola ryzyka, na jakie narażony jest CCP.	y jest bezpośrednio			
Art. 37 ust. 2	2. CCP zapewnia stałe stosowanie kryteriów, o których mowa w ust. 1, oraz może w odpowiednim czasie uzyskać informacje niezbędne do oceny. Co najmniej raz w roku CCP dokonuje kompleksowego przeglądu przestrzegania niniejszego artykułu przez członków rozliczających.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 37 ust. 3	3. Członkowie rozliczający, którzy rozliczają transakcje w imieniu swoich klientów, posiadają niezbędne dodatkowe środki finansowe i zdolności operacyjne na potrzeby realizacji tego działania. Zasady CCP obowiązujące członków rozliczających umożliwiają CCP gromadzenie istotnych podstawowych informacji w celu identyfikacji i monitorowania istotnych kumulacji ryzyka związanego ze świadczeniem usług na rzecz klientów, a także w celu zarządzania tym ryzykiem. Członkowie rozliczający informują na żądanie CCP o kryteriach i uzgodnieniach, jakie przyjmują, aby umożliwić swoim klientom dostęp do usług CCP. Członkowie rozliczający odpowiadają za wywiązywanie się przez klientów z ich zobowiązań.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 37 ust. 4	4. CCP dysponuje obiektywnymi i przejrzystymi procedurami zawieszania członków rozliczających oraz występowania przez nich z CCP, jeśli nie spełniają oni już kryteriów, o których mowa w ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 37	5. CCP może odmówić dostępu członkom rozliczającym	N/przepis			

ust. 5	spełniającym kryteria, o których mowa w ust. 1, wyłącznie jeśli zostanie to należycie uzasadnione na piśmie, a podstawą odmowy jest kompleksowa analiza ryzyka.	s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 37 ust. 6	6. CCP może nałożyć na członków rozliczających szczególne, dodatkowe obowiązki, m.in. uczestnictwo w aukcjach pozycji członka rozliczającego niewykonującego zobowiązania. Takie dodatkowe obowiązki są proporcjonalne do ryzyka, jakie niesie ze sobą członek rozliczający, i nie ograniczają uczestnictwa do określonych kategorii członków rozliczających.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 38 ust. 1	Artykuł 38. Przejrzystość 1. CCP i jego członkowie rozliczający ujawniają publicznie ceny i opłaty związane ze świadczonymi usługami. Ujawniają ceny i opłaty za każdą świadczoną odrębnie usługę, w tym zniżki i rabaty oraz warunki korzystania z tych zniżek i rabatów. CCP zapewnia członkom rozliczającym i, w stosownych przypadkach, ich klientom osobny dostęp do poszczególnych świadczonych przez niego usług. CCP prowadzi odrębne rozliczenie kosztów i dochodów wynikających ze świadczonych usług i ujawnia te informacje właściwym organom.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 38 ust. 2	2. CCP ujawnia członkom rozliczającym i klientom ryzyko związane ze świadczonymi usługami.	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 38 ust. 3	3. CCP ujawnia członkom rozliczającym i właściwemu organowi informacje o cenach służące do obliczania ekspozycji na koniec dnia wobec członków rozliczających. CCP publicznie ujawnia wolumeny rozliczonych transakcji dla każdej klasy instrumentów rozliczanych	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			

	przez CCP w sposób zagregowany.				
Art. 38 ust. 4	4. CCP publicznie ujawnia wymogi operacyjno-techniczne związane z protokołami komunikacji obejmujące format i treść wiadomości stosowanych w kontaktach ze stronami trzecimi, z uwzględnieniem wymogów operacyjno-technicznych, o których mowa w art. 7.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 38 ust. 5	5. CCP publicznie ujawnia wszelkie przypadki naruszenia przez członków rozliczających kryteriów, o których mowa w art. 37 ust 1, oraz wymogów ustanowionych w ust. 1 niniejszego artykułu, chyba że właściwy organ po konsultacji z ESMA uzna, że takie ujawnienie stanowiłoby zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynku, albo poważnie zagroziłoby rynkom finansowym lub spowodowałoby niewspółmierne szkody dla zaangażowanych stron.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 39 ust. 1	Artykuł 39. Wyodrębnianie i przenoszenie 1. CCP prowadzi oddzielną ewidencję i rachunki, które pozwalają mu na to, by - w dowolnym momencie i bez zwłoki - na prowadzonych przez CCP rachunkach odróżnić aktywa i pozycje utrzymywane na rachunek jednego członka rozliczającego od aktywów i pozycji utrzymywanych na rachunek innego członka rozliczającego oraz od swoich własnych aktywów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 39 ust. 2	2. CCP oferuje prowadzenie oddzielnej ewidencji i rachunków, które pozwalają każdemu członkowi rozliczającemu na to, by na rachunkach prowadzonych przez CCP wyraźnie odróżnić aktywa i pozycje utrzymywane na rachunek tego członka rozliczającego od aktywów i pozycji prowadzonych na rzecz klientów tego członka ("wyodrębnienie grupy klientów").	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 39 ust. 3	3. CCP oferuje prowadzenie oddzielnej ewidencji i rachunków, które pozwalają każdemu członkowi rozliczającemu na to, by na rachunkach prowadzonych przez CCP odróżnić aktywa i pozycje utrzymywane na rachunek jednego klienta od aktywów i pozycji prowadzonych na rzecz innych klientów ("wyodrębnienie indywidualnego klienta"). Na	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	odpowiedni wniosek CCP oferuje członkom rozliczającym możliwość otwarcia większej liczby rachunków na ich rzecz lub na rzecz ich klientów.				
Art. 39 ust. 4	4 Członek rozliczający prowadzi oddzielną ewidencję i rachunki, które pozwalają mu na odróżnienie zarówno w rachunkach CCP, jak i w swych własnych rachunkach swoich aktywów i pozycji od aktywów i pozycji utrzymywanych w CCP na rachunek swoich własnych klientów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 39 ust. 5	5. Członek rozliczający oferuje swoim klientom co najmniej wybór między wyodrębnieniem grupy klientów" a "wyodrębnieniem indywidualnego klienta" oraz informuje ich o kosztach i standardach bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 7, związanych z każdą opcją. Klient potwierdza swój wybór na piśmie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 39 ust. 6	6. W przypadku gdy klient wybierze możliwość wyodrębnienia indywidualnego klienta, wszelkie depozyty zabezpieczające wykraczające poza wymogi odnośnie do tego klienta są również wnoszone do CCP i odróżnione od depozytów innych klientów lub członków rozliczających i nie są narażane na straty związane z pozycjami zapisanymi na innym rachunku.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 39 ust. 7	7. CCP i członkowie rozliczający ujawniają publicznie standardy bezpieczeństwa i koszty związane z różnymi poziomami wyodrębnienia, które oferują; usługi te powinny być oferowane na rozsądnych warunkach komercyjnych. Informacje dotyczące poszczególnych poziomów wyodrębnienia obejmują opis głównych skutków prawnych odnośnych oferowanych poziomów wyodrębnienia, w tym informacje dotyczące właściwego prawa dotyczącego niewypłacalności w odnośnych jurysdykcjach.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 39 ust. 8	8. CCP ma prawo korzystania w odniesieniu do depozytów zabezpieczających lub składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania złożonych na podstawie uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia finansowego w formie gwarancji, w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2002/47/WE	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych, pod warunkiem że zasady działania tego CCP przewidują stosowanie takich uzgodnień. Członek rozliczający potwierdza na piśmie akceptację tych zasad działania. CCP ujawnia publicznie, że posiada prawo korzystania, które jest wykonywane zgodnie z art. 47.	dnio			
Art. 39 ust. 9	9. Wymóg dotyczący wyróżnienia aktywów i pozycji na rachunkach prowadzonych przez CCP jest spełniony, jeżeli: a) aktywa i pozycje są zapisywane na oddzielnych rachunkach; b) nie ma możliwości bilansowania pozycji zapisanych na różnych rachunkach; c) aktywa stanowiące pokrycie pozycji zapisanych na danym rachunku nie są narażone na straty związane z pozycjami zapisanymi na innym rachunku.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 39 ust. 10	10. Aktywa odnoszą się do zabezpieczenia utrzymywanego w celu pokrycia pozycji i obejmują prawo do przeniesienia aktywów równoważnych temu zabezpieczeniu lub wpływów z realizacji dowolnego zabezpieczenia, ale nie obejmują składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 40	Rozdział 3. Wymogi ostrożnościowe Artykuł 40. Zarządzanie ekspozycją W czasie bliskim rzeczywistemu CCP dokonuje pomiaru ekspozycji na ryzyko utraty płynności i ekspozycji kredytowej oraz ocenia te ekspozycje w odniesieniu do każdego członka rozliczającego, oraz, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do innego CCP, z którym zawarł uzgodnienie dotyczące interoperacyjności. Na potrzeby skutecznego pomiaru swoich ekspozycji CCP dysponuje szybkim i niedyskryminującym dostępem do odpowiednich informacji o kształtowaniu się cen. Odbywa się to z zachowaniem rozsądnego poziomu kosztów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 41 ust. 1	<p>Artykuł 41.</p> <p>Wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego</p> <p>1. CCP ustala depozyty zabezpieczające, wzywa do ich wniesienia i pobiera je w celu ograniczenia ekspozycji kredytowych od swych członków rozliczających oraz, w stosownych przypadkach, od CCP, z którymi posiada uzgodnienia interoperacyjne. Depozyty zabezpieczające są wystarczające do pokrycia ewentualnych ekspozycji, których wystąpienie CCP przewiduje przed likwidacją odpowiednich pozycji. Depozyty te są również wystarczające do pokrycia strat wynikających z co najmniej 99 % zmian ekspozycji w odpowiednim horyzoncie czasowym i gwarantują, że co najmniej codziennie CCP w pełni zabezpiecza swoje ekspozycje wobec wszystkich swoich członków rozliczających oraz, w stosownych przypadkach, wobec CCP, z którymi posiada uzgodnienia interoperacyjne. CCP regularnie monitoruje, a w koniecznych przypadkach zmienia poziom swoich depozytów zabezpieczających, aby uwzględnić aktualne warunki rynkowe, biorąc pod uwagę wszelkie potencjalnie procykliczne skutki takich zmian.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 41 ust. 2	<p>2. Na potrzeby określenia wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających CCP przyjmuje modele i parametry uwzględniające charakterystykę ryzyka rozliczanych produktów oraz odstępy czasowe między poborem depozytów zabezpieczających, płynność rynku i możliwość zmian w okresie trwania transakcji. Modele i parametry są zatwierdzane przez właściwy organ i podlegają opinii, zgodnie z art. 19.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 41 ust. 3	<p>3. CCP wzywa do wniesienia depozytów zabezpieczających i pobiera je na podstawie notowań śróddziennych, co najmniej w przypadku przekroczenia określonych z góry progów.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 41 ust. 4	<p>4. CCP wzywa do wniesienia depozytów zabezpieczających, które są w stanie pokryć ryzyko wynikające z pozycji zapisanych na każdym rachunku prowadzonym zgodnie z art. 39 w odniesieniu do</p>	N/przepis stosowany jest			

	konkretnych instrumentów finansowych, a także pobiera takie depozyty. CCP może obliczać wysokość depozytów zabezpieczających w odniesieniu do danego portfela instrumentów finansowych pod warunkiem, że wykorzystywana metodologia jest ostrożna i solidna.	bezpośrednio			
Art. 41 ust. 5	<p>5. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z EUNB i ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających odpowiednie wskaźniki procentowe i horyzonty czasowe w odniesieniu do okresu likwidacji oraz obliczania historycznej zmienności, o których mowa w ust. 1, dla poszczególnych klas instrumentów finansowych, mając na uwadze cel, jakim jest ograniczenie procykliczności, oraz warunki, na jakich można wdrożyć praktyki uzupełniania depozytu zabezpieczającego w odniesieniu do portfela, o których mowa w ust. 4.</p> <p>ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 42 ust. 1	<p>Artykuł 42.</p> <p>Fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania</p> <p>1. W celu dodatkowego ograniczenia swoich ekspozycji kredytowych wobec swoich członków rozliczających CCP utrzymuje fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania, któremu wcześniej zapewniono finansowanie, na potrzeby pokrycia strat przekraczających straty, które mają być pokryte z wymaganych depozytów zabezpieczających, ustanowionych w art. 41, wynikających z niewykonania zobowiązania, w tym wszczęcia postępowania upadłościowego co najmniej jednego członka rozliczającego.</p> <p>CCP ustala minimalny poziom funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, poniżej którego wysokość</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	funduszu nie może w żadnym wypadku spaść.				
Art. 42 ust. 2	2. CCP ustala minimalną kwotę składki na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania i kryteria służące obliczaniu składek poszczególnych członków rozliczających. Składki są proporcjonalne do ekspozycji poszczególnych członków rozliczających.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 42 ust. 3	3. Fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania umożliwia CCP co najmniej przetrzymanie - w skrajnych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych - niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego, w odniesieniu do którego ekspozycje są największe, lub drugiego i trzeciego największego członka rozliczającego, jeśli suma ich ekspozycji jest większa. CCP opracowuje scenariusze skrajnych, ale prawdopodobnych warunków rynkowych. Scenariusze te obejmują okresy charakteryzujące się największymi wahaniami na rynkach, dla których CCP świadczy usługi, a także szereg potencjalnych przyszłych scenariuszy. Uwzględnia się w nich nagłą wyprzedź zasobów finansowych i szybki spadek płynności rynku.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 42 ust. 4	4. CCP może ustanowić więcej niż jeden odrębny fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania dla różnych klas instrumentów, które rozlicza.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 42 ust. 5	5. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC i po konsultacji z EUNB, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających ramy służące zdefiniowaniu skrajnych, ale prawdopodobnych warunków rynkowych, o których mowa w art. 3, które to ramy należy wykorzystać przy określaniu wielkości funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oraz innych zasobów finansowych, o których mowa w art. 43. ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r. Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.				
Art. 43 ust. 1	<p>Artykuł 43.</p> <p>Inne zasoby finansowe</p> <p>1. CCP utrzymuje wystarczające prefinansowane zasoby finansowe, dostępne na pokrycie ewentualnych strat przekraczających straty, które mają być pokryte z wymaganych depozytów zabezpieczających, ustanowionych w art. 41, i z funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, o którym mowa w art. 42. Takie prefinansowane zasoby finansowe obejmują celowe zasoby CCP, są swobodnie dostępne dla CCP i nie wykorzystuje się ich do uzyskania kapitału wymaganego na mocy art. 16.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 43 ust. 2	<p>2. Fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania, o którym mowa w art. 42, i inne zasoby finansowe, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, umożliwiają CCP w każdym czasie przetrzymanie niewykonania zobowiązania przez co najmniej dwóch członków rozliczających, w odniesieniu do których ekspozycje są największe w skrajnych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 43 ust. 3	<p>3. CCP może wymagać od wykonujących zobowiązania członków rozliczających udostępnienia dodatkowych środków w przypadku niewykonania zobowiązania przez innego członka rozliczającego. Członkowie rozliczający CCP mają ograniczone ekspozycje względem CCP.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 44 ust. 1	<p>Artykuł 44.</p> <p>Środki kontroli ryzyka utraty płynności</p> <p>1. CCP musi mieć stały dostęp do odpowiedniej płynności, aby świadczyć usługi i prowadzić działalność. CCP uzyskuje w tym celu niezbędne linie kredytowe lub zapewniane są podobne rozwiązania służące spełnieniu jego potrzeb w zakresie płynności, w przypadku gdy zasoby finansowe, którymi dysponuje, nie są natychmiast dostępne. Dowolny członek rozliczający,</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>jednostka dominująca lub jednostka zależna tego członka rozliczającego wspólnie nie mogą zapewnić więcej niż 25 % linii kredytowych, jakich potrzebuje CCP.</p> <p>CCP dokonuje codziennie pomiaru swojego możliwego zapotrzebowania na płynność. Uwzględnia on ryzyko utraty płynności po niewykonaniu zobowiązania przez co najmniej dwóch członków rozliczających, w odniesieniu do których ekspozycje są największe.</p>				
Art. 44 ust. 2	<p>2. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z odpowiednimi organami i członkami ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających ramy zarządzania ryzykiem utraty płynności, które to ryzyko CCP muszą być w stanie wytrzymać zgodnie z ust. 1.</p> <p>ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 45 ust. 1	<p>Artykuł 45.</p> <p>Kaskadowe pokrywanie strat w przypadku niewykonania zobowiązania</p> <p>1. Przy pokrywaniu strat CCP korzysta z depozytów zabezpieczających wniesionych przez niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego przed skorzystaniem z innych zasobów finansowych.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 45 ust. 2	<p>2. W przypadku gdy depozyty zabezpieczające wniesione przez niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego nie wystarczają do pokrycia strat poniesionych przez CCP, CCP wykorzystuje wniesioną przez tego członka składkę na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania do pokrycia tych strat.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 45	<p>3. CCP korzysta ze składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania wniesionych</p>	N/przepisy			

ust. 3	przez wykonujących zobowiązania członków rozliczających i wszelkich innych zasobów finansowych, o których mowa w art. 43 ust. 1, wyłącznie po wyczerpaniu środków ze składek niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 45 ust. 4	4. Przed skorzystaniem ze środków ze składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania wniesionych przez wykonujących zobowiązania członków rozliczających CCP wykorzystuje własne zasoby celowe. CCP nie może korzystać z depozytów zabezpieczających wniesionych przez wykonujących zobowiązanie członków rozliczających do pokrycia strat wynikających z niewykonania zobowiązania przez innego członka rozliczającego.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 45 ust. 6	5. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z odpowiednimi właściwymi organami i członkami ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających metodologię obliczania i utrzymywania wielkości zasobów własnych CCP do wykorzystania zgodnie z ust. 4. ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r. Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 46 ust. 1	Artykuł 46. Wymogi dotyczące zabezpieczenia 1. CCP przyjmuje wysoce płynne zabezpieczenia o minimalnym ryzyku kredytowym i rynkowym do pokrycia jego pierwotnej i bieżącej ekspozycji wobec jego członków rozliczających. W odniesieniu do kontrahentów niefinansowych CCP mogą akceptować gwarancje bankowe, uwzględniając je przy obliczaniu ekspozycji względem banku będącego członkiem	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	rozliczającym. CCP stosuje odpowiednie redukcje wartości aktywów, odpowiadające ich potencjalnemu spadkowi wartości w okresie pomiędzy ich ostatnią wyceną a datą, do kiedy można w uzasadniony sposób oczekiwać ich upłynnienia. CCP uwzględnia również ryzyko utraty płynności po niewykonaniu zobowiązania przez uczestnika rynku i ryzyko koncentracji dotyczące pewnych aktywów, które mogą prowadzić do ustanowienia odpowiedniego zabezpieczenia i odpowiedniej redukcji wartości.				
Art. 46 ust. 2	2. W stosownych przypadkach i przy zachowaniu wystarczającej ostrożności CCP może przyjąć jako zabezpieczenie służące pokryciu wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego instrument bazowy kontraktu pochodnego lub instrument finansowy generujący ekspozycję CCP.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 46 ust. 3	3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z EUNB, ERRS i ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających: a) rodzaje zabezpieczenia, które mogłyby zostać uznane za wysoce płynne, takie jak środki pieniężne, złoto, obligacje rządowe i wysokiej jakości obligacje firm oraz, obligacje zabezpieczone; b) redukcje wartości, o których mowa w ust. 1; oraz c) warunki, na jakich można akceptować gwarancje banków komercyjnych jako zabezpieczenie zgodnie z ust. 1 ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r. Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 47 ust. 1	Artykuł 47. Polityka inwestycyjna 1. CCP inwestuje swoje zasoby finansowe wyłącznie w środki pieniężne lub wysoce płynne instrumenty	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	finansowe o minimalnym ryzyku rynkowym i ryzyku kredytowym. Inwestycje CCP można szybko upłynnić przy minimalnym spadku ceny.	dnio			
Art. 47 ust. 2	2. Kwota kapitału, obejmująca zyski niepodzielone i rezerwy CCP, które nie zostały zainwestowane zgodnie z ust. 1, nie są uwzględniane do celów art. 16 ust. 2 lub art. 45 ust. 4.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 47 ust. 3	3. Instrumenty finansowe wniesione jako depozyty zabezpieczające lub składki na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania - o ile są one dostępne - składane są u operatorów systemów rozrachunku papierów zapewniających pełną ochronę tych instrumentów finansowych. Można również wykorzystać inne wysoce bezpieczne uzgodnienia z upoważnionymi instytucjami finansowymi.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 47 ust. 4	4. Depozyty gotówkowe CCP należy składać na podstawie wysoce bezpiecznych uzgodnień z autoryzowanymi instytucjami finansowymi lub alternatywnie poprzez wykorzystanie stałych instrumentów depozytowych banków centralnych lub innych porównywalnych środków udostępnianych przez banki centralne.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 47 ust. 5	5. Jeżeli CCP lokuje aktywa u strony trzeciej, dba on o to, aby aktywa należące do członków rozliczających można było odróżnić od aktywów należących do CCP i od aktywów należących do tej strony trzeciej poprzez odmiennie nazwane konta w księgach strony trzeciej lub poprzez inne równoważne środki zapewniające ten sam poziom ochrony. W razie potrzeby CCP dysponuje szybkim dostępem do instrumentów finansowych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 47 ust. 6	6. CCP nie inwestuje swojego kapitału ani kwot wynikających z wymogów ustanowionych w art. 41, 42, 43 lub 44, we własne papiery wartościowe ani w papiery wartościowe jego jednostki dominującej lub jego jednostki zależnej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 47 ust. 7	7. Podczas podejmowania decyzji inwestycyjnych CCP uwzględnia łączną ekspozycję na ryzyko kredytowe wobec poszczególnych dłużników i zapewnia, aby łączna ekspozycja na ryzyko wobec poszczególnych dłużników pozostawała w dopuszczalnych granicach koncentracji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 47 ust. 8	8. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z EUNB i ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających instrumenty finansowe, które można uznać za instrumenty wysoce płynne i instrumenty o minimalnym ryzyku rynkowym i ryzyku kredytowym, o których mowa w ust. 1, wysoce bezpieczne uzgodnienia, o których mowa w ust. 3 i 4, oraz granice koncentracji, o których mowa w ust. 7. ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r. Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 48 ust. 1	Artykuł 48. Procedury na wypadek niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego 1. CCP dysponuje szczegółowymi procedurami, które należy stosować w przypadku, gdy członek rozliczający nie spełnia wymogów CCP dotyczących uczestnictwa ustanowionych w art. 37 w terminie i zgodnie z procedurami ustanowionymi przez CCP. CCP szczegółowo określa procedury, które należy stosować w przypadku, gdy to nie CCP ogłasza niewykonanie zobowiązania przez członka rozliczającego. Procedury te są poddawane przeglądowi co roku.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 48 ust. 2	2. CCP niezwłocznie podejmuje działania mające na celu ograniczenie strat i presji na płynność wynikających z niewykonania zobowiązania i zapewnia, aby zamknięcie pozycji członka rozliczającego nie zakłóciło działalności CCP ani nie naraziło wykonujących zobowiązania członków rozliczających na straty, których	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	nie mogą przewidzieć ani kontrolować.	dnio			
Art. 48 ust. 3	3. Jeżeli CCP uzna, że członek rozliczający nie będzie w stanie wywiązać się ze swoich przyszłych zobowiązań, niezwłocznie informuje właściwy organ, przed ogłoszeniem lub uruchomieniem procedury w związku z niewykonaniem zobowiązania przez tego członka. Właściwy organ niezwłocznie przekazuje tę informację ESMA, stosownym członkom ESBC i organowi odpowiedzialnemu za sprawowanie nadzoru nad niewykonującym zobowiązania członkiem rozliczającym.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio dnio			
Art. 48 ust. 4	4. CCP sprawdza, czy jego procedury na wypadek niewykonania zobowiązania są możliwe do wyegzekwowania. CCP podejmuje wszystkie uzasadnione kroki służące zagwarantowaniu, że posiada uprawnienia do likwidacji pozycji wynikających z transakcji na własny rachunek niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego oraz do przeniesienia bądź likwidacji pozycji niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego należących do klientów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio dnio			
Art. 48 ust. 5	5. W przypadku gdy aktywa i pozycje są zapisywane w ewidencji i na rachunkach danego CCP jako utrzymywane na rachunek klientów niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego zgodnie z art. 39 ust. 2, CCP co najmniej zobowiązuje się na mocy umowy wszczać - na żądanie tych klientów, bez zgody niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego - procedury przeniesienia aktywów i pozycji prowadzonych na rzecz tych klientów przez niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego na innego członka rozliczającego wskazanego przez wszystkich tych klientów. Przejmujący aktywa i pozycje członek rozliczający jest zobowiązany do przejęcia tych aktywów i pozycji jedynie wówczas, jeśli uprzednio wszedł z tymi klientami w stosunek umowny, na mocy którego zobowiązał się do takiego działania. Jeżeli przekazanie aktywów i pozycji temu drugiemu członkowi rozliczającemu z jakiegoś powodu nie nastąpiło w określonym z góry okresie przeniesienia ustanowionym w zasadach działania danego CCP, taki CCP może przyjąć wszelkie środki dozwolone w	N/przepis stosowany jest bezpośrednio dnio			

	zasadach działania w celu aktywnego zarządzania ryzykiem związanym z tymi pozycjami, wraz z upłynieniem aktywów i pozycji prowadzonych przez niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego na rzecz jego klientów.			
Art. 48 ust. 6	6. W przypadku gdy aktywa i pozycje są zapisywane w ewidencji i na rachunkach danego CCP jako utrzymywane na rachunek klienta niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego zgodnie z art. 39 ust. 3, CCP co najmniej zobowiązuje się na mocy umowy wszcząć - na żądanie tego klienta, bez zgody niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego - procedury przeniesienia aktywów i pozycji prowadzonych na rzecz tego klienta przez niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego na innego członka rozliczającego wskazanego przez tego klienta. Przejmujący aktywa i pozycje członek rozliczający jest zobowiązany do przejęcia tych aktywów i pozycji jedynie wówczas, jeśli uprzednio wszedł z tym klientem w stosunek umowny, na mocy którego zobowiązał się do takiego działania. Jeżeli przekazanie aktywów i pozycji temu drugiemu członkowi rozliczającemu z jakiegoś powodu nie nastąpiło w określonym z góry okresie przeniesienia ustanowionym w zasadach działania danego CCP, taki CCP może przyjąć wszelkie środki dozwolone w zasadach działania w celu aktywnego zarządzania ryzykiem związanym z tymi pozycjami, wraz z upłynieniem aktywów i pozycji prowadzonych przez niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego na rzecz tego klienta.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		
Art. 48 ust. 7	7. Zabezpieczenie klientów wyróżnione zgodnie z art. 39 ust. 2 i 3 wykorzystuje się wyłącznie do pokrycia pozycji prowadzonych na rzecz tych klientów. Wszelkie pozostałe kwoty zabezpieczenia należne od CCP po zakończeniu przez CCP postępowania w sprawie zarządzania skutkami niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego należy szybko zwrócić tym klientom, o ile są oni znani CCP, lub, gdy nie są oni znani - członkowi rozliczającemu na rzecz tych klientów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio		

Art. 49 ust. 1	<p>Artykuł 49.</p> <p>Przegląd modeli, stosowanie testu warunków skrajnych i weryfikacja historyczna</p> <p>1. CCP dokonuje regularnych przeglądów modeli i parametrów przyjętych do obliczania wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, wymogów dotyczących zabezpieczenia i innych mechanizmów kontroli ryzyka. Modele poddawane są rygorystycznym i częstym testom warunków skrajnych w celu oceny ich odporności w wyjątkowych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych, oraz weryfikacji historycznej w celu sprawdzenia wiarygodności przyjętej metodyki. CCP uzyskuje niezależną zgodę, informuje właściwy organ oraz ESMA o wynikach przeprowadzonych testów i uzyskuje ich zgodę przed wprowadzeniem jakichkolwiek istotnych zmian do tych modeli i parametrów.</p> <p>Przyjęte modele i parametry, w tym wszelkie istotne zmiany w nich, podlegają opinii kolegium, o której mowa w art. 19.</p> <p>ESMA dba o to, aby europejskie urzędy nadzoru otrzymywały informacje na temat wyników testów warunków skrajnych, aby mogły one ocenić ekspozycję przedsiębiorstw finansowych wobec CCP niewykonujących zobowiązań.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 49 ust. 2	<p>2. CCP przeprowadza regularne testy kluczowych aspektów procedur na wypadek niewykonania zobowiązania i podejmuje wszelkie uzasadnione kroki gwarantujące, że wszyscy członkowie rozliczający rozumieją te procedury oraz dysponują odpowiednimi rozwiązaniami umożliwiającymi reagowanie na przypadki niewykonania zobowiązania.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 49 ust. 3	<p>3. CCP podaje do publicznej wiadomości podstawowe informacje dotyczące swojego modelu zarządzania ryzykiem i założeń przyjętych w celu przeprowadzania testów warunków skrajnych, o których mowa w ust. 1.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 49 ust. 4	<p>4. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z EUNB, innymi odpowiednimi właściwymi organami oraz członkami ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających:</p> <p>a) rodzaj testów, jakie mają być przeprowadzane dla poszczególnych klas instrumentów finansowych i portfeli;</p> <p>b) udział w testach członków rozliczających lub innych stron;</p> <p>c) częstotliwość przeprowadzania testów;</p> <p>d) horyzont czasowy zakładany dla przeprowadzanych testów;</p> <p>e) podstawowe informacje, o których mowa w ust. 3.</p> <p>ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 50 ust. 1	<p>Artykuł 50.</p> <p>Rozrachunek</p> <p>1. Do rozrachunku transakcji CCP korzysta z pieniądza banku centralnego, o ile jest to wykonalne i o ile jest on dostępny. W przypadku nieskorzystania z pieniądza banku centralnego podejmowane są kroki służące ścisłemu ograniczeniu ryzyka związanego z rozrachunkiem gotówkowym.</p>	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 50 ust. 2	<p>2. CCP wyraźnie określa swoje obowiązki w odniesieniu do dostaw instrumentów finansowych, w tym czy ma obowiązek dokonania lub odebrania dostawy instrumentu finansowego oraz czy wypłaca uczestnikom odszkodowanie za straty poniesione w trakcie dostawy.</p>	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 50 ust. 3	<p>3. Jeżeli CCP ma obowiązek dokonania lub odebrania dostaw instrumentów finansowych, wyłącza on ryzyko</p>	N/przepi s			

	podstawowe dzięki korzystaniu w jak najszerszym zakresie z mechanizmów "dostawa za płatność".	stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 50a ust. 1	<p>Rozdział 4. Obliczenia i sprawozdawczość do celów rozporządzenia (UE) nr 575/2013</p> <p>Artykuł 50a.</p> <p>Obliczanie KCCP</p> <p>1. Do celów art. 308 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, w przypadku gdy kontrahent centralny otrzymał powiadomienie, o którym mowa w art. 301 ust. 2 lit. b) tego rozporządzenia(*), oblicza KCCP określone w ust. 2 niniejszego artykułu dla wszystkich umów i transakcji, które rozlicza w odniesieniu do wszystkich swoich uczestników rozliczających objętych danym funduszem na wypadek niewykonania zobowiązania.</p>	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 50a ust. 2	<p>2. Kontrahent centralny oblicza hipotetyczny kapitał KCCP w następujący sposób:</p> <p>gdzie:</p> <p>EBRM_i = wartość ekspozycji przed ograniczeniem ryzyka, która jest równa wartości ekspozycji kontrahenta centralnego wobec uczestnika rozliczającego "i" z tytułu wszystkich umów i transakcji zawieranych z tym uczestnikiem rozliczającym, obliczonych bez uwzględniania zabezpieczenia przekazanego przez takiego uczestnika rozliczającego;</p> <p>IM_i = początkowy depozyt zabezpieczający przekazany kontrahentowi centralnemu przez uczestnika rozliczającego i;</p> <p>DF_i = wkład wniesiony z góry przez uczestnika rozliczającego i;</p> <p>RW = waga ryzyka równa 20 %;</p> <p>współczynnik kapitałowy = 8 %.</p>	N/przepi s stosowan y jest bezpośrednio			

Art. 50a ust. 3	3. Kontrahent centralny dokonuje obliczenia wymaganego w ust. 2 co najmniej raz na kwartał lub częściej, jeżeli wymagają tego właściwe organy jego uczestników rozliczających będących instytucjami.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 50a ust. 4	4. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, aby określić następujące elementy do celów ust. 3: a) częstotliwość i terminy obliczeń określonych w ust. 2; b) sytuacje, w których właściwe organy instytucji pełniące rolę uczestnika rozliczającego mogą wymagać większej częstotliwości obliczeń i przekazywania informacji od częstotliwości określonej w lit. a). EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 50b	Artykuł 50b. Ogólne zasady obliczania KCCP Do celów obliczenia określonego w art. 50a ust. 2 stosuje się następujące zasady: a) kontrahent centralny oblicza wartość swoich ekspozycji wobec uczestników rozliczających w następujący sposób: (i) w odniesieniu do ekspozycji wynikających z kontraktów i transakcji wymienionych w art. 301 ust. 1 lit. a) i d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013; (ii) w odniesieniu do ekspozycji wynikających z kontraktów i transakcji wymienionych w art. 301 ust. 1 lit. b), c) i e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oblicza je zgodnie z kompleksową metodą ujmowania zabezpieczeń finansowych określoną w art. 223 tego rozporządzenia z uwzględnieniem nadzorczych korekt z	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

<p>tytułu zmienności określonych w art. 223 i 224 tego rozporządzenia. Wyjątek przewidziany w ust. 285 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia nie ma zastosowania;</p> <p>(iii) w odniesieniu do ekspozycji wynikających z transakcji, które nie zostały wymienione w art. 301 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, i z którymi wiąże się wyłącznie ryzyko rozliczenia, oblicza je zgodnie z częścią trzecią tytuł V tego rozporządzenia;</p> <p>b) w odniesieniu do instytucji objętych zakresem zastosowania rozporządzenia (UE) nr 575/2013 pakiety kompensowania są takie same jak pakiety kompensowania określone w części trzeciej tytuł II tego rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p> <p>c) przy obliczaniu wartości, o których mowa w lit. a), kontrahent centralny odejmuje od swoich ekspozycji wartość zabezpieczenia przekazanego przez uczestników rozliczających, odpowiednio obniżoną o nadzorcze korekty z tytułu zmienności zgodnie z kompleksową metodą ujmowania zabezpieczeń finansowych określoną w art. 224 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p> <p>d) kontrahent centralny oblicza swoje ekspozycje dotyczące transakcji finansowania papierów wartościowych wobec swoich uczestników rozliczających zgodnie z kompleksową metodą ujmowania zabezpieczeń finansowych, z uwzględnieniem nadzorczych korekt z tytułu zmienności, określoną w art. 223 i 224 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p> <p>e) jeżeli kontrahent centralny posiada ekspozycje wobec kontrahenta centralnego lub większej ich liczby, traktuje wszelkie takie ekspozycje jako ekspozycje wobec uczestników rozliczających i przy obliczaniu KCCP uwzględnia wszelkie depozyty zabezpieczające lub wniesione z góry wkłady otrzymane od takich kontrahentów centralnych;</p> <p>f) jeżeli kontrahent centralny posiada wiążące ustalenia umowne ze swoimi uczestnikami rozliczającymi, które pozwalają mu na wykorzystanie całości lub części początkowego depozytu zabezpieczającego otrzymanego od jego uczestników rozliczających w taki</p>				
--	--	--	--	--

<p>sam sposób, jak gdyby stanowił wniesione z góry wkłady, kontrahent centralny uznaje ten początkowy depozyt zabezpieczający za wniesione z góry wkłady do celów obliczeń przewidzianych w ust. 1, a nie za wniesione z góry wkłady;</p> <p>g) stosując metodę wyceny według wartości rynkowej, kontrahent centralny zastępuje wzór przedstawiony w art. 298 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 następującym wzorem:</p> $PCE_{red} = 0:15 ? PCE_{gross} + 0:85 ? NGR ? PCE_{gross};$ <p>gdzie licznik NGR oblicza się zgodnie z art. 274 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz tuż przed rzeczywistą wymianą zmiennego depozytu zabezpieczającego na końcu okresu rozliczeniowego, a mianownik jest kosztem odtworzenia brutto;</p> <p>h) stosując metodę wyceny według wartości rynkowej określoną w art. 274 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, kontrahent centralny zastępuje wzór przedstawiony w art. 298 ust. 1 lit c) ppkt (ii) tego rozporządzenia następującym wzorem:</p> $PCE_{red} = 0:15 ? PCE_{gross} + 0:85 ? NGR ? PCE_{gross}$ <p>gdzie licznik NGR oblicza się zgodnie z art. 269 ust. 1 tego rozporządzenia oraz tuż przed rzeczywistą wymianą zmiennych depozytów zabezpieczających na końcu okresu rozliczeniowego, a mianownik jest kosztem odtworzenia brutto;</p> <p>i) jeżeli kontrahent centralny nie może obliczyć wartości NGR w sposób określony w art. 298 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 575/2013:</p> <p>(i) powiadamia tych spośród swoich uczestników rozliczających, którzy są instytucjami, oraz ich właściwe organy o niemożności obliczenia NGR, jak również o powodach, dla których nie może przeprowadzić tego obliczenia;</p>				
---	--	--	--	--

	<p>(ii) przez okres trzech miesięcy może stosować wartość NGR wynoszącą 0,3 do celów obliczenia PCERed zgodnie z lit. g);</p> <p>j) jeżeli pod koniec okresu podanego w lit. i) ppkt (ii) kontrahent centralny nadal nie jest w stanie obliczyć wartości NGR, postępuje w następujący sposób:</p> <p>(i) zaprzestaje obliczania KCCP;</p> <p>(ii) powiadamia tych spośród swoich uczestników rozliczających, którzy są instytucjami, oraz ich właściwe organy o tym, że zaprzestał obliczania KCCP;</p> <p>k) do celów obliczenia potencjalnej przyszłej ekspozycji z tytułu opcji i opcji swapowych zgodnie z metodą wyceny według wartości rynkowej, określonej w art. 274 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, kontrahent centralny mnoży kwotę referencyjną umowy przez wartość bezwzględną współczynnika delta opcji $\Delta V = \Delta p$, określoną w art. 280 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia;</p> <p>l) jeżeli kontrahent centralny ma więcej niż jeden fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania, dokonuje obliczenia określonego w art. 50a ust. 2 w odniesieniu do każdego funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oddzielnie.</p>				
<p>Art. 50c ust. 1</p>	<p>Artykuł 50c.</p> <p>Przekazywanie informacji</p> <p>1. Do celów art. 308 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, kontrahent centralny przekazuje tym spośród swoich uczestników rozliczających, którzy są instytucjami, oraz ich właściwym organom następujące informacje:</p> <p>a) kapitał hipotetyczny (KCCP);</p> <p>b) sumę wniesionych z góry wkładów (DFCM);</p> <p>c) kwotę wniesionych z góry zasobów finansowych, które ma on obowiązek - prawny lub wynikający z ustaleń umownych zawartych z uczestnikami rozliczającymi - wykorzystać na pokrycie strat poniesionych wskutek niewykonania zobowiązania przez uczestnika rozliczającego lub uczestników rozliczających przed wykorzystaniem wkładów do</p>	<p>N/przepisy stosowane jest bezpośrednio</p>			

	<p>funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania od pozostałych uczestników rozliczających (DFCCP);</p> <p>d) całkowitą liczbę swoich uczestników rozliczających (N);</p> <p>e) współczynnik koncentracji (β) określony w art. 50d;</p> <p>f) sumę wszystkich wkładów wynikających z zobowiązań umownych (β). Jeżeli kontrahent centralny ma więcej niż jeden fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania, przekazuje informacje określone w akapicie pierwszym w odniesieniu do każdego funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania.</p>				
Art. 50c ust. 2	<p>2. Kontrahent centralny powiadamia tych spośród swoich uczestników rozliczających, którzy są instytucjami, co najmniej raz na kwartał lub częściej, jeżeli wymagają tego właściwe organy tych uczestników rozliczających.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 50c ust. 3	<p>3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów:</p> <p>a) jednolity wzór do celów sprawozdawczych określonych w ust. 1;</p> <p>b) częstotliwość i terminy składania sprawozdań określone w ust. 2;</p> <p>c) sytuacje, w których właściwe organy instytucji pełniącej rolę uczestnika rozliczającego mogą wymagać większej częstotliwości przekazywania informacji niż częstotliwość określona w lit. b).</p> <p>EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 50d	<p>Artykuł 50d.</p> <p>Obliczanie konkretnych pozycji, które ma zgłaszać</p>	N/przepis			

	<p>kontrahent centralny</p> <p>Do celów art. 50c zastosowanie ma, co następuje:</p> <p>a) jeżeli regulamin kontrahenta centralnego przewiduje, że kontrahent centralny wykorzystuje część lub całość swoich zasobów finansowych równoległe z wkładami wniesionymi z góry przez jego uczestników rozliczających w sposób, który sprawia, że zasoby te stają się równoważne z wkładami wniesionymi z góry przez uczestnika rozliczającego pod względem sposobów, w jakie pokrywają straty poniesione przez kontrahenta centralnego w przypadku niewykonania zobowiązania przez uczestnika rozliczającego lub większą ich liczbę lub w przypadku ich niewypłacalności, kontrahent centralny dodaje do DFCM odpowiednią kwotę tych zasobów;</p> <p>b) jeżeli regulamin kontrahenta centralnego przewiduje, że kontrahent centralny wykorzystuje część lub całość swoich zasobów finansowych do pokrycia strat poniesionych wskutek niewykonania zobowiązania przez uczestnika rozliczającego lub większą ich liczbę po wyczerpaniu funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, ale przed wezwaniem uczestników rozliczających do wniesienia wkładów wynikających z zobowiązań umownych, kontrahent centralny dodaje odpowiednią kwotę takich dodatkowych zasobów finansowych (DFaCCP) do całkowitej kwoty wniesionych z góry wkładów (DF), jak następuje: $DF = DFCcp + DFCM + DFCaCCP$.</p> <p>c) kontrahent centralny oblicza współczynnik koncentracji (β) według następującego wzoru:</p> <p>gdzie:</p> <p>$PCE_{red,i}$ = obniżona wartość potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej z tytułu wszystkich umów i transakcji kontrahenta centralnego z uczestnikiem rozliczającym i;</p> <p>$PCE_{red,1}$ = obniżona wartość potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej z tytułu wszystkich umów i transakcji kontrahenta centralnego z uczestnikiem rozliczającym, który ma najwyższą wartość PCE_{red};</p>	<p>stosowan y jest bezpośrednio</p>			
--	---	---	--	--	--

	PCERed,2 = obniżona wartość potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej z tytułu wszystkich umów i transakcji kontrahenta centralnego z uczestnikiem rozliczającym, który ma drugą pod względem wielkości wartość PCERed.				
Art. 51 ust. 1	Tytuł V. UZGODNIENIA INTEROPERACYJNE Artykuł 51. Uzgodnienia interoperacyjne 1. CCP może zawrzeć uzgodnienie interoperacyjne z innym CCP, jeśli spełnione są wymogi ustanowione w art. 52, 53 i 54.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 51 ust. 2	2. Ustanowiwszy uzgodnienie interoperacyjne z innym CCP do celów świadczenia usług określone systemowi obrotu, CCP dysponuje niedyskryminującym dostępem do danych tego systemu obrotu, których potrzebuje do pełnienia swoich funkcji, w zakresie, w jakim CCP spełnia operacyjne i techniczne wymogi ustanowione przez dany system obrotu, oraz do odpowiedniego systemu rozrachunku.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 51 ust. 3	3. Zawarcie uzgodnienia interoperacyjnego lub uzyskanie dostępu do systemu udostępniania danych lub systemu rozrachunku, o których mowa w ust. 1 i 2, jest uniemożliwiane lub ograniczane, bezpośrednio bądź pośrednio, wyłącznie na potrzeby kontroli ryzyka wynikającego z tego uzgodnienia bądź dostępu.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 52 ust. 1	Artykuł 52. Zarządzanie ryzykiem 1. CCP zawierający uzgodnienie interoperacyjne: a) wprowadzają odpowiednie strategie, procedury i systemy służące skutecznemu wykrywaniu i monitorowaniu ryzyka oraz zarządzaniu tym ryzykiem, jakie wynika ze wspomnianego uzgodnienia, tak aby mogli terminowo wywiązywać się ze swoich obowiązków; b) uzgadniają swoje prawa i obowiązki, w tym prawo właściwe regulujące ich stosunki; c) wykrywają i monitorują ryzyko kredytowe i ryzyko	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>utruty płynności oraz zarządzają tymi ryzykami, tak aby niewykonanie zobowiązania przez członka rozliczającego jednego CCP pozostało bez wpływu na CCP, z którym wiąże je uzgodnienie interoperacyjne;</p> <p>d) wykrywają, monitorują i uwzględniają potencjalne współzależności i korelacje wynikające z uzgodnienia interoperacyjnego, które mogą wpłynąć na ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności związane z koncentracjami poszczególnych członków rozliczających oraz na połączone zasoby finansowe.</p> <p>Do celów akapitu pierwszego lit. b) CCP stosują te same zasady dotyczące odpowiednio momentu wprowadzenia zlecenia przeniesienia do swoich odpowiednich systemów i momentu nieodwołalności, określone w dyrektywie 98/26/WE.</p> <p>Do celów ust. 1 lit. c) w warunkach uzgodnienia określony jest proces zarządzania konsekwencjami niewykonania zobowiązania, w przypadku gdy jeden z CCP, który zawarł uzgodnienie interoperacyjne, nie wykonuje zobowiązania.</p> <p>Do celów ust. 1 lit. d) CCP ściśle kontrolują ponowne wykorzystywanie zabezpieczenia złożonego przez członków rozliczających na mocy uzgodnienia, z zastrzeżeniem zezwolenia właściwych organów. W uzgodnieniu określony jest sposób ochrony przed tym ryzykiem, przy uwzględnieniu wystarczającego pokrycia i potrzeby ograniczenia efektu domina.</p>				
Art. 52 ust. 1	<p>2. W przypadku gdy modele zarządzania ryzykiem stosowane przez CCP do pokrycia ich ekspozycji wobec ich członków rozliczających lub ich wzajemnych ekspozycji, są różne, CCP identyfikują te różnice, oceniają ryzyko potencjalnie z nich wynikające i podejmują środki, w tym poprzez zapewnienie dodatkowych zasobów finansowych, ograniczające ich wpływ na uzgodnienie interoperacyjne, a także ewentualnie konsekwencje pod względem ryzyka wystąpienia efektu domina oraz zapewniają, aby różnice te pozostały bez wpływu na zdolność każdego CCP do zarządzania konsekwencjami niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

Art. 52 ust. 3	3. Wszelkie koszty powiązane wynikające z ust. 1 i 2 ponosi CCP występujący o umożliwienie interoperacyjności lub dostępu, chyba że strony uzgodniły inaczej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 53 ust. 1	Artykuł 53. Przekazywanie depozytów zabezpieczających między CCP 1. CCP wyróżnia na rachunkach aktywa i pozycje utrzymywane na rachunek CCP, z którymi zawarł uzgodnienie interoperacyjne.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 53 ust. 2	2. Jeżeli CCP, który zawarł uzgodnienie interoperacyjne z innym CCP, przekazuje temu CCP tylko początkowe depozyty zabezpieczające na mocy uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych w formie gwarancji, CCP, który otrzymuje zabezpieczenie, nie ma prawa korzystania w odniesieniu do depozytów zabezpieczających przekazanych przez drugiego CCP.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 53 ust. 3	3. Zabezpieczenie otrzymane w formie instrumentów finansowych jest przechowywane przez operatorów systemów rozrachunku papierów wartościowych zgłoszonych na mocy dyrektywy 98/26/WE.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 53 ust. 4	4. Aktywa, o których mowa w ust. 1 i 2, są dostępne dla CCP, który otrzymał zabezpieczenie, wyłącznie w przypadku niewykonania zobowiązania przez CCP, który wniósł zabezpieczenie w ramach uzgodnienia interoperacyjnego.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 53 ust. 5	5. W przypadku niewykonania zobowiązania przez CCP, który otrzymał zabezpieczenie w ramach uzgodnienia interoperacyjnego, zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest niezwłocznie zwracane CCP, który wniósł zabezpieczenie.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 54 ust. 1	<p>Artykuł 54.</p> <p>Zatwierdzanie uzgodnień interoperacyjnych</p> <p>1. Uzgodnienie interoperacyjne podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez organy właściwe dla zawierających je CCP. Zastosowanie ma procedura przewidziana w art. 17.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 54 ust. 2	<p>2. Właściwe organy zatwierdzają uzgodnienie interoperacyjne, wyłącznie jeśli zainteresowani CCP mają zezwolenie na rozliczanie na mocy procedury określonej w art. 17, uznanej w art. 25, lub mają zezwolenie na okres co najmniej trzech lat wydane zgodnie z istniejącym wcześniej systemem udzielania zezwoleń, wymogi ustanowione w art. 52 są spełnione, a warunki techniczne rozliczania transakcji na mocy uzgodnienia umożliwiają sprawne i prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych, natomiast samo uzgodnienie nie zmniejsza skuteczności nadzoru.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 54 ust. 3	<p>3. Jeżeli właściwy organ uzna, że wymogi ustanowione w ust. 2 nie są spełnione, przedstawia innym właściwym organom i zainteresowanym CCP pisemne wyjaśnienie swoich ustaleń dotyczących ryzyka. Powiadamia on również ESMA, który wydaje opinię w sprawie zasadności ustaleń dotyczących ryzyka jako podstawy odmowy zatwierdzenia uzgodnienia interoperacyjnego. Opinia ESMA udostępniana jest wszystkim zainteresowanym CCP. W przypadku gdy opinia ESMA różni się od oceny odpowiedniego właściwego organu, ten właściwy organ rozważy ponownie swoje stanowisko, uwzględniając opinię ESMA.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 54 ust. 4	<p>4. Do dnia 31 grudnia 2012 r. ESMA wydaje wytyczne bądź zalecenia służące dokonywaniu spójnych, skutecznych i efektywnych ocen uzgodnień interoperacyjnych, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p> <p>ESMA opracowuje projekty tych wytycznych lub zaleceń po konsultacji z członkami ESBC.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 55 ust. 1	<p>Tytuł VI. REJESTRACJA REPOZYTORIÓW TRANSAKCJI I NADZÓR NAD NIMI</p> <p>Rozdział 1. Warunki i procedury rejestracji repozytorium transakcji</p> <p>Artykuł 55.</p> <p>Rejestracja repozytorium transakcji</p> <p>1. ESMA rejestruje repozytoria transakcji do celów art. 9.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 55 ust. 2	<p>2. Warunkiem kwalifikowania się do uzyskania rejestracji na mocy niniejszego artykułu jest posiadanie przez repozytorium transakcji statusu osoby prawnej z siedzibą w Unii i spełnianie wymogów ustanowionych w tytule VII.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 55 ust. 3	<p>3. Rejestracja repozytorium transakcji jest ważna na całym terytorium Unii.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 55 ust. 4	<p>4. Zarejestrowane repozytorium transakcji spełnia w każdej sytuacji warunki rejestracji. Repozytorium transakcji powiadamia niezwłocznie ESMA o wszelkich istotnych zmianach warunków rejestracji.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 56 ust. 1	<p>Artykuł 56.</p> <p>Wniosek o rejestrację</p> <p>1. Repozytorium transakcji składa wniosek o rejestrację do ESMA.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 56 ust. 2	<p>2. W ciągu 20 dni roboczych od otrzymania wniosku ESMA sprawdza jego kompletność.</p> <p>Jeśli wniosek nie jest kompletny, ESMA wyznacza termin, w którym repozytorium transakcji ma</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>przedłożyć dodatkowe informacje.</p> <p>Po stwierdzeniu, że wniosek jest kompletny, ESMA powiadamia o tym odpowiednio repozytorium transakcji.</p>	dnio			
Art. 56 ust. 3	<p>3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące przedkładanego ESMA wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 56 ust. 4	<p>4. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 ESMA opracowuje projekt wykonawczych standardów technicznych określających format wniosku o rejestrację przedkładanego ESMA.</p> <p>ESMA przedstawia Komisji ten projekt wykonawczych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 57 ust. 1	<p>Artykuł 57.</p> <p>Poprzedzając rejestrację powiadomienie właściwych organów i konsultacje z nimi</p> <p>1. Jeżeli repozytorium transakcji występujące o rejestrację jest podmiotem, który otrzymał zezwolenie lub został zarejestrowany przez właściwy organ w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, ESMA przed zarejestrowaniem przedmiotowego repozytorium transakcji niezwłocznie powiadamia ten właściwy organ i konsultuje się z nim.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 57	<p>2. ESMA i odpowiedni właściwy organ wymieniają się wszelkimi informacjami niezbędnymi do</p>	N/przepis			

ust. 2	zarejestrowania repozytorium transakcji oraz do nadzoru nad spełnianiem przez ten podmiot warunków rejestracji lub uzyskania zezwolenia w państwie członkowskim, w którym ma on siedzibę.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 58 ust. 1	Artykuł 58. Rozpatrzenie wniosku 1. W ciągu 40 dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w art. 56 ust. 2 akapit trzeci, ESMA rozpatruje wniosek o rejestrację w oparciu o to, czy repozytorium transakcji jest zgodne z art. 78-81 i przyjmuje decyzję o rejestracji lub odmowie rejestracji oraz w pełni ją uzasadnia.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 58 ust. 2	2. Decyzja wydana przez ESMA na mocy ust. 1 wchodzi w życie piątego dnia roboczego po jej przyjęciu.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 59 ust. 1	Artykuł 59. Powiadomienie o decyzji ESMA w sprawie rejestracji 1. Po przyjęciu decyzji o rejestracji, lub odmowie rejestracji lub jej cofnięciu ESMA informuje o niej repozytorium transakcji w ciągu pięciu dni roboczych i podaje pełne uzasadnienie swojej decyzji. ESMA niezwłocznie powiadamia o swojej decyzji odpowiedni właściwy organ, o którym mowa w art. 57 ust. 1.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 59 ust. 2	2. ESMA informuje Komisję o każdej decyzji podjętej zgodnie z ust. 1.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 59 ust. 3	3. ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz repozytoriów transakcji zarejestrowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Wykaz ten jest aktualizowany w terminie pięciu dni roboczych po	N/przepi s stosowan y jest			

	podjęciu decyzji zgodnie z ust. 1.	bezpośrednio			
Art. 60	<p>Artykuł 60.</p> <p>Wykonywanie uprawnień, o których mowa w art. 61–63</p> <p>Uprawnienia przyznane ESMA lub jakimkolwiek urzędnikowi lub innej osobie upoważnionej przez ESMA na mocy art. 61–63 nie mogą być wykorzystywane w celu żądania ujawnienia informacji lub dokumentów, które są objęte klauzulą poufności wymiany informacji między prawnikiem a klientem.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 61 ust. 1	<p>Artykuł 61.</p> <p>Wniosek o udzielenie informacji</p> <p>1. ESMA może w drodze zwykłego wniosku lub decyzji zobowiązać repozytoria transakcji i związane z nimi strony trzecie, którym repozytoria transakcji zleciły na zasadzie outsourcingu wykonywanie funkcji lub działań operacyjnych, do udzielenia wszelkich informacji niezbędnych ESMA do wykonywania jego obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 61 ust. 2	<p>2. Wysyłając zwykły wniosek o udzielenie informacji, o którym mowa w ust. 1, ESMA:</p> <p>a) odwołuje się do niniejszego artykułu jako podstawy prawnej wniosku;</p> <p>b) podaje cel wniosku;</p> <p>c) określa rodzaj wymaganych informacji;</p> <p>d) ustala termin dostarczenia informacji;</p> <p>e) informuje osobę, do której zwraca się o informacje, że nie jest ona zobowiązana do ich przedstawienia, lecz w przypadku dobrowolnej odpowiedzi na wniosek przedstawione informacje nie mogą być niezgodne z prawdą ani mylące; oraz</p> <p>f) informuje o grzywnie przewidzianej w art. 65 w związku z sekcją IV lit. a) załącznika I w przypadku udzielenia niezgodnych z prawdą lub mylących odpowiedzi na pytania.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 61 ust. 3	<p>3. Zwracając się o udzielenie informacji zgodnie z ust. 1 w drodze decyzji, ESMA:</p> <p>a) odwołuje się do niniejszego artykułu jako podstawy prawnej wniosku;</p> <p>b) podaje cel wniosku;</p> <p>c) określa rodzaj wymaganych informacji;</p> <p>d) ustala termin dostarczenia informacji;</p> <p>e) wskazuje okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 66, w przypadku gdy przedstawione wymagane informacje są niekompletne;</p> <p>f) informuje o grzywnie przewidzianej w art. 65 w związku z sekcją IV lit. a) załącznika I w przypadku udzielenia niezgodnych z prawdą lub mylących odpowiedzi na pytania; oraz</p> <p>g) informuje o prawie do odwołania od decyzji do Komisji Odwoławczej ESMA i prawie do zaskarżenia tej decyzji do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej ("Trybunał Sprawiedliwości") zgodnie z art. 60 i 61 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 61 ust. 4	<p>4. Do udzielenia informacji zobowiązane są osoby, o których mowa w ust. 1, lub ich przedstawiciele, a w przypadku osób prawnych lub stowarzyszeń niemających osobowości prawnej, osoby powołane do ich reprezentacji zgodnie z ustawą lub statutem. Prawnicy należycie upoważnieni do działania mogą przedkładać informacje w imieniu swoich klientów. Jednak klienci pozostają w pełni odpowiedzialni za informacje, jeśli przekazane informacje są niepełne, niezgodne z prawdą lub mylące.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 61 ust. 5	<p>5. ESMA niezwłocznie wysyła kopię zwykłego wniosku lub swej decyzji właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym osoby objęte wnioskiem, o których mowa w ust. 1, mają swoje miejsce zamieszkania lub siedzibę.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 62 ust. 1	<p>Artykuł 62. Dochodzenia ogólne</p>	N/przepis stosowany			

	<p>1. W celu wypełniania swych obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA może przeprowadzać niezbędne dochodzenia względem osób, o których mowa w art. 61 ust. 1. W tym celu urzędnicy i inne osoby upoważnione przez ESMA mają prawo do:</p> <p>a) wglądu we wszelkie dokumenty, dane, procedury i inne materiały związane z wykonywaniem zadań ESMA niezależnie od nośnika, na jakim są one przechowywane;</p> <p>b) wykonania lub uzyskania uwierzytelnionych kopii lub wyciągów z takich dokumentów, danych, procedur i innych materiałów;</p> <p>c) wzywania osób, o których mowa w art. 61 ust. 1, lub ich przedstawicieli lub personelu, i zwracania się do nich o udzielenie ustnych lub pisemnych wyjaśnień na temat faktów lub dokumentów związanych z przedmiotem i celem kontroli oraz rejestrowania ich odpowiedzi;</p> <p>d) prowadzenia rozmów z wszelkimi innymi osobami fizycznymi lub prawnymi, które wyrażą na to zgodę, dla potrzeb pozyskania informacji dotyczących przedmiotu dochodzenia;</p> <p>e) żądania rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych.</p>	y jest bezpośrednio			
Art. 62 ust. 2	<p>2. Urzędnicy i inne osoby upoważnione przez ESMA do prowadzenia dochodzeń, o których mowa w ust. 1, wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel tego dochodzenia. To upoważnienie określa również okresowe kary pieniężne, o których mowa w art. 66, nakładane w przypadku gdy wymagane dokumenty, dane, procedury lub inne materiały albo odpowiedzi na pytania zadane osobom, o których mowa w art. 61 ust. 1, nie zostaną udzielone lub są niepełne, a także grzywny, o których mowa w art. 65 w związku z sekcją IV lit. b) załącznika I, w przypadku gdy odpowiedzi na pytania zadane osobom, o których mowa w art. 61 ust. 1, są niezgodne z prawdą lub mylące.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 62	<p>3. Osoby, o których mowa w art. 61 ust. 1, mają obowiązek poddać się dochodzeniom wszczętym na</p>	N/przepis			

ust. 3	mocy decyzji ESMA. W decyzji określa się przedmiot i cel dochodzenia, wskazuje na okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 66, środki odwoławcze dostępne na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz prawo do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 62 ust. 4	4. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem dochodzenia ESMA informuje właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma być prowadzone dochodzenie, o samym postępowaniu i o tożsamości upoważnionych osób. Na żądanie ESMA urzędnicy zainteresowanego właściwego organu udzielają tym upoważnionym osobom pomocy w wykonywaniu ich zadań. Na życzenie urzędnicy zainteresowanego właściwego organu również mogą być obecni podczas dochodzeń.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 62 ust. 5	5. Jeżeli żądanie przedstawienia rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych, o którym mowa w ust. 1 lit. e), wymaga uzyskania zezwolenia od organu wymiaru sprawiedliwości zgodnie z prawem krajowym, występuje się o takie zezwolenie. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić zapobiegawczo.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 62 ust. 6	6. W przypadku gdy zostanie złożony wniosek o zezwolenie, o którym mowa ust. 5, krajowy organ wymiaru sprawiedliwości sprawdza, czy decyzja ESMA jest autentyczna i czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne, uwzględniając przedmiot dochodzeń. Sprawdzając, czy środki przymusu są proporcjonalne, krajowy organ wymiaru sprawiedliwości może zwrócić się do ESMA o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności w odniesieniu do przesłanek, na podstawie których ESMA podejrzewa, że miało miejsce naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, a także do powagi domniemanego naruszenia oraz sposobu, w jaki osoba, wobec której stosowane są środki przymusu, uczestniczyła w danym zdarzeniu. Jednakże krajowy organ wymiaru sprawiedliwości nie może dokonywać oceny konieczności przeprowadzania dochodzenia ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach sprawy ESMA. Zgodność z prawem decyzji ESMA może być przedmiotem kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

Art. 63 ust. 1	<p>Artykuł 63.</p> <p>Kontrole w miejscu prowadzenia działalności</p> <p>1. W celu wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA może przeprowadzać wszelkie niezbędne kontrole w miejscu prowadzenia działalności w dowolnych obiektach lub na dowolnym terenie, które stanowią miejsce prowadzenia działalności osób prawnych, o których mowa w art. 61 ust. 1. Jeżeli jest to wymagane do odpowiedniego i efektywnego przeprowadzenia kontroli w miejscu prowadzenia działalności, ESMA może przeprowadzić ją bez zapowiedzi.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 63 ust. 2	<p>2. Urzędnicy i inne osoby upoważnione przez ESMA do przeprowadzenia kontroli w miejscu prowadzenia działalności mogą wejść do dowolnych obiektów i na dowolny teren, które stanowią miejsce prowadzenia działalności osób prawnych, których dotyczy decyzja o dochodzeniu przyjęta przez ESMA, i posiadają wszelkie uprawnienia określone w art. 62 ust. 1. Mają również prawo do pieczętowania wszelkich pomieszczeń w miejscu prowadzenia działalności kontrolowanego podmiotu oraz wszelkich ksiąg lub dokumentów na czas i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 62 ust. 3	<p>3. Urzędnicy i inne osoby upoważnione przez ESMA do przeprowadzenia kontroli w miejscu prowadzenia działalności wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel kontroli, a także okresowe kary pieniężne określone w art. 66, w przypadku gdy zainteresowane osoby nie poddają się kontroli. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed kontrolą ESMA powiadamia o niej właściwy organ państwa członkowskiego, w którym kontrola ta ma być przeprowadzona.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 62 ust. 4	<p>4. Osoby, o których mowa w art. 61 ust. 1, poddają się kontrolom w miejscu prowadzenia działalności zarządzonym na mocy decyzji ESMA. W decyzji tej określa się przedmiot i cel kontroli, datę jej rozpoczęcia oraz okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 66, środki odwoławcze dostępne na mocy rozporządzenia</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	(UE) nr 1095/2010 oraz prawo do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości. ESMA podejmuje takie decyzje po skonsultowaniu się z właściwym organem państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzana kontrola.	dnio			
Art. 62 ust. 5	5. Urzędnicy właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzana kontrola, a także osoby upoważnione bądź wyznaczone przez ten organ, na żądanie ESMA aktywnie pomagają urzędnikom i innym osobom upoważnionym przez ESMA. W tym celu posiadają uprawnienia określone w ust. 2. Urzędnicy właściwego organu zainteresowanego państwa członkowskiego mogą również na żądanie brać udział w kontrolach w miejscu prowadzenia działalności.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 62 ust. 6	6. ESMA może również zażądać od właściwych organów państw członkowskich przeprowadzenia w jego imieniu poszczególnych zadań dochodzeniowych i kontroli w miejscu prowadzenia działalności zgodnie z niniejszym artykułem i art. 62 ust. 1. W tym celu właściwe organy posiadają te same uprawnienia co ESMA, określone w niniejszym artykule i w art. 62 ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 62 ust. 7	7. W przypadku gdy urzędnicy i inne osoby towarzyszące upoważnione przez ESMA stwierdzą, że osoba sprzeciwia się kontroli zarządzonej na mocy niniejszego artykułu, właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego udziela im niezbędnej pomocy, zwracając się w razie potrzeby o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, aby umożliwić im przeprowadzenie kontroli w miejscu prowadzenia działalności.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 62 ust. 8	8. Jeżeli kontrola w miejscu prowadzenia działalności, o której mowa w ust. 1, lub pomoc przewidziana w ust. 7 wymaga zezwolenia wydanego przez organ wymiaru sprawiedliwości zgodnie z prawem krajowym, składany jest wniosek o takie zezwolenie. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić zapobiegawczo.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 62	9. W przypadku złożenia wniosku o zezwolenie, o	N/przepis			

ust. 9	<p>którym mowa ust. 8, krajowy organ wymiaru sprawiedliwości sprawdza, czy decyzja ESMA jest autentyczna i czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne, uwzględniając przedmiot kontroli. Kontrolując proporcjonalność środków przymusu, krajowy organ wymiaru sprawiedliwości może zwrócić się do ESMA o szczegółowe wyjaśnienia. Taki wniosek o szczegółowe wyjaśnienia może w szczególności dotyczyć przesłanek, na podstawie których ESMA podejrzewa, że doszło do naruszenia niniejszego rozporządzenia, oraz wagi podejrzanego naruszenia i charakteru udziału osoby objętej środkami przymusu. Krajowy organ wymiaru sprawiedliwości nie może jednak podważać konieczności kontroli ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach sprawy ESMA. Zgodność z prawem decyzji ESMA może być przedmiotem kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.</p>	s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 64 ust. 1	<p>Artykuł 64. Przepisy proceduralne regulujące podejmowanie działań nadzorczych i nakładanie grzywien</p> <p>1. Jeżeli w trakcie wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA stwierdzi, że istnieją wiarygodne przesłanki świadczące o możliwości istnienia okoliczności, które stanowią naruszenie albo naruszenia wymienione w załączniku I, ESMA powołuje w swoich strukturach niezależnego urzędnika dochodzeniowego, który wyjaśnia tę sprawę. Powołany urzędnik nie był ani nie jest bezpośrednio bądź pośrednio związany z nadzorem nad repozytorium transakcji ani z procesem rejestracji tego repozytorium i wykonuje swoje funkcje niezależnie od ESMA.</p>	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 64 ust. 2	<p>2. Urzędnik dochodzeniowy bada domniemane naruszenia, z uwzględnieniem wszelkich uwag przedstawionych przez osoby, które są przedmiotem dochodzeń, i przedkłada ESMA pełne akta sprawy zawierające dokonane przez niego ustalenia.</p> <p>Aby wykonywać swoje zadania, urzędnik dochodzeniowy może korzystać z prawa do występowania o informacje zgodnie z art. 61 i do</p>	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	<p>prowadzenia dochodzeń i kontroli w miejscu prowadzenia działalności zgodnie z art. 62 i 63. Korzystając z tych uprawnień, urzędnik dochodzeniowy przestrzega art. 60.</p> <p>W trakcie wykonywania swych zadań urzędnik dochodzeniowy ma dostęp do wszystkich dokumentów i informacji zebranych przez ESMA w czasie działań nadzorczych.</p>				
Art. 64 ust. 3	<p>3. Urzędnik dochodzeniowy - po zakończeniu dochodzenia i przed przekazaniem ESMA akt sprawy zawierających jego ustalenia - daje osobom będącym przedmiotem tego dochodzenia możliwość przedstawienia swojego stanowiska na temat wyjaśnianych spraw. Podstawę ustaleń urzędnika dochodzeniowego mogą stanowić wyłącznie fakty, do których zainteresowane strony miały możliwość się odnieść.</p> <p>W trakcie dochodzeń prowadzonych na podstawie niniejszego artykułu w pełni przestrzega się prawa zainteresowanych osób do obrony.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 64 ust. 4	<p>4. Przedkładając ESMA akta sprawy zawierające ustalenia, urzędnik dochodzeniowy powiadamia o tym fakcie osoby, które są przedmiotem dochodzenia. Osoby, które są przedmiotem dochodzenia, mają prawo dostępu do akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje informacji poufnych dotyczących stron trzecich.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 64 ust. 5	<p>5. Na podstawie akt sprawy zawierających ustalenia urzędnika dochodzeniowego i - na wniosek zainteresowanych stron - po wysłuchaniu stanowiska osób, które są przedmiotem dochodzenia, zgodnie z art. 67, ESMA decyduje, czy osoby, które są przedmiotem dochodzenia, popełniły co najmniej jedno naruszenie wymienione w załączniku I, a jeżeli tak - stosuje środek nadzorczy zgodnie z art. 73 i nakłada grzywnę zgodnie z art. 65.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 64 ust. 6	<p>6. Urzędnik dochodzeniowy nie uczestniczy w obradach ESMA ani nie uczestniczy w żaden inny sposób w</p>	N/przepis			

	procesie decyzyjnym ESMA.	stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 64 ust. 7	<p>7. Komisja przyjmuje dalsze przepisy regulaminowe dotyczące wykonywania prawa do nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, w tym przepisy dotyczące prawa do obrony, przepisy tymczasowe oraz przepisy dotyczące pobierania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, a także szczegółowe przepisy dotyczące okresów przedawnienia w zakresie nakładania i egzekwowania sankcji.</p> <p>Przepisy, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmuje się za pomocą aktów delegowanych zgodnie z art. 82.</p>	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 64 ust. 8	<p>8. ESMA przekazuje właściwym organom krajowym sprawy do ścigania w postępowaniu karnym jeżeli, wykonując swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, stwierdzi, że istnieją ważne przesłanki wskazujące na możliwość zajścia okoliczności stanowiących przestępstwo. Ponadto ESMA wstrzymuje się od nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, jeżeli w wyniku postępowania karnego prowadzonego zgodnie z prawem krajowym wydano już wcześniej prawomocną decyzję uniewinniającą lub skazującą na podstawie tego samego faktu lub faktów, które są zasadniczo takie same.</p>	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			
Art. 65 ust. 1	<p>Artykuł 65. Grzywny</p> <p>1. Jeżeli zgodnie z art. 64 ust. 5 ESMA stwierdzi, że repozytorium transakcji w sposób zamierzony lub w wyniku zaniedbania dopuściło się jednego z naruszeń wymienionych w załączniku I, podejmuje decyzję o nałożeniu grzywny zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.</p> <p>Uznaje się, że repozytorium transakcji dopuściło się naruszenia celowo, jeśli ESMA znalazła obiektywne dowody wskazujące na to, że dane repozytorium transakcji lub jego kierownictwo wyższego szczebla działało umyślnie w celu dopuszczenia się naruszenia.</p>	N/przepis stosowan y jest bezpośrednio			

Art. 65 ust. 2	<p>2. Podstawowe kwoty grzywien, o których mowa w ust. 1, mieszczą się w następujących przedziałach:</p> <p>a) za naruszenia, o których mowa w sekcji I lit. c) załącznika I i w sekcji II lit. c)-g) załącznika I oraz w sekcji III lit. a) i b) załącznika I, kwoty grzywien wynoszą od 10000 do 20000 EUR;</p> <p>b) za naruszenia, o których mowa w sekcji I lit. a), b) oraz d)-h) załącznika I i w sekcji II lit. a), b) i h) załącznika I, kwoty grzywien wynoszą od 5000 do 10000 EUR.</p> <p>Aby zdecydować, czy podstawowa wysokość grzywien powinna znajdować się w dolnej, środkowej, czy górnej części przedziału określonego w akapicie pierwszym, ESMA uwzględni roczny obrót zainteresowanego repozytorium transakcji w poprzedzającym roku obrotowym. Podstawowa kwota znajduje się w dolnej części przedziału dla repozytoriów transakcji, których roczny obrót nie przekracza 1 miliona EUR; w środkowej części przedziału dla repozytoriów transakcji, których obrót wynosi od 1 do 5 milionów EUR; w górnej części przedziału dla repozytoriów transakcji, których roczny obrót przekracza 5 milionów EUR.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 65 ust. 3	<p>3. Kwoty podstawowe określone w ust. 2 są w razie potrzeby korygowane z uwzględnieniem czynników obciążających lub łagodzących przy użyciu odpowiednich współczynników określonych w załączniku II.</p> <p>Odpowiednie współczynniki obciążające stosowane są wobec kwoty podstawowej pojedynczo. Jeżeli zastosowanie ma więcej niż jeden współczynnik obciążający, różnica między podstawową kwotą a kwotą wynikającą z zastosowania każdego poszczególnego współczynnika obciążającego jest doliczana do kwoty podstawowej.</p> <p>Odpowiednie współczynniki łagodzące stosowane są wobec kwoty podstawowej pojedynczo. Jeżeli zastosowanie ma więcej niż jeden współczynnik łagodzący, różnica między podstawową kwotą a kwotą wynikającą z zastosowania każdego poszczególnego współczynnika łagodzącego jest odliczana od kwoty</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	podstawowej.				
Art. 65 ust. 4	<p>4. Niezależnie od przepisów ust. 2 i 3 wysokość grzywny nie może przekroczyć 20 % rocznego obrotu danego repozytorium transakcji w poprzedzającym roku obrotowym, ale w przypadku gdy dane repozytorium transakcji bezpośrednio lub pośrednio uzyskało korzyść finansową z naruszenia, wysokość grzywny jest przynajmniej równa tej korzyści.</p> <p>Jeżeli działanie lub zaniechanie ze strony repozytorium transakcji stanowi więcej niż jedno naruszenie wymienione w załączniku I, nakładana jest tylko wyższa z tych grzywien, która jest wyliczana zgodnie z ust. 2 i 3 i dotyczy jednego z tych naruszeń.</p>	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 66 ust. 1	<p>Artykuł 66.</p> <p>Okresowe kary pieniężne</p> <p>1. ESMA w drodze decyzji nakłada okresowe kary pieniężne, w celu przymuszenia:</p> <p>a) repozytorium transakcji do usunięcia naruszenia, zgodnie z decyzją podjętą na mocy art. 73 ust. 1 lit. a); lub</p> <p>b) osoby, o których mowa w art. 61 ust. 1:</p> <p>(i) do dostarczenia kompletnych informacji, których zażądano w drodze decyzji zgodnie z art. 61;</p> <p>(ii) do poddania się dochodzeniu, a w szczególności do przedłożenia kompletnych dokumentów, danych, procedur i wszelkich innych żądanych materiałów, a także do uzupełnienia i skorygowania innych informacji udostępnionych w dochodzeniu wszczętym na podstawie decyzji podjętej na mocy art. 62; lub</p> <p>(iii) do poddania się kontroli w miejscu prowadzenia działalności zarządzanej decyzją na mocy art. 63.</p>	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 66 ust. 2	<p>2. Okresowa kara pieniężna musi być skuteczna i proporcjonalna. Okresową karę pieniężną nakłada się za każdy dzień opóźnienia.</p>	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

Art. 66 ust. 3	3. Niezależnie od przepisów ust. 2, kwota okresowych kar pieniężnych wynosi 3 % średniego dziennego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym lub, w przypadku osób fizycznych, 2 % średniego dziennego dochodu w poprzedzającym roku kalendarzowym. Jest ona obliczana od dnia określonego w decyzji o nałożeniu okresowej kary pieniężnej.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 66 ust. 4	4. Okresową karę pieniężną nakłada się na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy po powiadomieniu o decyzji ESMA. Po zakończeniu tego okresu ESMA dokonuje przeglądu tego środka.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 67 ust. 1	Artykuł 67. Wysłuchanie zainteresowanych stron 1. Przed podjęciem jakiejkolwiek decyzji w sprawie nałożenia grzywny lub okresowej kary pieniężnej na mocy art. 65 i art. 66 ESMA zapewnia stronom, które są objęte postępowaniem, możliwość przedstawienia swojego stanowiska odnośnie do ustaleń ESMA. Podstawę decyzji ESMA mogą stanowić wyłącznie ustalenia, co do których osoby, których dotyczy postępowanie, mogły przedstawić swoje stanowisko.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 67 ust. 2	2. W postępowaniu w pełni przestrzega się prawa do obrony osób, których dotyczy postępowanie. Mają one prawo do dostępu do gromadzonych przez ESMA akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych stron w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje dostępu do informacji poufnych oraz wewnętrznych dokumentów ESMA.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 68 ust. 1	Artykuł 68. Powiadamianie o grzywnach i okresowych karach pieniężnych oraz ich charakter, egzekucja i przypisywanie 1. ESMA podaje do wiadomości publicznej każdą grzywnę i każdą okresową karę pieniężną, które zostały nałożone zgodnie z art. 65 i 66, chyba że takie publiczne	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	powiadomienie zagrażałoby poważnie rynkom finansowym lub wyrządziło nieproporcjonalną szkodę zainteresowanym stronom. Ujawniane informacje nie mogą obejmować danych osobowych w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 45/2001.				
Art. 68 ust. 2	2. Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 65 i 66 mają charakter administracyjny.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 68 ust. 3	3. Jeżeli ESMA postanowi nie nakładać grzywien ani kar pieniężnych, informuje o tym odpowiednio Parlament Europejski, Radę, Komisję i właściwe organy państw członkowskich oraz podaje przyczyny swojej decyzji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 68 ust. 4	4. Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 65 i 66 podlegają egzekucji. Postępowanie egzekucyjne jest regulowane przepisami postępowania cywilnego obowiązującego w państwie, na terytorium którego ma ono miejsce. Decyzji nadawana jest klauzula wykonalności bez jakichkolwiek innych formalności niż weryfikacja jej autentyczności przez organ wyznaczony w tym celu przez rząd danego państwa członkowskiego; o wyznaczonym organie powiadamiane są ESMA i Trybunał Sprawiedliwości. Zainteresowana strona może po dopełnieniu tych formalności, na własny wniosek, przystąpić do dochodzenia swoich praw zgodnie z ustawodawstwem krajowym, wnosząc sprawę bezpośrednio do właściwego organu. Postępowanie egzekucyjne może być zawieszona wyłącznie na mocy orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości. Jednak do rozpatrywania skarg na prawidłowość czynności egzekucyjnych właściwe są sądy danego państwa członkowskiego.	T	Art. 68 ust. 4 zostanie wdrożony w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. prawo o ustroju sądów powszechnych (art. 1 pkt 2 b projektu ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych)		

			hnych oraz niektó- ch innych ustaw		
Art. 68 ust. 5	5. Kwoty grzywien i okresowych kar pieniężnych są przypisywane do budżetu ogólnego Unii Europejskiej.	N/prze- pi- s stoso- wan y jest bezpo- śred- nio			
Art. 69	Artykuł 69. Kontrola przez Trybunał Sprawiedliwości Trybunał Sprawiedliwości ma nieograniczone prawo orzekania w sprawie decyzji ESMA nakładających grzywnę lub okresową karę pieniężną. Może on uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę bądź okresową karę pieniężną.	N/prze- pi- s stoso- wan y jest bezpo- śred- nio			
Art. 70	Artykuł 70. Zmiana załącznika II Aby uwzględnić zmiany sytuacji na rynkach finansowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 82 w odniesieniu do środków mających na celu zmianę załącznika II.	N/prze- pi- s stoso- wan y jest bezpo- śred- nio			
Art. 71 ust. 1	Artykuł 71. Wycofanie rejestracji 1. Nie naruszając art. 73, ESMA wycofuje rejestrację repozytorium transakcji, jeśli to repozytorium transakcji: a) wyraźnie zrzeka się rejestracji lub nie świadczyło usług w poprzednich sześciu miesiącach; b) uzyskało rejestrację na podstawie fałszywych oświadczeń lub w inny niezgodny z prawem sposób; c) przestało spełniać warunki, na podstawie których zostało zarejestrowane.	N/prze- pi- s stoso- wan y jest bezpo- śred- nio			

Art. 71 ust. 2	2. ESMA niezwłocznie powiadamia odpowiedni właściwy organ, o którym mowa w art. 57 ust. 1, o decyzji w sprawie cofnięcia rejestracji repozytorium transakcji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 71 ust. 3	3. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego, w którym repozytorium transakcji świadczy usługi i prowadzi działalność, stwierdzi, że jeden z warunków, o których mowa w ust. 1, został spełniony, może zwrócić się do ESMA o sprawdzenie, czy zostały spełnione warunki cofnięcia rejestracji danemu repozytorium transakcji. Jeżeli ESMA podejmuje decyzję o niewycofaniu rejestracji zainteresowanego repozytorium transakcji, przedstawia pełne uzasadnienie tej decyzji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 71 ust. 4	4. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 3, to organ wyznaczony na mocy art. 22.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 72 ust. 1	Artykuł 72. Opłaty nadzorcze 1. ESMA pobiera od repozytoriów transakcji opłaty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i aktami delegowanymi przyjętymi zgodnie z ust. 3. Opłaty te w pełni pokrywają niezbędne wydatki ESMA związane z rejestracją i nadzorem repozytoriów transakcji oraz zwrotem wszelkich kosztów, jakie mogą ponieść właściwe organy podczas wykonywania prac na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności w wyniku przekazania zadań zgodnie z art. 74.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 72 ust. 2	2. Wysokość opłaty pobieranej od repozytorium transakcji pozwala na pokrycie wszystkich kosztów administracyjnych ponoszonych przez ESMA w związku z rejestracją danego repozytorium i działaniami nadzorczymi oraz jest proporcjonalna do obrotu danego	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	repozytorium transakcji.	dnio			
Art. 72 ust. 3	3. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 82 w celu dodatkowego uściślenia rodzaju opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 73 ust. 1	Artykuł 73. Środki nadzorcze stosowane przez ESMA 1. Jeżeli zgodnie z art. 64 ust. 5 ESMA stwierdzi, że repozytorium transakcji dopuściło się jednego z naruszeń wymienionych w załączniku I, podejmuje co najmniej jedną z poniższych decyzji: a) zobowiązującą repozytorium transakcji do usunięcia danego naruszenia; b) nakładającą grzywny zgodnie z art. 65; c) wydającą publiczne ogłoszenia; d) jeśli nie ma innego rozwiązania, wycofującą rejestrację repozytorium transakcji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 73 ust. 2	2. Podejmując decyzje, o których mowa w ust. 1, ESMA bierze pod uwagę charakter i wagę naruszenia, uwzględniając następujące kryteria: a) czas trwania i częstotliwość naruszenia; b) kwestię, czy naruszenie ujawniło istotne lub systemowe słabości procedur stosowanych przez przedsiębiorstwo bądź jego systemów zarządzania lub kontroli wewnętrznej; c) kwestię, czy naruszenie doprowadziło do przestępstwa finansowego bądź też ułatwiło przestępstwo finansowe lub w inny sposób jest z nim związane; d) kwestię, czy naruszenie jest wynikiem celowego działania lub zaniedbania.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 73	3. ESMA powiadamia niezwłocznie zainteresowane repozytorium transakcji o każdej decyzji podjętej na	N/przepis			

ust. 3	<p>mocy ust. 1, a także przekazuje tę informację właściwym organom danego państwa członkowskiego oraz Komisji. W terminie 10 dni roboczych od daty podjęcia decyzji ogłasza ją publicznie na swojej stronie internetowej.</p> <p>Ogłaszając publicznie swoją decyzję zgodnie z akapitem pierwszym, ESMA podaje również do wiadomości publicznej informację o prawie danego repozytorium transakcji do odwołania się od tej decyzji, a w odpowiednim przypadku informację, że takie odwołanie zostało złożone, precyzując, że takie odwołanie nie ma skutku zawieszającego oraz że Komisja Odwoławcza ESMA może zawiesić wykonanie zaskarżonej decyzji zgodnie z art. 60 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 74 ust. 1	<p>Artykuł 74.</p> <p>Przekazywanie zadań przez ESMA właściwym organom</p> <p>1. Jeżeli jest to niezbędne do odpowiedniego wykonania zadania nadzorczego, ESMA może przekazać określone zadania nadzorcze właściwym organom państwa członkowskiego zgodnie z wytycznymi wydanymi przez ESMA na mocy art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Takie określone zadania nadzorcze mogą w szczególności obejmować prawo do wystosowywania wniosków o udzielenie informacji zgodnie z art. 61 i do prowadzenia dochodzeń i kontroli w miejscu prowadzenia działalności zgodnie z art. 62 i art. 63 ust. 6.</p>	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 74 ust. 2	<p>2. Przed przekazaniem danego zadania ESMA konsultuje się z odpowiednim właściwym organem. Konsultacje te dotyczą:</p> <p>a) zakresu zadania, które ma zostać przekazane;</p> <p>b) harmonogramu wykonania tego zadania; oraz</p> <p>c) przekazania niezbędnych informacji ESMA i przez ESMA.</p>	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 74 ust. 3	<p>3. Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie opłat przyjętym przez Komisję zgodnie z art. 72 ust. 3 ESMA zwraca właściwemu organowi koszty poniesione w</p>	N/przepi s stosowan			

	wyniku wykonywania przekazanych mu zadań.	y jest bezpośrednio			
Art. 74 ust. 4	4. ESMA w odpowiednich odstępach czasu dokonuje przeglądu decyzji, o której mowa w ust. 1. Przekazanie zadań może zostać w każdej chwili odwołane.	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio			
Art. 74 ust. 5	5. Przekazanie zadań nie wpływa na odpowiedzialność ESMA i nie ogranicza możliwości prowadzenia i nadzorowania przez ESMA przekazanych czynności. Obowiązki nadzorcze wynikające z niniejszego rozporządzenia, w tym decyzje o rejestracji, oceny końcowe i dalsze decyzje dotyczące naruszeń, nie mogą być przekazywane.	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio			
Art. 75 ust. 1	Rozdział 2. Stosunki z państwami trzecimi Artykuł 75. Równoważność i porozumienia międzynarodowe 1. Komisja może przyjąć akt wykonawczy określający, że rozwiązania prawne i nadzorcze państwa trzeciego dają pewność, że: a) repozytoria transakcji posiadające zezwolenie w tym państwie trzecim spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu; b) repozytoria transakcji podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa prowadzonemu na bieżąco w tym państwie trzecim; oraz c) istnieją gwarancje zachowania tajemnicy służbowej, w tym ochrony przez stosowne organy tajemnic handlowych wymienianych ze stronami trzecimi, które to gwarancje są co najmniej równoważne gwarancjom ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 86 ust. 2.	N/przepis stosowany y jest bezpośrednio			

Art. 75 ust. 2	2. W stosownych przypadkach, a w każdym razie po przyjęciu aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 1, Komisja przedkłada Radzie zalecenia w sprawie negocjowania porozumień międzynarodowych z odnośnymi państwami trzecimi w zakresie wzajemnego udostępniania i wymiany informacji na temat kontraktów pochodnych przechowywanych w repozytoriach transakcji mających siedzibę w odnośnym państwie trzecim, w sposób gwarantujący, że organy Unii - w tym ESMA - będą miały bezpośredni i stały dostęp do wszystkich informacji niezbędnych do wykonywania swoich obowiązków.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 75 ust. 3	3. Po zawarciu porozumień, o których mowa w ust. 2, i w zgodzie z nimi ESMA zawiera uzgodnienia dotyczące współpracy z właściwymi organami w odnośnych państwach trzecich. Uzgodnienia te określają co najmniej: a) mechanizm wymiany informacji między ESMA i wszelkimi innymi organami Unii wykonującymi obowiązki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, z jednej strony, a odnośnymi właściwymi organami przedmiotowych państw trzecich, z drugiej strony; oraz b) procedury dotyczące koordynowania działań nadzorczych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 75 ust. 4	4. W odniesieniu do przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego ESMA stosuje rozporządzenie (WE) nr 45/2001.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 76	Artykuł 76. Uzgodnienia o współpracy Właściwe organy państw trzecich, które nie mają w swojej jurysdykcji żadnego repozytorium transakcji, mogą skontaktować się z ESMA w celu zawarcia uzgodnień o współpracy w zakresie dostępu do informacji dotyczących kontraktów pochodnych przechowywanych w unijnych repozytoriach transakcji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	ESMA może zawrzeć uzgodnienia o współpracy z tymi właściwymi organami w odniesieniu do dostępu do informacji na temat kontraktów pochodnych przechowywanych w unijnych repozytoriach transakcji, aby organy te mogły wykonywać swoje prawa i obowiązki, pod warunkiem istnienia gwarancji zachowania tajemnicy służbowej, w tym ochrony tajemnicy handlowej ujawnianej stronom trzecim przez te organy.				
Art. 77 ust. 1	<p>Artykuł 77.</p> <p>Uznawanie repozytoriów transakcji</p> <p>1. Repozytorium transakcji mające siedzibę w państwie trzecim może świadczyć usługi i prowadzić działalność na rzecz podmiotów mających siedzibę w Unii do celów art. 9 wyłącznie wtedy, gdy zostało uznane przez ESMA zgodnie z ust. 2.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 77 ust. 2	<p>2. Repozytorium transakcji, o którym mowa w ust. 1, składa w ESMA wniosek o uznanie wraz z wszelkimi niezbędnymi informacjami, w tym co najmniej informacjami niezbędnymi do stwierdzenia, czy dane repozytorium transakcji posiada zezwolenie i podlega skutecznemu nadzorowi w państwie trzecim, które:</p> <p>a) zostało uznane przez Komisję, w drodze aktu wykonawczego zgodnie z art. 75 ust. 1, za państwo mające równoważne i egzekwowalne ramy regulacyjne i nadzorcze;</p> <p>b) zawarło z Unią porozumienie międzynarodowe zgodnie z art. 75 ust. 2; oraz</p> <p>c) zawarło z Unią uzgodnienia zgodnie z art. 75 ust. 3, tak aby zapewnić organom Unii - w tym ESMA - natychmiastowy i stały dostęp do wszelkich niezbędnych informacji.</p> <p>W terminie 30 dni roboczych od otrzymania wniosku ESMA sprawdza jego kompletność. Jeśli wniosek nie jest kompletny, ESMA wyznacza termin, w którym dane repozytorium transakcji ma przedłożyć dodatkowe informacje.</p> <p>W terminie 180 dni roboczych od złożenia kompletnego wniosku ESMA informuje na piśmie składające wniosek</p>				

	<p>repozytorium transakcji o uznaniu lub odmowie uznania, podając wyczerpujące uzasadnienie.</p> <p>ESMA podaje do wiadomości publicznej na swojej stronie internetowej wykaz repozytoriów transakcji uznanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.</p>				
Art. 78 ust. 1	<p>Tytuł VII. WYMOGI DOTYCZĄCE REPOZYTORIUM TRANSAKCJI</p> <p>Artykuł 78.</p> <p>Wymogi ogólne</p> <p>1. Repozytorium transakcji posiada solidne zasady zarządzania obejmujące jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi obszarami odpowiedzialności oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej obejmujące prawidłowe procedury administracyjne i rachunkowości, zapobiegające jakimkolwiek ujawnianiu informacji poufnych.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 78 ust. 2	<p>2. Repozytorium transakcji utrzymuje i stosuje skuteczne, utrwalone w formie pisemnej uzgodnienia organizacyjno-administracyjne na potrzeby wykrywania wszelkich potencjalnych konfliktów interesów, w tym dotyczących jego kierownictwa, pracowników bądź wszelkich osób bezpośrednio lub pośrednio powiązanych z nimi bliskimi powiązaniem, a także na potrzeby radzenia sobie z tymi konfliktami.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 78 ust. 3	<p>3. Repozytorium transakcji ustanawia odpowiednie strategie i procedury zapewniające przestrzeganie wszystkich przepisów niniejszego rozporządzenia przez to repozytorium, jego kierownictwo i pracowników.</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 78 ust. 4	<p>4. Repozytorium transakcji utrzymuje i stosuje odpowiednią strukturę organizacyjną zapewniającą ciągłość działania oraz prawidłowe funkcjonowanie repozytorium transakcji w zakresie świadczenia usług i prowadzenia działalności. Repozytorium transakcji stosuje odpowiednie i proporcjonalne systemy, zasoby i</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	procedury.	dnio			
Art. 78 ust. 5	5. Jeżeli repozytorium transakcji oferuje usługi dodatkowe, takie jak potwierdzanie transakcji, kojarzenie transakcji, obsługa zdarzeń kredytowych, uzgadnianie portfela lub kompresji portfela, repozytorium transakcji oddziela takie usługi dodatkowe pod względem operacyjnym od pełnionej przez to repozytorium funkcji centralnego gromadzenia i przechowywania danych dotyczących instrumentów pochodnych.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 78 ust. 6	6. Kierownictwo wyższego szczebla i członkowie zarządu repozytorium transakcji cieszą się odpowiednio nieposzlakowaną opinią i posiadają dostateczne doświadczenie pozwalające na zapewnienie prawidłowego i ostrożnego zarządzania repozytorium transakcji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 78 ust. 7	7. Repozytorium transakcji stosuje obiektywne, niedyskryminujące i podawane do publicznej wiadomości wymogi w zakresie dostępu przedsiębiorstw podlegających obowiązkowi zgłaszania na mocy art. 9. Repozytorium transakcji udziela usługodawcom niedyskryminacyjnego dostępu do informacji przechowywanych w repozytorium transakcji, pod warunkiem wyrażenia zgody przez stosownych kontrahentów. Kryteria ograniczające dostęp do repozytorium transakcji są dozwolone wyłącznie pod warunkiem, że ich celem jest kontrola ryzyka, na jakie narażone są dane przechowywane w repozytorium transakcji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 78 ust. 8	8. Repozytorium transakcji ujawnia publicznie ceny i opłaty związane z usługami świadczonymi na mocy niniejszego rozporządzenia. Repozytorium transakcji ujawnia ceny i opłaty za każdą usługę świadczoną odrębnie, w tym zniżki i rabaty oraz warunki korzystania z tych zniżek i rabatów. Repozytorium transakcji zapewnia podmiotom dokonującym zgłoszeń odrębny dostęp do poszczególnych usług. Ceny i opłaty pobierane przez repozytorium transakcji są uzasadnione kosztami.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

Art. 79 ust. 1	<p>Artykuł 79.</p> <p>Niezawodność działania</p> <p>1. Repozytorium transakcji określa źródła ryzyka operacyjnego i ogranicza je dzięki opracowaniu odpowiednich systemów, kontroli i procedur. Takie systemy są niezawodne i bezpieczne, a także posiadają odpowiednie możliwości przetwarzania otrzymywanych informacji.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 79 ust. 2	<p>2. Repozytorium transakcji ustanawia, wprowadza i stosuje odpowiednią strategię na rzecz ciągłości działania oraz plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej służące zachowaniu pełnionych funkcji, szybkiemu przywróceniu działalności i wywiązywaniu się z obowiązków repozytorium transakcji. W takim planuje przewiduje się co najmniej utworzenie systemów zastępczych.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 79 ust. 3	<p>3. Repozytorium transakcji, któremu cofnięto zezwolenie, zapewnia należyte zastępstwo, w tym przeniesienie danych do innych repozytoriów transakcji oraz przekierowanie przepływów sprawozdawczych do innych repozytoriów transakcji.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 80 ust. 1	<p>Artykuł 80.</p> <p>Ochrona i rejestrowanie danych</p> <p>1. Repozytorium transakcji zapewnia poufność, integralność i ochronę danych otrzymanych na mocy art. 9.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 80 ust. 2	<p>2. Repozytorium transakcji może wykorzystywać do celów handlowych dane otrzymane na podstawie niniejszego rozporządzenia tylko za uprzednią zgodą odnośnych kontrahentów.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 80 ust. 3	<p>3. Repozytorium transakcji bezzwłocznie rejestruje dane otrzymane na mocy art. 9 i przechowuje je przez co najmniej dziesięć lat po rozwiązaniu danych kontraktów. Repozytorium transakcji stosuje szybkie i wydajne</p>	N/przepis stosowany jest			

	procedury rejestrowania w celu udokumentowania zmian zarejestrowanych informacji.	bezpośrednio			
Art. 80 ust. 4	4. Repozytorium transakcji oblicza pozycje w podziale na klasy instrumentów pochodnych i na podmioty dokonujące zgłoszeń, w oparciu o dane dotyczące kontraktów pochodnych przekazane zgodnie z art. 9.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 80 ust. 5	5. Repozytorium transakcji zapewnia stronom danego kontraktu w terminowy sposób dostęp do informacji na temat tego kontraktu oraz możliwość skorygowania tych informacji.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 80 ust. 6	6. Repozytorium transakcji podejmuje stosowne kroki w celu zapobiegania wszelkim przypadkom niewłaściwego wykorzystania informacji przechowywanych w swoich systemach. Osoba fizyczna, mająca bliskie powiązania z repozytorium transakcji lub osoba prawna, będąca dla repozytorium transakcji jednostką dominującą lub jednostką zależną nie może wykorzystywać w jakichkolwiek celach komercyjnych informacji poufnych zarejestrowanych w repozytorium transakcji w celach komercyjnych.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 81 ust. 1	Artykuł 81. Przejrzystość i dostępność danych 1. Repozytorium transakcji regularnie i w łatwo dostępny sposób publikuje pozycje zagregowane w kontraktach zgłoszonych temu repozytorium transakcji, w podziale na klasy instrumentów pochodnych.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			
Art. 81 ust. 2	2. Repozytorium transakcji gromadzi i przechowuje dane oraz dba o to, aby podmioty, o których mowa w ust. 3, miały bezpośredni i natychmiastowy dostęp do szczegółowych informacji na temat kontraktów pochodnych, które to informacje są im potrzebne do wykonywania ich praw i obowiązków.	N/przepisy stosowany jest bezpośrednio			

Art. 81 ust. 3	<p>3. Repozytorium transakcji udostępnia niezbędne informacje następującym podmiotom, aby umożliwić im wykonywanie ich praw i obowiązków:</p> <p>a) ESMA;</p> <p>b) ERRS;</p> <p>c) właściwemu organowi nadzorującemu CCP mającego dostęp do repozytorium transakcji;</p> <p>d) właściwemu organowi nadzorującemu systemy obrotu, w których zawierane są zgłaszane kontrakty;</p> <p>e) odpowiednim członkom ESBC;</p> <p>f) odpowiednim organom państwa trzeciego, które zawarło z Unią umowę międzynarodową, o której mowa w art. 75;</p> <p>g) organom nadzoru wyznaczonym na mocy art. 4 dyrektywy 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia;</p> <p>h) odpowiednim organom nadzoru papierów wartościowych i rynków w Unii;</p> <p>i) odpowiednim organom państwa trzeciego, które zawarły z ESMA uzgodnienia o współpracy, o których mowa w art. 76;</p> <p>j) Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 81 ust. 4	<p>4. ESMA przekazuje innym odpowiednim organom Unii informacje niezbędne do pełnienia ich obowiązków.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 81 ust. 5	<p>5. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z członkami ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące informacji, o których mowa w ust. 1 i 3, oraz częstotliwość przekazywania tych informacji, jak również standardy operacyjne niezbędne do</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	<p>agregowania i porównywania danych z różnych repozytoriów, jak również - w razie potrzeby - umożliwiające podmiotom, o których mowa w ust. 3, dostęp do tych informacji. Celem tego projektu regulacyjnych standardów technicznych jest zadbanie o to, aby informacje publikowane na mocy ust. 1 nie pozwalały na zidentyfikowanie żadnej ze stron jakiegokolwiek kontraktu.</p> <p>ESMA przedstawia Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.</p> <p>Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>				
Art. 82 ust. 1	<p>Artykuł 82.</p> <p>Wykonywanie przekazanych uprawnień</p> <p>1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przyznaje się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 82 ust. 2	<p>2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 6, art. 64 ust. 7, art. 70, art. 72 ust. 3 i art. 85 ust. 2, przyznaje się Komisji na czas nieokreślony.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 82 ust. 3	<p>3. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja dokłada starań, aby zasięgnąć opinii ESMA.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 82 ust. 4	<p>4. Parlament Europejski lub Rada może w dowolnym momencie odwołać przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 6, art. 64 ust. 7, art. 70, art. 72 ust. 3 i art. 85 ust. 2. Wydanie decyzji o odwołaniu powoduje odwołanie uprawnień w niej wymienionych. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.				
Art. 82 ust. 5	5. Z chwilą przyjęcia aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 82 ust. 6	6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 1 ust. 6, art. 64 ust. 7, art. 70, art. 72 ust. 3 i art. 85 ust. 2 wchodzi w życie jedynie wówczas, gdy Parlament Europejski lub Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od powiadomienia o nim Parlamentu Europejskiego lub Rady bądź przed upływem tego terminu, jeśli Parlament Europejski i Rada poinformowały Komisję o tym, że nie wyrażą sprzeciwu. Okres ten jest przedłużany o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 83 ust. 1	Tytuł VIII. PRZEPISY WSPÓLNE Artykuł 83. Tajemnica służbowa 1. Obowiązek zachowania tajemnicy służbowej ma zastosowanie do wszystkich osób, które pracują lub pracowały dla właściwych organów wyznaczonych zgodnie z art. 22 i dla organów, o których mowa w art. 81 ust. 3, dla ESMA bądź audytorów i ekspertów powołanych przez właściwe organy lub ESMA. Informacji poufnych, w których posiadanie osoby te wchodzi w trakcie pełnienia swoich obowiązków, nie ujawnia się żadnej osobie ani organowi, chyba że w formie skrótowej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych CCP, repozytoriów transakcji lub innych osób, bez uszczerbku dla przypadków objętych prawem karnym lub podatkowym, bądź też dla niniejszego rozporządzenia.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 83 ust. 2	2. Jeżeli CCP ogłosił upadłość lub podlega przymusowej likwidacji, informacje poufne, które nie dotyczą osób trzecich, mogą zostać ujawnione w postępowaniu	N/przepis stosowany			

	cywilnym lub handlowym, jeżeli są one niezbędne do przeprowadzenia postępowania.	y jest bezpośrednio			
Art. 83 ust. 3	3. Bez uszczerbku dla przypadków podlegających przepisom prawa karnego lub podatkowego, właściwe organy, ESMA, podmioty lub osoby fizyczne i prawne inne niż właściwe organy, uzyskujące poufne informacje na mocy niniejszego rozporządzenia, mogą wykorzystywać te informacje wyłącznie do wykonywania obowiązków oraz pełnienia funkcji, w przypadku właściwych organów - w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia, a w przypadku innych organów, podmiotów lub osób fizycznych i prawnych - do celów, do których przekazano im takie informacje, lub w kontekście postępowania administracyjnego lub sądowego odnoszącego się do wykonywania powierzonych im funkcji, bądź w obydwu tych przypadkach. Jeżeli ESMA, właściwy organ lub inny organ, podmiot lub osoby przekazujące informacje wyrażają na to zgodę, organ otrzymujący informacje może je wykorzystać do innych niekomercyjnych celów.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 83 ust. 4	4. Wszelkie poufne informacje otrzymywane, wymieniane lub przekazywane na mocy niniejszego rozporządzenia podlegają warunkom tajemnicy służbowej ustanowionym w ust. 1, 2 i 3. Warunki te nie zabraniają jednak ESMA, właściwym organom lub odpowiednim bankom centralnym wymieniania lub przekazywania poufnych informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i innym prawodawstwem mającym zastosowanie do przedsiębiorstw inwestycyjnych, instytucji kredytowych, funduszy emerytalnych, UCITS, zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, zakładów ubezpieczeń, rynków regulowanych lub podmiotów gospodarczych, albo innych, za zgodą właściwego organu lub innego organu lub podmiotu, albo osób fizycznych lub prawnych, które przekazały te informacje.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 83 ust. 5	5. Ustępy 1, 2 i 3 nie uniemożliwiają właściwym organom wymiany lub przekazywania informacji	N/przepis			

	poufnych, zgodnie z prawodawstwem krajowym, które nie zostały otrzymane od właściwego organu innego państwa członkowskiego.	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 84 ust. 1	Artykuł 84. Wymiana informacji 1. Właściwe organy, ESMA i inne odpowiednie organy bez zbędnej zwłoki wymieniają między sobą informacje wymagane do celów wykonywania ich obowiązków.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 84 ust. 2	2. Właściwe organy, ESMA, inne odpowiednie organy i inne podmioty bądź osoby fizyczne i prawne otrzymujące informacje poufne w ramach obowiązków wykonywanych na mocy niniejszego rozporządzenia wykorzystują je wyłącznie do celów służbowych.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 84 ust. 3	3. Właściwe organy przekazują informacje odpowiednim członkom ESBC, w przypadku gdy informacje te dotyczą wykonywanych przez nich obowiązków.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 85 ust. 1	Tytuł IX. PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE Artykuł 85. Sprawozdania i przeglądy 1. Do dnia 17 sierpnia 2015 r. Komisja dokonuje przeglądu niniejszego rozporządzenia i przedstawia ogólne sprawozdanie na ten temat. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami. Komisja w szczególności: a) dokonuje we współpracy z członkami ESBC oceny konieczności przedsięwzięcia środków mających na celu ułatwienie CCP dostępu do oferowanych przez bank centralny instrumentów wsparcia płynności; b) przy współpracy z ESMA i odpowiednimi organami	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	<p>sektorowymi, ocenia znaczenie systemowe transakcji kontrahentów niefinansowych na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a w szczególności wpływ niniejszego rozporządzenia na wykorzystanie przez podmioty niefinansowe instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;</p> <p>c) ocenia, w świetle doświadczenia, funkcjonowanie ram nadzorczych dla CCP, w tym skuteczność kolegiów nadzorczych, odpowiednie metody głosowania ustanowione w art. 19 ust. 3 oraz rolę ESMA, szczególnie w procesie wydawania zezwoleń dla CCP;</p> <p>d) ocenia, we współpracy z ESMA i ERRS, skuteczność wymogów dotyczących uzupełniania depozytu zabezpieczającego celem ograniczenia procykliczności, a także potrzebę zdefiniowania dodatkowych możliwości interwencyjnych w tym obszarze;</p> <p>e) we współpracy z ESMA ocenia zmianę strategii CCP dotyczących wymogów w zakresie zabezpieczeń i ich dostosowywania do konkretnych działalności i profili ryzyka ich użytkowników.</p> <p>Ocena, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a), uwzględnia wszelkie wyniki bieżących prac prowadzonych przez banki centralne na poziomie Unii i na poziomie międzynarodowym. Przy dokonywaniu oceny bierze się również pod uwagę zasadę niezależności banków centralnych i ich prawo do przyznawania, według własnego uznania, dostępu do instrumentów wsparcia płynności oraz potencjalny niezamierzony wpływ na zachowanie CCP lub na rynek wewnętrzny. Żaden wniosek towarzyszący nie może, bezpośrednio ani pośrednio, dyskryminować żadnego państwa członkowskiego ani grupy państw członkowskich jako miejsca świadczenia usług rozliczeniowych.</p>				
Art. 85 ust. 2	2. Do dnia 17 sierpnia 2014 r. Komisja, po konsultacji z ESMA i EIOPA, przygotowuje sprawozdanie oceniające postępy i działania CCP, jeżeli chodzi o opracowanie rozwiązań technicznych służących przenoszeniu przez system programów emerytalnych zabezpieczeń	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			

	niegotówkowych jako zmiennych depozytów zabezpieczających, jak również zapotrzebowanie na wszelkie środki ułatwiające takie rozwiązanie. Jeżeli Komisja uważa, że nie dołożono niezbędnych starań, aby opracować odpowiednie rozwiązania techniczne, a szkodliwe skutki centralnego rozliczania kontraktów pochodnych dla świadczeń emerytalnych przyszłych emerytów nadal istnieją, jest ona uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 82 w celu wydłużenia trzyletniego okresu, o którym mowa w art. 89 ust. 1, raz o dwa lata i raz o rok.	dnio			
Art. 85 ust. 3	<p>3. ESMA przedstawia Komisji sprawozdania:</p> <p>a) na temat wykonania obowiązku rozliczania na mocy tytułu II, a w szczególności na temat braku obowiązku rozliczania dla kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;</p> <p>b) na temat stosowania procedury identyfikacji na mocy art. 5 ust. 3;</p> <p>c) na temat stosowania wymogów dotyczących wyodrębnienia ustanowionych w art. 39;</p> <p>d) na temat rozszerzenia zakresu uzgodnień interoperacyjnych na mocy tytułu V na transakcje dotyczące innych klas instrumentów finansowych niż zbywalne papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego;</p> <p>e) na temat dostępu CCP do systemów obrotu, wpływu niektórych praktyk na konkurencję oraz skutków dla fragmentacji płynności;</p> <p>f) na temat potrzeb ESMA w zakresie personelu i zasobów związanych z uzyskaniem przez ten organ uprawnień i obowiązków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;</p> <p>g) na temat wpływu stosowania dodatkowych wymogów państw członkowskich zgodnie z art. 14 ust. 5.</p> <p>Sprawozdania te są przekazywane Komisji do dnia 30 września 2014 r. do celów ust. 1. Będą one przedkładane również Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio dnio			

Art. 85 ust. 4	<p>4. Komisja sporządza - we współpracy z państwami członkowskimi i ESMA oraz po zwróceniu się o ocenę do ERRS - sprawozdanie roczne, w którym ocenia ewentualne ryzyko systemowe i koszty związane z uzgodnieniami interoperacyjnymi.</p> <p>Sprawozdanie zawiera przynajmniej informacje o liczbie i złożoności tych uzgodnień oraz adekwatności systemów i modeli zarządzania ryzykiem. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.</p> <p>ERRS przedstawia Komisji ocenę ewentualnego wpływu uzgodnień interoperacyjnych na ryzyko systemowe.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 85 ust. 4	<p>5. ESMA przedstawia co roku Komisji, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat kar nałożonych przez właściwe organy, w tym środków nadzorczych, grzywn i okresowych kar pieniężnych.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 86 ust. 1	<p>Artykuł 86. Procedura komitetowa</p> <p>1. Komisję wspomaga Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony na mocy decyzji Komisji 2001/528/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 86 ust. 2	<p>2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 87 ust. 1	<p>Artykuł 87. Zmiana w dyrektywie 98/26/WE</p> <p>1. W art. 9 ust. 1 dyrektywy 98/26/WE dodaje się akapit w brzmieniu:</p>	T	Art. 87 dyrektywy zostanie wdrożony w		

	<p>"W przypadku gdy operator systemu dostarczył zabezpieczenie innemu operatorowi systemu w związku z systemem interoperacyjnym, prawa operatora systemu dostarczającego zabezpieczenie do tego zabezpieczenia w przypadku wszczęcia postępowania upadłościowego wobec operatora systemu przyjmującego zabezpieczenie pozostają nienaruszone."</p>		<p>drodze nowelizacji ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami</p>		
<p>Art. 87 ust. 2</p>	<p>2. Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania ust. 1 do dnia 17 sierpnia 2014 r. Niezwłocznie informują o tym Komisję.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do dyrektywy 98/26/WE lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 87 dyrektywy zostanie wdrożony w drodze nowelizacji ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności</p>		

			rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami		
Art. 88 ust. 1	<p>Artykuł 88.</p> <p>Strony internetowe</p> <p>1. ESMA prowadzi stronę internetową zawierającą następujące szczegółowe informacje:</p> <p>a) kontrakty będące przedmiotem obowiązku rozliczania na mocy art. 5;</p> <p>b) sankcje nakładane w przypadku naruszenia postanowień art. 4, art. 5 oraz art. 7-11;</p> <p>c) CCP, którzy uzyskali zezwolenia na świadczenie usług lub prowadzenie działalności w Unii i którzy są osobami prawnymi mającymi siedzibę w Unii, a także usługi, które mogą świadczyć, i działalność, którą mogą prowadzić, w tym klasy instrumentów finansowych objętych uzyskanym przez nich zezwoleniem;</p> <p>d) sankcje nakładane w przypadku naruszenia postanowień tytułów IV i V;</p> <p>e) CCP, którzy uzyskali zezwolenia na świadczenie usług lub prowadzenie działalności w Unii i którzy mają siedzibę w państwie trzecim, a także usługi, które mogą świadczyć, i działalność, którą mogą prowadzić, w tym klasy instrumentów finansowych objętych uzyskanym</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	<p>przez nich zezwoleniem;</p> <p>f) repozytoria transakcji, które uzyskały zezwolenie na świadczenie usług i prowadzenie działalności w Unii;</p> <p>g) grzywny i okresowe kary pieniężne nakładane zgodnie z art. 65 i 66;</p> <p>h) rejestr publiczny, o którym mowa w art. 6.</p>				
Art. 88 ust. 2	2. Do celów ust. 1 lit. b), c) i d) właściwe organy państw członkowskich prowadzą strony internetowe, które muszą być połączone ze stroną ESMA.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 88 ust. 3	3. Wszystkie strony internetowe, o których mowa w niniejszym artykule, są publicznie dostępne i regularnie aktualizowane oraz zawierają informacje podane w jasnej formie.	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			
Art. 89 ust. 1	<p>Artykuł 89.</p> <p>Przepisy przejściowe</p> <p>1. Przez okres trzech lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia obowiązek rozliczania, o którym mowa w art. 4, nie ma zastosowania do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, co do których można obiektywnie stwierdzić za pomocą pomiarów, że zmniejszają ryzyko inwestycji bezpośrednio związane z wypłacalnością finansową systemu programów emerytalnych zdefiniowanego w art. 2 ust. 10. Okres przejściowy ma zastosowanie również do podmiotów powołanych w celu realizacji świadczeń wyrównawczych na rzecz uczestników systemów programów emerytalnych w przypadku niewykonania zobowiązania.</p> <p>Zawierane przez te podmioty w tym okresie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które podlegałyby w innym przypadku obowiązkowi rozliczania na mocy art. 4, podlegają</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio			

	wymogom ustanowionym w art. 11.				
Art. 89 ust. 2	<p>2. W odniesieniu do systemów programów emerytalnych, o których mowa w art. 2 pkt 10 lit. c) i d), zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest udzielane przez organ właściwy dla danych rodzajów podmiotów lub systemów programów. Po otrzymaniu wniosku właściwy organ powiadamia ESMA i EIOPA. W terminie 30 dni kalendarzowych po otrzymaniu powiadomienia ESMA, po konsultacji z EIOPA, wydaje opinię, w której ocenia spełnianie przez dany rodzaj podmiotów lub systemów programów wymogów określonych w art. 2 ust. 10 lit. c) lub d) oraz konieczność przyznania zwolnienia z uwagi na trudności ze spełnieniem wymogów dotyczących zmiennego depozytu zabezpieczającego. Właściwy organ przyznaje zwolnienie wyłącznie wtedy, gdy jest w pełni przekonany, że dany rodzaj podmiotów lub systemów programów spełnia wymogi określone w art. 2 ust. 10 lit. c) lub d) oraz że te podmioty lub systemy napotykać na trudności w spełnieniu wymogów dotyczących zmiennego depozytu zabezpieczającego. Właściwy organ wydaje decyzję w terminie dziesięciu dni roboczych od otrzymania opinii ESMA, z należyтым uwzględnieniem tej opinii. W przypadku gdy właściwy organ nie zgadza się z opinią ESMA, jego decyzja powinna wyczerpująco podawać tego powody i powinna zawierać wyjaśnienie wszelkich znaczących odstępstw względem tej opinii.</p> <p>ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz rodzajów podmiotów lub systemów programów, o których mowa w art. 2 ust. 10 lit. c) i d) i którym przyznano zwolnienie zgodnie z akapitem pierwszym. Aby jeszcze bardziej zwiększyć spójność w zakresie wyników nadzoru, ESMA przeprowadza co roku wzajemną ocenę podmiotów zamieszczonych w wykazie zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.</p>	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 89 ust. 3	3. CCP, który przed przyjęciem przez Komisję wszystkich regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 4, 5, 8-11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 i 81 uzyskał w państwie	N/przepis stosowany jest			

	<p>członkowskim swojej siedziby zezwolenie na świadczenie usług rozliczeniowych zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego, występuje o zezwolenie na mocy art. 14 do celów niniejszego rozporządzenia w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie wszystkich regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 i 49.</p> <p>CCP z siedzibą w państwie trzecim, który przed przyjęciem przez Komisję wszystkich regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 i 49 został uznany w państwie członkowskim za podmiot mogący świadczyć usługi rozliczeniowe na mocy prawa krajowego tego państwa członkowskiego, składa wniosek o uznanie zgodnie z art. 25 do celów niniejszego rozporządzenia w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie wszystkich regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 i 49.</p>	bezpośrednio			
Art. 89 ust. 4	4. Do momentu wydania na mocy niniejszego rozporządzenia decyzji o wydaniu zezwolenia lub uznaniu CCP, odpowiednie przepisy krajowe dotyczące wydawania zezwoleń CCP i uznawania CCP nadal obowiązują, a CCP nadal jest nadzorowany przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się jego siedziba lub w którym został uznany.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 89 ust. 5	5. Jeżeli przed przyjęciem przez Komisję wszystkich regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 i 49, właściwy organ wydał CCP zezwolenie na rozliczanie danej klasy instrumentów pochodnych zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego, właściwy organ tego państwa członkowskiego informuje ESMA o tym zezwoleniu w terminie jednego miesiąca od daty wejścia w życie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 5 ust. 1.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
	Jeżeli przed przyjęciem przez Komisję wszystkich regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 i 49, właściwy organ uznał CCP mającego siedzibę w państwie trzecim za podmiot mogący świadczyć usługi rozliczeniowe				

	zgodnie z prawem krajowym jego państwa członkowskiego, właściwy organ tego państwa członkowskiego informuje ESMA o tym uznaniu w terminie jednego miesiąca od daty wejścia w życie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 5 ust. 1.			
Art. 89 ust. 5a	<p>5a. Do dnia, w którym upłynie 15 miesięcy od daty wejścia w życie najnowszego z jedenastu regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 3 koniec akapitu pierwszego, lub do dnia podjęcia decyzji na mocy art. 14 o udzieleniu zezwolenia danemu kontrahentowi centralnemu, w zależności, która z tych dat będzie wcześniejsza, ten kontrahent centralny stosuje podejście określone w akapicie trzecim niniejszego artykułu. Do dnia, w którym upłynie 15 miesięcy od daty wejścia w życie najnowszego z jedenastu regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 3 koniec akapitu drugiego, lub do dnia podjęcia decyzji na mocy art. 25 o uznaniu danego kontrahenta centralnego - w zależności od tego, która z tych dat jest wcześniejsza - ten kontrahent centralny stosuje podejście określone w akapicie trzecim niniejszego ustępu.</p> <p>Jeżeli kontrahent centralny nie posiada funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oraz nie dysponuje wiążącymi uzgodnieniami ze swoimi uczestnikami rozliczającymi, które umożliwiłoby wykorzystanie całości lub części początkowego depozytu zabezpieczającego otrzymanego od swoich uczestników rozliczających, tak jak gdyby były one wniesionym z góry wkładem, informacje, które zgłasza zgodnie z art. 50c ust. 1 obejmują całkowitą kwotę początkowego depozytu, jaką otrzymał od swoich uczestników rozliczających.</p> <p>Terminy określone w akapicie pierwszym i drugim niniejszego ustępu mogą zostać wydłużone o dodatkowe sześć miesięcy w przypadku przyjęcia przez Komisję aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 497 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013</p>	N/przepisy stosowane jest bezpośrednio		
Art. 89 ust. 6	6. Repozytorium transakcji, któremu udzielono zezwolenia lub które zarejestrowano w państwie	N/przepisy		

	<p>członkowskim, w którym ma siedzibę, aby mogło gromadzić i przechowywać dane dotyczące instrumentów pochodnych zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego przed przyjęciem przez Komisję wszystkich regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w art. 9, 56 i 81, składa wniosek o rejestrację zgodnie z art. 55 w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie tych regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych.</p> <p>Repozytorium transakcji, które ma siedzibę w państwie trzecim i któremu przed przyjęciem przez Komisję wszystkich regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w art. 9, 56 i 81, udzielono zezwolenia na gromadzenie i przechowywanie danych dotyczących instrumentów pochodnych w państwie członkowskim zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego, składa wniosek o uznanie zgodnie z art. 77 w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie tych regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych.</p>	stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 89 ust. 7	7. Do momentu wydania na mocy niniejszego rozporządzenia decyzji o rejestracji lub uznaniu repozytorium transakcji, odpowiednie przepisy krajowe dotyczące wydawania zezwoleń repozytoriom transakcji, oraz rejestracji i uznawania repozytoriów transakcji nadal obowiązują, a repozytorium transakcji nadal jest nadzorowane przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się jego siedziba lub w którym został uznany.	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			
Art. 89 ust. 8	8. Repozytorium transakcji, któremu udzielono zezwolenia lub które zarejestrowano w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, aby mogło gromadzić i przechowywać dane dotyczące instrumentów pochodnych zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego przed przyjęciem przez Komisję wszystkich regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w art. 56 i 81, może być wykorzystane w celu spełnienia wymogu zgłaszania na mocy art. 9 do momentu podjęcia decyzji o rejestracji tego repozytorium transakcji zgodnie z	N/przepi s stosowan y jest bezpośre dnio			

	niniejszym rozporządzeniem. Repozytorium transakcji, które ma siedzibę w państwie trzecim i któremu przed przyjęciem przez Komisję wszystkich regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w art. 56 i 81, udzielono zezwolenia na gromadzenie i przechowywanie danych dotyczących instrumentów pochodnych zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego, może być wykorzystane w celu spełnienia wymogu zgłaszania na mocy art. 9 do momentu podjęcia decyzji o uznaniu tego repozytorium transakcji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.				
Art. 89 ust. 9	9. Bez uszczerbku dla art. 81 ust. 3 lit. f), jeżeli państwo trzecie i Unia nie zawarły umowy międzynarodowej, o której mowa w art. 75, repozytorium transakcji może udostępnić niezbędne informacje odpowiednim organom tego państwa trzeciego przez okres do dnia 17 sierpnia 2013 r., pod warunkiem że poinformuje ESMA.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 90	Artykuł 90. Personel i zasoby ESMA Do dnia 31 grudnia 2012 r. ESMA dokonuje oceny potrzeb odnoszących się do personelu i zasobów związanych z przejściem przez ten organ uprawnień i obowiązków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
Art. 91	Artykuł 91. Wejście w życie Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.	N/przepis stosowany jest bezpośrednio			
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾					
Jedn.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			

red.		
Art. 1 pkt 1 lit. b	4b) rozporządzeniu 648/2012 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.);	Projekt ustawy zakłada zakończenie procesu wdrażania do prawa krajowego rozwiązań przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 648/2012”. Z tych też względów konieczne jest umieszczenie w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi bezpośredniego odesłania do rozporządzenia 648/2012.
Art. 1 okt 1 lit. c	c) w pkt 48 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 49 w brzmieniu: „49) CCP – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 648/2012, mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.	W związku z zakładanym zakończeniem procesu wdrażania do prawa krajowego rozwiązań przewidzianych w rozporządzeniu 648/2012 konieczne jest także umieszczenie w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi bezpośredniego odesłania do definicji CCP zawartej w rozporządzeniu 648/2012.
Art. 1 pkt 4	4) po art. 47 dodaje się art. 47a–47e w brzmieniu: „Art. 47a. 1. Do zawiadomienia o planowanym nabyciu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, dołącza się informacje dotyczące: 1) identyfikacji podmiotu składającego zawiadomienie, osób zarządzających jego działalnością oraz osób przewidzianych do objęcia funkcji członków zarządu CCP – o ile podmiot składający zawiadomienie planuje zmiany w tym zakresie; 2) identyfikacji CCP, którego dotyczy zawiadomienie; 3) działalności zawodowej, gospodarczej lub statutowej podmiotu składającego zawiadomienie i osób, o których mowa w pkt 1, w szczególności przedmiotu tej działalności, zakresu i miejsca jej prowadzenia oraz dotychczasowego jej przebiegu, a także wykształcenia posiadanego przez podmiot składający zawiadomienie, będący osobą fizyczną, i osób, o których mowa w pkt 1; 4) grupy, do której należy podmiot składający zawiadomienie, w szczególności jej struktury, należących do niej podmiotów oraz prawnych i faktycznych powiązań kapitałowych, finansowych i osobowych podmiotu składającego zawiadomienie z innymi podmiotami; 5) sytuacji ekonomiczno–finansowej podmiotu składającego zawiadomienie; 6) skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, postępowań warunkowo umorzonych i zakończonych ukaraniem postępowań dyscyplinarnych, jak również innych zakończonych postępowań administracyjnych i cywilnych, dotyczących podmiotu składającego zawiadomienie lub osób, o których mowa w pkt 1, mogących mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie w świetle kryteriów określonych w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 648/2012; 7) toczących się postępowań karnych o przestępstwo umyślne – z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego – oraz postępowań w sprawie o przestępstwo skarbowe, jak również innych toczących się postępowań administracyjnych, dyscyplinarnych i cywilnych,	Art. 32 ust. 4 rozporządzenia 648/2012 nakłada na państwa członkowskie obowiązek publicznego udostępnienia wykazu informacji, wymaganych od potencjalnego nabywcy CCP, zastrzegając jednocześnie, iż zakres wymaganych informacji musi być proporcjonalny i dostosowany do charakteru potencjalnego nabywcy i planowanego nabycia. Wobec zastosowanych w rozporządzeniu ogólnych wytycznych zasadne jest, wzorem innych podmiotów infrastruktury rynku kapitałowego, szczegółowe uregulowanie na poziomie krajowym zasad dokonywania zmian właścicielskich CCP, w tym obowiązków informacyjnych poprzedzających transakcje

mogących mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie w świetle kryteriów określonych w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 648/2012, a prowadzonych przeciwko podmiotowi składającemu zawiadomienie lub osobom, o których mowa w pkt 1, oraz postępowań związanych z działalnością tego podmiotu i tych osób;

8) działań zmierzających do nabycia lub objęcia akcji, lub praw z akcji w liczbie zapewniającej osiągnięcie lub przekroczenie poziomów określonych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012 albo stania się podmiotem dominującym CCP, a w szczególności docelowego udziału w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu CCP, związanych z tym udziałem uprawnień, sposobu i źródeł finansowania nabycia lub objęcia akcji, lub praw z akcji, zawartych w związku z tymi działaniami umów oraz działania w porozumieniu z innymi podmiotami;

9) zamiarów podmiotu składającego zawiadomienie w odniesieniu do przyszłej działalności CCP, w szczególności w zakresie planów marketingowych, operacyjnych, finansowych oraz dotyczących organizacji i zarządzania.

2. Informacje w zakresie kwalifikacji i doświadczenia zawodowego, a także informacje w zakresie określonym w ust. 1 pkt 6 i 7, nie są wymagane w odniesieniu do podmiotu składającego zawiadomienie i osób zarządzających jego działalnością, jeżeli podmiot składający zawiadomienie:

1) uzyskał zezwolenie Komisji lub właściwego organu nadzoru nad rynkiem finansowym w innym państwie członkowskim na wykonywanie działalności w państwie członkowskim lub

2) jest spółką prowadzącą giełdę, lub

3) jest spółką prowadzącą giełdę towarową lub giełdową izbę rozrachunkową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych

– o ile okoliczność ta zostanie wykazana w zawiadomieniu.

3. Dokonując oceny, o której mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 648/2012, Komisja uwzględni w szczególności złożone w związku z postępowaniem zobowiązania dotyczące CCP lub ostrożnego i stabilnego nim zarządzania.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia w celu przedstawienia informacji określonych w ust. 1, mając na względzie zapewnienie proporcjonalności i dostosowania wymaganych informacji do okoliczności, o których mowa w art. 32 ust. 4 rozporządzenia 648/2012.

Art. 47b. 1. Zawiadomienie i załączane dokumenty powinny być sporządzone w języku polskim lub przetłumaczone na język polski. Tłumaczenie powinno być sporządzone przez tłumacza przysięgłego lub właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Dokumenty urzędowe przed tłumaczeniem powinny być zalegalizowane przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązku legalizacji nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną,

stanowi inaczej.

Art. 47c. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy prawo kraju właściwego nie przewiduje sporządzania wymaganych dokumentów, podmiot składający zawiadomienie lub osoba, której sprawa dotyczy, może, w miejsce tych dokumentów, złożyć stosowne oświadczenie, zawierające wymagane informacje.

Art. 47d. 1. W przypadku nabycia lub objęcia akcji, lub praw z akcji skutkującego osiągnięciem lub przekroczeniem określonego w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012 poziomu posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału:

- 1) z naruszeniem przepisu art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012 albo
- 2) pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, albo
- 3) przed upływem terminu uprawniającego Komisję do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, albo
- 4) po upływie terminu wyznaczonego przez Komisję na podstawie art. 31 ust. 7 rozporządzenia 648/2012

– z akcji tych nie można wykonywać prawa głosu.

2. W przypadku wykonywania uprawnień podmiotu dominującego CCP:

- 1) z naruszeniem przepisu art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012 albo
- 2) pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, albo
- 3) przed upływem terminu uprawniającego Komisję do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, albo
- 4) uzyskanych po upływie terminu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012

– członkowie zarządu CCP powołani przez podmiot dominujący lub będący członkami zarządu, prokurentami lub osobami pełniącymi kierownicze funkcje w podmiocie dominującym nie mogą uczestniczyć w czynnościach z zakresu reprezentacji CCP; w przypadku gdy nie można ustalić, którzy członkowie zarządu zostali powołani przez podmiot dominujący, powołanie zarządu jest bezskuteczne od dnia uzyskania przez ten podmiot uprawnień podmiotu dominującego CCP.

3. Uchwały walnego zgromadzenia CCP podjęte z naruszeniem ust. 1 są nieważne, chyba że spełniają wymogi kworum oraz większości głosów bez uwzględnienia głosów nieważnych.

4. Czynności z zakresu reprezentacji CCP podejmowane z udziałem członków zarządu z naruszeniem ust. 2 są nieważne. Przepis art. 58 § 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji w wyznaczonym terminie.

6. Jeżeli akcje nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 5, Komisja może nałożyc na akcjonariusza CCP karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

	Art. 47e. W przypadku gdy wymagają tego interesy CCP oraz członków rozliczających CCP, a wnioskodawca wykaże, że spełnia wymagania, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 648/2012, oraz że nie występuje przesłanka określona w art. 32 ust. 1 lit. d tego rozporządzenia, Komisja może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w drodze decyzji wydanej na wniosek akcjonariusza, uchylić zakazy, o których mowa w art. 47d ust. 1 lub 2. Do wniosku wnioskodawca dołącza informacje oraz dokumenty, które dołącza się do zawiadomienia o planowanym nabyciu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012.”;	
Art. 1 pkt 5	5) w art. 48 ust. 5a otrzymuje brzmienie: „5a. Krajowy Depozyt może również: 1) na zasadach określonych w odrębnym regulaminie, gromadzić i przechowywać informacje dotyczące transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, oraz informacje dotyczące tych instrumentów (repozytorium transakcji); 2) prowadzić działalność w zakresie nadawania identyfikatorów, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1247/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiającego wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu i częstotliwości dokonywania zgłoszeń dotyczących transakcji do repozytoriów transakcji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 352 z 21.12.2012, str. 20).	Za zasadne uznano wprowadzenie możliwości nadawania przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych (KDPW) unikalnych numerów identyfikacji osób prawnych (LEI). Wprowadzenie przez KDPW nadawania numerów LEI jako równoległej do repozytorium transakcji usługi stanowiłoby komplementarne uzupełnienie kompleksowego systemu raportowania transakcji dla rynku polskiego.
Art. 1 pkt 7	7) w art. 64 ust. 9 otrzymuje brzmienie: „9. Przepisy ust. 1–8 stosuje się odpowiednio do nadzoru sprawowanego przez Komisję nad CCP oraz spółką, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2.	Zgodnie z rozporządzeniem 648/2012 CCP podlega nadzorowi na poziomie krajowym, z tego też względu zasadne jest wprowadzenie odpowiednich uprawnień nadzorczych dla KNF wobec tego podmiotu. W projekcie przyjęto, iż nastąpi to poprzez uzupełnienie przepisów ust. 9 w art. 64 uoif o CCP. Dzięki takiemu rozwiązaniu uprawnienia nadzorcze wobec CCP będą jednolite ze stosowanymi wobec KDPW oraz spółek, którym przekazał on wykonywanie określonych czynności.
Art. 1 pkt 8	8) w art. 64a dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Przepisy, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio do CCP oraz spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2.	W związku z rozszerzeniem zakresu regulacyjnego uoif o CCP, nową kategorię podmiotów zaliczanych do szeroko rozumianej infrastruktury rynku finansowego, uzasadnione jest zapewnienie na poziomie ustawy proporcjonalności wymogów regulacyjnych, którym podlegać mają podmioty tworzące tę infrastrukturę. Z tych też względów określony w art. 64a obowiązek przekazywania na żądanie Prezesa NBP informacji został nałożony na CCP oraz spółki, którym KDPW przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2 uoif.
Art. 1 pkt 11	11) w art. 150 w ust. 1 w pkt 14 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) do publicznej wiadomości w trybie i na warunkach, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 1a ustawy o nadzorze,	Dodanie w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym nowego ust. 1a w art. 25 (publiczne ujawnianie informacji o naruszeniach rozporządzenia 648/2012) wywołuje potrzebę uwzględnienia tej regulacji w przepisach art. 150 ust. 1 pkt 14 oraz art. 156 ust. 6 pkt 2 uoif, określających wyjątki od zasady ochrony tajemnicy zawodowej oraz informacji poufnej.
Art. 1 pkt 13	13) w art. 156 w ust. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) w trybie i na warunkach określonych w art. 25 ust. 1 i 1a ustawy o	Jw.

	nadzorze	
Art. 1 pkt 14 i 15	14) w art. 170a uchyla się ust. 3; 15) w art. 170b uchyla się ust. 3;	W związku z projektowanym rozróżnieniem izb rozliczeniowych na izby posiadające status CCP (podlegające wymogom rozporządzenia 648/2012) oraz izby rozliczeniowe nie posiadające takiego statusu, którego konsekwencją jest wprowadzenie odrębnych sankcji dla CCP, uchylenia wymagają ust. 3 w art. 170a oraz 170b uoif.
Art. 5 pkt 1 lit. a	Art. 5. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1537, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2: 5b) rozporządzeniu 648/2012 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.);	W celu zapewnienia spójności wprowadzanych rozwiązań konieczne jest wprowadzenie w ustawie o nadzorze nad rynkiem kapitałowym odwołania do rozporządzenia 648/2012.
Art. 5 pkt 1 lit. b	b) w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) rynek papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych – w zakresie, w jakim do tych papierów wartościowych i instrumentów finansowych stosuje się przepisy ustaw, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz rozporządzenia 236/2012 i rozporządzenia 648/2012, oraz”	W art. 2 pkt 6 unkl dokonano zmiany definicji pojęcia „rynek kapitałowy” wskazując, iż pod pojęciem tym należy rozumieć rynek papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych nie tylko w zakresie, w jakim do tych papierów wartościowych i instrumentów finansowych stosuje się przepisy uoif oraz ustawy o ofercie publicznej, ale także w zakresie, w jakim stosuje się do nich rozporządzenie 236/2012 oraz rozporządzenie 648/2012
Art. 5 pkt 1 lit. e	e) w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12–14 w brzmieniu: „12) kontrahencie finansowym – rozumie się przez to kontrahenta finansowego w rozumieniu art. 2 pkt 8 rozporządzenia 648/2012; 13) członku rozliczającym – rozumie się przez to członka rozliczającego w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia 648/2012; 14) kliencie świadczącym pośrednie usługi rozliczeniowe – rozumie się przez to klienta w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia 648/2012, świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe, o których mowa w rozdziale II rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz. Urz. UE L 52 z 23.02.2013, str. 11).	W celu zapewnienia spójności wprowadzanych rozwiązań konieczne jest wprowadzenie w unkl definicji kontrahenta finansowego, członka rozliczającego, klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe.
Art. 5 pkt 3	3) w art. 5 po pkt 15 dodaje się przecinek oraz pkt 16 i 17 w brzmieniu: „16) CCP w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia 648/2012, 17) kontrahent finansowy	W związku z wprowadzanymi rozwiązaniami w unkl konieczne jest dodanie CCP oraz kontrahenta finansowego do podmiotów nadzorowanych.
Art. 5 pkt	5) w art. 19 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:	Zmiana o charakterze redakcyjno-legislacyjnym.

5	„4. Zakres, treść, ograniczenia i skutki naruszenia: 2) tajemnicy służbowej w rozumieniu art. 83 rozporządzenia 648/2012 – określa rozporządzenie 648/2012 oraz ustawa o obrocie instrumentami finansowymi.”;	
Art. 5 pkt 6	6) w art. 21 dodaje się ust. 12 w brzmieniu: „12. Zasady wymiany informacji dla celów: 2) rozporządzenia 648/2012 – określają art. 17–19, art. 24, art. 32 ust. 6 i 7 oraz art. 84 tego rozporządzenia.	Zmiana o charakterze redakcyjno-legislacyjnym.
Art. 5 pkt 9	9) w art. 26 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) podmiotu nadzorowanego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6c i 8–17, członka rozliczającego, lub klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe,	W związku z faktem, iż członek rozliczający oraz klient członka rozliczającego, nie w każdym przypadku będą podmiotami nadzorowanymi, dokonano odpowiednich zmian w art. 26 ust. 1 pkt 1 polegających na rozszerzeniu katalogu podmiotowego uprawnień kontrolnych KNF o członka rozliczającego oraz o klienta członka rozliczającego.
Art. 5 pkt 11 lit. a	11) w art. 37: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio: 1) w toku postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego w stosunku do podmiotu określonego w art. 5 ust. 1 pkt 1, 2, 4–6c i 8–17, członka rozliczającego lub klienta świadczącego pośrednie usługi rozliczeniowe – do czasu zaprzestania prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji; 2) w przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie przez podmiot, o którym mowa w pkt 1, działalności podlegającej nadzorowi Komisji – do czasu zaprzestania prowadzenia tej działalności.	Przedmiotowa zmiana ma na celu rozszerzenie katalogu podmiotów, do których mają zastosowanie przepisy unkl w toku postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego o członka rozliczającego oraz klienta członka rozliczającego.
Art. 5 pkt 11 lit. b	b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio: 1) w toku postępowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 – do osoby trzeciej, której podmiot, o którym mowa w ust. 1, powierzył, w granicach upoważnienia wynikającego z właściwych przepisów, wykonywanie niektórych czynności z zakresu podlegającego nadzorowi Komisji - do czasu zaprzestania przez ten podmiot prowadzenia działalności podlegającej nadzorowi Komisji.	Zmiana o charakterze redakcyjno-legislacyjnym.
Art. 6	Art. 6. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1149, z późn. zm.)) w art. 12 w ust. 2 w pkt 4 w lit. y średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. z i za w brzmieniu: za) udzielenia zezwolenia na świadczenie usług rozliczeniowych jako CCP na podstawie art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.), a także cofnięcia zezwolenia na świadczenie usług rozliczeniowych jako CCP na podstawie art. 20 tego rozporządzenia;	Mając na uwadze obowiązujące zasady w zakresie udzielania zezwoleń, konieczne jest przesądzenie, iż mogą być one wydawane jedynie przez KNF działającą w pełnym składzie, a nie np. przez upoważnionych pracowników Urzędu KNF.

Art. 7	Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 10, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.	Projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 10 (warunki przyjmowania przez firmy inwestycyjne zleceń złożonych w celu dokonania krótkiej sprzedaży), który wejdzie w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia. Pilna potrzeba zapewnienia stosowania postanowień rozporządzeń 236/2012 oraz 648/2012 przemawia za jak najszybszym wejściem w życie projektowanej ustawy, co uzasadnia wyznaczenie dla niej 14 dniowego vacatio legis, i odstąpienie od wynikającej z postanowień uchwały Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) zasady ustalania na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca daty wejścia w życie przepisów określających warunki prowadzenia działalności gospodarczej. Jednocześnie z uwagi na konieczność dostosowania przez firmy inwestycyjne systemów informatycznych do rozwiązań przewidzianych w art. 73 ust. 7 oraz 8 uoif (nałożenie obowiązku badania przez firmy inwestycyjne czy przyjęcie zlecenia nie narusza postanowień rozporządzenia 236/2012) wprowadzono 6 miesięczny okres przejściowy.
--------	---	---

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

Warszawa, dnia 11 sierpnia 2014 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 9 - 12 / km / 12

DPUE.920.260.2014 / 20

dot.: RM-10-46-13 z dnia 10.07.2014r.

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

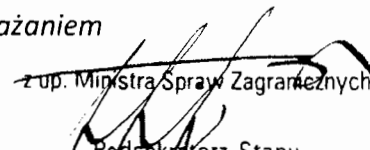
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem *ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw*, pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem UE.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Podsekretarz Stanu
Artur Nowak-Far

Do wiadomości:

Pan Mateusz Szczurek
Minister Finansów

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie dokumentów załączanych do zawiadomień o zamiarze nabycia lub objęcia akcji lub praw z akcji CCP, albo o zamiarze stania się podmiotem dominującym CCP²⁾

Na podstawie art. 47a ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia o zamiarze nabycia lub objęcia akcji lub praw z akcji CCP, składanego na podstawie art. 47a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Do zawiadomienia, o którym mowa w art. 47a ust. 1 ustawy, podmiot składający zawiadomienie załącza:

- 1) poświadczoną kopię dokumentu potwierdzającego tożsamość podmiotu składającego zawiadomienie zawierającego co najmniej imię, nazwisko, miejsce zamieszkania, datę i miejsce urodzenia oraz wizerunek – w przypadku osób fizycznych albo oryginał lub poświadczoną kopię odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego, lub innego właściwego rejestru prowadzonego przez upoważniony organ, wydane nie później niż 3 miesiące przed dniem złożenia zawiadomienia, lub wydruk komputerowy aktualnych informacji z Krajowego Rejestru Sądowego, o którym mowa w art. 4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1203), zawierający co najmniej nazwę, adres siedziby, imiona i nazwiska osób uprawnionych do reprezentacji wraz z zasadami reprezentacji i formę prawną – w przypadku osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej. Jeżeli zgodnie z przepisami dotyczącymi innego właściwego rejestru odpis nie zawiera

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.).

wszystkich informacji wskazanych w zdaniu poprzednim, informacje te należy przekazać w formie oświadczenia;

- 2) poświadczony kopie statutu, umowy spółki lub innego dokumentu poświadczającego przedmiot działalności podmiotu składającego zawiadomienie, o ile wykonuje działalność gospodarczą, albo oświadczenie, że nie wykonuje działalności gospodarczej;
- 3) graficzny schemat organizacyjny grupy, o której mowa w art. 47a ust. 1 pkt 4 ustawy, do której należy podmiot składający zawiadomienie, obejmującej podmioty od niego zależne oraz podmioty, w których podmiot ten oraz podmioty od niego zależne posiadają znaczący udział kapitałowy w rozumieniu art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. Nr 83, poz. 719, z późn. zm.³⁾), z oznaczeniem nazw i adresów siedziby podmiotów wchodzących w skład grupy, przedmiotów ich działalności oraz rodzaju i zakresu powiązań między podmiotami w grupie, a w przypadku podmiotów podlegających nadzorowi sprawowanemu przez organ nadzoru nad rynkiem finansowym – ze wskazaniem także organu nadzoru;
- 4) poświadczony kopie dokumentów tożsamości członków zarządu podmiotu składającego zawiadomienie lub osób kierujących jego działalnością zawierających co najmniej imię, nazwisko, adres zamieszkania, datę i miejsce urodzenia oraz wizerunek – w przypadku gdy składający zawiadomienie jest osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej;
- 5) poświadczony kopie dokumentów tożsamości osób przewidzianych na członków zarządu CCP, zawierających co najmniej imię, nazwisko, adres zamieszkania, datę i miejsce urodzenia oraz wizerunek, o ile przewidywane są zmiany w tym zakresie, lub oświadczenie o braku zamiaru dokonywania takich zmian;
- 6) oświadczenie o zamiarze nabycia lub objęcia akcji lub praw z akcji CCP lub zamiarze stania się podmiotem dominującym CCP, ze wskazaniem nazwy oraz adresu siedziby CCP, którego dotyczy zawiadomienie;
- 7) dokumenty poświadczające wykształcenie, kwalifikacje i doświadczenie zawodowe podmiotu składającego zawiadomienie – jeżeli jest osobą fizyczną – lub osób wymienionych w pkt 4 i 5;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, z 2012 r. poz. 1385, z 2013 r. poz. 1036 oraz z 2014 r. poz. 586.

- 8) informacje dotyczące składającego zawiadomienie oraz każdej z osób wymienionych w pkt 4 i 5:
- a) z Krajowego Rejestru Karnego o skazaniu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, postępowaniach warunkowo umorzonych, wydane nie później niż 3 miesiące przed dniem złożenia zawiadomienia lub oświadczenia o skazaniach za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe lub postępowaniach warunkowo umorzonych,
 - b) oświadczenia o zakończonych ukaraniem, w okresie 5. lat poprzedzających złożenie zawiadomienia, postępowaniach administracyjnych i – w przypadku osób fizycznych – postępowaniach dyscyplinarnych,
 - c) oświadczenia o zakończonych, w okresie 5. lat poprzedzających złożenie zawiadomienia, postępowaniach sądowych w sprawach gospodarczych, postępowaniach związanych z likwidacją, upadłością, likwidacją majątku upadłego lub postępowaniem naprawczym, a także informacje o zakończonych, w okresie 5. lat poprzedzających złożenie zawiadomienia, postępowaniach związanych z likwidacją, upadłością, likwidacją majątku upadłego lub postępowaniem naprawczym prowadzonych przeciwko podmiotowi, w którym podmiot składający zawiadomienie posiada udział równy lub przekraczający 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub w kapitale zakładowym lub wobec którego podmiot składający zawiadomienie jest podmiotem dominującym;
- 9) oświadczenia składającego zawiadomienie oraz każdej z osób wymienionych w pkt 4 i 5 o toczących się postępowaniach:
- a) karnych o przestępstwo umyślne – z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego – lub postępowaniach w sprawie o przestępstwo skarbowe, w tym związanych z odpowiedzialnością, o której mowa w przepisach o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary,
 - b) dyscyplinarnych, administracyjnych przeciwko danej osobie o nałożenie kary lub innej sankcji administracyjnej w stosunku do danej osoby,
 - c) sądowych w sprawach gospodarczych przeciwko danej osobie, postępowaniach związanych z likwidacją, upadłością, likwidacją majątku upadłego lub postępowaniem naprawczym, a także postępowaniach związanych z likwidacją, upadłością, likwidacją majątku upadłego lub postępowaniem naprawczym prowadzonych przeciwko podmiotowi, w którym podmiot składający zawiadomienie posiada udział równy lub przekraczający 10% ogólnej liczby głosów

na walnym zgromadzeniu lub w kapitale zakładowym lub wobec którego podmiot składający zawiadomienie jest podmiotem dominującym – mogących mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie w świetle kryteriów określonych w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 648/2012;

10) oświadczenia składającego zawiadomienie o:

- a) środkach nadzorczych, które w okresie 5. lat poprzedzających złożenie zawiadomienia były podejmowane przez właściwy organ nadzoru w stosunku do podmiotu składającego zawiadomienie w związku z nieprawidłowościami w jego działalności, jeżeli podmiot składający zawiadomienie wykonuje lub wykonywał działalność podlegającą nadzorowi właściwego organu nadzoru w państwie, w którym ma swoją siedzibę, albo oświadczenie, że nie wykonywał i nie wykonuje takiej działalności,
- b) środkach nadzorczych, jakie w okresie 5. lat poprzedzających złożenie zawiadomienia były podejmowane przez właściwy organ nadzoru w stosunku do podmiotu, w którym podmiot składający zawiadomienie posiada lub posiadał udział równy lub przekraczający 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub w kapitale zakładowym lub wobec którego podmiot składający zawiadomienie jest lub był podmiotem dominującym, w związku z nieprawidłowościami w działalności tego podmiotu, jeżeli podmiot ten wykonuje lub wykonywał działalność podlegającą nadzorowi właściwego organu nadzoru w państwie, w którym ma swoją siedzibę, albo oświadczenie, że podmiot składający zawiadomienie nie posiadał i nie posiada takich udziałów lub że nie był i nie jest takim podmiotem dominującym,
- c) środkach nadzorczych, jakie w okresie 5. lat poprzedzających złożenie zawiadomienia były podejmowane przez właściwy organ nadzoru w stosunku do podmiotu składającego zawiadomienie będącego osobą fizyczną albo w stosunku do członków organu zarządzającego podmiotu składającego zawiadomienie w związku z nieprawidłowościami w działalności innych podmiotów podlegających nadzorowi właściwego organu nadzoru, w których podmiot składający zawiadomienie będący osobą fizyczną albo członek organu zarządzającego podmiotu składającego zawiadomienie był członkiem organu zarządzającego w okresie podjęcia środków nadzorczych, albo oświadczenie, że podmiot składający zawiadomienie będący osobą fizyczną albo członek organu zarządzającego podmiotu składającego

- zawiadomienie nie był członkiem organu zarządzającego podmiotu podlegającego nadzorowi właściwego organu nadzoru,
- d) zobowiązaniach, o których mowa w art. 47a ust. 3 ustawy,
 - e) przypadkach odmowy uzyskania lub cofnięcia jakiegokolwiek zezwolenia lub zgody w związku z wykonywaną lub planowaną działalnością albo pełnieniem funkcji na rynku finansowym, z podaniem przyczyn,
 - f) przypadkach ustania z inicjatywy pracodawcy lub zleceniodawcy zatrudnienia w jakiegokolwiek postaci w instytucji wykonującej działalność na rynku finansowym, z podaniem przyczyn,
 - g) prowadzonych przez właściwe organy nadzoru państw członkowskich Unii Europejskiej w okresie ostatnich 5. lat postępowaniach z wniosku lub zawiadomienia podmiotu składającego zawiadomienie, dotyczących zamiaru nabycia lub objęcia akcji lub praw z akcji albo stania się podmiotem dominującym instytucji kredytowej, zakładu ubezpieczeń lub firmy inwestycyjnej, z podaniem organu prowadzącego postępowanie, daty wszczęcia i zakończenia postępowania, oznaczeniem podmiotu, którego dotyczył zamiar, oraz wskazaniem wyników postępowania;
- 11) sprawozdania finansowe podmiotu składającego zawiadomienie za ostatnie 3 lata przed datą złożenia zawiadomienia lub z całego okresu działalności, jeżeli podmiot składający zawiadomienie wykonuje działalność gospodarczą przez czas krótszy niż okres 3. lat, w przypadku gdy obowiązek sporządzania takich sprawozdań finansowych wynika z odrębnych przepisów prawa; w przypadku gdy odrębne przepisy nakładają obowiązek badania sprawozdań finansowych, podmiot składający zawiadomienie załącza sprawozdanie finansowe zbadane przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych; w przypadku gdy zawiadomienie zostało złożone w okresie poprzedzającym sporządzenie sprawozdania finansowego za dany rok obrotowy i jego badanie, składający zawiadomienie powinien przedłożyć wstępne sprawozdanie finansowe, a w razie jego braku – inne dokumenty potwierdzające jego sytuację finansową, aktualną na dzień złożenia zawiadomienia;
- 12) informacje o przepływach środków pieniężnych na rachunkach podmiotu składającego zawiadomienie, związanych z działalnością gospodarczą lub zawodową, obejmujące okres 1. roku poprzedzającego złożenie zawiadomienia;
- 13) oświadczenie dotyczące wywiązywania się z obowiązków podatkowych w okresie 3. lat podatkowych poprzedzających złożenie zawiadomienia – w przypadku podmiotu

- składającego zawiadomienie będącego osobą fizyczną, który nie ma obowiązku sporządzania sprawozdań finansowych;
- 14) oświadczenie o niezaleganiu w podatkach lub oświadczenie o stanie zaległości podmiotu składającego zawiadomienie oraz oświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne lub oświadczenie o stanie zaległości podmiotu składającego zawiadomienie;
 - 15) informacje o ratingach podmiotu składającego zawiadomienie oraz jego podmiotów zależnych oraz ich zmianach w okresie 3. lat poprzedzających dzień złożenia zawiadomienia, ze wskazaniem instytucji nadającej rating oraz wyjaśnieniem jego znaczenia, albo informację o braku takiego ratingu;
 - 16) oświadczenie o liczbie akcji lub praw z akcji, które mają być nabyte lub objęte, ze wskazaniem ich udziału w liczbie głosów na walnym zgromadzeniu i kapitale zakładowym z uwzględnieniem wszystkich przywilejów lub ograniczeń, lub charakterystykę będących przedmiotem zamierzonego nabycia uprawnień podmiotu dominującego wraz z prawami lub statusem, z którymi wiążą się te uprawnienia;
 - 17) w przypadku działania w porozumieniu – charakterystykę porozumienia, ze wskazaniem prawa właściwego oraz praw i obowiązków stron porozumienia;
 - 18) oświadczenie o wysokości i udokumentowanym źródle pochodzenia środków, które mają być przeznaczone na realizację zamiaru, o którym mowa w art. 47a ust. 1 ustawy, oraz o sposobie i terminach ich przekazania, jak również wskazanie, czy są one pożyczone lub w inny sposób obciążone, ze wskazaniem pożyczkodawcy lub podmiotu, na rzecz którego środki są obciążone, oraz tytułu prawnego do korzystania z tych środków, warunków udzielenia pożyczki lub obciążenia środków i zwrotu pożyczki lub ustania obciążenia;
 - 19) oświadczenie o aktywach podmiotu składającego zawiadomienie, które mają być zbyte w ciągu 1. roku od dnia złożenia zawiadomienia, ze wskazaniem ich wartości;
 - 20) w zakresie informacji dotyczących planów marketingowych, operacyjnych, finansowych oraz organizacji i zarządzania – plany inwestycyjne składającego zawiadomienie w stosunku do CCP oraz proponowane kierunki rozwoju działalności CCP:
 - a) w przypadku zamiaru nabycia lub objęcia akcji lub praw z akcji CCP w liczbie pozwalającej na uzyskanie lub przekroczenie 50% głosów na walnym zgromadzeniu lub w kapitale zakładowym albo skutkującym uzyskaniem pozycji jednostki dominującej wobec CCP – plan działalności obejmujący:

- plan rozwoju działalności CCP, obejmujący uzasadnienie zamiaru, którego dotyczy zawiadomienie, średnioterminowe cele finansowe, kierunki rozwoju działalności obejmujące przewidywane zmiany w zakresie docelowych grup klientów i oferowanych produktów, działania mające na celu integrację CCP z grupą podmiotów, do której należy podmiot składający zawiadomienie,
 - oczekiwane przyszłe dane finansowe CCP na okres 3. lat, obejmujące przewidywany bilans oraz rachunek zysków i strat, przewidywane wskaźniki wypłacalności, informację o poziomie narażenia na poszczególne rodzaje ryzyka, przewidywane transakcje wewnątrz grupy,
 - opis wpływu realizacji zamiaru objętego zawiadomieniem na organizację CCP i zarządzanie CCP, obejmujący liczbę członków zarządu i podział zadań między nimi, projektowane regulacje wewnętrzne CCP, w tym w zakresie rachunkowości, badania sprawozdań finansowych i kontroli wewnętrznej, oraz dane osób odpowiedzialnych za ich realizację,
 - projektowaną architekturę systemów informatycznych CCP, w tym w zakresie polityki kontraktowej, przepływu danych, zastosowania oprogramowania wewnętrznego i zewnętrznego oraz bezpieczeństwa danych i systemów,
 - politykę w zakresie zlecania wykonywania czynności objętych zakresem zezwolenia CCP innym podmiotom, w tym w zakresie praw i obowiązków CCP w ramach umów z tymi podmiotami,
 - politykę w zakresie zlecania innym podmiotom funkcji operacyjnych, usług czy działalności na zasadzie outsourcingu, w tym w zakresie praw i obowiązków CCP w ramach umów z tymi podmiotami,
- b) w przypadku kiedy zamiar dotyczy nabycia lub objęcia akcji lub praw z akcji w liczbie odpowiadającej 20% lub więcej głosów na walnym zgromadzeniu CCP lub jego kapitału zakładowego strategię działalności obejmującą:
- okres, przez jaki podmiot składający zawiadomienie zamierza posiadać akcje lub prawa z akcji CCP oraz zamiary zwiększenia, zmniejszenia lub utrzymania liczby posiadanych akcji lub praw z akcji w przyszłości,
 - oświadczenie, czy podmiot składający zawiadomienie zamierza być aktywnym akcjonariuszem mniejszościowym, ze wskazaniem, jakie kierunki rozwoju działalności CCP będzie popierał, a jakich nie, wraz z uzasadnieniem takiego stanowiska,

- oświadczenie o woli i możliwościach finansowych udziału w podwyższaniu kapitału zakładowego CCP w przypadku rozwoju jego działalności lub trudności finansowych,
 - szczegółowy opis wpływu na finanse CCP (z uwzględnieniem polityki w zakresie dywidendy),
 - strategię rozwoju CCP,
 - lokaty aktywów,
 - oczekiwania podmiotu składającego zawiadomienie w zakresie wskazanym w lit. a tiret pierwsze,
- c) w przypadku kiedy zamiar dotyczy nabycia lub objęcia akcji lub praw z akcji w liczbie odpowiadającej 10% lub więcej głosów na walnym zgromadzeniu CCP lub jego kapitału zakładowego, strategię działalności obejmującą dane wskazane w lit. b tiret 1–3;
- 21) pełnomocnictwo lub inny dokument potwierdzający umocowanie osób podpisujących zawiadomienie do działania w imieniu podmiotu składającego zawiadomienie;
- 22) pełnomocnictwo do doręczeń w toku postępowania w przedmiocie zawiadomienia – w przypadku gdy podmiot składający zawiadomienie ma miejsce zamieszkania lub siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie przewidzianego w art. 47a ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586) (dalej: „ustawa”), upoważnienia ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia, w drodze rozporządzenia, dokumentów, które należy załączyć do zawiadomienia o planowanym nabyciu, bezpośrednio lub pośrednio, znacznego pakietu akcji CCP lub zwiększenia posiadanego pakietu akcji CCP w liczbie pozwalającej na uzyskanie lub przekroczenie 10%, 20%, 30% lub 50% głosów na walnym zgromadzeniu, lub udziału w kapitale zakładowym CCP, albo stanie się jego podmiotem dominującym, mając na względzie zapewnienie proporcjonalności wymaganych informacji w zależności od zamierzonego wpływu podmiotu składającego zawiadomienie na zarządzanie CCP.

Art. 47a ust. 1 ustawy, do którego odwołuje się ustawodawca w upoważnieniu do wydania rozporządzenia, określa zakres informacji niezbędnych do dokonania przez organ nadzoru oceny ostrożnościowej planowanego nabycia lub objęcia akcji lub praw z akcji CCP. Powołany przepis realizuje wymóg określony w art. 32 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (dalej: „rozporządzenie 648/2012”), zgodnie z którym państwa członkowskie publicznie udostępniają wykaz informacji, które muszą być przekazane właściwym organom w momencie składania zawiadomienia.

Ustawa w art. 47a ust. 1 określa zakres informacji, jakie mają być przekazane właściwym organom, natomiast projekt rozporządzenia określa szczegółowo wykaz dokumentów mających informacje te odzwierciedlać.

Projektowane rozporządzenie zakłada przekazywanie przez podmiot zamierzający nabyć akcje lub udziały CCP podobnych dokumentów, jakie zostały określone w analogicznych rozporządzeniach Ministra Finansów w sprawie dokumentów załączanych do zawiadomień o zamiarze nabycia albo objęcia akcji:

- 1) krajowej instytucji pieniądza elektronicznego (rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 marca 2014 r. w sprawie dokumentów załączanych do zawiadomień o zamiarze nabycia albo objęcia akcji lub udziałów krajowej instytucji pieniądza elektronicznego (Dz. U. poz. 386),

- 2) banku krajowego (rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 sierpnia 2010 r. w sprawie dokumentów załączanych do zawiadomień o zamiarze nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji banku krajowego lub o zamiarze stania się podmiotem dominującym banku krajowego (Dz. U. Nr 161, poz. 1081),
- 3) krajowego zakładu ubezpieczeń (rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 sierpnia 2010 r. w sprawie dokumentów załączanych do zawiadomień o zamiarze nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji krajowego zakładu ubezpieczeń lub o zamiarze stania się podmiotem dominującym krajowego zakładu ubezpieczeń (Dz. U. Nr 161, poz. 1082),
- 4) towarzystwa funduszy inwestycyjnych (rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 sierpnia 2010 r. w sprawie dokumentów załączanych do zawiadomień o zamiarze nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji towarzystwa funduszy inwestycyjnych lub o zamiarze stania się podmiotem dominującym towarzystwa funduszy inwestycyjnych (Dz. U. Nr 161, poz. 1083).

Dokumenty umożliwiające identyfikację podmiotu składającego zawiadomienie, osób zarządzających jego działalnością oraz osób przewidzianych do pełnienia funkcji członków zarządu zostały określone w § 2 pkt 1, 4, i 5. Dokumenty pozwalające na identyfikację CCP, którego akcje mają być nabyte lub objęte (art. 47a ust. 1 pkt 2 ustawy) są zawarte w § pkt 6. Dokumenty dotyczące działalności zawodowej, gospodarczej lub statutowej podmiotu składającego zawiadomienie oraz osób zarządzających jego działalnością (art. 47a ust. 1 pkt 3 ustawy) są zawarte w § 2 pkt 2, 7 i 10. Podmiot składający zawiadomienie jest zobowiązany również do przedstawienia graficznego schematu grupy podmiotów, do której należy, ze wskazaniem ich nazw, adresów, przedmiotów działalności oraz rodzaju i zakresu powiązań pomiędzy podmiotami w grupie (§ 2 pkt 3).

W zakresie informacji pozwalających organowi nadzoru na zbadanie, czy podmiot składający zawiadomienie daje rękojmię należytego prowadzenia działalności, znalazły się oświadczenia o środkach nadzorczych, jakie były podejmowane przez właściwy organ nadzoru w stosunku do podmiotu składającego zawiadomienie, oświadczenia o przypadkach odmowy uzyskania lub cofnięcia zezwolenia, oświadczenia o postępowaniach prowadzonych w stosunku do tego podmiotu przez organy nadzoru (§ 2 pkt 10) oraz dokumenty dotyczące członków zarządu lub osób kierujących działalnością CCP, a także osób przewidzianych na członków zarządu CCP w przypadku planowanych zmian w tym zakresie, informujące o skazaniach, zakończonych postępowaniach administracyjnych lub cywilnych oraz toczących

się postępowaniach sądowych, administracyjnych i dyscyplinarnych (§ 2 pkt 8 i 9), co wypełnia delegację zawartą w art. 47a ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy.

W ramach informacji o sytuacji finansowej podmiotu składającego zawiadomienie, o których mowa w art. 47a ust. 1 pkt 5 ustawy, będą wymagane sprawozdania finansowe, potwierdzone przez banki informacje o przepływach środków pieniężnych, zeznania podatkowe, zaświadczenia właściwych organów podatkowych, informacje o ratingach opracowane przez wyspecjalizowane podmioty oraz oświadczenia o aktywach, które mają być zbyte w ciągu roku od dnia złożenia zawiadomienia (§ 2 pkt 11–15 i 19). Informacje, o których mowa w art. 47a ust. 1 pkt 8 ustawy, uszczegółowione są w § 2 pkt 6 i 16–18.

Realizując zasadę proporcjonalności w stosunku do stopnia zaangażowania potencjalnego nabywcy w zarządzanie CCP, którego akcje mają być nabyte, rozporządzenie przesądza, że informacje dotyczące zamiarów podmiotu składającego zawiadomienie (art. 47a ust. 1 pkt 9 ustawy) w odniesieniu do przyszłej działalności CCP powinny być zawarte, w zależności od ilości nabywanych/obejmowanych akcji, w dołączonym do zawiadomienia planie działalności lub w strategii działalności. W przypadku zamiaru nabycia lub objęcia akcji lub praw z akcji CCP w liczbie pozwalającej na uzyskanie lub przekroczenie 50% głosów na walnym zgromadzeniu, lub udziału w kapitale zakładowym albo stania się podmiotem dominującym, plan działalności powinien obejmować: plan rozwoju działalności CCP, oczekiwane przyszłe dane finansowe CCP, ocenę wpływu realizacji zamiaru objętego zawiadomieniem na organizację CCP, projektowaną architekturę systemów informatycznych tego domu oraz politykę w zakresie zlecenia wykonywania CCP innym podmiotom. W przypadku zamiaru nabycia mniejszego pakietu akcji, podmiot składający zawiadomienie dołącza strategię działalności obejmującą: okres, przez jaki podmiot składający zawiadomienie zamierza posiadać akcje lub prawa z akcji CCP oraz zamiary zwiększenia, zmniejszenia lub utrzymania liczby posiadanych akcji, lub praw z akcji w przyszłości, oświadczenie, czy podmiot składający zawiadomienie zamierza być aktywnym akcjonariuszem mniejszościowym, ze wskazaniem, jakie kierunki rozwoju działalności CCP będzie popierał, a jakich nie, oświadczenie o woli i możliwościach finansowych udziału w podwyższaniu kapitału zakładowego CCP w przypadku rozwoju jego działalności lub trudności finansowych. Przy czym w przypadku, kiedy zamiar dotyczy nabycia lub objęcia akcji lub praw z akcji w liczbie odpowiadającej 20% lub więcej głosów na walnym zgromadzeniu CCP, lub jego kapitału zakładowego, strategia działalności powinna dodatkowo

obejmować m.in. szczegółowy opis wpływu na finanse CCP oraz strategię jego rozwoju (§ 2 pkt 20).

Projekt rozporządzenia zakłada, że w przypadku nieposiadania przez podmiot zawiadamiający określonego dokumentu (np. ratingu) lub niezastąpienia konkretnych okoliczności (ukarania, zastosowania środków nadzorczych), podmiot ten może złożyć stosowne oświadczenie.

Zgodnie z treścią § 3 projektu rozporządzenia przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od jego ogłoszenia.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie będzie przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) należy podnieść, że projektodawca nie przewiduje, aby zmiany rozporządzenia miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie oddziałuje na podmioty zamierzające nabyć akcje lub udziały CCP, lub stać się podmiotem dominującym CCP, oraz na organ nadzoru. Projekt zakłada przekazywanie dokumentów analogicznych do określonych w rozporządzeniach Ministra Finansów dotyczących dokumentów załączanych do zawiadomień o zamiarze nabycia lub objęcia akcji odpowiednio: 1) krajowej instytucji pieniądza elektronicznego, 2) banku krajowego, 3) krajowego zakładu ubezpieczeń oraz 4) towarzystwa funduszy inwestycyjnych.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie poddany konsultacjom społecznym, w których będą uczestniczyli przedstawiciele instytucji reprezentujących środowisko rynku kapitałowego, m.in.: Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Izby Domów Maklerskich, Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Narodowego Banku Polskiego, Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A., Rady Banków Depozytariuszy, Polskiego Stowarzyszenia Inwestorów Kapitałowych, Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych, Związku Maklerów i Doradców, Związku Banków Polskich oraz BondSpot S.A.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia powinno mieć pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Ustalenie wyczerpującej listy dokumentów, które należy dołączyć do zawiadomienia, powinno pozytywnie wpłynąć na sprawność prowadzonych postępowań administracyjnych. Wpływ projektowanego wykazu dokumentów na koszty obowiązków informacyjnych, które będą ponosić podmioty objęte regulacją

rozporządzenia jest znikomy. Adresatem projektowanych norm są w większości przypadków duże instytucje finansowe, które również na podstawie innych przepisów są zobligowane do przedstawiania organowi nadzoru podobnych informacji.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie pociągało za sobą obciążenia budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego.